Expoſitio prologi ſiue continuationis in Threnos hieremie

¶ Eiuſdem reuerendiſſimi patris ⁊c. prologi ſiue continuationis in Threnos hieremie: ¶ Expoſitio.

T factum eſt ⁊c. Notandum eſt autem ꝙ quidam breuem prologum preponunt huic operi: qui magis eſt continuatio dictorum ad dicē

¶ Incipiunt Threni: id eſt lamentatiões Hieremie que cynoth hebraice inſcribunt.

da ꝗ̄ prologus: et per hoc patet ꝙ pars iſta quam pre manib⁹ habemus non eſt liber per

a T factū eſt poſtq̄ in captiuitatē redactus

ſe: ſed pars quedam libri heremie. Dicit ergo. a ¶ Et factum ē poſtq̄ in captiuitatem redactus eſt iſrael / decem. ſ. et due tribus. Unde ſequitur. b ¶ Et hieruſalem deſerta eſt: que erat in ſorte duarum tribuum. ſ. iude et beniamin. c ¶ Sedit hieremias propheta flens. In verbo ſedendi / notatur dolor et anguſtia cordis: Sicut iob ſedebat in terra. Job. ij. d. Sederunt cum eo in terra ſeptem diebus ⁊ ſeptem noctibus. d ¶ Et planxit lamentatione hac in hieruſalem: id eſt pro hieruſalē. e ¶ Et amaro animo ſuſpirans ⁊ eiulans. i. eli vlulans: Unde exprimit magnus dolor cordis: dixit: ¶ Quomodo ſedet ſola ⁊c. ¶ Notandum eſt ꝙ tot ſunt ibi partes / quot clauſule. Unde vnamquāq; ſuo loco exponemus. Notanda eſt hic Glo. Giliberti: que dicit lamentationes hieremie aliquando membro diſtingui: aliquando diſſolute. i. diſſolutione colorari. Eſt autem membrum ſiue cola qꝺ idem eſt / pars orationis perfectam ſententiam habens. Item oratio / breuibus clauſulis media coniunctione diſtincta. Verbi gratia: Peccaui et corde et ore ⁊ opere: cola eſt. i. membrum / habens cum alio iuncturam / ſicut membrū: vnde ⁊ alij adheret. Et talis eſt hec: Plorans plorauit in nocte et lachryme eius ⁊c. Item color diſſolutionis eſt: quando nulla coniunctione intermedia / verba diuerſa proferunt. Ut cum dicitur: Peccaui corde / ore / opere: ⁊ tunc idem eſt quod coma ſiue deciſio: Nihil enim coniungit ablatiuos. Et talis modus eſt hic: Quomodo ſede[illegible] ſola ciuitas plena populo: facta eſt quaſi vidua domina gentium ⁊c. Sicut enim dicit Tullius in ſecunda rhetorica: diſſolutio eſt qꝺ coniunctionibus e medio ſublatis ſeparatim effertur. Item notandum: ꝙ dicit hic Gilibertus ꝙ etſi ipſe taceat h̄ rhetoricoꝝ colorū ſplendorem / et ſententiarum grauitatem / et elocutionis ornationem: tamen diligens lector non tacebit. Unde innuit threnos eſſe diſtinctos per locos rhetoricos / non dialecticos / ſumptos aut ex rhetorice cōqueſtionis humilitate: aut ex indignationis aſperitate: aut ex vtriuſq; cōmixtione. Paucos tamen locos / vel cōqueſtionis / vel indignationis in primo alphabeto aſſignabit: ſed viam tm̄ aperiet diligentiori lectori. Eſt autem conqueſtio: vt dicit Tullius: oratio auditorum miſericordiā captans. Que locos habet ſedecim. Quorum primus eſt: per quem in quibus bonis fuerimus: vel in quibus malis nunc ſimus oſtendit: ſicut hic: Quomodo ſedet ſola ⁊c. Secūdus: qui in tēpora diſtribuitur: per quem quibus in malis et ſimus et fuerimus ⁊ futuri ſimus demonſtrat. Tertius eſt: per quem vnūquodq; deploratur incommodum: vt in morte filij / pueritie delectatio / amor / ſpes / ſolatiū / educatio: ⁊ ſi qua ſimili in genere de quolibet incō-

Quid ſit conqueſtio ⁊ quot habeat locos

modo per conqueſtionem dici poterunt. Quartus eſt: per quem res turpes / et humiles / et illiberales et indigne / etate / genere / fortuna: pꝛiſtino honore / beneficijs que paſſi perpeſſi ve ſint demōſtrātur. Plorans plorauit ⁊c. Quintus eſt per quē omnia ante oculos ſingillatim incommoda ponunt: vt videatur is qui audit videre: et re q̄q; ipſa q̄ſi aſſit non verbis ſolum ad miſcdiam flectatur. Et egreſſus eſt a filia ſion ⁊c. Sext⁹ eſt / per quē preter ſpem in miſerijs eſſe demonſtratur aliquis: ⁊ cum aliq̄d expectaret / non modo id non adeptum eſſe: ſed in maiores miſerias incidiſſe. Infirmata ē virtus mea ⁊c. Septimus eſt: per quem ad ipſos qui audiunt / ſimilem caſum cōuertimus: et petimus vt de ſuis liberis aut parentibus aut aliquo qui illis quaſi charus debeat eſſe / nos cū videant recordentur. Uie ſion lugent ⁊c. Octauus eſt / per quem aliquid dicitur factum per quod nō oportuerit: aut non factum per qꝺ oportuerit: Hoc modo: Non affui / non vidi: non poſtremam vocem eius audiui: nō extremū ſpiritum eius excepi. Item. In manibus inimicorū mortuus eſt / hoſtili in terra iacuit turpiter inſepultus: a feris diu vexatus communiq; honore in morte caruit. Nonus eſt / per quem oratio ad mutas et expertes animi res refertur: vt ſi ad equum / domum / veſtem ſermo dirigat. Decimus eſt / per quē inopia infirmitas / ſolitudo demonſtrātur. Migrauit iudas ⁊c. Undecimus eſt / per quem aut liberorū / aut parentum / aut ſui corporis ſepeliendi / aut alicuius rei commendatio fit. Duodecimus eſt: per quem diſiunctio ab aliquo deploratur: vt cum deducaris ab eo cum quo libētiſſime vixeris: vt parēte / filio / fratre familiari. Tertiuſdecimus eſt / per quem cum indignatione conquerimur: ꝙ ab his a quibus minime conueniat male tractamur / propinquis / amicis quibus bene fecerimus: quos adiutores fore putauerimus: aut a quibus indignū eſt / vt a ſeruis / libertis / clientibus / ſupplicibus. Omnes amici eius ſpreuerunt eam ⁊c. Decimuſquartus eſt / qui per obſecrationem ſumitur: in quo orantur modo illi qui audiunt humili ⁊ ſupplici oratione vt miſereantur. Uide domine afflictionem ⁊c. Decimuſquintus eſt / ꝑ quem non noſtras: ſed eorum qui nobis chari vidētur et debent eſſe / fortunas conqueri nos demonſtramus. Manum ſuam miſit ⁊c. Decimuſſextus eſt / per quem animū noſtrum in alios miſericordē eſſe oſtendimus: et tamen amplum et excelſū / ⁊ incōmodoꝝ patiētē eſſe / ⁊ futurum ſi quid acciderit demonſtramus. Item indignatio eſt oratio per quam cōficitur / vt in hominem aliquem magnum odium / aut in rem grauis offenſio concitetur. Que habet quindecim locos. Quorum primus eſt ab auctoritate: vt cum cōmemoramus quante cure res fuerit dijs immortalibus aut eis quorum auctoritas grauiſſima debeat eſſe. Talis eſt ibi: Candidiores naçarei ei⁹ niue: nitidiores lacte ⁊c. j. iiij. b. Secundus eſt / per quē ille res ad quos pertineant cum amplificatione per indignationē oſtenduntur / an ad omnes / an ad maiorē partem: qꝺ atrociſſimū eſt. Tertius locus eſt / per quem querimus quid nam ſit euenturum: ſi idem ceteri faciant: et ſimul oſtendimus ſi conceſſum ſit multos emulos eiuſdē audacie futuros: ex quo quid mali ſit euenturum demonſtrabimus. Quartus eſt / per quem demonſtramus multos a lucris expectare quid ſtatuatur: vt quaſi ex eo quod conceſſum ſit vni / ſibi quoq; tali de re quid liceat intelligere poſſint. Quintus eſt / per quem oſtendimus ceteras res perperā

b eſt iſrael: ⁊ hieruſalē deſerta
c eſt: ſedit hieremias ꝑpheta
d flens ēt planxit lamētatione
e hac in hierlm: ⁊ āmaro animo ſuſpirās ⁊ eiulās: dixit.

Quid ſit indignatio et quot habeat locos

ras res perperam conſtitutas/intellecta veritate commu/
tatas corrigi poſſe:hāc eſſe rē/que ſi ſit ſemel iudicata/neq̄
alio commutari iudicio neq̄ vlla poteſtate corrigi poſſe.
Sextus/per quem conſulto ⁊ de induſtria aliquid factum
Al.† beneficio demonſtratur:⁊ illud adiungitur voluntario†maleficio/ve/
niam dari nō oportere/imprudentie cō
cedi nōnunq̄ cōuenire. Septimus per
quem indignamur qd̄ crudele et nefariū
et tyrannicum factum eſſe dicemus/per
vim et manum opulentam:que res a le/
A gib⁹ et equali iure remota ſit: vt ibi: Id/
15.diſ.c. ſancta circo ego plorās ⁊ oculus me⁹ deducēs
aq̄s. Octau⁹ locus eſt/ ꝑ quē demōſtra/
mus nō vulgare neq̄ factitatum eſſe nec
ab audaciſſimis quidē hominib⁹ id ma/
leficium de quo agitur:atq̄ id a feris quoq̄ hominibus
et barbaris gentibus et immanibus beſtijs remotum eſſe.
Hec erunt autē q̄ in parentes/liberos/coniuges ⁊ conſan/
guineos / ſupplices crudeliter facta dicentur : et deinceps
ſi que proferunt in maiores natu/in hoſpites/in vicinos/
in amicos/in eos cum quibus vitam egeris/ in eos apud
q̄s educat⁹ ſis/in eos a quib⁹ eruditus/in miſeros/in mor/
tuos/in miſericordia dignos/in homines claros ⁊ nobiles
et honore viſos/ in eos qui neq̄ ledere alios neq̄ ſe de/
fendere poterunt:vt in pueros/ ſenes/ mulieres: Ex qui/
bus omnibus acriter excitata indignatio/ſummū in eum
qui malorum horum auctor fuerit odium facit. Nonus
eſt/ per quem cum alijs de quibus cōſtat eſſe peccata/ hoc
de quo ē queſtio cōparat:⁊ ita per cōtētiones/quāto atro/
cius ⁊ indignius ſit illud de quo agitur oſtendit. Decimus
eſt/per quem oīa que in negocio gerendo acta ſunt queq̄
poſt negociū conſecuta ſunt/cū vniuſcuiuſq̄ indignatione
⁊ criminatione colligimus:⁊ res ꝟbis q̄maxime ante ocu
los eius apud quem dicit ponimus: vt id qd̄ indignum eſt
ꝑinde illi videat ⁊ idignū/ac ſi viderit vl̄ iterfuerit. Unde/
cim⁹ ē/ꝑ quē oñditur ab eo factū a q̄ minime oportuerit:⁊
a q̄ ſi ali⁹ faceret ꝓhiberi cōueniret. Duodecim⁹ eſt/ꝑ quē
indignamur:ꝙ nobis hoc ꝑmum acciderit/neq̄ alicui vn/
quam viſu venerit. Tertiuſdecim⁹:ſi cū iiuria /contumelia
iuncta oſtendatur : per quem locum in ſuperbiam ⁊ arro/
gantiam odium concitat. Decimuſquartus eſt/per quē pe/
timus ab his qui audiunt/ vt ad ſuas res noſtras iniurias
referant : ſi ad pueros pertinebit/de liberis ſuis cogitent:
ſi ad mulieres/de vxoribus: ſi ad ſenes/de parentibus vel
patribus. Decimuſquintus eſt / per quē dicimus inimicis
et hoſtibus ea que nobis acciderunt indigna ſolere vi/
deri. Horum per ordinem exēpla videbimus in Glo. que
ſine his prenotatis ſciri non poſſunt. His igit viſis ad lit/
teram accedamus.

¶ Reuerēdiſſimi in chriſto patris ⁊ dñi/dñi Hu
gonis ⁊c. Cardinalis: Poſtilla ſuper Threnos
hieremie incipit. ¶ Expoſitio Ca. .I.

Quomodo ſedet ⁊c. Huic ſētētie ꝑpo/
nit/Aleph: qd̄ iterpretat doctria: vt ſic
innuat:ꝙ ꝓpter defectū doctrine/duct⁹ eſt
ꝑpl's in captiuitatē. Eſa.v.d. Propterea
captiuus ductus eſt populus meus : quia
nō habuit ſcientiam.i.habere noluit. a
¶ Quomodo/ergo/ ſedet. Affectuoſe legitur: vel admi/
ratiue. b ¶ Sedet/humiliata ⁊ ignominia plena. Hiere.
li.c. Quomodo capta es et comprehenſa indyta vniuerſe
terre: c ¶ Sola/populo.ſ.ſpoliata. Eſa.xxiiij.b. Reli/
ta eſt in vrbe ſolitudo. Hiere.xxvj.c. Urbs iſta deſolabi/
tur. Et dicit/Sola:quia ſolummodo coloni et pauperes
remanſerunt in ea: Hiere.xxxix.c. d ¶ Ciuitas/hierlm.
Plena populo
Allegorice et moraliter ¶ Quomodo ſedet ſola ciuitas. Allegorice et mora/
liter/ huic ſententie preponit/Aleph:qd̄ interpretat do/
ctrina:ad innuendū ꝙ ex tribulationibus ſequit eruditio ⁊
doctrina. Unde in terra euilath:que iterpretat parturiēs:

¶ Capitulū.I. Aleph.

Quomodo ſedet ſola ciuitas

inueniet aurum optimum: Geñ.ij.b.id eſt in doloribus ſa/
pientia et doctrina. Heb.v.c. Ex his q̄ paſſus eſt didicit
obediētiā. Itē vbi ē ſciētia/ibi ⁊ dolor. Eccs.j.d. Qui ap
ponit ſcientiā apponit et dolorē. Plāgunt aūt hic tria bo/
na q̄ ſolēt eſſe in ciuitate.ſ.maxima hominū populoſitas: Plāgunt tria bona que ſolent eſſe in ciuitate
ibi : Quomodo ſedet ſola ciui/
tas. Itē dominiū ſiue regnum: ibi:
Facta eſt quaſi vidua. Item li/
bertas:ibi : Princeps prouin/
ciarum. Allegorice/ hec ciuitas eſt
eccleſia . Pſ. Glorioſa dicta ſunt de
te ciuitas dei. Hec fuit olim diſpoſita Pſ.86.
ad ſimilitudinē ciuitatis materialis.
Habuit eñ montes in circuitu. Pſ.
Montes i circuitu eius. Item foſſa/ Pſ.124.
ta paupertatis. Marci.xij. a. Uineam paſtinauit homo et
circūdedit ei ſepē ⁊ fodit lacū. Itē mur ⁊ añmurale. Eſa.
xxvj.a. Saluator ponet in ea mur⁹ ⁊ antemurale. Fūda/
menta fuerūt apoſtoli: Sicut legitur Apoc.xxj.d.ꝙ duo/
decim fuerunt fundamēta. Pſ. Fundamēta eius in mon/ Pſ.86.
tibus ſanctis. Itē habuit turres. Pſ. Et abundātia i tur/ Pſ.121.
rib⁹ tuis. Item arma virtutū. Cant.iiij.b. Mille clypei
pendēt ex ea:oīs armatura fortium. Itē habuit vigiles
ſ.expoſitores ſacre ſcripture ⁊ doctores. Cañ.v.b. Inue/
nerunt me vigiles qui cuſtodiūt ciuitatē. Qui habebāt tu/
bas exhortatiōis. Pſ. Buccinate in neomenia tuba. Itē Pſ.80.
habuit cuſtodes.ſ.angelos ⁊ ꝑlatos. Cañ.v.b. Tulerunt
palliū meū cuſtodes murorum. Itē habuit fōtes/ꝑdicationē
.ſ.q̄tuor euangeliorum. Geñ.ij.b. Fons egrediebat de loco
voluptatis.i.ꝑdicatio euāgeliorum de chriſto ad irrigādū pa/
radiſū.i.eccleſiā:q̄ inde diuidit i q̄tuor capita. Itē ciba/
nos tribulationū. Sap.iij.a. Tanq̄ aurū in fornace ꝓba/
uit electos dñs. Item panes lachrymarū. Pſ. Cibabis Pſ.79.
nos pane lachrymarū. Item ciues fortiſſimos. Cant.iij.
c. En lectulū ſalomonis ſexaginta fortes ambiunt ex for/
tiſſimis iſrael:omnes tenentes gladios et ad bella dociſſi/
mi. Ite pulcherrimas mulieres.ſ.caſtas mētes ⁊ virtutib⁹
decoras. Cant.j.a. Adoleſcētule dilexerūt te nimis. Itē
hortos religionū. Cant.vj.d. Deſcendi in hortū nucū vt
viderē poma conualliū.i.odorē perciperē ⁊ ſaporē religi/
oſorum vere humiliū. Itē paſcua ſpiritualiū delectationum.
Ioh.x.b. Per me ſi q̄s introierit :ingredietur et egrediet
⁊ paſcua iueniet. Itē vineas deuotionū ⁊ orationū. Cañ.
ij.c. Uinee florētes odorē dederūt. Sed hec ciuitas hodie
multis horū ſm veritatē ē priuata. Uñ Eſa.j.c. Derelin/
quet filia ſion ſicut vmbraculū i vinea:⁊ ſicut tugurium in cu/
cumerario:⁊ ſicut ciuitas q̄ vaſtatur: Et bene dicit: Sicut
tuguriū:qd̄ tādiu inhabitat/quamdiu ibi ſūt fructus. Et ſi
ſic ē hodie de eccleſia/vos ipſi videte. Dicat hoc Mich.
iij. d. Sion tanq̄ ager arabitur.ſ.tm̄ propter fructum:
Et ideo hieruſalē in aceruū lapidum erit: per diſcordiā.ſ.
ſchiſmatum et ſciſſionum. b ¶ Sedet/autem: quia par/
tim erecta ad celeſtia.ſ.quo ad bonos. Phil.iij.d. Noſtra
conuerſatio in celis eſt : ⁊ partim depreſſa ad terrena/quo
ad malos. Pſ. Statuerunt oculos ſuos declinare in ter/ Pſ.16.
ram. c ¶ Sola ciuitas:propter paucitatem bonorum.
Plena populo:

¶ Moraliter. a ¶ Quomodo ſedet ſola ciuitas. Moraliter
Ciuitas eſt anima fidelis. Hiere.j.d. Dedi te hodie in ci/
uitatem munitam. Dicitur autem ciuitas:quia ſicut in ci/
uitate/ in medio ſunt ciues nobiliores:⁊ in ſuburbio vulg⁹
ignobile: ſic in mente que ē pars ſuperior anime/virtutes
inhabitant:et in inferiori parte ſunt motus ſenſualitatis.
Unde Ro.vij.c. Scio ꝙ non habitat in me:id eſt in cor/
pore meo/bonū. b ¶ Sedet/igit hec ciuitas:quādo mole
vitiorum eſt depreſſa/ne currat in viam mandatorum dei.
c ¶ Sola/a dei gratia. Eccs.iiij.c. Ue ſoli :quia ſi ceciderit non habet

Uel aliter. a ¶ Quomodo ſedet/ terrenis coniuncta. De religionibus
c ¶ Ciuitas:id ē clauſtrū. b ¶ Sola/propter paucitatē.
Plena populo

℣ a Plena ppl'o: quōdā .ſ. populoſa / tēpore dauid et ſalomōis. Baruch .ij. f. Multitudo hec magna cōuertet in minimā gētē. b Facta ē q̄ſi vidua: regib⁹ et ſacerdotib⁹ deſtituta ⁊ deſolata / tēplo ꝓphanato / ⁊ vaſorū gloria exploſa: id eſt ānihilata. c Dn̄a gentiū: quas ante ſubiugauerat ſibi: ⁊ ſubiecerat tēpore dauid. ij. Reg. viij. a. Seruierunt dauid ſub tributo moab et āmon. d Princeps prouinciarū:

a b c d plēna ppl'o. Facta eſt q̄ſi vidua domina gētiū: p̄nceps
e f g h puīciaꝝ factā ē ſub tributo. Plorās plorauit in nocte:

De imu. eccle. c. nō minus

quas ſibi fecerat tributarias: Uel hoc dicit: quia dauid terras ſuas per prouincias diſtinxit. j. Paral. xxvij. a. Principes familiarum / tribuni ⁊ centuriones ⁊ prefecti qui miniſtrabant regi iuxta turmas ſuas ingredientes ⁊ egredientes per ſingulos menſes. e Facta eſt ſub tributo / chaldeorum. Hic eſt autem primus conqueſtionis locus: vbi ⁊ bona in quib⁹ fuerat oſtendit / ⁊ mala quibus ſubiacebat deſcribit. f Plorans plorauit. Quartus locus conqueſtionis / ꝑ quē res turpes et humiles indigne patiētes ꝓferūt. Huic clauſule preponitur / Beth: que interpretat̄ domus: vt per hoc innuatur que fuit illa que plorans plorauit: quia domus iacob: que in egyptū ingreſſa ē / Geñ. xlvj. c. Et inde ꝑ voluntatem domini egreſſa / Exo. xij. f. Cuius facta eſt

Ps. 113. iudea ſanctificatio eius: per chaldeos de iudea meritis exigentib⁹ ē eiecta. Plorans / ergo int⁹ oculis cordis: g Plorauit / exteri⁹ oculis corporis. Et h: h In nocte: quia pre verecundia hoſtium non audebat plorare in die. Uel quia non dabatur eis requies in die.

ℬ Et lachryme eius

℣ a Plena ppl'o: ꝑpt̄ mltitudinē maloꝝ. Eccs. j. d. Stultorū infinitus eſt numerus. Matth. xx. b. Multi ſunt vocati pauci vero electi. b Facta eſt quaſi vidua domina gentium: id ē a bono prelato orbata. Unde ⁊ creditor: id eſt diabolus / venit vt tollat duos filios ab ea: id eſt animas ſubditorum ⁊ corpora: vel ſeculares ⁊ religioſos: ſicut legitur de muliere cuius vir mortuus erat. iiij. Reg. iiij. a. d Princeps prouinciarū facta eſt ſub tributo: regibus ſeruiens ⁊ principibus. Hiere. xxvij. b. Gens ⁊ regnum qd̄ non ſeruierit nabuchodonoſor regi babylonis: ⁊ quicūq; non curuauerit collum ſuū ſub iugo regiſ babylonis: in gladio ⁊ peſte ⁊ fame viſitabo ſup gentē illā.

* rit nō habet ſubleuantē. Itē / Sola / virtutib⁹ ⁊ operibus bonis: Unde timēdū ē ne maledicat̄ a domino ſicut ficulnea: in qua domin⁹ nō inuenit fructū / Matth. xxj. b. Item anima ſedet: quādo intellect⁹ rimatur celeſtia ⁊ affect⁹ deprimitur ad terrena. a Plena populo: id eſt cogitationib⁹ inutilib⁹. Naum vlt. c. Ecce popul⁹ tu⁹: mulieres ī medio tui. Sepe hoc cōtingit ꝙ aliq̄s ſedet ſolus a cōſortio hominū: cuius ciuitas .i. aīa plena eſt turbis nationum: id eſt cogitationū ſe inuicem accuſantium ⁊ defendētiū: Ro. ij. c. Unde Iob. xx. a. Cogitatiōes mee vane ſuccedūt ſibi: ⁊ mens mea in diuerſa rapitur. b Facta eſt quaſi vidua domina gentiū. Nō dicit vidua / ſed quaſi: quia vir eius .i. chriſtus mortuus non eſt: ſed ipſa q̄ſi mortua eſt viro ſuo: quē ſi ipſa vocaret / adhuc eam reciperet: licet in feditate turpitudinis ſue iam viluerit. Unde et bene cōſulitur / Iob. iiij. c. Uoca virum tuum: et ipſe .ſ. te recipiet. Hiere. iij. a. Reuertere ad me dicit dominus et ego ſuſcipiam te. Immo plus facit domin⁹: quia aliquando nolentem redire cogit per tribulationes pungens eam per flagella. Oſee. ij. b. Sepiā vias tuas ſpinis. Et paulo poſt dicit̄. Et dicet: Uadā ⁊ reuertar ad virū meū priorē: q2 bene mihi erat tūc magis q̄ȝ nunc. Et notādū ꝙ dominus aliquādo animam permittit cadere / etiā elec-

ti: vt ab eo miſericordius eleuetur. Eſa. liiij. b. Ad punctū in modico dereliqui te / et in miſerationib⁹ magnis cōgregabo te: in momēto indignationis abſcondi faciem meam parumper a te: ⁊ in miſericordia ſempiterna miſertus ſum tui. c Domina gentiū: aīa que debet dominari motib⁹ carnalium deſideriorū. Prouerb. xvj. d. Melior ē patiēs viro forti et qui dn̄at̄ aīo ſuo expugnatore vrbiū. d Princeps prouinciarū: id eſt quinq; ſenſuū: qui ſunt q̄ſi quinq; prouincie: quibus debet anima dominari vt ſubijciant̄ rationi. Luc. xix. c. Tu eſto ſuper q̄nq; ciuitates. e Facta eſt ſub tributo: chaldeoꝝ .ſ. qui interpretātur captiuātes: per quos ſignificant̄ demones: qui animā captiuant et trahunt ad interitum et ad miſerie lacum. Ps. Eduxit me de lacu miſerie ⁊ de luto fecis. Que ē ſeruit⁹ Ps. 39.
magna in quā incidit homo per peccatum. Eſa. l. a. Ecce eñ in iniq̄tatibus vr̄is vēditi eſtis. Ioh. viij. c. Qui facit pctm̄ ſeru⁹ eſt pcti. Uel / Sub tributo / carnis vel vētriſ: q̄ ē exactor: Cui nō obediūt ſpūaleſ viri. Iob. iij. c. Non audierūt vocē exactoris. Eſa. xiiij. b. Quomodo ceſſauit exactor quieuit tributum.

℣ a Plena ppl'o / quōdā: q2 vbi antiq̄⁹ erāt cētū monachi / vix ſt̄ mō viginti / Uł. Plena ppl'o .i. hominibus popularib⁹ ⁊ idiotis: qui nō reputantur hoīes. Et ideo ſi multi ſint tales / tamē ciuitas eſt ſola: quia nō eſt ī eis vnitas: ſed ſchiſma ⁊ diſcordia: q2 ipſi ſūt mali. Unde Eſa. xl. d. Omnes gentes quaſi non ſint / ſic ſūt coram eo: et quaſi nihilum ⁊ inane reputate ſunt ei. b Facta eſt q̄ſi vidua dn̄a gentiū. Antiquitus fuit religio domina principum et regum. Et ad litteram / gentiū .i. paganorum: quos frequenter per miracula a ſua malitia reuocabāt. Exēplum de beato martino: quem cum vellet quidā paganus interficere: ⁊ ipſe collum tetendiſſet / manus illius ⁊ brachium diriguit. Simile legitur in dialogo Gregſ. de quodam ſimplici epiſcopo: qui loco cuiuſdam qui captus tenebatur / diabolum poſuit / et illum abire fecit. Et propter hoc multi poſtmodum ſuperbientes: nec tamen miracula facientes petierunt et obtinuerunt exemptiones: vnde facta ē talis eccleſia quaſi vidua. Et bene dicit quaſi: quia nō eſt epiſcopo ſubiecta: ſed forſitan pro magna parte diabolo. Unde non eſt vere vidua: Sua enim exemptio eſt eis peccandi occaſio et velamen malitie: Unde. j. Pet. ij. c. Non quaſi velamen malitie habentes libertatem. Hoc eſt enim quod legitur in figura Geñ. xxxviij. c. ꝙ thamar vidua habitū meretricis aſſumpſit: Unde etiā accidit: ꝙ / d Princeps prouinciarum: id eſt religio: q2 non vult ab epiſcopis iudicari vel defendi: defendatur a denarijs: ⁊ quaſi ſub tributo ſeruit militibus et exactoribus multis. f Plorās plorauit. Huic ſententie preſcribitur / Beth: quod interpretatur vidit confuſionem: per hoc innuens ꝙ ad tributum peccati ſequitur confuſio / vel bona que adducit gloriam / vel mala que adducit ignominiam: Eccl̄i. iiij. c. Unde Ps. Uidit Ps. 96.
et commota eſt terra. Ezech. xliij. c. Fili hominis oſtende domui iſrael templum: ⁊ confundantur ab iniquitatibus ſuis. Propter hoc dicit / Plorans / pro gratia amiſſa. g Plorauit / ꝑ culpa commiſſa. Et hoc: h In nocte .i. in huius ſeculi aduerſitate: que nox dicitur reſpectu eternitatis / que dies eſt: vt dicit Ps. Me- Ps. 83.
lior ē dies vna in atrijs tuis. Uel / f Plorās / interius per cōpunctionē / g Plorauit / exterius ꝑ lachrymaꝝ effuſionē. Uel / f Plorans / pro incolatu huius miſerie: g Plorauit / pro dilatiōe patrie. Et hoc ad lr̄am: h In nocte. Ps. Media nocte ſurgebam ad confi- Ps. 118.

G a Et lachryme eius in maxillis ei⁹: quia nõ dabaꝫ
loc⁹ eis abluendi ſe: vel ꝑ triſticia nõ reputabãt ſe lauare.
b Non eſt qui conſoletur eam ex omnibus cha
ris eius. Hoc fuit grauius / ꝙ ab amicis fuit deſtituta
prius ſibi blandiẽtibus ⁊ cõſolantibus: quia vt dicit Boe/
tius: maxime deſiderabile eſt oĩm bonoꝝ hui⁹ vite habere
aliquẽ amicũ cum quo oĩa vt tecum loqui poſſis. Unde
quaſi per cõtrariũ
maximũ maluꝫ eſt
amiſſio amicorum.
Sic fuit iob tem/
ptatus: Job .j. et
ij. Sic tobias. Tob
ij. Charos autẽ vocat ſacerdotes / reges ⁊ prophetas. Et
hoc proprie pertinet ad captiuitatẽ factã ꝑ romanos: nã
ex tunc iudei nec reges nec ꝓphetas nec ſacerdotes habue/
runt. Oſee. iij. b. Dies multos ſedebunt filij iſrael / ſine re/
ge / ⁊ ſine ꝓncipe / ⁊ ſine ſacrificio / ⁊ ſine altari / ⁊ ſine ephot /
⁊ ſine theraphin: qꝛ in babylonica captiuitate habuerũt cõ
ſolatores ꝓphetas. ſ. danielẽ / ezechielẽ: ⁊ multos alios. c
Oẽs amici eius: gentes. ſ. que fuerũt ei copulate ami/
citia / ſaltem contermino: ſpreuerunt eam. Et non ſo/
lum hoc: ſꝫ etiã: e Facti ſunt ei inimici: iungẽtes ſe cũ
chaldeis / ⁊ iudeos perſequentes. Unde patet ꝙ fuerũt ami
ci fortune: De quibus Eccl. vj. a. Eſt amicus ſm tempus
ſuũ ⁊ nõ ꝑmanebit in die tribulationis. Et ẽ hic tertiuſdeci
mus locus cõqueſtionis: per quẽ cum indignatiõe cõque/
rimur / cũ ab his a q̃bus minime cõueniat male tractamur.

a ⁊ lachryme ei⁹ i maxillis ei⁹.
b Nõ ẽ q̃ ꝯſoleꝫ eã ex oĩb⁹ cha
c d ris ei⁹. Oẽs amici ei⁹ ſpreue/
e rũt eã: et facti ſũt ei inimici.

G Migrauit iudas.

tendum tibi ⁊c. j. ij. f. Deduc quaſi torrentem lachry/
mas per diem ⁊ noctem. Et paulo poſt. Conſurge lauda in
nocte in principio vigiliarum. Tunc enim tenetur deus / ſi/
cut iacob tenuit eum: Geñ. xxxij. f. Et cum eo luctatus eſt
duobus brachijs. ſ. fletu et oratione: vt legitur Oſee. xij.
b. Inualuit ad angelum / fleuit ⁊ rogauit eũ. Tunc quidem
ſcꝫ in nocte venit ad ſponſam domin⁹: qui quaſi huc ⁊ illuc
de die vagatur. Unde Matth. xxv. a. Media nocte cla/
mor factus eſt: ecce ſponſus venit. Mane autẽ quaſi rece/
dit: quia plures habet occupationes homo de die q̃ꝫ de
nocte. Unde Geñ. xxxij. f. legitur ꝙ veniente die / dixit an/
gelus ad iacob: dimitte me qꝛ aurora ẽ: In qua debet ho/
Pſ. 103. mo exire ad opus ſuum / ⁊ ad operationẽ ſuam vſqꝫ ad ve/
ſperam. Unde Heſter. ij. c. legitur: ꝙ puelle que intraue/
rãt veſpere ad aſſuerũ / egrediebãꝫ mane. Hiere. xiij. c. In
Chriſtus legi/tur ploraſſe quater — abſcondito plorauit anima mea. Quater autẽ legitur chri/
ſtus ploraſſe. In natiuitate ſua. Sap. vij. a. Primã vocem
ſimilẽ oĩbus emiſi plorans. Joh. xj. e. ſuper lazarũ. Luc.
xix. f. ſuper ciuitatem. Et Heb. v. b. ſuper crucem: cũ cla/
more valido ⁊ lachrymis offerẽs exauditus eſt. Et nos ꝓ/
pter q̃ttuor debemus plorare. Pro miſerijs in quibus ſu/
mus: pro culpis quas commiſimus: pro incolatu miſerie:
et ꝓ dilatione patrie. a Et lachryme ei⁹ i maxillis
ei⁹. Bñ dicit pluraliter / Lachryme: qꝛ ſũt lachryme cõ
tritionis pro peccatis ꝓprijs. Hiere. vj. g. Luctum vnige/
niti fac tibi planctũ amarũ valde. Item pro peccatis alie/
nis. Hiere. ix. a. Quis dabit capiti meo aquã: ⁊ oculis me/
is fontem lachrymarũ: ⁊ plorabo die ac nocte interfectos
populi mei. Eccl. xxij. a. Super mortuum plora: defecit
enim lux eius. Et ſuper fatuum plora: defecit enim ſenſu.
Item deuotionis. Joh. xx. c. Maria ſtabat ad monumen
tum foris plorans. Utrum autem lachryme quorundam
qui in ſua promotione plorant ſint deuotionis aut com/
punctionis aut gaudij: ignoro ego: Cũ q̃dã vidẽs vnũ ta/
lem lachrymantem dixit: Iſte lauat oculos vt melius vi/
deat ſe mutatum. Et alius: Iſte impar ẽ oneri vnde ſudat:
Tertius dixit: Congelatus erat / iam nouo ſole liqueſcit.
Sed ſi ſit dubium / exitus acta probat. Et notandũ ꝙ ma/
xille eccleſie / ſunt apparẽtes ⁊ magne perſone in ea: De qui
bus dicit Ecc⁹. xxxv. c. Nonne lachryme vidue. i. eccleſie
ad maxillã deſcendũt: Item predicator qui verba format

⁊ cibos maſticat. Judic. xv. d. In maxilla aſini ⁊ in mãdi/
bula pulli aſinorum deleui eos ⁊ percuſſi mille viros. b
Non eſt qui cõſoleꝫ eam ex oĩbus charis ei⁹.
Chari anime / ſunt prelati: angeli: deus. Prelati conſolanꝫ
exhortando. j. Theſſal. iiij. d. Itaqꝫ cõſolamini inuicẽ in
verbis iſtis. Angeli aſſiſtendo et defendendo. Luc. xxij.
e. Apparuit illi angelus de celo cõfortãs eũ. Chriſt⁹ blan/
ditijs ⁊ promiſſio/
nib⁹ alliciẽdo. Eſa.
lxvj. d. Quomodo
ſi cui maꝫ blãdiaꝫ:
ita ego conſolabor
vos. ij. Cor. j. a.
Pater miſericordiarũ ⁊ deus totius cõſolationis: qui con
ſolatur nos in oĩ tribulatione noſtra. Has oĩes conſola
tiones anima in peccatis obſtinata dimittit: quia ab ange/
lis derelinquiꝫ qui ab ea ſe elongant. Hiere. lj. a. Curaui/
mus babylonem ⁊ nõ eſt curata / derelinquamus eam: ⁊ ea/
mus vnuſquiſqꝫ. Item chriſt⁹ nõ allicit blanditijs: Quia
Sap. j. a. In maliuolam aĩmã nõ introibit ſapiẽtia. Itẽ
nec prelati. Tum quia muti ſũt. Eſa. lvj. d. Speculatores
eius ceci oĩes: neſcierunt vniuerſi / canes muti nõ valen/
tes latrare: Tum quia porcis nõ ſunt ſpargende margari/
te: Matth. vij. b. Uel in bono exponiꝫ de aĩa iuſti. b Nõ
eſt qui conſoleꝫ eam ex oĩbus charis eius: quia
guſtato ſpiritu / non vult in tẽporalibus conſolari: que pri/
us aliquãdo diligebat. Pſ. Renuit conſolari anima mea. Pſ. 76.
Job. xxxiij. c. Abominabilis fit ei in vita ſua panis: ⁊ ani/
me illius cibus ante deſiderabilis. Hiere. xxxj. c. Rachel
plorãs filios ſuos noluit cõſolari qꝛ nõ ſũt. c Oẽs ami/
ci eius ſpreuerũt eã. Hoc erit verũ in perſecutione an/
tichriſti: quia multi qui prius videbanꝫ eſſe amici eccleſie:
deſeuient aperte cõtra eam. Pſ. Filij ephrem intendẽtes Pſ. 77.
et mittentes arcum: cõuerſi ſunt in die belli. i. conuertẽtur.
e Et facti ſunt: id eſt fient: ei inimici. Zach. xiiij. c.
Sed ⁊ iudas pugnabit aduerſus hieruſalẽ. Uel / Morali Moraliter
ter: de anima. c Omes amici eius. i. qui videbanꝫ:
d Spreuerũt eam: in morte / bene de rebus curantes: ⁊
nihil de ſalute aĩe. Uñ bene dicitur Nañ. iij. b. homini in/
firmo ⁊ morienti: Oĩs q̃ viderit te reſiliet a te. Ul / c Om/
nes amici: id eſt affect⁹ praue delectationis q̃s prius ha/
buit infelix anima / in morte fiũt inimici / multipliciter cãve/
xãdo: qꝛ eos in vita nõ reliquit. Uel amicos vocat hic oĩa
temporalia: que homines mũdani ſupra deum dilexerunt:
⁊ elemoſyna q̃ eis i peccatis exiſtẽtib⁹ fuerũt. Hec oĩa fi/
ent inimici in die iudicij. Sap. v. d. Arripiet armaturã ze/
lus eius: ⁊ armabit creaturã ad vltionẽ inimicorũ. Uel de
nouiter cõuerſo exponiꝫ: Quẽ null⁹ ex eis q̃ videbanꝫ ei
chari eſſe in ſeculo conſolaꝫ: qñ ſe poſuit in ſeruitio diuino:
niſi forte conſolatione oneroſa. Unde Job. xvj. a. Conſo/
latores oneroſi oẽs vos eſtis. Et tũc / c Oẽs amici ei⁹:
tẽporales. d Spreuerũt eã: id ẽ religioſum / vocantes
eum ſtultũ ⁊ nõ ſani capitis. Sed ipſi cõtẽptores aliquãdo
contemnentur. Eſa. xxxiij. a. Ue qui ſpernis: nonne ⁊ ipſe
ſperneris: Immo proculdubio: qꝛ poſt pauca ſequiꝫ: Cũ
fatigatus deſieris contemnere cõtemneris. Et tũc ſe ſtul/
tos cum dolore vocabunt: qui alios ſtultos vocabãt prius.
Sap. v. a. Nos inſenſati vitam illorum eſtimabamus inſa/
niam. Unde et talibus dicit apoſtol⁹ / Gal. iij. a. O inſenſa
ti galathe: q̃s vos faſcinauit: e Et facti ſũt ei inimici:
quia volunt ſepius extrahere eum de clauſtro / de ſeruitio
dei. Michee. vij. b. Inimici hominis domeſtici ei⁹. Sed
reſpondendũ eſt talibus / ſicut quidã iuuenis nobilis reſpõ/
dit patri ſuo volenti eum extrahere de religione: Pater fa
ciam qđ dicitis: ſi vnã cõſuetudinẽ malam que in terra ve/
ſtra eſt auferatis / aliter nõ. Et querẽte patre q̃ eſſet illa cõ/
ſuetudo / ꝓmiſit ſe nõ ſolũ illã ſꝫ alias ad nutũ filij ablaturꝫ.
Tũc dixit iuuenis: Hec eſt cõſuetudo ꝙ eque cito moriꝫ
ibi iuuenis ſicut ſenex: ſi hanc poteſtis auferre faciã ꝙ dici/
tis / aliter nõ. Et ad h̃ ꝟbũ pater cõpunct⁹ edificat⁹ receſſit.
Migrauit iudas.

a Migrauit iudas. Huic clauſule ꝓponit̃ Gimel: q̃ i/
terpretat̃ plenitudo: quia pro plenitudine peccatoꝝ captiua/
ti ſunt: ⁊ cum affligerent̃ de loco ad locū migrabāt: ſed ab om
nibus anguſtiati nuſq̄ requiē inueniebāt. Et eſt hic decim⁹ lo
cus: per quē inopia / infirmitas et ſollicitudo monſtrat̃. Unde
dicit: Migrauit iu/
das. i. due trib⁹ d̾ ter/
ra ſua: vel de loco ad
locum iam in captiui/
tate poſit⁹ migrauit.
b Propter affli/
ctionē et multitu/
dinē ſeruitutis: quā
putabat euenire. d Habitauit inter gentes. i. gentiles.
e Nec inuenit requiē: quia oēs affligebāt eū. Uel me/
li⁹ / a Migrauit iudas. i. miſti de duab⁹ tribub⁹ fugerūt
ad finitimas gētes / vt ibi laterēt / b Propt̃ afflictionē:
i. exercitū affligentē: c Et multitudinē ſeruitutis. i. eos
ī ſeruitutē redigētē. Un̄ ⁊ ſequit̃ / d Habitauit inter gē/
tes. i. habitare voluit. e Nec iuenit requiē: q̄ fugiētes
cōprehendebant̃ ab exercitu: vel quia ipſe gentes cum fuge/
rent interficiebāt eos. Eſa. xvj. a. Abſconde fugientes / ⁊ va/
gos ne prodas: habitabunt apud te profugi mei: moab eſto
latibulū eorū a facie vaſtatoris. f Omnes ꝑſecutores
eius. i. chaldei vel romani. g Apprehenderūt eam:
quaſi fugitiuam de vno loco ad alium propter crudelitatem
dominorum: vel propter imminentē exercitum. Et hoc. h
Inter anguſtias / fuge. ſ. ⁊ afflictionū: q̄ apprehenſos cru/
delius afflixerūt. Uel de gentib⁹ vicinis: que fugientes ad ſe
apphēderūt inter anguſtias / timoris de exercitu veni/
ente: ⁊ magis anguſtiauerūt: q̄ eos interfecerūt. Amos. j. c.
Eo ꝙ concluſerint captiuitatem perfectam in idumea: ⁊ non
ſint recordati federis fratrum. i Uie ſion. Huic clauſule
preponit̃ / Deleth: que interpretat̃ tabulatū: ⁊ bene: quia hic
plangit̃ domus illa que fuerat de tabulis cedrinis cōſtructa.
Et ē hic octauus locus cōqueſtionis: ꝑ quē dicit̃ factū qd̓ nō
oportuit: ⁊ nō factū qd̓ oportuit. Un̄ dicit: Uie ſiō lugēt /
redacte in ſolitudinem / luctum euntibus ꝑ eas excitāt: ⁊ ſic eſt
metaphora. k Eo ꝙ nō ſint q̄ veniāt ad ſolennitatē:
Oſee. ix. a.

a Migrauit iudas. i. confitēs de virtutibus ad vitia: de
celeſtib⁹ ad caduca: de ſpiritualibus ad carnalia: de malis ad
deteriora: ⁊ tandē de mundo deſcendet ad infernū: nunq̄ ta/
men reſurrecturus. Et quare hec oīa? b Propter affli/
ctionē ⁊ multitudinē ſeruitutis. i. ꝓpter duram peniten
tiā ⁊ mulctā impoſitā ei. Matth. xxiij. a. Alligāt onera gra/
uia / ⁊ importabilia imponūt in humeros hominū: digito aūt
ſuo nolunt mouere ea. d Habitauit inter gentes. i. vi
tia que ſignificata ſunt per ſeptem gentes quas dn̄s de terra
ꝓmiſſionis eiecit: Deut. vij. a. Prima gens ſiue populus / fu
it gergeſeus: qui interpretat̃ colonū eijciens: ⁊ ſignificat ſu/
perbiam: que primū colonum de paradiſo eiecit. Eſa. xiiij. a.
Quomodo cecidiſti de celo lucifer. Secūd⁹ amorreus: qui in/
terpretat̃ amaricans / vel loquax: ⁊ ſignificat inuidiam. Inui/
dus em̄ ſemper amara loquitur de eo cui inuidet vt detrahat
ei. Tertius eueus: qui interpretat̃ colligens lapides: ⁊ ſignifi
cat iram. De his duobus dicitur Iob. v. a. Uirum ſtultū in/
terficit iracundia ⁊ paruulū occidit inuidia. Quartus etheus:
qui interpretat̃ ſtupor: ⁊ ſignificat accidiā: que reddit dentes
Pſ. 106. anime ſtupidos ad ſpiritualē cibum. Pſ. Omnē eſcam abo/
minata eſt aīa eorū. Quintus chananeus: q̄ interpretat̃ poſ/
ſeſſor: ⁊ ſignificat auariciā. Iaco. v. a. Agite nunc diuites plo
rate vlulantes in miſerijs veſtris que aduenient vobis. Sext⁹
hiebuſeus: q̄ interpretat̃ preſepe eorū: ⁊ ſignificat gulā. Se/
ptimus phereſeus: q̄ interpretat̃ diſſeminās: et ſignificat lu/
xuriā. Habitabit / q̄ / inter gētes. i. vita ꝑdicta. Baruch
iij. b. Quid eſt iſrael ꝙ in terra inimicorum es? Oſee. viij. c.
Ephraim factus eſt in nationibus quaſi vas immundum. e
Nec inuenit requiē: quia labor magnus eſt ſeruire pec/
cato. Hiere. ix. b. Ut iniq̄ agerent laborauerūt. Hiere. xvj. c.

a Simel. Migrauit iudas ꝓ/
b pter afflictionē ⁊ multitudi/
d nē ſeruitutis. Habitauit iter
e gentes nec inuenit requiē.

f g Oēs ꝑſecutores eius appre/
h hēderūt eā inter anguſtias:
i k Deleth. Uie ſiō lugēt eo ꝙ
nō ſint q̄ veniāt ad ſolēnitatē.

Seruietis dijs alienis qui nō dabunt vobis requiē die ac no
cte. Eccl. xxj. b. Uiā peccantium complantata eſt lapidibus:
⁊ in finem illorū inferi tenebre ⁊ pene. Bene autē huic ſen/
tentie preponit̃ / Gimel: qd̓ interpretat̃ plenitudo: q̄ ex ple/
nitudine diuitiaꝝ eſt ꝙ multi de virtutibus migrant ad vitia.
Pſ. Prodijt q̄ſi ex/ †Pſ. 72.
adipe iniquitas eoꝝ.
Ezech. xvj. f. Hec fu/
it iniq̄tas ſodome: ſup/
bia / ſaturitas panis / ⁊ B
abūdantia ⁊ ociū. Al/
ſic. a Migrauit iu/ Aliter
das. i. clauſtralis ad
ſeculū / b Propter afflictionē ⁊ multitudinē ſeruitu/
tis / abbatū et prioꝝ. Plerūq̄ em̄ moleſtāt bonos / q̄s magis
ſeruare debuerāt. Eccl. xxxiij. d. Si ſeruus ſit tibi fidelis: q̄ſi
animā tuā ſerua illū. Et. iij. Reg. xx. g. Serua mihi viꝝ iſtū:
dicit deus / prelato: q̄ ſi lapſus fuerit / erit anima tua ꝓ anima
illi⁹. d Habitauit iter gētes / laicos. ſ. e Nec inuenit
requiē. Eſa. lvij. d. Cor impij quare mare feruens: qd̓ quie/
ſcere nō poteſt: q̄ conſciētia ſemꝑ affligit ⁊ mordet. f Om/
nes ꝑſecutores eius apprehenderūt eam inter an/
guſtias. Perſecutores ſunt caro / mūdus / demōes. De pri/
mo Ro. vij. d. Uideo aliam legē in membris meis repugnā/
tem legi mentis mee. Gal. v. c. Caro cōcupiſcit aduerſus ſpi/
ritum. Hic eſt eſau: qui ꝑſequebat̃ iacob. Itē mundus perſe/
quitur: quē ſi ꝑcucurreris non effugies: ſi ſecutus fueris nō
apprehendes: Eccl. xj. b. Hic eſt laban perſequēs iacob a po
ſteriori: Geñ. xxxj. c. Item demones. Unde Eccl. xxvij. b.
Leo venationi inſidiat̃: ſic peccata operātibus iniquitatem.
Pſ. Inſidiat̃ in abſcōdito q̄ſi leo. h Inter anguſtias / ē Pſ. 9.
hō peccator maxime ī morte: q̄ nec ad dexterā pōt trāſire. i.
ad vitam eternā: nec in ſiniſtra poteſt remanere. i. in vita pre/
ſenti. De quibus vtriſq̄ dicit̃ Prouerb. iij. c. Lōgitudo die/
rum in dextera eius: ⁊ in ſiniſtra illi⁹ diuitie ⁊ gloria. Allego/ Allegorice
rice exponit̃ hoc de eccleſia: que a priſtina libertate egreſſa. ſ.
a paupertate / in ſeruitutē gentium ⁊ afflictionē vitiorū migra
uit: quādo tēporalia multiplicare incepit. Unde ⁊ multe gen/
tes hodie ſunt in eccleſia. i. multi gentiliter viuentes: qui non
dant ei requiē. Pſ. Deus venerunt gentes in hereditatē tuā Pſ. 78.
polluerūt templū ſanctū tuū. i Uie ſion lugent. Huic
ſentētie preſcribit̃ / Deleth: qd̓ interpretat̃ tabulatum: quia
eccleſia ex tabulis cedrinis. i. imputribilibus debet cōſtrui. i.
viris ſāctis ⁊ religioſis. Sed q̄ ita non ē / deplorat hieremi/
as dicens: Uie ſion lugent: id eſt prelati qui debent eſſe
ſion: qui in ſpeculo ſacre ſcripture debent quid alijs enunci/
ent ſpeculari: Sed q̄ nō faciūt / in futuro lugebūt. Eſa. xxx/
iij. b. Angeli pacis amare flebunt. Notandū eſt autē ꝙ prela Prelati debēt
ti debent ſubditis tria: temporale ſubſidiū / predicationis ver ſubditis tria
bum / ⁊ boni operis exemplū. Unde petro ter dictū eſt / Ioh.
vlt. c. Paſce paſce paſce. Scdm̄ hec tria / triplicit̃ vocat̃ hic
prelatus. Debet enim eſſe via q̄tū ad infirmos et pauperes:
quos debet confortare ⁊ temporali ſubſidio ſuſtentare. Item
porta quo ad ꝑdicationis officiū / per quā patet ingreſſus in
celum. Item ſacerdos / quaſi ſacer dux: Debet enim exēplo
boni operis viā demōſtrare alijs. Hec ergo debet eſſe cauſa
potiſſima luctus prelati. k Eo ꝙ non ſint qui veniāt
ad ſolennitatem / curie celeſtis: ſed omnes deſcendūt ad lu
ctum inferni: ambulantes per viam egypti. i. peccati. Hiere.
ij. d. Quid tibi vis in via egypti vt bibas aquam turbidam?
Eſa. xxxiij. d. Reſpice ſion ciuitatem ſolennitatis noſtre. In
ſolennitate ſolent eſſe tria: ornatus veſtimētoꝝ: multitudo ci/
borum / et copia luminū. Hec omnia erunt in paradiſo. De
primo: Apoc. iij. a. Ambulabunt mecū in albis. De ſecūdo:
Luc. xxij. c. Uos eſtis qui permāſiſtis mecū in tēptationib⁹
meis: et ego diſpono vobis ſicut diſpoſuit mihi pater me⁹ regnū:
vt edatis ⁊ bibatis
Moraliter. i Uie ſion lugent. i. virtutes anime de/ Moraliter
populate ſunt. Prouerb. iij. c. Uie eius vie pulchre. k Eo
ꝙ non ſint qui veniant ad ſolennitatē: interiorē mēn
tis. Pſ. Cōſtituite

ꝶ Oſee.ix.a. Quid facietis in die ſolenni feſtiuitatis dn̄i: Ecce
enī ꝓfecti ſūt a vaſtitate: egypt⁹ ꝯgregabit eos: mēphis ſepe
liet eos. Eſa.xxxiij.b. Diſſipatę ſūt vię: ceſſauit trāſiēs ꝑ ſemi
tā. a Oēs portę ei⁹: tēpli.ſ. vel ciuitatis. b Deſtru
ctę ſūt: et colūnę ei⁹ in babylonē aſportatę.iiij. Reg.vlt.c.
Sicut Pſ. ꝑdixerat:
Pſ.73. Quaſi in ſilua ligno
rum ſecuribus excide
rūt ianuas eius in id
ipſum. Et Eſa.iij.d.
Merebūt atq; luge
būt portę ei⁹. Et Hie

a b c d e f Omēs portę ei⁹ dēſtructę: ſacerdotes ei⁹ gemētes. Uirgines eius ſqualidę: et ipſa g oppreſſa amaritudine. He h Facti ſūt hoſtes ei⁹ i capite: i k l inimici eius locupletati ſūt:

re.xiiij.a. Portę eius corruerunt, et obſcuratę ſunt. c Sa
cerdotes ei⁹ gemētes: q; a cultu et ſeruitio tēpli et hono
re ſuo amoti ſūt. Sicut cuidā eoꝝ ꝑdixerat dn̄s, Eſa.xxij.c.
Aſportari te faciam, ſicut aſportatur gallus gallinacius. Io
hel.j.b. Luxerunt ſacerdotes miniſtri dn̄i. d Uirgines
eius ſqualidę: id ē immundicijs et ſordibus plene. Gallice
ſulgeis. f Et ipſa, ſion vniuerſalit̄: g Oppſſa amari
tudine, captiuitatis et doloris. h Facti ſunt hoſtes.
Huic clauſulę prępoſitur, He: quę interpretatur iſta: qd̄ eſt
ꝓnomē demonſtratiuū: q; demōſtratiue ad oculum ſuꝑ eos
venerunt tunc, et viderunt quę comminatus eis fuerat dn̄s,
Deut.xxviij. fere per totum: Aduena qui tecū morat̄ in t̄ra:
ipſe aſcēdet ſuꝑ te eritq; ſublimior: ipſe erit in caput: tu vero i
caudā. Et ē hic octau⁹ cōqueſtionis locus, ſicut ꝑcedēs. Uñ
dicit: Facti ſunt hoſtes eius in capite. i. habent princi
patum et dominiū ſuper eā. k Inimici eius: id ē iudeę.
l Locupletati ſunt. Sic̄ legit̄.iiij. Reg.xxiiij.c. q; nabu
chodonoſor accepit theſauros domus dn̄i: et theſauros do
m⁹ regię: et cōſcidit vniuerſa vaſa aurea: q̄ fecerat ſalomon rex
ꝶ iſrael in templo
vt edatis et bibatis ſuper menſam meā in regno meo. De ter
tio Sap.iij.b. Fulgebunt iuſti et tanq; ſcintillę in arundine
to diſcurrent. Item erit ibi duplex feſtum: quando duo ſimul
cantabunt laudes: ſcz corpus et anima. Pſ. Cor meum et
Pſ.83. caro mea exultauerunt in deum viuum. Multi ad hanc ſo
lennitatem non veniunt: quia non ducunt̄ a ſuis ducibus: im
mo potius excludunt̄ et ire nō permittuntur propter malum
exemplum ducum.ſ. prętatorum. Unde Oſee.vj.d. Parti
ceps ſacerdotum in via interficientiū pergentes de ſichem:
ſupple ad ſolennitatē in hieruſalem. Loquit̄ enim ad litteram
de ſacerdotibus vitulorū hieroboā: qui prohibebant popu
lū ire ad ſolennitatē in hieruſalē, et eūtes i inſidijs occidebāt.
Hoc hodie adhuc faciunt multi ſaltē malo exēplo. Matth.
xxiij.b. Uos enim non intratis, nec alios introeuntes ſinitis
intrare. Et ſicut pauci veniunt ad ſolennitatē ęternā: ſic mul
ti ecōuerſo veniunt ad ſolennitatē mundanā: Sed tamē ſicut
bubo ad eccleſiam.ſ. vt bibat oleum: ſic multi vt habeant di
ſtributionem vel ſolidum.j. Timoth.vj.b. Exiſtimātes quę
ſtum eſſe pietatē. Et iſti ſunt filij agar: qui de vigilia faciunt
ſolennitatem: id eſt de proſperitate mundana. Agar enim in
terpretatur ſolennitas vigiliarum: ſ; poſtea in futuro multum
dure ieiunabunt: Non dico in pane et aqua: immo et ſine pa
ne et ſine aqua. Luc.xvj.g. Diues epulo guttā aquę non po
tuit habere a Omnes portę eius: id eſt prętati, per
Pſ.117. quos debent intrare ſubditi. Pſ. Hęc porta domini: iuſti in
trabunt per eam. Non dicit peccatores: quia tales debent
eſſe prętati, q; etiam iuſtis ſint exemplum vitę. Hę inquam
portę: b Deſtructę, ſunt: et de portis vitę factę ſunt
portę mortis. Hiere.xiiij.a. Portę ei⁹ corruerūt. c Sa
cerdotes eius gementes: vtinā pro peccatis. Eſa.lix.b.
Quaſi colūbę meditātes gememus. Sed gemūt prę magni
tudine curarum: et ſollicitudine diuitiarū: quę ſuffocat ſemen:
id eſt verbum dei: Luc.viij.b. Unde Iob.xxvj.b. Gigantes
gemunt ſub aquis. Nō enī ſunt petrus: qui ſuꝑ aquas ambu
lauit. d Uirgines eius: id eſt ſubditi, caſti a corruptione
peccati.ij. Cor.xj.a. Deſpōdi vos vni viro virginē caſtam
exhibere chriſto. e Squalidę: id eſt ſqualore vitiorum
ſordidatę. Matth.xxv.a. Fatuę aūt virgines acceptis lāpa
dib⁹ non ſumpſerūt oleū ſecum. i. nitorē conſciētię in ſuis va
ſis non habuerūt: id eſt in cordibus. f Et ipſa: eccleſia ge
neralit̄: g Oppreſſa amaritudine. Eſa.xxxviij.d. Ec
ce in pace amaritudo mea amariſſima. Qd̄ beatus Bern. ex
ponit dicēs. Serpit hodie pudibunda tabes clericoꝝ ꝑ om
ne corp⁹ eccleſię: Nā
officio miniſtri ſunt
chriſti, ſed ſeruiunt
antichriſto: honorati
incedunt de bonis ec
cleſię domini, cui ho
norem non deferunt.
In eis itaq; eſt meretricius nitor: hiſtrionicus habitus, regi
us apparatus. Inde aurū in frenis, in ſellis, in calcarib⁹. Plus
fulgent calcaria q̄ eoꝝ altaria. Inde menſę ſplendidę: et cib⁹
et cyphi. Inde comeſatiōes et ebrietates: inde cithara et lyra et
tibia: inde redūdantia torcularia, promptuaria plena ex hoc
in illud: inde dolia pigmētata: inde referta marſupia. De his
olim a domino prędicta eſt ſententia: et nunc tempus adue
nit: Ecce in pace amaritudo mea amariſſima. Amara fuit af Eſa.38.d.
flictio eccleſię in nece martyrum. Amarior poſtea in confli
ctu hereticorum. Amariſſima nūc in moribus clericorum. Et
ideo dicitur Eſa.j.a. Filios enutriui et exaltaui: ipſi autem
ſpreuerunt me.
* tis. Pſ. Cōſtituite diē ſolennē in cōdenſis vſq; ad cornu Pſ.117.
altaris. a Oēs portę ei⁹ deſtructę. i. quinq; ſēſus. Naū.
ij.b. Portę fluuioꝝ apertę ſūt. i. adit⁹ tēptationū. Uñ Hiere.
ix.f. Mors intrauit per feneſtras vr̄as. c Sacerdotes
ei⁹ gemētes. i. ratio quę debet gemere: quia eſt per pec
catum obfuſcata. d Uirgines eius: id eſt homines per
caſtam integri intentionē. e Squalidę: per gloriā inanē.
Iob.xxx.a. Squalentes calamitate et miſeria. Et hodie vir
gines ſunt ſqualidę meretrices. Eſa.lvij.d. Ornaſti te regio
vnguēto. Prouerb.vij.b. Ornatu meretricio preparata. f
Et ipſa, anima. g Oppreſſa amaritudine: id eſt pec
catis: quę opprimunt tanq; graue pōdus. Heb.xij.a. Depo
nentes omne pondus et circūſtans nos peccatū. Oſee.xij.d.
Ad iracundiam me prouocauit in amaritudinibus ſuis. h
Facti ſunt hoſtes eius: id ē eccleſię. i In capite. i. in
capita. Uel, In capite: id eſt in illa eccleſia quę eſt aliarum
caput. Uel, In capite: quia ipſi prętati ſunt hoſtes eccleſię.
Hiere.v.b. Ibo igitur ad optimates: et loquar eis: ipſi enim
cognouerunt viam domini et iudicium dei ſui: et ecce hi ma
gis ſimul confregerūt iugū, ruperunt vincula. Eſa.j.f. Prin
cipes tui infideles ſocij furum. Super hoc verbo dicit bea
tus Bern. Primi parentes prius fuerunt proditores q̄ pa
rentes: ꝓpter qd̄ inimici locupletati ſunt: quia totū genus hu
manum per hoc demonibus ē ſubiectū. Item, Facti ſunt
hoſtes eius in capite: id eſt contra caput. Prętatis enim
maxime inſidiātur demones: q; his captis q̄ſi ſecuri ſunt de
ſubditis. Unde rex ſyrie dixit principibus ſuis: Non pugna
bitis cōtra maiorem vel minorem quēpiam: niſi cōtra regem
iſrael ſolum.iij. Reg.vlt.e. Unde legitur.j. Reg.vlt.c. q;
philiſtijm caput ſaul precīſum miſerūt per totam terrā, qua
ſi prę gaudio: ſic demones de caſu prętatorū gaudent: quia
per hoc ſe ſperant habere gregem. Zach.xiij.d. Percute pa
ſtorem, et diſpergentur oues gregis. Iob.xxiiij.a. Aſinum
pupillorum abegerunt et abſtulerunt pro pignore bouem vi
duę: id eſt prętatū. Et ideo. k Inimici eius locupleta
ti ſunt: quia metunt demones et domin⁹ ſpicat: vindemiant
et domin⁹ granat. Michęę.vij.a. Uę mihi quia factus ſum
ſicut qui colligit in autumno racemos vindemię: nō ē botrus
ad comedendū. Eſa.xxiiij.c. Quomodo ſi paucę oliuę quę
remanſerūt excutiātur ex olea, et racemi cum fuerit finita vin
ꝶ demia: hi leuabūt
Moraliter Moralit̄: h Facti ſūt hoſtes ei⁹ in capite. Caput
aię ē mēs. Tūc ḡ ſūt hoſtes i capite: qn̄ corrūpūt itētionē et
excęcāt rationē. Et tūc demōes q̄ ſūt inimici nr̄i locupletant̄:
qn̄ aurū ſapiētię et argētū eloquētię faciūt in vſus ꝓuos ꝯuer
ti. Oſee.ij.b. Argentū multiplicaui eis et aurū: quę fecerunt
* baal. Tripliciter

☙ iſrael in tẽplo dñi. a ¶Quia.i.ſic. Simile Joh.xij.f. Nõ po
terãt credere: q2.i.ſicut dixit Eſaias.vj.c. Excecauit oculos
eorũ: ꝛ indurauit corda eorũ vt nõ viderẽt. b ¶Dominus
locutus eſt ſup eã. Deut.xxviij.c. Tradat te dñs corruẽ
tem ante hoſtes tuos ꝛ diſpergaris per omnia regna terre:
Filij tui et filie tue tradãtur alteri populo. Ezech.xxj.g. Ef/
fundã ſuper te indignationẽ meam: i igne furoris mei ſuffla/
bo in te/ daboq; te in manus hominũ inſipiẽtiũ ꝛ fabricantiũ
interitum: igni eris ci/
bus/ ſanguis tuus erit
in medio terre/ obli/
uioni traderis: c
¶Propter multitu/
dinem iniquitatũ
eius: paruuli eius
quibus propter etatẽ
eſſet miſerendũ: d ¶Ducti ſũt in captiuitatẽ ante faci
em tribulãtis.i.chaldei populi. Et ẽ hic octau⁹ locus indi/
gnationis: qd factũ non excuſat/ ſed ignoſci poſtulat. Loquit
enim de pueris: qui ſe defendere nõ poterãt. f ¶Et egreſ/
ſus eſt a filia ſion. Huic ſentẽtie preſcribit: Vau: quod
interpretat/ et. Ac ſi dicat/ pcedẽtib⁹ malis etiã hec accedũt:
Quia/ egreſſa ẽ a filia ſion.i.a ciuitate hieruſalẽ: cui⁹ ma/
ter dicit mons ſion. Quia ſicut mater defendit filiã: ſic mõs
ſion ciuitatẽ inferiorẽ cuſtodiebat. g ¶Ois decor ei⁹. De/
cor hui⁹ erat pulchritudo edificiorũ: q deſtructa fuerũt ꝛ cõ/
buſta: ſic legit.iiij. Reg.xxv.c. Venit nabuzardan pnceps
exercit⁹ regis babylonis in hierlm ꝛ ſuccẽdit domũ dñi: ꝛ do/
mũ regis: ꝛ domos hieruſalẽ omnẽq; domũ cõbuſſit. Eſt aũt
hic qnt⁹ locus cõqueſtionis: p quẽ ante oculos ſingula poni
mus incõmoda. h ¶Facti ſunt pncipes ei⁹ velut arie
tes nõ inuenientes paſcua. Tunc eñ arietes macilenti
☙ ſunt ꝛ debiles
demia: hi leuabũt vocem ſuam. a ¶Quia dominus lo/
cutus eſt ſuper eam: nõ dicit/ i eã/ nec ad eã: ſed ſup eam:
Aliquãdo eñ domin⁹ in homine loquit: aliquãdo ad homi/
nem: aliquãdo ſuper hominẽ. In homine loquit/ inſpirando.
Ps.84. Ps. Audiam quid loquat in me dñs. Ad hominẽ conſolan/
do. Oſee.ij.c. Ducam eam in ſolitudinẽ: ꝛ loquar ad cor ei⁹.
Sup hominẽ cõminando: vt hic. Et.j. Reg.iij.b. In die il/
la ſuſcitabo aduerſus heli oñia que locutus ſum ſuper domũ
eius. c ¶Propter multitudinẽ iniquitatum eius/
paruuli eius.i.minores: d ¶Ducti ſunt in captiuita
tem: peccati. Hiere.l.a. Grex perditus factus eſt populus
meus: paſtores eorum ſeduxerunt eos: feceruntq; vagari.iij.
Reg.xxij.c. Vidi cunctum iſrael diſperſum in mõtibus qua/
ſi oues non habẽtes paſtorẽ. e ¶Ante faciem tribulan/
tis: id ẽ diaboli. Ezech.xxiij.d. Ipſi filios tuos ꝛ filias tuas
capient: et nouiſſimũ tuũ deuorabit igni/ cupiditatis ꝛ luxu/
rie: q nunq; dicit ſufficit: Prouerb.xxx.c. Vtraq; eñ cupidi/
tas ꝛ rerũ ꝛ voluptatũ ẽ inſatiabilis. Libido eñ.i.cupiditas:
vt dicit Hiero. famẽ nõ ſatietatẽ parit.
* baal. Tripliciter eñ inſidiat nobis diabol⁹. In pncipio quã
[Di]abol⁹ tripli[citer] nobis in[sidi]atur — do intentionẽ vitiat. In medio: quãdo in itinere ſupplantat.
In fine quando illaqueat. De primo dicit hic: Facti ſunt
hoſtes ei⁹ i capite. De ſcdo Ps. In via q ambulabã ab/
Ps.141. ſcõderũt ſuperbi laqueũ mihi. De tertio/ Gen.iij.c. Ipſa cõ/
Ps.55. teret caput tuũ/ ꝛ tu inſidiaberis calcaneo ei⁹. Et Ps. Ipſi
calcaneũ meũ obſeruabũt. Cõtra hec tria dñs dedit nob tria
remedia: q2 qñ de qnq; panib⁹ pauit turbas: Matth.xiiij.b.
et Luc.ix.b. et Joh.vj.a. eleuauit oculos in celũ pane acce/
pto: i h docẽs nos vt intẽtionẽ eleuem⁹ ad celeſtia. Itẽ gras
egit: per hoc docẽs nos vt de oñib⁹ agam⁹ gratias deo: et p
h non ſupplan emur in via. Itẽ tandem fugit in montẽ ne ra/
peret in regem: in hoc docens nos vt fugiamus vanamglo/
riam/ ne ab illa illaqueemur. Sequit. f ¶Et egreſſus eſt
a filia ſion.i.a clericis. g ¶Oñis decor eius: humili/
tas.ſ.ꝛ cetere virtutes: que decoram faciunt animã. Eſa.iij.c.
Pro eo q eleuate ſunt filie ſion ꝛ ambulauerunt extento col/
lo ꝛ nutibus oculorũ ibant: ꝛ plaudebant ꝛ incedebant com/

a quia dñs locut⁹ eſt ſup eam
b propter multitudinẽ iniqta/
c tum ei⁹: paruuli ei⁹ ducti ſũt
d in captiuitatẽ ante faciẽ tri/
e bulãti. Vau. Et egreſſus eſt
f a filia ſion/ ois decor ei⁹. Fa
g cti ſũt pricipes ei⁹ velut arie
h tes nõ inueniẽtes paſcua:
i
k

poſito gradu/ decaluabit dñs verticẽ filiarũ ſion.i. virtutib⁹
priuabit.i. priuari pmittet: quia ſicut capilli ſunt ornamẽtũ
capitis: ſic virtutes ſunt anime decor ꝛ ſpecies. Moralit f Moraliter
Egreſſus ẽ a filia ſion ois decor ei⁹: ẽ penitentia: de q
dicit Ps. Confeſſio: Ecce penitẽtia/ vnde decor prouenit: et Ps.95.
hoc eſt qd ſequit: ꝛ pulchritudo in cõſpectu eius. Decor iſte
egreſſus eſt non ablat⁹. Auferre enim violentie eſt: ſed egredi
volũtatis: ꝛ nemo põt anime ſuum decorem auferre/ niſi ex
propria ipſius volun/
tate. Vñ Joh.x.e. Et
non rapiet eas quiſq;
de manu mea. Verũ
eſt/ niſi ſponte cecide/
rint. Egredit autẽ hic
decor: quãdo pncipes
eius: id ẽ anime.ſ. mo
tus rationis/ amiſſo decore caſtitatis nõ inueniũt pinguedinẽ
interne charitatis: ſed abſq; fortitudine virtutũ vagant mo/
biliter añ faciẽ captiuãtis.i. diaboli. Vel de religioſis ſic. f
¶Egreſſus ẽ a filia ſiõ.i.a religioſis. g ¶Ois decor ei⁹:
Qui in quattuor cõſiſtit. In fratrũ multitudine: in bonorum
operũ fecunditate/ ꝛ maxime hoſpitalitatis: in diſciplina ordi
nis: in odore bone opinionis/ vel deuotiõe orationis. De his
quattuor dicit Numeri.xxiiij.a. Qz pulchra tabernacula tua
iacob ꝛ tentoria tua iſrael. Hic eſt laus religionis: ꝛ p hoc in/
nuitur q actio nõ debet deformare cõtemplationẽ: ſed vtrũ/
q; debet eſſe in religione: et martha que ſit ſollicita circa fre/
quens miniſteriũ: ꝛ maria que ſedens ſecus pedes dñi audiat
verbũ ipſi⁹. Et ſubdit qttuor pulchritudines: Vt valles ne/
moroſe/ Ecce fratrum multitudo: valde enim eſt indecens/ vt
monaſterium qd ſolebat habere numeroſum et nemoroſum
conuentũ/ redigat ad paucitatẽ fratrũ: et hoc fit tota die pro/
pter debita ꝛ diſſipationẽ bonorũ. Vnde Michee.j.d. De/
caluare ꝛ tondere ſuper filios delitiarũ tuarũ.i. quia amiſiſti
filios tuos qui erant tue delitie: dilata caluitiũ tuum ſicut aq/
la: quoniã captiui ducti ſunt ex te.i. oſtende te dilatatã/ q eras
prius aquila volans ad celeſtia per contemplationem. Se/
quit i Numeri/ ſecũdus decor: Vt horti iux fluuios irrigui:
in hoc notat fecunditas bonoꝝ operum: quia ſicut horti iu/
xta fluuios ſunt fecũdi fructibus: ſic religioſi in bonis operi/
bus. Et hi fruct⁹ maxime apparẽt in hoſpitalitate. Abbates
eñ ꝛ alij nõ ſunt niſi cuſtodes hortoꝝ dñi. Cant.v.a. Veni/
at dilectus meus in hortũ ſuum vt comedat fructus pomoꝝ
ſuorũ. Sequit in Numeri terti⁹ decor/ cum dicit: Vt taber/
nacula que fixit dñs. Hec tabernacula ſunt aſtra celi: que ma
xime ſunt ordinata: nec a ſuo curſu deficiẽtia: et in hoc notat
diſciplina ordinis: que maxime ordinate debet fieri ꝛ ſeruari:
vt ſint fratres ordinati ſicut aſtra celi/ in oñibus motibus ſu
is/ ꝛ in propoſito bono fixi. Cant.vj.d. Terribilis vt caſtro/
rum acies ordinata. Judic.v.c. Stelle manẽtes i ordine ſuo
pugnauerunt. Sequit quartus decor/ cum dicit: Quaſi cedri
prope aquas: in hoc notat odor bone opinionis/ vel deuotio
oratiõis. Cedrus enim eſt arbor odorifera: ꝛ eius odor inter/
ficit ſerpẽtes: ſic religioſi olim merito orationis ꝛ odore bone
opiniõis/ ſerpẽtes.i. demões expellebãt/ diſcordes pacifica/
bãt/ morbidos ſanabãt: mõ fere tot⁹ odor iſte trãſijt. Vñ Job.
ix.d. Dies mei tranſierunt ſicut naues poma portantes. Vñ
h ¶Facti ſunt pricipes eius.i. prelati eccleſie: vl religio
nis. i ¶Velut arietes: quia duobus cornibus.ſ. ſciẽtia et
vita: vel vtriuſq; teſtamẽti doctrina deberẽt aduerſarios ven/
tilare. Vnde Greg⁹ in paſtorali.ca.vj. Sit prelatus bene
agentib⁹ per humilitatẽ ſocius/ contra delinquẽtiũ vitia per
zelum iuſticie ſit erectus. Eſa.lx.b. Arietes nabaioth mini/
ſtrabunt tibi. Nabaioth interpretat ſedens/ vel excludẽs/ vel
requieſcẽs/ aut cõſpicu⁹ reſpõſiõe. Et hec oia bñ conueniũt chri/
ſto: q ꝛ ſedet ad dexterã patris/ ꝛ pctõres excludit/ ꝛ in bonis
requieſcit/ ꝛ deo patri rñdet p nobis: cũ ſuoꝝ vulneꝝ cicatrices
ei repñſentat ꝛ oſtẽdit. k ¶Nõ inueniẽtes paſcua/ gregi/ ☙
ſibi. Vel/ Nõ inueniẽtes paſcua: aiarũ etſi corpoꝝ. De
qb⁹ Job.x.b. Et paſcua inueniet. Hoc dr de illo q p chriſtũ
☙ introductus eſt

a et abierūt abſq fortitudine
ante faciē ſubſequētis. Zai.
b Recordata eſt hierl'm dierū
d afflictiōis ſue et puaricatio/
e nis/ oīm deſiderabiliū ſuoꝝ
f q̄ habuerat a diebus antiq̄s
g cū caderet ppl's ei⁹ in manu
h
i hoſtili/ et nō eſſet auxiliator:

ſunt et debiles: ſic principes hieruſalē nō poterant ſe defende
re: ⁊ diſſolutis viribus fugam meditantes. Unde ſequit. a
Et abierunt abſq fortitudine ante faciē ſubſequē/
tis. i. populi chaldei vel romani. b Recordata eſt ⁊c.
Huic ſententie preſcribitur/ Zai: qḋ interpretatur hec: quia
hec ē vltio diuina / vt
de bonis perditis do/
leat memor ſue puaricationis: et que ad
dominum noluit con/
uerti in babylone ca/
ptiuata/ in deriſū ver/
teretur. Et eſt primus
locus conqueſtionis: per quem bona in quibus fuimus com/
memoramus: ⁊ mala in quibus nūc ſumus. Dicit ergo: Re/
cordata eſt hieruſalē. Cōtinēs pro cōtento. c Dierū
afflictionis ſue: quibus multotiēs eam affixerat particu/
lariter dn̄s vt reuerteret̄ ad ipſum. Unde quia noluit/ vniuer/
ſaliter eſt percuſſa. d Et puaricationis/ ſue. i. trāſgreſſi/
onis legis: a qua noluit ꝓpter malam cōſuetudinē ſuam reuer
ti. Unde Hiere. xvij. a. Peccatū iuda ſcriptū ē ſtilo ferreo in
vngue adamātino. e Omnium deſiderabiliū ſuorū:
id eſt bonoꝝ que dn̄s contulit ei. Forſitan mulierū in quibus
multū delectabātur. Unde Ezech. xxiiij. d. Ecce ego tollo a
te deſiderabile oculorū tuorū. Et loquit̄ de vxore ei⁹ que mor
tua eſt veſpere. Uel deſiderabilia vocat cultum et ritum ſa/
crificiorū. Unde ibidē. f. Ecce ego polluam ſanctuariū meū:
ſuperbiā imperij veſtri: ⁊ deſiderabile oculorū veſtrorū. f
Que habuerat a diebus antiquis. i. et in egypto et in
deſerto ⁊ in terra ꝓmiſſionis. Et loquit̄ de beneficijs vel de
vxorib⁹. Uł/ A dieb⁹ antiq̄s. i. tēpore ſalomonis/ ſub q̄ tē/
plū factū ē: vel loq̄t̄ de tēplo. Uł/ A dieb⁹ antiq̄s. i. a die/
bus moyſi/ ſub q̄ rit⁹ ſacrificioꝝ incepit. Recordata dico/ ſed
ſero: q2 tunc/ g Cū caderet ppl's eius in manu ho/
ſtili. i. chaldeorū. i Et nō eſſet auxiliator: amiſſo au/
xilio domini
introductus ē in prelationē. Per me inquit ſi quis introierit
ingrediet̄ ad cōtemplationē: ⁊ egrediet̄ ad actionē: et paſcua
inueniet in ſcripturis. ſ. diuinā cōſolationē. Qui ergo oues ſu/
as nō paſcit/ patet q̄ per chriſtū non intrauit. a Et abie/
runt abſq fortitudine ante faciē ſequētis. i. diaboli:
ſicut grex ducit̄ ante faciem paſtoris. Ipſi tamē deberēt eſſe
fortes: vtpote qui cuſtodiūt lectum ſalomonis. i. eccleſiā vel
clauſtrū. Cant. iij. c. En lectulū ſalomonis ſexaginta fortes
ambiūt ex fortiſſimis iſrł. Sexagīta dic̄: q2 ipi debēt eſſe for/
tes ⁊ pfecti: q2 per ſenariū pfectio deſignat̄. Oēs tenētes gla/
Ps.56. dios: q̄ ſunt duo. ſ. gladi⁹ orationis: de quo Ps. Lingua eoꝝ
gladius acutus. Item gladius pdicatiōis. Unde Luc. xxij.
d. Ecce gladij duo h. ſ. pdicatio vtriuſq teſtamēti. Et Eph.
vj. c. Et gladiū ſpirit⁹ qḋ ē verbū dei. Et ad bella doctiſſimi.
Duo ergo notant̄ in hac auctoritate/ que iuuant fortitudinē:
ſcz copia armoꝝ/ cum dicit: Oēs tenētes gladios. Et ſciētia
preliandi/ cum dicit: Et ad bella doctiſſimi. Abierūt ergo
volūtarie cum deberēt ⁊ poſſent reſiſtere ſi vellēt. Iaco. iiij.
b. Reſiſtite diabolo/ ⁊ fugiet a vob. Et quia ita defacili capti/
uantur prelati: cōquerit̄ dn̄s Ezech. xiij. a. Non aſcēdiſtis ex
aduerſo/ nec oppoſuiſtis vos murū pro domo iſrael: vt ſtare/
tis in prelio in die dn̄i. b Recordata eſt hieruſalē ⁊c.
Aīa ſiue eccle/ſia triplicit̄ de/bet gemere. Anima ſiue eccleſia tripliciter debet gemere. Unde Hiero.
in quadam Glo. ſuper Mar. Ternū luctum implet qui cōſo/
lationem futuram expectat. Gemit enim pro incolatu huius
miſerie: ⁊ tunc recordat̄ dierum afflictionis ſue. Unde
Ps.37. Geñ. iij. b. Adam vbi es? Et ſic reſpondet per Ps. Afflictus
ſum ⁊ humiliatus ſum nimis. Iob. xvij. a. In amaritudinib⁹
morat̄ oculus meus. Itē gemit p peccatis ꝓprijs vel alienis.
Unde tunc recordatur preuaricationis. Ecci. xviij. c.
Memento paupertatis in die abundātie/ ⁊ neceſſitatē paup/
tatis in die diuitiaꝝ. Itē eiuſdē. xj. d. In die maloꝝ ne imme/
mor ſis bonorū: ⁊ in die bonorū ne īmemor ſis malorū: qm̄ fa
cile eſt coram deo in die obitus retribuere vnicuiq ſm̄ vias
ſuas. Huius autē puaricatiōis vel peccati recordat̄ anima
iuſti: vt tribulationē ſi quā habet patiēter ſuſtineat. Hiere. x.
c. Hec ē infirmitas mea/ portabo illam. Item vt vitet ſuper/
biam. Michee. vij. b. Iram dn̄i portabo: quoniā peccaui ei
donec cauſam meā iudicet ⁊ faciat iudiciū meum. Itē gemit
pro deſiderio celeſtis
patrie: ⁊ tunc recorda
tur omniū deſide/
rabiliū ſuoꝝ: que
habuerat a dieb⁹
antiquis: id eſt cum
eſſet i padiſo terreſtri.
Deut. xxxij. a. Me/
mento dierum antiquoꝝ. Uel/ deſiderabiliū. i. conſolatio/
nū: quas in ſua nouitate habuit. Et loquit̄ in perſona religio/
ſi: qui in ſuo nouiciatu ſenſit ⁊ ſaporauit dulcedinē: ſed poſt/
modum quaſi iam factus fortior: vt cui nō lacte opus ſit/ ſed
ſolido cibo/ videt ſe expoſitum tribulationibus et afflictioni/
bus cordis: ⁊ tunc q̄ſi cogitur dicere illud Iob. xxix. a. Quis
mihi tribuat vt ſim iuxta menſes priſtinos. i. in tēpore noui/
ciatus mei: ſcdm̄ dies quib⁹ dn̄s cuſtodiebat me: ſub vmbra
manus ſue/ ſub ſcuto bone volūtatis recipiens pro me ictus
temptationis: quādo ſplēdebat lucerna ei⁹ ſuper caput meū:
id eſt quādo mens mea eius cognitiōe illuminata erat et amo
re: ⁊ ad lumen ei⁹ ambulabā in tenebris/ nihil timens de his q̄
mihi poſſent euenire/ vel que mihi poſſent precipi/ vel māda
ri. Uel/ deſiderabiliū. i. gaudioꝝ eternoꝝ que habuerat p
ſpē: q2 Ro. viij. e. Spe ſalui facti ſum⁹. De his Ps. Domi/ Ps.37.
ne ante te omne deſideriū meum. Primorū duorū recordat̄
anima: vt quia amiſit doleat. Apoc. ij. b. Memor eſto vnde
excideris ⁊ age penitentia: ⁊ prima opera fac. Item tertiorū
ſcz gaudiorū eternorū recordat̄ vt deſideret et appetat. Ps.
Deſideriū anime eius tribuiſti ei: ⁊ volūtate labiorū eius nō Ps.20.
fraudaſti eum. Sed quia multi tarde hmōi recordantur: vnde
frequēter eis nō pficit: ꝓpter hoc ſubiūgit. g Cū caderet.
q. d. ſero facit hoc: quia tunc/ cum caderet popul⁹ eius:
id eſt diuerſe perſone eccleſie: h In manu hoſtili. Alij
ſcz in manu luxurie/ alij gule/ alij auaricie: ⁊ ſic de ceteris pec/
catis. j. Reg. xvij. e. Ipſe me eripiet de manibus inimicorū
meorum. Hiere. xxv. g. Cadetis quaſi vaſa pcioſa: De q̄bus
quādo frangunt̄/ magnū damnū eſt: ⁊ tamē aliquādo melius
reparant̄: quia Ro. viij. e. Oīa cooperant̄ in bonū his qui
ſcdm̄ ꝓpoſitū vocati ſunt ſancti. Unde de vno vaſe confracto
qḋ ceciderat/ cantat eccleſia. ſ. de maria magdalena: De vaſe
cōtumelie tranſlata in vas gratie. Uel in die iudicij populus
anime malorum cadet in manu hoſtili: id eſt poteſtate dia/
boli: quando nulla cogitatio inueniet̄ q̄ ſit digna remunera/
ri. Populus anime/ ſunt cogitatiōes. Eſa. vlt. f. Ego autem
opera eorum ⁊ cogitationes eorum venio vt congregē cum
oībus gentibus ⁊ linguis. Et tūc mali recordabunt̄ maloꝝ
que fecerunt/ ⁊ potuiſſent euaſiſſe: ⁊ bonorū q̄ non fecerunt/ ⁊
potuiſſent feciſſe: ⁊ gaudiorum que amiſerunt que potuiſſent
acquiſiſſe. Sap. v. b. Quid nobis pfuit ſuperbia: aut diuitia/
rum iactantia qd contulit nobis? Uel hoc exponit̄ ſm̄ regulā
Ticonij: quia cū mali caderent in manus hoſtiū/ boni recor/
dabant̄ beneficioꝝ dei. Prouerb. xix. b. Mulctato peſtilēte
ſapientior erit paruulus. Et habet̄ ſimilis expoſitio in Ps.
Cū occideret eos. i. malos: q̄rebāt eū/ boni. ſ. quia mltiplica/ Ps.77.
te ſunt infirmitates eoꝝ poſtea accelerauerūt. Et illud: Felix Ps.15.
quē faciunt aliena pericula cautū. i Et/ talium/ non eſſet:
id eſt non erit/ auxiliator: quia nec deus liberabit: nec ſan/
ctus aliquis pro eis orabit in die iudicij. Ps. Frater: id eſt Ps.48.
chriſtus/ non redimet: id eſt non liberabit: redimet homo: id ē
ſanctus orabit pro ipſis? Non. Unde eis dicitur inſultando
Iob. v. a. Uoca ergo ſi eſt qui tibi reſpondeat/ et ad aliquem
ſanctorū conuertere. Ecci. vlt. b. Circūdederunt me vndiq/
. ſ. demones. Et hoc ē verū i morte. Et nō erat qui adiuuaret
in aduerſitate: quia oēs contēpſerat in proſperitate. Greg⁹
Illa vox deum in aduerſitate nō inuenit/ quē in proſperitate
contempſit. Sed quid? Dicat hoc. j. Machab. ij. a. Truci/
dati ſunt ſenes

ẍilio domini ꝑpter ſua peccata. Et tunc. a Viderūt eam
hoſtes/chaldei.ſ. vel romani. b Et deriſerūt ſabbata
ei⁹: ſicut nos hodie deridemus eos. Et ē hic tertiuſdecimus
locus indignationis: quia cum iniuria/ contumelia iuncta eſt:
cum dicit: viderunt ꝛc. c Peccatū peccauit. Huic
ſententie preponitur/
Heth: ꝙ interpretaṫ
vita. q. d. ad hoc reci/
tatur eius peccatū vt
doleat ꝛ cōuertatur et
Ezech.33.c. viuat. Ezech. xviij. g.

a b Viderunt eam hoſtes: ꝛ de/
riſerūt ſabbata eius. Heth.

Nolo mortē peccatoris ſ vt magis conuertaṫ ꝛ viuat. Et ē
hic color rhetoricus qui diciṫ conceſſio/ vel magis confeſſio:
quia nō peccatū excuſat/ſed vt ignoſcatur poſtulat. Dicit er/
go. c Peccatū peccauit hierl̃m. Ecce ratio deriſio/
nis.ſ. conſuetudo peccādi. Geminatione eñ notatur iteratio
pcti: et ſic volūtas peccātis ꝛ actus/ꝙ ſunt cauſa abiectiōis ꝛ
vilitatis aie. Vñ Hiere. ij. g. Q̃ vilis facta es nimis: iterans
vias tuas. Pctm̄/ dicit: vt pctm̄ idolatrie innuat: Sic Joh.
xv. d. Si nō veniſſem ꝛ locut⁹ eis fuiſſē: peccatū nō haberēt.
d Propterea inſtabilis facta eſt/migrans de terra ſua
in chaldeā.

dati ſunt ſenes eius in plateis: ꝛ iuuenes eius ceciderūt ī gla/
dio. a Viderunt eam hoſtes: id eſt animā peccatricē
demones. b Et deriſerūt ſabbata eius: id eſt bonum
opus/ſi aliquādo facit: vel quia opus nō abſconditur per in/
tentionē occultā/ſed oſtentaṫ per vanamgloriam: ꝛ a demo/
nibus videtur: propter hoc ab eis irridetur. Abacuk. j. c. Et
tyranni ridiculi eius erunt. Nec ſolum deridēt: imo ꝛ impro/
perant ei ꝙ cecidit hō. Vñ. j. Regl. xvij. b. dr̄ de golia: Ego
exprobraui hodie agminib⁹ iſrl̃. Hec aūt irriſio cōſiſtit ī mul
tis. Primo: qꝛ gaudēt ſuo modo de caſu hominis. Pš. Ex/
Pš.12. ultabunt ſi motus fuero. Item faciūt inde quaſi feſtum ſolen
ne: ſicut rex qui habuit triumphū. Vnde Judicl. xvj. f. legi/
tur: ꝙ philiſtei capto ſanſone cōuenerūt in vnū vt imolarēt
hoſtias deo ſuo. Itē captum oſtendūt alijs in exemplū. Vn/
de. j. Reg. vlt. c. Philiſtei caput ſaul regis iſrael per ſuas ci
uitates fecerunt portari ꝛ oſtendi oīnibus. q. d. ſic faciemus
de oīnib⁹ inimicis noſtris. Itē inde ſe iactat diabolus. Eſa.
x. c. In fortitudine manus mee ego feci. Itē ꝑ hoc alijs com
minaṫ. Eſa. x. g. Agitabit manū ſuam ſuper montē ſion: ꝛ col
lem hieruſalem. Item propter hoc fiunt atrociores. Greg⁹.
Quāto magis homo ei ſe ſubijcit: tanto magis intolerabilē
Aliter eum ſibi reddit. Vel de eccleſia. a Viderunt eam ho/
ſtes. i. demones eam circūdederunt: vt vel ſaltem multitu/
Ps.3. dine/ſi aliter nō poſſint eā deuincant. Pš. Dñe q̃d multipli/
cati ſūt ꝙ tribulāt me. b Et deriſerūt ſabbata ei⁹: qꝛ ī
feſtiuitatibus maxime peccata procuranṫ ꝛ fiunt. Vñ Aug⁹
in libro confeſſionū. Auſus ſum in celebritate ſolennitatū tua/
rum intra parietes eccleſie tue ꝯcupiſcere ꝛ agere negocium
procurādi fructus mortis. Item tunc precipue gule ꝛ luxurie
vacant homines/cum magis deberēt ab oīnibus peccatis ab
ſtinere. Vnde Eſa. j. d. Calendas veſtras et ſolēnitates ve/
ſtras odiuit anima mea: facta ſunt mihi moleſta: laboraui ſu/
ſtinens. Item ſabbata religioſoꝝ deridet diabol⁹: qui ab ex/
terioribꝰ opib⁹ vacāt: ſ in occulto diuitias cōgregant: ꝛ pro/
prietates cumulare non ceſſant. Item ſabbata hypocritarū
deridet diabolus: qui exterius vacant a malo opere: ſed inte/
rius ardēt mala cupiditate. j. Machab. j. e. Sabbata eius in
opprobriū. c Peccatū peccauit hieruſalem: id eſt
anima. d Propterea inſtabilis facta eſt. Peccatū
Pš.41. enim mox ſuo pōdere ad aliud trahit. Pš. Abyſſus abyſſum
inuocat. Per peccatū antonomaſice poteſt intelligi pctm̄ in/
fidelitatis. De quo Joh. xvj. b. Ille arguet mundū de pec/
cato: īfidelitatis/dicit Glo. Quo retēto oīa teneṅ: ꝙ abſente
omnia dimittuṅ: vt dicit hic Glo. et ſuper Joh. Et hoc di/
citur: quia infidelitas fidem deſtruit que eſt fundamentū om/
nium virtutū. Abacuk. ij. a. Qui incredulus eſt: non erit recta
anima eius in ſemetipſo. Hoc verbū etiam dici poteſt illis ꝙ
cauſa cupiditatis vel honoris/ prebendas mutant vel paro/
chias vel abbatias: Quib⁹ dicit Ecc⁹. xi. c. Sta in teſtamen
to tuo. Eccs. x. a. Si ſpiritus poteſtatē habentis: id eſt digni
tas aliqua in qua maior ſit poteſtas/ aſcēderit ſuper te: id eſt
vt ibi eligaris vel voceris: tamē locum tuū ne dimiſeris. Vel
c Peccatū peccauit hieruſalē. i. religioſus qui debet
in continua pace eſſe.
Et dicit: Pctm̄ pec/
cauit: ad innuēdū ꝙ
magis peccat religio/
ſus ī eodē genere pec/
cati/ſeruatis eiſdē cir/

c Peccatū peccauit hierl̃m:
d ꝑpterea inſtabilis facta eſt.

cūſtātijs ꝙ̃ nō religioſus. Vñ Hiere. xxiiij. b. Quid tu vides
hieremia? Et dixit: Ficus bonas/bonas valde: ꝛ fic⁹ malas/
malas valde. Vñ pctm̄ antonomaſice accipiṫ hic auaricia re/
ligioſi: vel ꝓprietatis amor. Et h̄ diciṫ: qꝛ q̃nq3 mala fac. Pri/ Quinq3 mala facit proprie/ tas monachi
mū ē: qꝛ ꝙ talis ē ꝓmiſſū vel pactū qd̄ cū deo pepigit cū in/
rauit nō tenet. Pš. Auerterūt ſe ꝛ nō ſeruauerūt pactū. Vñ Pš.77.
Ezech. xvij. e. Qui diſſoluit pactum nunquid effugiet? Nō
proculdubio: cum dicat Eccs. v. a. Diſplicet deo infidelis
ꝛ ſtulta promiſſio. Abdie. j. c. Omnes viri federis tui illuſe/
runt tibi: ꝛ inualuerunt aduerſum te viri pacis tue qui come/
dūt tecum. Sed audiāt quid dicatur Prouerb. iij. d. Illuſo/
res ipſe deludet: manſuetis autem dat gratiam. Secundum
eſt/quia talis fructū orationis perdit. Apocl. v. c. Habentes
phialas plenas odoramentorū: que ſunt orationes ſanctoꝝ.
Phiale iſte ſunt corda religioſorū: ꝙ debēt eſſe plene oratio
nibus/ vnde debet ſuauiſſimus odor exire in conſpectu dei:
ſed ſi fetor admiſceatur cū odore/amittitur odor: ꝛ vnde pri/
us exibat odor/exit poſtea fetor. Fetor eſt temporalitas vel
proprietas monachi. Ab ipſo ergo qui talis ē pro ſuaui odo/
re orationis/exit fetor mundane proprietatis. Eſa. iij. d. Et
erit pro ſuaui odore fetor. Et eiuſdem. j. d. Incenſum ve/
ſtrum abominatio eſt mihi. Et quid mirum ꝙ̊ ſi dominus ta/
les nō exaudit? Quia eis diciṫ Eſa. j. d. Cum multiplicaueri/
tis orationem non exaudiam: manus enim veſtre plene ſunt
ſanguine: Neq3 domin⁹ libēter reciperet nunciū ſtercoratū:
ꝛ tales ſtercorati ſunt: quia dic̃ Pš. Diſperierunt in endor. i. Pš.82.
in religione: facti ſunt vt ſterc⁹ terre. Sed quomō? Quia ſter
cora diligūt. Vnde Oſee. ix. c. Effecti ſunt abominabiles ſi/
cut ea que dilexerunt. Hoc deplorat hieremias. j. iiij. a. Qui
nutriebātur in croceis amplexati ſunt ſtercora. Tertium ma/
lum eſt: quia cor eorum diuiſum eſt: quod totum debetur do/
mino: Juxta illud Matth. xxij. d. Diliges dominū deum tu
um ex toto corde tuo. Sed qꝛ habet proprium/partē cordis
ponit in eo. Et q̃d ſequiṫ? Mors. Vñ Oſee. x. a. Diuiſum ē
cor eorū nunc interibunt. Quartum eſt: quia deum expoli/
at corde ſuo ꝛ ſpiritu quē in manu ei⁹ tribuerat. Pš. In ma/ Pš.30.
nus tuas cōmendo ſpiritū meum: quādo in proprio partem
cordis vel totum cor ponit. Item mundū expoliat/ cui renū/
ciauerat. Vnde ſi de eo aliquid rapit/expoliat ipſum. Gal.
vj. d. Mihi mundus crucifixus ē et ego mundo. Sed quid di
cit Eſa. xxxiij. a. Ve qui predaris: nonne ꝛ ipſe predaberis?
Quintū eſt: quia dei exemplū cōtemnit: quia deus pater vni/
cum filium pre oīnibus dilectum propriū habere noluit/ ſed
cōmunē fecit ad omne genus humanū. Sextum eſt: quia ma
lum ſuper totam cōgregationē inducit: Quia ſicut legiṫ Jo/
ſue. vij. a. ꝙ ꝑpter achor qui de anathemate hiericho quippiā
retinuit/totus populus punitus eſt. Achor interpretaṫ cōtur
batio: ꝛ tales ſe ꝛ alios conturbant: quibus apoſtolus impre/
catur/Gal. v. b. Vtinam abſcindanṫ qui vos cōturbant. d
Propterea inſtabilis facta eſt: vbiq3 diſcurrens cauſa
mercatus: vt emat oues ꝛ boues/ inſuper ꝛ pecora campi: vt
emat vinum ꝛ bladum in herba ꝛ huiuſmodi: que nec laicis
ſunt licita. Vnde et ſi queraṫ ab eo: vñ venis ſathan: bñ pōt
reſpondere illud Job. j. b. et. ij. a. Circūiui terram et peram/
bulaui eā. Vel/ Inſtabilis/exiens. ſ. de clauſtro. Et notādū Quattuor ſūt ꝙ faciūt religi/ oſū exire clau/ ſtrum
ꝙ q̃ttuor ſunt ꝙ religioſū faciūt diſcedere a ſtatu ſuo. ſ. timor
nocturnus. ſ. timor aduerſitatis et aſperitatis que eſt in reli/
gione: vt veſtis aſperitas/cib⁹ artus ꝛ aſper/lōge vigilie/fre/
quentes diſcipline: lectorū duritia: ꝛ huiuſmodi. Item ſagit/
ta volās in die

a Omnēs qui glorificabāt eā
b ſpꝛeuerūt illā: quia viderūt
c
d ignominiā eiꝰ. Ipſā aūt ge/
e mens ⁊ ꝯuerſa ē retrorſum.
f Teth. Sordes eius in pedi
g bus eius: nec recordata eſt
h finis ſui. Depoſita eſt vehe/
i menter/nō habēſ ꝯſolatorē.
k Vidē dñe afflictionē meam
l quoniā erectus eſt inimicꝰ.

in chaldeam. a Omnes qui glorificabāt eam/in ꝓ
ſperitate. b Spꝛeuerūt illam/in aduerſitate: quādo fuit
captiua ⁊ victa. Unde ſequiꝉ. c Quia viderūt ignomi
niam eius. i. confuſionē captiuitatis. d Ipſa autē ge/
mens/ꝓpter afflictionē. e Et conuerſa eſt retrorſum:
vt reſpiceret ciuitatē
de qua exibat dolēs:
ſicut peregrini de nata/
li ſolo recedētes/ſepe
reſpiciūt retro. Qua/
re autem ita ſpreta ſit
⁊ ignominioſa ſubiun
git: f Sordes eiꝰ
⁊c. Huic ſententię ꝓponiꝉ/Teth: qḋ interpꝛetaꝉ bonū. Et bñ:
Pſ.118. quia hic fit ſermo de humiliatione. Pſ. Bonū mihi dñe qꝛ
humiliaſti me. Dicit ergo/ Sordes eiꝰ in pedibꝰ eius.
q. d. ꝓpter hoc ē captiuata: qꝛ doctores legis qui ſunt pedes
eiꝰ/per quos venire deberēt ad cognitionē ⁊ amorē dei/ fue/
rūt coinq̄nati in peccatis ⁊ ſordidati. Uel/ Sordes ⁊c. hoc
in ſignū doloriſ. Sic legiꝉ. ij. Reg. xix. d. de miphiboſeth: q̄
venit ad dauid illotis pedibus et veſte ſordida/in teſtimoniū
męroris ſui. Et potius dicit ſordes eſſe in pedibꝰ ꝗ̄ alibi: qꝛ
pedites non equites ducebanꝉ in captiuitatē: vnde expꝛimiꝉ
hic labor. Unde Eſa. xxiij. b. Ducent eam pedes eius longe ad
peregrinandū: dicitur de tyro. g Nec recordata eſt fi/
nis ſui. i. captiuitatiſ quā ꝓphetę pꝛedixerāt ei. h Depo
ſita ē vehemēter. i. humiliata ē nimis. Eſa. xxx. c. Sicut
conteriꝉ lagena figuli cōtritione perualida. i Nō habēs
conſolatorē. Eſa. xxij. a. Recedite a me/amare flebo: nolite
incumbere vt conſolemini me ſup vaſtitate filię populi mei.
k Vide dñe. Hucuſqꝫ ꝓpheta planxit ciuitatē: modo ciui/
tas plāgit ſeipſam: ⁊ eſt vox nō habētis conſolationē: Uide
dñe afflictionē meā. Non dicit iniq̄tatē: qꝛ iniq̄tas videꝉ
a deo ad puniēdū: afflictio ad miſerēdū. Dic ergo: afflictio/
nem/vt miſerearis. Eſa. xxxvij. c. Inclina dñe aurē tuam et
audi: aperi oculos tuos ⁊ vide. l Qm̄ erectus eſt inimi
cus/cōtra te ſuperbiens: Non eñ imputat hoc tuę iuſticię:
¶ ſed ſuę ſuperbię.
ta volās i die. ſ. proſperitas mūdana quā ſequunꝉ ſeculares:
⁊ ſic ſe credūt poſſe facere fatui regulares: vnde exeūt/⁊ ſicut
pꝛius crediderāt nō inueniunt. Et hęc diciꝉ ſagitta/qꝛ vulne/
rat: volans/ quia nō durat. Eccl. x. a. Oīs potētatus bre/
uis vita. Item negociū perambulans in tenebꝛis. ſ. amoꝛ di/
gnitatis: quā cū non poteſt aſſequi in loco vbi eſt: vtpote vel
quia ibi non eſt/ vel quia ibi multi meliores ſunt ꝗ̄ ipſe/ pꝛę
pudoꝛe nō audet redire ad ſeculū: ſed tranſfert ſe ad alium oꝛ/
dinem vt fiat ibi abbas vel alius pꝛęlatꝰ/ nō attendens qḋ di/
cit apoſtolꝰ. j. Cor. vij. d. Unuſqſqꝫ in q̄ vocatione vocatꝰ ē
in ea permaneat. Item quarto eſt demoniū meridianū: quā/
do. ſ. temptat diabolus ſub ſpecie boni: vt cum dicit homini:
Tu nullā facis hic pęnitentiā/ vade ad artiorē oꝛdinē vel va/
de in deſertū. Cōtra hō dr̄ Eccl. x. a. Si ſpiritus poteſtatē ha/
bentis ſuper te aſcēderit: id eſt ſi diabolus cuius poteſtas ma
gna eſt/te grauiter temptauerit: locum tuū ne dimiſeris. Hęc
temptatio ſolet fieri poſt oꝛatiōis deuotionē: poſt lachꝛyma/
rum effuſionē. Tunc enim dicit diabolus: bonū eſſet ſi tranſ/
ires altius. Contra qḋ diciꝉ. j. Pet. iiij. c. Nolite peregrinari
in feruoꝛe dei qui ad temptationē vobis ſit: quaſi aliq̄d noui
vobis cōtingat. a Omēs qui glorificabāt eam: pꝛi/
us. ſ. quādo erat in clauſtro. b Spꝛeuerūt eā: id eſt clau/
Pſ.52. ſtralē iſtabilē: qꝛ et deꝰ ſpꝛeuit eū. Et q̄re: c Quia vide/
runt ignominiā eius. Mala enim voluntas quā in clau/
ſtro habebat patefacta eſt quādo exiuit de eo. Unde Naum
iij. b. Reuelabo pudenda tua in facie tua: et oſtendā gentibus
nuditatem tuam: ⁊ ponam te in exemplū: oīs qui viderit te
Pſ.30. reſiliet a te/⁊ dicet: vaſtata eſt niniue. ſ. pulchꝛa. Pſ. Qui vi/
debāt me foꝛas fugerūt a me. Et bene dicit/ignominiam:
quia per hoc tales fiunt infames: et nomē ſi qḋ pꝛius habue/
rant amittunt: Quia Prouerb. x. b. Nomen impioꝛum pu/
treſcet. d Ipſa autē gemens: pꝛę confuſione. Sap. v.
a. Pꝛę anguſtia ſpiritus gemētes. e Et conuerſa ē re/
trorſum: quia propter confuſionē quā habet in ſeculo ſepe
reuertiꝉ ad oꝛdinē ſuum. Oſee. ij. b. Uadam ⁊ reuertar ad vi
rum meū pꝛioꝛem: quia bene erat mihi tunc melius ꝗ̄ nunc.
Pſ. Imple facies eoꝛū ignominia: ⁊ quęrent nomē tuum do Pſ.82.
mine. Uꝉ totū de ꝓprietario: q̄ ſpernitur etiam ab eis q̄ prius
eum laudabāt: ꝗ̄ cito
ſcit eſſe talis. Et licet
ꝯtemnāt/magiſ gemit
pro ſollicitudine acqui
rendi/⁊ retroꝛſum con
uertiꝉ ab obſeruantia
regulari. f Soꝛ/
deſ eius in pedibꝰ
eius. Pꝛęlati vel pꝛędicatores ſunt pedes eccleſię. Naum
j. d. Ecce ſuper montes pedes euangeliçantis ⁊ annūciantis
pacem. Hi deberēt ſuſtinere eccleſiā/ſicut pedes coꝛpus. Sed
hoꝛum pedum quidā ſunt diſcalciati: qui. ſ. aperte peccant.
Baruch. v. c. Exierūt enim a te nudis pedibus ducti ab ini/
micis. Alij calciati ſunt/nō vt pꝛohibeant immundiciam: ſed
vt abſcondāt: vt hypocritę: quoꝛum calciamenta ſunt perfo/
rata interius: vnde lutum ibi intrat ad pedes animę: etſi non
appareat extra. Et iſti ſunt ſimiles bel: Daniel. xiiij. b. q̄ erat
intrinſecꝰ luteꝰ: ſꝫ extrinſecꝰ ęreꝰ. Itē ſunt ſimiles ſepulchꝛis
dealbatis: Matth. xxiij. c. Propter hō dr̄ Eccꝰ. j. d. Ne fue/
ris hypocrita in ꝯſpectu hoīm. Alij ſunt calciati: vt ab imū/
ditia pedes defēdant: ſm̄ illud Hiere. ij. e. Pꝛohibe pedē tu/
um a nuditate. Multiplices aūt ſunt ſoꝛdes: Uidelicet

Sordes:
- Idolatrię. Deut. xxxij. a. Peccauerunt ei: et non filij eius in ſoꝛdibus.
- Gulę. Eſa. xxviij. c. Omnes menſę repletę ſunt vomitu ſoꝛdiumqꝫ.
- Conſcientię iniquitas. j. Pet. iij. d. Non carnis depoſitio ſoꝛdium/ſed conſciētię.
- Ueſtium ſuperfluitas. Zach. iij. b. Auferte ab eo veſtimenta ſoꝛdida.
- Amoꝛ tempoꝛaliū. Oſee. v. c. Calumniā paſſus ephꝛaim: quia cępit abire poſt ſoꝛdes.
- Amoꝛ voluptatū. ſ. luxuria. Prouerb. xxx. b. Eſt

generatio q̄ ſibi mūda videꝉ: ⁊ tamē nō ē lota a ſoꝛdibꝰ ſuis.
Ezech. xxiiij. d. Mundare te volui ſed nō es mūdata a ſoꝛ/
dibꝰ tuis. Et q̄re hꝫ: Quia g Nec recoꝛdata ē finis ſui:

Scꝫ:
- Iudicij. Eccl. xj. d. Memoꝛia vniꝰ hoꝛę. ſ. iudicij/ob liuionē facit luxurię maximę.
- Moꝛtis. Eccl. vij. d. Memoꝛare nouiſſima tua: et in ęternū nō peccabis.
- Chꝛiſti. Ro. x. a. Finis autē legis chꝛiſtꝰ ad iuſticiā

omni credenti. Et multi Pſ. intitulantur in finem Pſ. da/
uid: id eſt chꝛiſti. Per conſiderationem huius triplicis finis/
poſſumus retundere tria tela inimici. Si mundus diuitias
opponat/cōſidera fines tuos: exitū. ſ. ⁊ itroitū tuū: Ex̄i cito i
plateas: ⁊ ad exitus viarū tuaꝝ: quia. j. Timoth. vj. b. Nihil
intulimus in hunc mundū/haud dubiū nec auferre aliq̄d poſ/
ſumus. Si caro voluptates ſuggerat: ꝯſidera finē/qui eſt chꝛi
ſtus: quot ꝓ te amaritudines ⁊ doloꝛes in cruce ſuſtinuit. Si
diabolꝰ ſuggerat ſuperbiā vel honoꝛes: cōſidera finē mūdi.
ſ. diē iudicij: vbi oēs nos aſtare opoꝛtebit añ tribunal vt refe/
rat vnuſqſqꝫ ꝓut geſſit. ij. Cor. v. b. h Depoſita ē ve/
hement. Hoc erit i die iudicij: qꝛ q̄ mō cedūt nō deponunꝉ
vehemēter: Sꝫ i die iudicij q̄ñ erit caplm̄ generale: vbi q̄ de/
poneꝉ nūqꝫ decętero reſurget: ſicut diciꝉ q̄ q̄ i generali caplo
ciſtercienſi deponitur: nunqꝫ poſtea ꝓmoueꝉ inter eos. Eſa.
xxij. f. Expellā te de ſtatiōe tua: ⁊ de māſione tua deponā te.
Sap. vj. b. Potētes potēter toꝛmēta patienꝉ. i Nō ha/
bēſ ꝯſolatoꝛē/deū. ſ. Sap. iij. d. Nō habebūt ſpē: nec i die
agnitiōis. i. iudicij allocutionē. i. cōſolationē ſicut ſcti. Eſa. xl. a.
Loq̄mini ad coꝛ hieru̅ſm ⁊ aduocate eā. Glo. blande cōſolan/
do. k Uide dñe afflictionē meā. Loquiꝉ hic aīa pę/
nitens/ſuos defectꝰ oſtēdēs ad modū paupis ⁊ egeni: qui ſua
oñdit vulnera/vt miſereanꝉ eius hoīes. Eccl. xxxv. c. Oꝛatio
humiliātis ſe nubes pęnetrabit. l Quoniā erectus eſt
inimicus. i. clericus qui de amico factus eſt dei inimicus
per peccata

G ſed ſuę ſuperbię.q.d. vide primū afflictionē meam vt miſerea
ris/nō peccata mea quibus iraſcaris: Deinde vide/quia ere/
ctus eſt inimicus vt.ſ.vlciſcaris. Unde Eſa.xxxvij.c. Audi
oīa verba ſennacherib que miſit ad blaſphemandū deum vi/
uentē. Et eſt quartuſdecimus locus cōqueſtionis/in quo orā/
tur humiliter qui au/
diunt vt miſereantur.

B a Manū ſuā ꝛc.
Huic ſentētię preſcri/
bitur/Joth: qđ inter/
pretaꝛ pncipiū: Hoc
eñ fuit pncipiū dolo/
ris ꝛ afflictionis hie/

a Joth. Manum ſuam miſit
b hoſtis ad oīa deſiderabi/
c lia ei⁹: quia vidit gentes in/
d greſſas ſanctuarium ſuum:
e
f

ruſalē.ſ.ꝙ gētes ingreſſę ſunt i ſanctuariū dñi. Merito ergo
plangit dicens: Manū ſuam miſit hoſtis.i. chaldeus.
c Ad oīa deſiderabilia eius.ſ.regnū/ſacerdotiū/va/
ſa templi/ſancta ſanctorū. Templū enim deſtruxit: ſacerdo/
tium ꝓphanauit: ꝛ vaſa rapuit. Hec autē oīa permiſit dñs:
d Quia vidit gentes ingreſſas ſanctuariū ſuum.
Judei eñ cōfederati gētibus/propter familiaritatē adduce/
bant eas in tēplū. Et de hoc redarguunꝛ Ezech.xliiij.b. Suf/
ficiant vobis ſcelera veſtra domus iſrael eo ꝙ inducitis filios
alienos incircūciſos corde ꝛ incircūciſos carne: vt ſint in ſan/
ctuario meo ꝛ polluāt domū meā. Uel gentes vocat ipſos iu/
deos gentiliter viuentes. g De quibus ꝓceperas ne
intrarēt in eccleſiā tuam. Leuit.xxj.a.et Deut.xxiij.d.
Et ē hic quintuſdecim⁹ locus conqueſtionis: vbi nō noſtras
ſed noſtrorū fortunas deploramus. i Omis populus.
Huic ſentētię ꝑponiꝛ/Caph: q̄ interpretaꝛ manus. Et con/
uenit fini huius totius ſentētię: quia ſynagoga propter ꝑcuſ/
ſionē dñi que dicit ei⁹ manus/facta eſt vilis. Dicit autem io/
ſephus ꝙ populus iudaicus in obſidione hieruſalē tanta fuit
fame afflictus: ꝙ precioſa queq; dabant pro cibo/etiam non
ſuſtētāte vitam ſed refocillāte modicū. Et eſt hic quartus lo/
cus cōqueſtionis. Dicit ergo: Omis populus eius ge/
mens/pre anguſtia obſidionis ꝛ belli. Et ē vox ꝓphete. l
Et querēs panem/ad veſcendū. Hiere.xxxviij.c. Non
G ſunt vltra panes
per peccata: ſicut chore ꝛ ſui complices per ſuperbiā. Unde
eis dixit moyſes: Numeri.xvj.b. Multū erigimini filij leui.
Item ſicut filij heli ſacerdotis per luxuriā.j. Reg.ij.c. Un/
de Daniel.viij.b. Ecce hircus caprarū.i.clericus vel prela/
tus luxurioſus: veniebat ab occidente.i.ab eo qui occidit ꝛ ce/
cidit de celo. Et ad qđ: Ad occidēdū oues ꝛ furādū ꝛ perdē/
dum: ſuper faciem totius terre: vult enim ꝙ omnes obediant
ei: ꝛ ipſe ſit ſuper omes/licet ſit malus: ꝛ nō tangebat terrā.i.
terrenos qui tales ſunt qualis ipſe eſt: illos non tangit corri/
gendo: ſ; vl̄ diſſimulat vel in errore fouet. Uel hoſtis genera/
Pſ.139. lis eccleſię eſt diabolus. Pſ. Ne derelinquas me ne forte ex
Pſ.37. altenꝛ. Pſ. Ne quādo ſupgaudeāt mihi inimici mei. Hic ho
ſtis tunc erigiꝛ: quādo anima per amorē creaturarū volunta/
te propria inclinaꝛ. Eſa.lj.g. Incuruare vt trāſeamus: ſed cū
anima ad deum erigitur: tunc demones incuruanꝛ. Eſa.lx.c.
Uenient ad te curui filij eorū q̄ humiliauerūt te. a Ma/
num ſuam: id eſt potentiā. b Miſit hoſtis.i.diabol⁹:
c Ad oīa deſiderabilia ei⁹/eccleſię.ſ. vel animę. De
q̄bus.ſ.eodē.c. Recordata ē hieruſalē dierū afflictiōis ſuę:
ꝛ ꝑuaricationis omniū deſiderabiliū ſuorum que habuerat a
dieb⁹ antiquis. Ibi require. Tamē deſiderabilia vocanꝛ hic
prelati/virgines clauſtrales/ꝛ clerici: ad quos ꝓ magna par/
te diabolus iam miſit manum ſuam qua multos tenet inclu/
ſos. Eſa.x.c. Quomodo inuenit manus mea regna idoli: ſic
et ſimulacra eorū de hieruſalem et de ſamaria.q.d. ſicut po/
pulos debiles mihi ſubiugaui: ſic clericos/qui per hieruſalē ſi
gnificanꝛ: ꝛ clauſtrales qui per ſamariā/que interpretaꝛ cuſto
dia. Et quare hāc habuit poteſtatē: d Quia vidit gen/
tes: id eſt prelatos gentiliter viuentes: vel peius faciētes q̄s
gentes. Unde.j. Machab.vij.d. Uidit iudas mala que fecit
alchimus et qui cum eo erant filijs iſrael plus multo q̄s gen/
tes. e Ingreſſas/ex ſe. Unde fures ſunt ꝛ latrones: Joh.

x.b. f In ſanctuariū ſuum: id eſt dñi/vel in eccleſiam.
Unde Pſ. Deus venerūt gentes in hereditatē tuā/nō miſſi: Pſ.78.
ſ; polluerūt templū ſanctū tuum: quia pueri ſunt/qui adhuc
cubare deberēt in ſinu nutricis. Eſa.iij.a. Dabo pueros prin
cipes eorū: Poſuerunt hieruſalē in pomorū cuſtodiā: q꞉ cū
fructus receperint/po
ſtea recedunt. Pro/
uerb.vij.c. Abijt vir
via lōgiſſima/ſacculū
pecunię ſecum tulit in
die plene lunę.ſ.tēpo/
re meſſis vl̄ vindemię
reuerſur⁹. Tres que/

g De quibus preceperas ne in/
h trarent in eccleſiam tuam.
i Caph Omis populus eius
k gemens et querens panem
l

ſtiones faciet dñs prelatis ī die iudicij. Prima/quomodo in/ Tres q̄ſtiones cōtra prelatos
traſti: Matth.xxij.b. Et multi reſpondere poterūt/dñe/per
violentiam/per fraudē/per ſimoniam. Item ſecūda/quomo
do vixiſti: Eſa.xxij.c. Quid tu hic/facis.ſ.aut q̄ſi quis hic:
Et iſti nō poterūt reſpōdere: q꞉ male vixerūt. Unde pollue/
runt templū ꝛc. Itē tertia/quomō rexiſti: Hiere.xiij.d. Ubi
eſt grex q̄ datus ē tibi/pec⁹ inclytū tuū: Et iſti reſpōdere po/
terūt: dñe nō rexi: ſed eccleſiā meam dimiſi. Et ipſi modo di/
cunt: quid ad me de grege: dummodo lac et lanam pelleſq;
poſſim detrahere. Unde hodie multi ſacerdotū ſunt de vete/
ri teſtamēto/vbi pelles hoſtiarū erant ſacerdotum. g De
quibus preceperas/domine: h Ne intrarent in ec/
cleſiam tuā. Deut.xxiij.a. Nō intrabit eunuchus attritis
vel amputatis teſticulis: q̄ ſunt duo/vita ꝛ ſciētia: in eccleſiā
dei. Heu q̄s male ſeruant hodie hoc preceptum: quia impu/
denter intrant: ꝛ impudentiſſime introducuntur. Unde de in/
troducētibus indignos conqueriꝛ dñs/Ezech.xliiij.b. Suffi/
ciant vobis ſcelera vr̄a domus iſrael: id ē ꝑlati.q.d. dñs: ſatis
habetis de ꝓprijs peccatis/nō debetis vos onerare alienis.
Et q̄re h̄ dicis dñe/poſſūt ipſi dicere. Et rn̄det: Eo ꝙ iduciꝛ
filios alienos incircūciſos corde ꝛ icircūciſos carne vt ſint in
ſanctuario meo ꝛc. Moraliꝛ. a Manū ſuā miſit ho/ Moraliter
ſtis.i.diabolus. c Ad oīa deſiderabilia ei⁹.ſ.ani/
mę.i.ad virtutes. d Quia vidit gētes ingreſſas ſan
ctuariū ſuum.i.motus ſenſualitatis dominari rationi vel
ſpiritui. Eccl.xviij.b. Poſt cōcupiſcentias tuas non eas. g
De quibus ꝓceperas ne intrarēt in eccleſiā tuam:
id ē ne mentē penetrarēt vſq; ad cōſenſum: quia Eccl.xviij.
d. Si preſtes animę tuę cōcupiſcētias eius faciet te in gaudiū
inimicis tuis. Nō dicit ne tangerēt: quia nō eſt prohibitum.
Pulſent ad ianuā primi motus: ſed ne intrēt ꝑ dominiū/vel
conſenſum. Ro.vj.b. Non regnet peccatū in veſtro mortali
corpore. Manus autē diaboli quinq; digitos habet. Prim⁹ Manus diaboli habet quinq; digitos
eſt pollex.ſ.ſpes vitę longioris. Duo ei⁹ articuli ſunt ſanitas
ꝛ iuuētus. Secūdus ē index.ſ.propoſitū emendationis vitę.
Tres articuli hui⁹ ſunt: peccare audacius/copioſius/ꝛ liberi/
us. Tertius ē medius.ſ.pudor. Cuius articuli tres ſunt: eru/
beſcentia paupertatis/vilitatis/fatuitatis. Quartus eſt/anu/
laris vl̄ medicus/amor malus. Cuius articuli ſunt tres/amor
carnalis parētū/amor ſciētię ſecularis/amor honoris vel ex/
cellentię tēporalis. Quint⁹ eſt auricularis: hic eſt timor. Cu/
ius tres articuli ſunt: timor in aggrediēdo/in ſuſtinēdo/in per
ſeuerando. i Omis populus. Allegorice hoc reſpon/ Allegorice
det ꝑcedenti clauſulę: quia eñ mali ſunt prelati: propter hoc
omis populus gemens.i.ſubditi. l Et querēs pa/
nem/verbi dei. Matth.iiij.a. Non in ſolo pane viuit hō: ſed
in omi verbo qđ procedit de ore dei. Eſa.xlj.d. Egeni ꝛ pau
peres querūt aquas ꝛ non ſunt: lingua eorū ſiti aruit.ſ.iiij.a.
Paruuli petierūt panē: ꝛ nō erat q̄ frangeret eis. Uel/Que
rens panem.i.ſufficientiā ꝛ abundantiā temporalē: vel vo
luptatē carnalē. Prouerb.vj.d. Precium ſcorti vix eſt vnius
panis. Glo.i.carnalis voluptas. Hanc querebāt illi qui dice
bant Numeri.xj.b. In mentē nobis venerūt cucumeres ꝛ pe/
ꝑ pones porriq;
Moraliter. i Omis populus.ſ.virtutū/cogitatio/ Moraliter
num ꝛ affectionū. k Gemēs/pro deſiderio celeſtis patrię.
l Et querēs panē/conſolatiōis interne. Luc.xj.a. Ami/

a Dederūt precioſa queq; p
b c d e cibū:ad refocillandam ani/
mam. Uide domie et conſi/
f dera: quoniā facta ſū vilis.
g Lameth. O vos om̄es qui
h transitis per viam attendite
i k z videte ſi eſt dolor ſicut do
l lor meus. Quoniam vinde/
m miauit me/vt locutus eſt do
n min⁹ in die ire furoris ſui.

¶ ſunt vltra panes in ciuitate. a ¶ Dederūt precioſa que/
q; pro cibo: veſtes/vaſa aurea/z hmōi. c ¶ Ad refocillā
dam animā.i. vitā corporalē. Nō dicit ad ſuſtentandā: q2
illa nō ſufficiebant ad ſuſtentationē/tanta erat penuria z defe
ctus: ſic legit in eccleſiaſtica hiſtoria. d ¶ Uide dn̄e z cōſi/
dera. Uox ē ſynago
ge. Cōſidera/factu/
ram tuā: nō iniquita/
tem meā. f ¶ Quo/
niam facta ſum vi
lis: tractata viliter et
ignominioſe ab inimi/
cis. Et hoc maxie fuit
vex in romana capti/
uitate: quādo dabant triginta iudei pro vno denario in con/
temptū eoꝝ qui dn̄m ſuum vendiderāt pro triginta denarijs.
Zach.xj.c. Et appenderūt mercedē meā triginta argenteos.
g ¶ O vos oēs. Huic ſententie ſponit/ Lameth: que in/
terpretat diſciplina. Et bn̄: q2 ibi agit de dolore: vt ait apl'us
Heb.xij.c. Omis diſciplina in pſenti videt nō eſſe gaudij ſed
meroris. Uel interpretat contritio: q2 em̄ pphetа luget/alijs
diſciplina eſt/z cōtritio cordis vt lugeant ſimili mō. Et ē vox
reliquiarū de hieruſalē plangentiū: quia ſanctuariū deſtruit/
templū pphanat/ altaria euertunt/lumē candelabroꝝ extin/
guit/ libri cōcremant/ſacerdotes z leuite captiuant/virgines
z vxores hoſtili libidine polluunt/om̄ia ſancta contaminant:
Sic em̄ dn̄s vindemiauit eā iuſto iudicio. Et ē h duodecim⁹
loc⁹ idignatiōis: indignari em̄ videtur q2 ſibi primū euenerit.
Dic ḡ ppha i pſona reliqaꝝ q̄ a chaldeis i hierl'm ſūt relicte:
O vos oēs q̄ trāſitis p viā: q̄ p diuerſa loca eūdo mul/
tas ruinas ciuitatis vidiſtis. h ¶ Attēdite/diligēter. i ¶ Et
videte/cōpatiēdo. k ¶ Si ē dolor ſicut dolor me⁹. q.d.
nulla ciuitas fuit vnq; ſic deſtructa. l ¶ Qm̄ vindemiauit
me/ dn̄s p chaldeos/p romanos. Et h dic: q2 ſic pauca gra/
na et imatura poſt vindemiatores relinquūt i vinea: ſic pau/
ci z ignobiles relicti ſūt i iudea. m ¶ Ut locut⁹ ē dn̄s/p p/
phetas. n ¶ In die ire furoris ſui.i. ire furibūde ꝯ me. Nō
¶ q2 dn̄s furioſus ſit
pones porrīq; z cepe z allia. Hec ſolent oculos/nō ſolū man/
ducātiū: immo etiā intuētiū ad lachrymas prouocare. Et ta/
lis eſt mundi huius pſperitas. Unde Hiero. ſuper locū pre/
dictū Numeri dic. Difficultas huius vite cū luctu agit: z tn̄
cum lachrymis amat. a ¶ Dederūt precioſa queq; pro
cibo/tēporalis pſperitatis/ vl' carnalis voluptatis. Et hoc
c ¶ Ad refocillandā animā/nō ſuſtentandā. Oſee.iiij.c.
Comederūt z nō ſunt ſaturati: fornicati ſunt z nō ceſſauerūt.
Glo. Uoluptas inſatiabilis eſt: pſens nō ſatiat: pterita cruci/
Tria precioſa at: futura nō delectat. Tria autē ſunt precioſa. Anima. Pro/
uerb.vj.d. Mulier viri pcioſam animā capit. Item virtutes
q̄bus regnū celorū emit. Job.xxviij.b. Neſcit homo preciū
eius.i. ſapiētie: z tamē p virtutes emitur. Ergo virtutes ſunt
multū precioſe. Itē vita eterna. Matth.xiij.f. Inuenta vna
pcioſa margarita: abijt z vendidit om̄ia q̄ habuit et emit eā.
Prouerb.xvij.b. Gemma gratiſſima expectatio pſtolātis.i.
vita eterna quā nos pſtolamur. Sed q2 miſerū ē que nullius
ſunt precij appreciare: z pcioſa nullius eſtimare: pter hoc ſe/
quit: d ¶ Uide dn̄e/facturā tuā. e ¶ Et ꝯſidera/nō vt pu
nias: ſed vt deleas iniq̄tatē meā. f ¶ Quoniā facta ſum
vilis/dando pro nihilo pcioſa. Prouer.x.c. Cor impioꝝ p
nihilo. Hiere.ij.g. Q2 vilis facta es nimis. Uel pcioſa queq;
dant p cibo: qn̄ corda mundant: vt ſint idonea z cōgrua ver
bo dei recipiēdo/vnde refocillat anima. Uerbū em̄ dei aīam
refocillat vt aqua. Iudic.xv.d. Quib⁹ hauſtis refocillauit
Pſ.103. ſpiritū z vires recepit. Itē vt panis. Pſ. Panis cor hoīs
ꝯfirmet. Itē vt cithara.j. Reg.xvj.d. Dauid tollebat citha
ram et refocillabat ſaul.
* ce cōmoda mihi tres panes. Hi ſunt delectationes: q̄ ſunt in
Pſ.15. dextera dei in fine: quibus.ſ. homo delectat in cōtemplatio/
ne triū perſonarū. Uel hi tres panes ſunt repletiones triū vi/
rium: q̄ ſunt: Fides q̄ replet hic rationabilē: ſpes q̄ iraſcibi/

lē: charitas q̄ cōcupiſcibilē. a ¶ Dederūt pcioſa queq;:
id eſt interiora, pprio ſenſui z intellectui z volūtati renūciates:
z deo ſe om̄ino ſubijciētes. Oia etiam mūdana relinquētes:
b ¶ Pro cibo/refectiōis eterne. c ¶ Ad refocillādā ani/
mā. Bene dicit: q2 hic tm̄ modicus guſtus ē z nō ſatietas in
cōtemplatione: ſed in
futuro erit. Un̄ Pſ.
Satiabor cum appa/ Pſ.16.
ruerit gloria tua. d
¶ Uide dn̄e z ꝯſide/
ra: qm̄ facta ſum
vilis.i. in oculis me/
is humilis.ij. Reg.
vj.d. Ludam z vilior
fiā plus q2 fact⁹ ſum: z ero humilis in oculis meis. Ludit hō
q̄libet an̄ arcam dn̄i: qn̄ bene operat in cōſpectu dei. g ¶ O
vos oēs qui trāſitis per viā/q̄ſi peregrini. Heb.xiij.c.
Nō habem⁹ hic manentē ciuitatē: ſed futurā inq̄rim⁹. Per
viā/dicit/nō in inuio: ſicut illi/de q̄bus Pſ. Errare fecit eos Pſ.106.
in inuio/z nō in via. h ¶ Attēdite z videte ſi eſt dolor ſi
cut dolor meus: Et eſt allegorice/vox eccl'ie deplorantis Allegorice
pter m̄ltas anguſtias in q̄b⁹ exiſtit: pter deſideriū patrie:
pter miſerias hui⁹ vite: pter teneros ſuos quos lactat: pro/
pter auerſos quos reuocat: pter pigros quos expectat: pro
pter pcipites quos caſtigat. Hiere.viij.f. Dolor meus ſup
dolorē: in me cor meū merēs. l ¶ Qm̄ vindemiauit me
dn̄s.i. vindemiari pmiſit. Uindemiatores ſunt demōes: he/
retici z tyranni. Abdie.j.b. Si vindemiatores introiſſent ad
te: nunq̄d ſaltē racemos reliq̄ſſent? Hoſtes iſti nō ad bibēdū
vel potandū filios eccl'ie vindemiāt: ſed potius ad ꝯculcādū:
vl' vt vino ſubtracto ſiti areſcāt filij eccl'ie. Hic notādū q2 q̄t/
tuor granoꝝ genera ſolēt relinq̄re vīdemiatores. Racemos.ſ.
virides: putridos: in q̄bus ſunt pauca grana: z que latent ſub
folijs. Hec ſunt q̄ttuor genera hominū: quos ab hoſtib⁹ reli
ctos colligit dn̄s. Pueri imbecilles z infirmi/ paupes z reli/
gioſi. Un̄ Michee.vij.a. Ue mihi q2 factus ſum ſicut q̄ col/
ligit in autumno racemos vindemie: nō eſt botrus ad come/
dendū. Racemos.ſ. vindemie q̄ a vindemiatoribus ſunt re/
licti. Moraliter. Uox ē aīe penitētis: q̄ vitijs aggrauata/ Moraliter
ſed nō oīno excecata/videns alios ihiare z feſtinare ad ſupna
cū merore exclamat. g ¶ O vos oēs qui trāſitis p viā.i.
quorū eſt trāſitus/ nō māſio in via vel circuit⁹. Et hoc dicit:
q2 quidā manēt in via: illi.ſ. qui vitā aliā q̄ iſtam/ vel nō cre/
dunt/vel opibus nō inq̄rūt. Pſ. Uocauerūt noīa ſua in ter/ Pſ.48.
ris ſuis. Alij circūeūt: qui.ſ. ſeipſos pter ſe diligūt natura/
liter.ſ. q2 amor naturalis circularis eſt: z in ſe reflexus reflecti/ Pſ.11.
tur. Pſ. In circuitu impij ambulāt.ij. Timoth.iij.a. Erunt
hoīes ſeipſos amātes. Alij retrocedūt: qui.ſ. male terminat
etſi aliqn̄ bn̄ ceperint. His dic apl's Gal.iij.a. Sic ſtulti eſt
vt cū ſpiritu ceperitis nūc carne ꝯſūmamini. Et eadē ep'la.
v.b. Currebatis bn̄: q̄s vos īpediuit? Alij ſe eleuāt: vt ambi/
tioſi. Job.xx.a. Si aſcenderit vſq; ad celū ſupbia eius z ca/
put eius nubes tetigerit: q̄ſi ſterq̄liniū in fine perdet. Alij de/
ſcendūt/ vt auari: q̄ iſtis inferioribus ſe admiſcēt/ z eis adhe/
rent. Job.vj.g. Multi abierūt retro/de ſpiritualib⁹ ad terre/
na deſcēdētes. Pſ. Deſcenderūt vſq; ad abyſſos. Alij tranſ/ Pſ.106.
eunt/vt peregrini: z obliti poſterioꝝ ad anteriora ſe extendūt
cum ap'lo: Phil.iij.c. Iſti ſoli poſſunt videre ſpiritualē ani/
me ſeparationē a deo/q̄tus ſit dolor in ea: alij nō. Un̄ Job.
ij.d. Cū eleuaſſent pcul oculos: nō nouerūt eū. Sed trāſeun
tibus dicit: h ¶ Attēdite z videte ſi eſt dolor ſicut do
lor me⁹. Et pculdubio nullus dolor maior q̄ ſeparatio aīe
a deo. Hiere.ij.d. Scito z vide q2 malū et amarū eſt reliq̄ſſe
te dn̄m deū tuum.j.ij.d. Magna velut mare contritio tua.
Hiere.vj.g. Luctū vnigeniti fac tibi planctū amarum. l
¶ Qm̄ vindemiauit me/diabolus/ſeparādo a chriſto: q̄ eſt
vitis vera: Job.xv.a. Uel racemos virtutū a me auferendo.
m ¶ Ut locut⁹ ē dn̄s in die ire furoris ſui.i. iuſti iudicij
ſui: q̄ pter iniq̄tates meas me pmiſit a ſe ſeparari. Eſa.lix.a.
Iniq̄tates vre diuiſerūt inter vos z deū vrm̄: z pctā vra ab/
* ſconderūt faciē

g q dominus furioſus ſit: ſed videtur quando ſe vindicat de inimicis. a De excelſo. Huic ſententie preſcribitur/ Mem: quod interpretatur ex ipſis: per hoc ſignificatur incendiũ templi & totius ciuitatis: qd ex ipſis viſceribus: id ē cordibꝰ iudeorum prodijt per cauſam: quaſi peccata eorũ fuerunt cauſa deſtructionis/ & a domio de excelſo prodijt per vindictam. Unde dicit: De excelſo miſit ignē: id eſt vindictam/ dominus. ſ. quia nec chaldei/ nec romani

E a Mem. De excelſo mi- b ſit ignem i oſſibus me- c d is: et erudiuit me. e Ex-

f g pandit rete pedibꝰ me- h is: conuertit me retror- i k ſũ. l Poſuit me deſola-

potestatem habebant captiuandi iudeos niſi quātum a domino acceperant. Ro. xiij. c. Non eſt poteſtas niſi a deo. Et Joh. xix. b. Non haberes poteſtatem in me: niſi datũ eſſet tibi deſuper. d In oſſibus meis: id eſt in fortioribus caſtris et muniſtionibus meis. Uel/ In oſſibus meis. i. in doctoribus/ principibus/ & regibus: qui erant fortitudo mea. e Et ſic erudiuit me: quātum fuit in ſe. Hiere. vj. b. Per omē flagellũ & dolorem erudieris hieruſalem. Eſa. xxviij. e. Tantummodo ſola vexatio intellectũ dabit auditui. Et hoc verum: quia dicitur q poſt babylonicam captiuitatē nunquam poſtea fuerunt idolatre: etſi multis alijs modis grauiſſime pecauerunt. f Expandit/ dñs: g Rete/ ſuũ captiuitatis. ſ. h Pedibꝰ meis: tenēs me fortiter per chaldeos ne euaderem ab eis. Et hoc dicit: quia ſubito & ex improuiſo capta fuit ciuitas: & ſic per rete ſignificatur exercitꝰ chaldeorum. Uel/ f Expādit/ diabolꝰ: g Rete/ ſuũ. i. peccatum quo me cepit. Et per hoc/ i Conuertit me/ dñs/ k Retrorſũ: iterũ in captiuitatē reducēdo. Hoc dicit quo ad captiuitatē factā per romanos. Uel/ Retrorſum. i. in caudam: quia prius erā in capite. Uel hoc dicit propter regē ſuũ. ſ. ſedechiā: qui fugiēs perſecutꝰ ē ab exercitu chaldeorum & cōprehenſus in cāpis hierichontinis: & reductꝰ retrorſũ & vinctus ductꝰ ad nabuchodonoſor in reblatha: ſic legitur. Hiere. xxxix. b. l Poſuit me deſolatā/ a Ireno ſolatio.

g Tota die: id eſt

* ſconderũt faciem eius a vobis. Dies autē furoris domini dicitur: quando opus iuſticie exercet in preſenti vita vbi ſemper indigemus miſericordia: & ipſius proprium eſt miſereri. Unde Eſa. xxviij. f. Iraſcetur vt faciat opus ſuum: alienum eſt opus eius vt operetur opus ſuũ: peregrinum eſt opus eiꝰ ab eo. Sequitur. a De excelſo. i. de ſollo iuſticie ſue. b Miſit ignē in oſſibus meis: id eſt fortioribꝰ meis.
Ps. 6. Ps. Miſerere mei domine quoniā conturbata ſunt oſſa mea. c Ignē/ tribulationis. Uox ē eccleſie: vel fidelis anime:
Ps. 16. que examinatur in tribulatione. Ps. Igne me examinaſti: & non eſt inuenta in me iniquitas: Hoc eſt quod ſequitur hic: e Et erudiuit me: id eſt extra ruditatem peccati poſuit. Prouerb. xxv. a. Aufer rubiginem de argento & egredietur vas puriſſimũ. Gregꝰ. Ignem tribulationis admouet/ vt in nobis vitiorum rubiginē purget. Hiere. xxxj. c. Caſtigaſti me & eruditus ſum. ſ. igne tribulationis. Docet nos dñs quāta ſit culpa quā cōmiſimꝰ. Ro. ij. a. Reddet vnicuique ſecundum opera eius. Item qualis. Sap. xj. c. Per que peccat quis per hec et punitur. Item quod nulla ſunt temporalia: que in modica tribulatione iuuare nō poſſunt. Sap. v. c. Spes impij quaſi lanugo que a vento tollitur. Sed i hoc igne quidam conſumuntur vt palea ſtupa & plumbum. Eſa. xlvij. d. Ecce facti ſunt quaſi ſtipula/ ignis combuſſit eos. Eccl. xxj. b. Stupa collecta ſynagoga peccantium: & conſummatio illorum flāma ignis. Hiere. vj. g. Defecit ſufflatoriũ in igne: cōſumptum eſt plumbũ: fruſtra cōflauit cōflator: malitie enim eorum non ſunt conſumpte: argentum reprobũ vocate eos. Item quidam purgātur vt aurum & argētum. Eccl. xxvij. a. Uaſa figuli probat fornax: & hoies iuſtos tēptatio tribulationis. Uel a De excelſo miſit ignē/ amoris:
Ps. 38. d In oſſibꝰ meis. i. in meditationibus meis. Ps. Concaluit cor meum intra me: & in meditatione mea exardeſcet ignis. e Et erudiuit me. Ecce ordo: quia ex dilectione maior eſt cognitio. Unde ſeraphin prior eſt quam cherubin. Uel oſſa eccleſie ſunt clerici: que oſſa debēt eſſe cādida per innocentiam generaliter: fortia per patientiam: latētia per intentionem rectam: medullata per orationem deuotam. In his oſſibꝰ/ nō ē de excelſo/ ſed potius de infimo/ ignis dico luxurie/ ignis auaritie: vnde arida facta ſunt priuato quaſi omi pietatis & cōpaſſionis humore. Unde conqueritur eccleſia per Ps. Oſſa mea ſicut cremium aruerunt. Cremium
quanto accēditur i pinguedine quam emiſit/ magis deſiccatur: Ps. 101.
ſic iſti quāto ſunt in maiori temporalium pinguedine/ magis accenduntur igne concupiſcentie: & ſic magis deſiccantur: ſimiles renũculo: qui ſedens in loco pinguedinis/ macerrimus eſt. f Expandit rete pedibus meis. Idē rete quod ignis: ſed ignis quia purgat: rete quia retinet nos et in bono conſeruat. Uel eſt thema in die pentecoſtes: ſic. a Thema in die pentecoſtes
De excelſo/ celorum habitaculo: ad qd in die aſcēſionis venerat: b Miſit/ filius a deo patre: qui humilia reſpicit: A quo omne datum optimum: Jaco. j. c. c Ignē/ Ps. 112.
ſpiritumſanctum. Ignis iſte alta humiliat/ per donũ timoris: emollit dura/ per donũ pietatis. Ezech. xxxvj. f. Auferam a vobis cor lapideum: & dabo vobis cor carneum. Itē illuminat obſcura/ per donũ ſcientie. ij. Corī. iiij. b. Deus qui dixit de tenebris lucem ſplendeſcere/ ipſe illuxit in cordibꝰ noſtris ad illuminationē ſciētie claritatis dei. Item reſtringit fluida/ per donũ conſilij. Hiere. xxxj. d. Uſquequo delitijs diſſolueris filia vaga: Item cōſolidat mollia/ per donum fortitudinis Eſa. xxxv. a. Confortate manus diſſolutas: & genua debilia roborate. Item clarificat & purificat cor/ vt metalla rubiginem erroris & nebulam praue intelligētie remouendo/ per donũ intellectꝰ. Itē eleuat ad ſuperna/ per donũ ſapiētie. d In oſſibꝰ meis: dicit eccleſia: id eſt in apoſtolis: qui ſunt oſſa eccleſie: quia ſicut in oſſe medulla clauditur: ſic i eorum vita religiōis dulcedo & ſuauitas continetur. e Et erudiuit me. Joh. xv. d. Cũ venerit paracletꝰ quē ego mittā vobis a patre/ ſpiritũ veritatis: qui a patre procedit: ille docebit vos omnē viritatem. f Expādit rete pedibꝰ meis.

Rete
- Tēptationis. Job. xviij. b. Immiſit in rete pedes (ſuos.
- Deceptionis. Prouerb. j. b. Fruſtra iacitur rete ante oculos pennatorũ.
- Mali exēpli in ſacerdotibus. Oſee. v. a. Laqueus facti eſtis ſpeculationi: & ſicut rete expāſum ſubter mōtē thabor: qd interpretatur lumen venit.
- Sermonis compoſiti. Prouerb. xxix. a. Homo qui blandis fictiſque ſermonibus loquitur amico ſuo/ rete expandit greſſibus eius.
- Predicationis. Luc. v. a. Piſcatores autē deſcenderant & lauabant retia ſua.

Hoc rete vltimũ expādit dñs: vel hoies fraudulēti: vel diabolus. i Conuertit me retrorſum: vt videam quid me retineat ne i mādatis domini curram: quia mea iniquitas & peccatum qd traho poſt me ſicut equus quadrigam/ vel boues plauſtrum. Eſa. v. c. Ue qui trahitis iniquitatem in funiculis vanitatis: et quaſi vinculũ plauſtri peccatũ. Uel/ Cōuertit me retrorſũ/ ad ſeipſum: qui eram ab eo auerſus per peccatum: vt viderem vocem que loquitur mecũ: Apoc. j. c. l Poſuit me deſolatā. Hoc eſt quando aia fidelis guſtata cōſolatione diuina/ non recipit alienam: vel quādo deſiderans celeſtia faſtidit
terrena. Ps. Renuit conſolari aia mea. Uel quando ſua multa Ps. 76.
videt eſſe mala: & pauca vel nulla bona. Hiere. xxxj. c. Noluit cōſolari/ quia non ſunt: ſ. in eo. ſ. bona opera. Unde quando videt ſe iuſtus pro bono opere lapidari/ & ſibi ab alijs inuideri/ deſolatur & dolet/ quia alios peccare videt. Unde Gen. xxxvij. g. Cōgregatis cũctis liberis ſuis vt lenirēt dolorē patris/ noluit conſolationē recipere Uel hoc facit dñs ſpiritualiter: quando ſuā

a Tota die: id eſt continue: q̄ diu. ſ. fui in babylonica ca-
ptiuitate. Vel Tota die: id eſt toto tempoꝛe vſq; ad finē
ſeculi: Et ſic exponit̄ h̄ de captiuitate facta per romanos:
Pꝛimo de captiuitate facta ꝑ babylonios. b Meroꝛe
cōfectam: quia dicit Pſ̄. Sup̄ flumina babylonis illic
Pſ.136. ſedim⁹ ꝛ fleuim⁹ ꝛc.

a tam, tota die meroꝛe confe-
b ctam. Nun. Vigilauit iugū
iniquitatum mearum in ma-
e f nu eius: cōuolute ſūt et im-
g poſite collo meo. Infirma-
h i ta eſt virtus mea: dedit me
k dñs in manu de qua nō po-
tero ſurgere. Samech. Ab-
l m ſtulit omnes magnificos me-
n os dominus de medio mei:

Et alibi. Fuerūt mi-
hi lachꝛyme mee
panes die ac nocte
ꝛc. c Vigila-
uit. Poſſet aliq̄s
querere: nunquid
hec vindemiatio ē
ex iudeis: Pꝛopt̄
hoc rñdet q; ſic: q: vigilauit dñs q̄ ꝓus doꝛmire vide-
batur cum nō puniebat. Huic autem ſententie pꝛemittit̄
Nun: qd̄ interpꝛetatur ſempiternū: quia luct⁹ captiuita-
tis babylonice reputabat̄ ab eis ſempiternus: qui tñ non
fuit niſi ſeptuaginta annoꝝ. Vel in hoc tangitur captiui-
tas facta per romanos: que durabit vſq; in finē ſeculi. Di-
cit ḡ. g Vigilauit iugū iniq̄tatū meaꝝ in manu
ei⁹. ſ. dñi. i. pena quā patioꝛ excitata fuit ꝓ meis pctis. Et
tangit illud Hiere. j. c. Quid tu vides hieremia? Virgam
vigilantem. Et dixit dñs ad me: Bene vidiſti: quia vigila-
bo ſuper verbo meo vt faciam illud. e Cōuolute ſūt
vinculo inſolubili, quaſi pondus ad pꝛemendum. f Et
impoſite collo meo: ſicut furtum imponitur collo la-
tronis. Hiere. ij. e. Quō confundit̄ fur quādo depꝛehen-
Sextus locus conqueſtionis ditur. ſ. cum furto: ſic confuſi ſunt domus iſrael. g In-
firmata eſt virtus mea, pꝛopter pene magnitudinem
ita q; poꝛtare non poſſum, nec infligentib⁹ reſiſtere. Pſ.
Infirmata eſt in paupꝛtate virtus mea. i Dedit me
Pſ.30. dñs in manu, romanoꝝ. ſ. k De qua non pote-
ro ſurgere, vſq; ad finē ſeculi. Amos. v. a. Cecidit ꝛ nō
adijciet vt reſurgat. Vel In manu, chaldeoꝛum: ꝛ tunc
exponitur: Non potero: id eſt vix potero ſurgere. Vel
non potero, ex me: ſed ex deo. Oſee. xiij. c. Tm̄modo
ex me auxilium tuū. l Abſtulit ꝛc. Huic ſententie p̄-
ponitur, Samech: qd̄ interpꝛetat̄ adiutoꝛiū: ad innuē-
dum q; dei adiutoꝛio carebāt. Quartus locus conqueſtio-
nis. q. d. dñs abſtulit a me adiutoꝛium ſuum: quo ablato:
abſtulit, etiā, oēs magnificos meos dñs de me-
dio mei: id eſt reges, pꝛincipes, pꝛophetas, et ſacerdotes.
Unde Eſa. iij. a. Auferet a hieruſalem ꝛ iuda validum et
fortem, virum bellatoꝛem
ꝓſentiā ſubtrahit: vt dicit̄ i Pſ̄. Quare faciē tuā auertis.
Pſ.43. a Tota die. i. in pſperitate: que eſt dies hōis. Hiere.
xvij. c. Et diem hōis nō deſideraui. In hac die nō eſt ri-
dendū, ſed potius in aduerſitate: quia vt legit̄. Geñ. xxiiij.
g. Rebecca vxoꝛ eſt iſaac. Rebecca interpꝛetat̄ patiētia:
iſaac riſus: q: in patiētia tribulationū eſt ridendū. Jaco.
j. a. Omne gaudiū exiſtimate fratres ꝛc. Unde ſequitur:
b Meroꝛe cōfectā, ad modū medicinaliū confectio-
nū: que ſine melle non fiunt: ſic ꝛ luctus conſeruatiuus eſt
virtutū ꝛ humilitatis et eterne ꝯſolatiōis: Quia Matth.
v. a. Beati qui lugent: qm̄ ipſi ꝯſolabuntur. c Vigila-
uit iugum iniquitatum mearum in manu ei⁹.

Jugum
- Pene. Eccī. xl. a. Occupatio magna creata ē oib⁹ hoīb⁹, ꝛ iugum graue ſuper filios adā.
- Lingue. Eccī. xxviij. c. Beatus qui tectus eſt a lingua nequā: qui in iracūdia illius non trāſiuit: ꝛ qui nō attraxit iugum illius: ꝛ in vinculis eius non eſt ligatus. Jugum enim illi⁹, iugum ferreum eſt: ꝛ vinculum illius, vinculum ereum eſt.
- Superbie. Eſa. xxxvij. e. Ego aſcendi altitudines montium, iuga libani.
- Concupiſcentie ſiue fomitiſ. Eccī. xxvj. b. Sicut iugū boū qd̄ mouetur: ita ꝛ mulier nequā: id eſt concupiſcētia: qui tenet illam, quaſi qui apꝓhendit ſcoꝛpionē.

Sed iuga pꝛedicta duobus modis poſſunt auferri: Aut ꝑ
opera miſericoꝛdie. Eſa. x. f. Computreſcet iugum a facie
olei: Aut per meroꝛem penitētie. Numeri. xxj. f. Jugum
eoꝛum diſperijt ab eſebon: quod interpꝛetatur cogitatio
meroꝛis aut cingulum triſticie. Unde Pſ̄. Dirumpamus Pſ.2.
vincula eoꝛum et
ꝓijciamus a nobis
iugum ipſoꝝ. Vi-
gilat igitur iugum
iniquitatū eccleſie
in manu domini:
quando ex vindicta
domini pꝛo ſuis in-
quitatibus eccleſia
oppꝛimitur tribulationibus ꝛ penis. Unde Pſ̄. Excitat⁹ Pſ.77.
eſt tanq; doꝛmiens dominus. Doꝛmire enim videtur, cū
non punit delinquentes. e Conuolute ſunt ꝛ im-
poſite collo meo. Collum eccleſie, ſunt pꝛelati: quia ſi-
cut collum coniungit coꝛpus capiti: ſic ipſi debēt minores
coniūgere chꝛiſto. Cant. j. c. Collum tuum ſicut monilia.
Monile dicitur quaſi monens caſtitatem. Cōuolute ergo
ſunt iniquitates populi ꝛ impoſite pꝛelatis: quia ipſi pꝛo
peccato populi iubent̄ puniri. Numeri. xxv. a. Tolle cun-
ctos pꝛincipes populi: ꝛ ſuſpende eos contra ſolem in pa-
tibulis. Et hoc factum eſt: qm̄ foꝛnicatus fuerat populus
cum filiabus moab. Moralit̄ d Jugum iniq̄ta- Moraliter
tum, vigilat in manu iudicis cōminantis. Eſa. x. a. Ad-
huc manus eius extēta. Item vigilat in ꝯſcientia peccato-
ris: que ſemper arguit. Hiere. ij. d. Arguet te malicia tua.
Job. xxx. c. Qui me comedunt non doꝛmiūt. Item vigi-
lat in oculis inſidiatoꝛis. ſ. diaboli: qui inſidatur vt animā
rapiat. j. Pet. v. b. Circuit querens quē devoꝛet. e Cō-
uolute ſunt. Pꝛouerb. xxij. c. Stulticia colligata eſt in
coꝛde pueri: virga diſcipline fugabit eam. f Et impo-
ſite collo meo. Hoc totum dicitur in perſona peccato-
ris: Sic mola vel lapis collo latronis imponit̄ vt demer-
gat ad ima. Zach. v. c. Iniquitas ſedet ſuper talentū plū-
bi. Item ſicut furtum ad collum latronis, vt omnes vide-
ant. Et hoc erit in die iudicij: quādo omnes videbūt pec-
cata omniū que per penitentiam non fuerunt tecta. Dañ.
vij. c. Judicium ſedit ꝛ libꝛi aperti ſunt. Pꝛopter h̄ dicit
Pſ̄. Beati quoꝛum remiſſe ſunt iniquitates: ꝛ quoꝝ tecta Pſ.31.
ſunt peccata. g Infirmata. Hoc dicit̄ in ꝑſona peni-
tētis: qui ꝓpter p̄dicta ad bonū ſe erigit, dicēs: h Vir-
tus mea: id ē foꝛtitudo quam pꝛius habui ad peccandū.
g Infirmata ē: id ē mutata vt ſim foꝛtis ad bene ope-
randum. Eſa. xl. g. Qui ſperant in dño mutabunt foꝛtitu-
dinem. i Dedit me dñs in manu: ſcilicet diaboli.
Hoc dicitur in perſona damnatoꝝ. k De qua nō po-
ro ſurgere. Job. vij. b. Qui deſcēdit ad inferos nō aſcē-
det. Vel in perſona peccatoꝝ: qui per ſe non ſurgūt a pec-
catis. Pſ̄. Spiritus vadens ꝛ non rediens, per ſe ſcilicꝫ. Pſ.77.
l Abſtulit: dñs ſcilicet. m Omnes magnificos
meos: id eſt magnos pꝛelatos ꝛ magiſtros. Hiere. v. b.
Ibo ad optimates ꝛ loquar eis: ipſi enim cognouerūt vi-
am dñi ꝛ iudicium dei ſui: et ecce magis hi confregerunt
iugum: ruperunt vincula. Eſa. xlj. g. Adducet magiſtrat⁹
quaſi lutum ꝛ quaſi plaſtes conculcans humū. Magnus
autem debet eſſe pꝛelatus nobilitate: hec eſt charitas que Pſ.81.
facit filios dei. Pſ̄. Ego dixi dij eſtis ꝛ filij excelſi omēs.
Item poteſtate: hec ē fides. Matth. xvij. c. Si habueri-
tis fidem ſicut granum ſynapis: dicetis monti huic, tranſi
hinc ꝛ tranſibit. Item quantitate: hec eſt ſpes. j. Reg. x.
d. Saul fuit altioꝛ oī populo ab humero ꝛ ſurſū. n De
medio mei. Hoc dicit: quia pꝛelatus debet eſſe i medio
per humilitatem. Eccī. xxxij. a. Rectoꝛē te poſuerūt: eſto
in illis quaſi vnus ex illis. Item per cōmunitatem: vt ſcili-
cet nullius perſonam accipiat, nec declinet ad dexterā, nec
ad ſiniſtram. Itē ꝑ totius gregis ſui conſiderationē. Exo.
xxxij. f. Tranſite

Quartꝰ locus conqueſtionis

fortem: virum bellatorem ⁊ iudicem ⁊ prophetã. a Uocauit aduerſum me tempus/cõtrarium ſcilicʒ: quaſi tempus venit aduerſum me contrarium/ac ſi eſſet vocatũ. Deut.xxxij.c. Et adeſſe feſtinãt tempora. Et ad quid vocauit? b Ut cõtereret electos meos/ſcilicet principes. c Torcular calcauit dominus virgini filie iuda. q.d. dominus preparauit preſſuram vbi iudei calcarentur/ſcilicet captiuitatem qua ipſi vehementer fuerunt oppreſſi.

Hiere.14.c.

a vocauit aduerſum me tem-
b pus/vt cõtereret electos me-
c os. Torcular calcauit domi-
d nus virgini filie iuda. Ain.
e f Idcirco ego plorans ⁊ ocu-
lus meus deducens aquã:
g quia longe factꝰ eſt a me cõ-
h ſolator conuertens animã
i meam. Facti ſũt filij mei p-
k diti: quoniam inualuit ini-
l micus. Phe. Expandit ſi-
m n on manus ſuas: non eſt qui

Et bene dicit/torcular: quia ſicut in torculari vinum eliquatur remanentibus acinis: ſic pauperes relicti ſunt in hieruſalem quaſi acini. e Idcirco. Huic ſententie preponitur/Ain: que interpretaẜ fons vel oculus. Et bene: quia eñ eum qui eſt fons totius bonitatis ⁊ oculus illuminans tenebras mentis/iudei reliquerunt: propterea in dolorem deſolationis ⁊ merorem captiuitatis ducti ſunt. Et eſt hic ſeptimus locus indignatiõis. Factum enim crudele ⁊ tyrannicum: ⁊ violentiam hoſtium oſtendit. Unde dicit: Idcirco: quaſi quia torcular calcauit dñs reducendo vineam de egypto: ⁊ bonos ſibi vt vinũ ſeruãdo ⁊ malos vt acinũ ad ſupplicia ⁊ pſſuras preparando: Idcirco ego plorans: dicit ſynagoga/videns ſe preſſuris expoſitam. f Et oculus meus deducens aquam. Alludit littere: q̃ interpretatur oculus. S. eodẽ. a. Plorãs plorauit in nocte. g Quia longe factuſ eſt a me cõſolator. S. eodẽ. a. Nõ eſt q̃ conſoletur eã ex omnibus charis eiꝰ. h Conuertens animam meam/vagantem ⁊ errantem: Conuertens dico ad bonum. i Facti ſunt filij mei perditi: ad litteram. Unde Baruch.iiij.b. Adduxit mihi deus luctum magnum: vidi enim captiuitatem populi mei/filiorum meorum ⁊ filiarum mearũ. k Quoniam inualuit inimicus/chaldeus ſcilicet/vel romanus. l Expandit. Huic ſentẽtie preſcribitur/Phe: qđ interpretatur oris. q.d. maior eſt dolor meus q̃ poſſit exprimi ſermõe oris. Hic aũt dolor magis exprimitur extenſione manuũ. Unde dicit/expãdit: quaſi vere factꝰ eſt longe conſolator. Uñ Eſa.xxij.a. Recedite a me amare flebo: nolite incumbere vt conſolemini me ſuper vaſtita te pplĩ mei

xxxij.f. Trãſite de porta in portam. Prouerb.xxvij.d. Diligenter agnoſce vultum pecoris tui. Itẽ per pacis cõfirmationẽ ⁊ cõſeruationẽ. Unde Numeri.xvj.g. Aaron ſtetit inter viuos ⁊ mortuos. a Uocauit aduerſum me tẽpus. Uox eſt penitentis: vt ſit teſtis contra me/et aduocatus: qui cõſumpſi illud. Quia vt dicit Berñ. ſicut nec capillus de capite: ſic nec momentũ de tempore peribit. Item. Nihil precioſius tempore: ſed heu hodie nihil vilius reputaẜ. Propter hoc dicit Ecc̃ꝰ.iiij.c. Fili cõſerua tempus ⁊ declina a malo. Et Ecc̃j.xiiij.c. Non defrauderis a die bono: ⁊ particula diei bone non te pretereat. b Ut contereret electos meos. i. conatus mẽtis mee: qui diminuti ſunt pro longa cõſuetudine morandi in peccatis: ne ita cito poſſit homo redire ad ſtatum vite melioris. Unde de laçaro legitur Ioh.xj.f. q̃ ſuſcitatꝰ eſt ligatus inſtitis: hoc eſt q̃ homo qui diu fuit in peccato ⁊ tempus conſumpſit: poſtq̃ rediit per gratiam/adhuc q̃ſi ligatꝰ ẽ ne ſit ita pronus ad bonũ: vel ne tãtũ bonũ poſſit facere quatum velit. Uel electi eccleſie ſunt prelati: qui quia vt in pluribus magis ſunt ocioſi ⁊ conſumũt de tempore/magis conterentur. Exo.xv.a. Electi principes eiuſ ſubmerſi ſunt ĩ mari rubro: abyſſi operuerũt eos c Torcular calcauit dominꝰ. Torcular vltionẽ ſignificat et peccatorum ſupplicia. Unde Eſa.lxiij.a. Quare rubrũ

eſt indumentum tuum ⁊ veſtimenta tua ſicut calcantium ĩ torculari: angelis querentibus/dñm reſpondiſſe inducit: Torcular calcaui ſolus ⁊c. illud. ſ. quo malis ſupplicia/bonis premia calcantur. Hoc ſolus dñs calcauit: quia nullum adiutorem habuit: neq̃ enim angelus neq̃ archangelus corpus humanum aſſũpſit/vt p nobis moriens aduerſarij noſtri fortitudinẽ calcaret atq̃ contereret. Hoc torcular calcauit dñs in paſſiõe ſua. d Uirgini filie iuda: vt credentibus pmia ⁊ incredulis ⁊ crucifigentibus perpetue captiuitatis ⁊ dãnatiõis eterne effunderet ſupplicia. Uel per torcular ſignificatur crux. De torculari bonũ vinum eliquatur: quo reficiuntur domini: ⁊ malum/quo potãtur ſerui: ſic crux gaudium eſt bonis/ſed tormentum malis. Et hoc ſignificatum fuit in hoc q̃ ſanguis et aqua exiuit de latere chriſti: Ioh.xix.f. Itẽ de torculari vinum portatur in cellarium/⁊ acinum proijcitur in lutum: ſic per virtutem crucis/modo boni aſcendũt ⁊ euolant in celum. Hoc nõ erat ante paſſionem/ſed omnes ibant ad infernum. Mali vero proijciuntur in lutum inferni. Pſ. Ut lutum platearum delebo eos. In hoc torculari fuit preſſa illa vua: de qua Geñ.xlix.b. Lauabit in vino ſtolam ſuã: et ĩ ſanguine vue pallium ſuũ. j. Machab.vj.d. Oſtenderunt elephantis ſanguinem vue ⁊ mori ad acuendos eos in prelium. Et dicit/calcauit: quia mors ⁊ paſſio ĩ eiꝰ poteſtate fuit. Abacuk.iij.a. Et cornua in manibus eius. Eſa.lxiij.a. Torcular calcaui ſolꝰ. Cui aũt calcauerit oſtẽdit/dicẽs: d Uirgini filie iuda: id eſt eccleſie: Ob cuius amorem ⁊ vtilitatem crucem ſuſtinuit: vt ⁊ ipſa in torculari premi cũ opꝰ fuerit non recuſet. Unde Augꝰ. ſuper illũ pſum Pſ. Miſerere mei deus: quoniã cõculcauit me homo/dic̃. Dei vua factꝰ es vt calceris: plane conculcauit me homo: vua erã/vinũ ero: vua mittiẜ in torculari/calcatur/premitur: iniuria videtur fieri vue: ſed illa iniuria ſterilis non eſt. Uel Uirgini filie iuda: id eſt ſynagoge: quã venerat chriſtꝰ redimere. Sed illa paſſionem chriſti cõuertit ſibi in damnationem. Unde deplorat Hieremias dicẽs: e Idcirco ego plorans ⁊ oculus meus deducẽs aquã. Hec eſt etiã vox eccleſie vel anime: que ſui ſponſi deplorat abſentiã. Uñ/ g Quia lõge factus eſt a me cõſolator: et hoc propter peccata. Pſ. Longe a peccatoribus ſalus. Quia econtra Matth.ix.b. Nunquid poſſunt lugere filij ſponſi q̃diu cum illis ẽ ſponſus? h Cõuertens animam meam/ad ſe. ſ. conſolator. Hec lachrymando ſpiritum paracletum requirit: qui ſpiritus diſcipline effugiet fictum: Sap.j.b. Hec eſt ergo vna cauſa luctus eccleſie: ſcilicet abſentia ſponſi. Alia eſt perditio populi. Unde. i Facti ſunt filij mei perditi: maxime propter abundantiam temporaliũ. Oſee.ix.c. Ephraim adducet filios ſuos vſq̃ ad internetionẽ. Itẽ aliud ẽ/q̃ fere omnes ſunt proni ad munera recipienda. Unde dicit: l Expandit ſion: id eſt prelatus. m Manus ſuas/vt recipiat munera. Iudic̃.xvij.b. Impleuit manum vniꝰ filiorum ſuorũ ⁊ factus ẽ ei ſacerdos. Pſ. In quorum manibus iniquitates ſunt: dextera eorum repleta eſt muneribus. iij. Reg̃.xiij.g. Fecit de nouiſſimis populorum ſacerdotes excelſorum: quicunq̃ volebat implebat manum ſuã ⁊ fiebat ei ſacerdos: Loquitur de hieroboã. Et ideo/ n Nõ eſt qui conſoletur eam/ſpiritualiter: quia pro temporalibus que nimis diligit verum cõſolatorem amiſit. Oſee.xiij.d. Conſolatio abſcondita eſt ab oculis meis: quia ipſe inter fratres diuidet. Uel in bono. l Expãdit ſiõ manus ſuas/per elemoſynam largitionẽ. Prouerb.

Pſ.17.

Pſ.55.

Pſ.118.

Pſ.25.

te populi mei. Quia expandit ſion manus ſuas/ i ſignum doloris vehementis ⁊ conculcationis. Vel Ex/pandit ſion ⁊c. Dolorem ſignificat quaſi parturiētis. Unde Eſa.xxv.d. Sicut expandit natans ad natandum manus ſuas: ſic ⁊ ſion inter anguſtias. Ex. xxi.a. Angu/ſtia poſſedit me ſicut anguſtia parturientis. a Nō eſt q̄ cōſoletur eam. Naū. iij.b. Unde queram cōſolatorē tibi: b Mandauit dominus aduerſum iacob .i.duas tribꝰ de hoc nomine glorian/tes. c In circuitu eius hoſtes eius.q.d. manda/ui: et permiſſione dei venerunt chaldei hoſtes iudeorum et obſederunt ciuitatem.iiij.Reg.xxv.a. Nabuchodono/ſor ⁊ omnis exercitus eius circumdederunt ciuitatem ⁊ ex/truxerunt in circuitu eius munitiones. d Facta ē hie/ruſalem quaſi polluta menſtruis inter eos: id eſt immūda reputata ⁊ abominabilis.ſ.eodē.d. Vide dñe ⁊ cōſidera q̄m facta ſum vilis. f Juſtus eſt dominus: me affligendo. Huic ſententie preſcribitur/ Sade: qđ in/terpretatur iuſticie. Et bene: vt per hoc innuatur ꝙ hoc ē ex iuſticia dei/ vt illa tantis doloribꝰ ſit expoſita: quaſi p̄/dicta vocatio hoſtium iuſta fuit: quia iuſtus eſt dominus me affligendo. Glo. Deprecatio: que eſt ſpecies conceſſio/nis: qui eſt color rhetoricus. Unde Tullius. Deprecatio eſt in qua non defenſio facti ſed ignoſcendi poſtulatio con/tinetur. g Quia os eius: id eſt preſentiā vel prophe/tas. Hiere.xv.d. Si ſeparaueris precioſum a vili quaſi os meum eris. h Ad iracundiam prouocaui: amari/tudinibus peccatorum. Oſee.xij.d. Ephraim ad iracūdi/am in amaritudinibus ſuis prouocauit me. i Audite obſecro vniuerſi populi. Superius ad ſui doloris conſolationem vocauerat aliquos: ibi: O vos omnes qui tranſitis per viam: Hic iam omnes communiter inuitat. Superius dixerat: Virgines eius ſqualide: Hic iam dicit: Virgines mee ⁊ iuuenes mei abierunt in capti/uitatem: per quod datur intelligi: ꝙ quanto plus aliqs luget: tanto magis videt eſſe lugendum. k Et vide/te dolorem meū.

a cōſolet eā. Mandauit dñs
b
c aduerſum iacob in circuitu
d eiꝰ hoſtes eiꝰ. Facta eſt hie/
e ruſalē q̄ſi polluta menſtruis
f inter eos. Sade. Juſtus eſt
g dñs: q̄ȝ os eiꝰ ad iracūdiā p/
h
i uocaui. Audite obſecro vni
k uerſi ppli: ⁊ vidēte dolorem

tionem. Prouerb. vlt.c. Manum ſuam aperuit inopi: et palmas ſuas extendit ad pauperem. Vel/ Expandit manus ſuas. Notandum eſt ꝙ manus ſolet homo ex/pandere propter multa: et hoc vel prelatus vel ſubditus. Prelatus manus expandit pro ſubditis orando. Unde Exo.xvij.c. Cum leuaret moyſes manus/ vincebat iſrael. ij. Paral. vj.c. Palmis in celum leuatis ait: Domine deꝰ iſrael: nō eſt ſimilis tui deꝰ ⁊c. Item pugnando. Jo/ſue.viij.f. Joſue vero non contraxit manum quam in ſub/lime porrexerat/ tenens clypeum donec interficerent om/nes habitatores hai. Item ſacerdos celebrando.i. iij.c. Leuemꝰ corda noſtra cum manibus ad dominū in celos. Item penitens/ vt extrahatur de fouea peccati in qđ cecī/dit. Eſa. xli.c. Ego dominus deus tuus apprehendens manum tuam dicenſq̄ tibi: nō timeas quia ego adiuui te. Item luxurioſus/ in aquis luxurie natando. Eſa. xxv.d. Extendit manus ſuas ſub eo: ſicut extendit natans ad na/tandum. Item auarus ad capiendum vel attrahendum. Eccl.iiij.d. Non ſit manus tua ad accipiendum porrecta et ad dandum collecta. Item cecus ad ſe dirigendū. Act. xiij.b. Querebat qui ei manum daret. Item dominus ad feriendum vel remunerandum. Eſa. x.b. Adhuc manus eiꝰ extenta. Eſa.lix.a. Ecce nō ē abbreuiata manus domi/ni vt ſaluare nequeat. Item infidelis ad blaſphemādum. ij. Machab.xiiij.e. Extendens manum ad templum iura/uit. Itē iuſtꝰ ad gratias referēdū. Unde beatus Johan/nes euangeliſta vocatus a dño expandens manus ſuas ad

Hō expādit manus ꝓpt multa

deum dixit: Inuitatus ad conuiuium tuum venio gratias agens: quia me dignatus es domine ieſu chriſte ad tuas epulas inuitare/ ſciens ꝙ ex toto corde meo deſiderabam te. b Mandauit dominus aduerſum iacob: ani/mam.ſ. vel eccleſiam. b In circuitu eiꝰ hoſtes eiꝰ. Bene dicit: quia ex omni parte ha/bet inſidias. Infe/rius inſidiatur con/cupiſcētia. Gal.v.c. Caro cōcupiſcit aduerſus ſpiritum. Superius vero ti/mor iudicij deſperationem inducens. Heb.x.f. Horren/dum eſt incidere in manus dei viuentis. Item retro dele/ctatio peccatorum preteritorum. Numeri.xj.b. In men/tem nobis veniunt cucumeres ⁊ pepones porriq̄ ⁊ cepe ⁊ allia. Item ante/ importunitas temptationum. Eccl.ij. a. Fili accedēs ad ſeruitutem dei/ ſta in iuſticia ⁊ timore: ⁊ prepara animam tuā ad temptationem/ ⁊ deprime cor tuū et ſuſtine. Item a dextris indiſcreta aliorum imitatio.i. Machab.v.g. Joſephus ⁊ azarias volentes imitari vir/tutes machabeorū/ ſuperati ſunt ⁊ deuicti. Vel a dextris copia rerū. Ezech.xvj.f. Hec fuit iniquitas ſodome ſoro/ris tue: ſupbia/ ſaturitas panis ⁊ abūdātia ⁊ ociū. Prodijt Pſ.72.
eim ex adipe iniquitas eorū. Itē a ſiniſtris inopia. Eccl. xxvij.a. Propt inopiā multi deliquerunt. Propt hec oia dicit Prouerb.iiij.d. Omni cuſtodia ſerua cor tuū. Ani/me igitur ſic obſeſſe nullū patet refugiū niſi chriſtꝰ. Unde Pſ. Petra.i. chriſtus: refugium herinacijs: id eſt debili/ Pſ.103.
bus ⁊ infirmis. Pſ. Tu es refugiū meū a tribulatione q̄ Pſ.31.
circūdedit me: exultatio mea erue me a circūdantibus me. ij. Paral.xx.c. Cum ignoremus quid agere debeamus hoc ſolum habemus reſidui vt oculos noſtros dirigamus ad te. d Facta eſt hieruſalem: id eſt anima vel ec/cleſia: e Quaſi polluta menſtruis inter eos/ ho/ſtes.ſ. Notandum ꝙ multiplex eſt pollutio.

Eſt enim pollutio
- Excōmunicationum. Joſue.vij.b. Non poterit iſrael ſtare ante ho/ſtes ſuos fugietq̄ eos quia pollu/tus eſt anathemate.
- Verboſitatū. Eſa.vj.b. Vir pollutꝰ labijs ego ſum: et in medio populi polluta labia habentis ego habito.
- Male ſocietatis. Aggei.ij.c. Si teti/gerit pollutus in anima ex omnibꝰ hiis nunquid contaminabitur:
- In cibis ſuperfluis. Ezech.iiij.c. Comedent filij iſrael panem ſuum pollutum.
- Scandali vel peccati. Malach.j.b. Offertis ſuper altare meū panem pollutū: et dicitis in quo polluimꝰ te: In eo ꝙ dicitis: menſa dñi de/ſpecta eſt.
- Rapine. Eſa.lix.a. Manus veſtre ſunt pollute ſanguine: et digiti

veſtri iniquitate. Propter hec omnia dicit Eſa.lxiiij.b. Omnes iuſticie noſtre quaſi pannus menſtruate. f Ju/ſtus eſt dominus/ affligendo me. Daniel.iij.d. Omia que induxiſti ſuper nos et vniuerſa que feciſti nobis/ in ve/
ro iudicio feciſti. Pſ. Juſtus es dñe: et rectum iudicium Pſ.118.
tuum. g Quia os eius: id ē filium. Heb.j.a. Nouiſ/ſime locutus eſt nobis in filio quē conſtituit heredē vni/uerſoꝝ. Cant.j.a. Oſculet me oſculo oris ſui: id eſt viſitet me: dic humana natura i incarnatione filij. h Ad ira/cundiam prouocaui: per peccata mea contemnendo ipſius mandata. Eſa.xxx.a. Os dñi non inuocauerunt. i Audite obſecro vniuerſi populi/ ⁊ videte do/lorem meum:

ſ te dolorē meū. De quo. ſ. eodē. d. Attēdite ⁊ videte ſi eſt dolor ſicut dolor meus. Ad hoc autem vult audiri dolorē ſuū ⁊ videri: vt habeat participes ⁊ compatiētes ſibi. Vult enī natura humana ꝯſortes habere vl' gaudij vel doloris. Unde Luc. xv. b. Congratulamini mihi: q2 inueni ouem quā perdiderā. a ¶ Virgines mee et iuuenes mei: qui non poterāt ſe defendere/ nec alios ledere. Vñ magna fuit crudelitas male eos tractare. b ¶ Abierunt in captiuitatē/ babylonis. Hiere. lj. d. Abſorbuit me quaſi draco: repleuit ventrē ſuum teneritudine: id eſt virginibus ⁊ iuuenibus meis. Et ē hic octauꝰ locꝰ indignatiōis: q2 tales nec ſe poſſūt defēdere/ nec alios ledere. c ¶ Vocaui. Huic ſentētie preſcribit/ Coph: qḋ interpretaꝛ vocatio. Unde ſtatim ſubiungit: Vocaui amicos meos: id eſt egyptios: quos mihi federaueram ⁊ amicos meos putabā. Et innuitur hic potiſſima cauſa deſtructionis hieruſalem. ſ. cōfidētia ſuper auxilio egyptiorū. Vñ Eſa. xxx. a. Erit vobis fortitudo pharaonis in confuſionem ⁊ fiducia vmbre egypti in ignominiā. Unde ſequiꝛ. d ¶ Et ipſi deceperunt me. Quia vt dicitur Hiere. ix. b. Omnis amicus fraudēter incedet ⁊ vir fratrem ſuū deridebit/ et veritatem non loquenꝛ. Et Hiere. xxxviij. f. Seduxerūt te ⁊ preualuerunt aduerſum te viri pacifici tui: demerſerūt te ī ceno ⁊ ī lubrico pedeſ tuos ⁊ receſſerūt a te. Hi in ꝓſpitate veniūt: ſ ī aduerſitate recedūt. Prouerb. xix. a. Fratres

a meum. Virgines mee ⁊ iu-
b uenes mei abierūt i captiui-
c tatē. Coph. Vocaui amicos
d meos: ⁊ ipi deceperunt me.

lorē meū: q ē ex hoc/ ꝙ virgines mee ⁊ iuuenes mei abierūt i captiuitatē. Virgines ſunt pudicitia mentis/ ſimplicitas ⁊ maſuetudo. Prima captiuatur p peccandi pronitatem. Roma. vij. d. Video aliam legem in membris meis repugnantem legi mentis mee. Secunda p prudentiam mundi: que eſt mors: Roma. viij. b. Tertia per nimiam inquietudinem vel per nimiam tranquillitatem: q2 ſic ⁊ in ſe torpeſcit. Iuuenes ſunt zelus amoris/ fortitudo magnanimitatis. Primū captiuatur per defectum conſilij. Unde roboam relicto conſilio ſenum/ adheſit conſilio iuuenū. iij. Reg. xij. c. Secūdum per nimiam remiſſionem. Unde. j. Reg. iiij. c. Heli mortuus eſt: quia remiſſe filios ſuos corripuit: Sedēs enim ſuper ſellam/ fractis ceruicibus expirauit. Tertiū per puſillanimitatē. Contra quod legitur Gen. xiiij. c. ꝙ abraā numerauit expeditos vernaculos ſuos trecētos/ decē et octo. Trecenti vernaculi/ ſūt tria que in nobiſipſis vt vernaculi in domo nutriūtur. Ignorantia agendorum: difficultas operādorū/ ⁊ timor ſuffocās ſpē futurorū. Hec tria faciūt puſillanimē. Decē et octo ſunt obſeruatio mandatorum legis pro ſpe eterne retributionis: que fiet in octaua reſurrectionis. Qui ergo expeditus eſt a tribus predictis/ ⁊ ſtrenuus in duobus alijs. ſ. in obſeruātia mandatorum ⁊ ſpe reſurrectionis: pugnare poteſt cum abraam/ ⁊ loth captiuum reducere. c ¶ Vocaui amicos meos: dicit eccleſia: id eſt clericos/ vt gratuito ſeruirent mihi. d ¶ Et ipſi deceperūt me: a miniſtris meis ⁊ ſeruitoribus me fraudantes. Nōne eccleſiam decipit ille qui plures habet prebendas: Ubi eñ deberent plures eſſe miniſtri eccleſie non ē niſi vnus. Puto firmiſſime/ ſi tibi auferretur vnꝰ de ruſticis vel hominibus tuis/ nullatenus ſuſtineres: immo grauiſſime doleres: ⁊ putas eccleſiam non doleres ſi aufers ei vnum vel duos vel tres de ſeruitoribꝰ ſuis. Ordinem enim miniſtrorū tu diſſipas: quē ſapienter ſalomon in domo ſua: id eſt chriſtus ī eccleſia diſpoſuerat: quem regina ſaba: id celeſtis curia multum cōmendauit. iij. Reg. x. a. Vel amici eccleſie ipſam decipiunt: quia vocati ad epulas vl' ad diſtributiones bene veniunt: ſed nō ad bella cōtra exercitus vitiorum. Unde Malach. j. c. conqueritur dominus: Quis eſt ī vobis q claudat oſtia/ ⁊ incēdat altare meū gratuito: Vel de quolibet iuſto. c ¶ Vocaui amicos meos. Solet dici ꝙ homo habet tres amicos. Unus non vult dare quicꝗ/ niſi funē ad ſuſpendium. Aliꝰ lintheum ad velamen oculorum. Tertius promittit ꝙ ducet vſq ad patibulum. Primus eſt caro. Nemo enim carnem ſuam vnꝗ odio habuit: Eph. v. f. Iſte dat chordam/ eternam. ſ. damnationem: In qua ē triplex funiculus: q2 nunꝗ rumpitur penarum. ſ. multiplicitas/ acerbitas/ et perpetuitas. Hic amicꝰ decipit: q2 ad illicita trahit. Sed homo ſapiens ſupplantat carnem: ſicut iacob eſau. Per iacob enim ſpiritus hoīs: p eſau caro deſignatur: vt ſic decipientē ſe deciperet/ tangendo eam ne ipſa ſuperet: Sicut angelus neruum femoris iacob tetigit ⁊ emarcuit: vnde ⁊ claudus factꝰ ē iacob vno pede: Gen. xxxij. f. Per angelum cum quo luctatus ē iacob/ ſpiritꝰ hominis deſignatur: per iacob caro. Hec a ſpiritu debet tangi per ieiuniū/ diſciplinas/ vigilias/ aſperas veſtes ⁊ peregrinationes: ſic tamen ꝙ nō omnino †exclopetur: ſed vt claudicet eneruato pede ſuperfluitatis/ ſanus ei cuſtodiatur pes neceſſitatis: Ut abſcidaꝛ fortitudo carnalis. Eſa. v. e. Ue qui potentes eſtis ad bibendum vinum ⁊ viri fortes ad miſcendam ebrietatem: et ſeruet ſollicite ad ſeruiendū domino fortitudo corporalis. Ps. Fortitudinem meam ad te cuſtodiam. Sed fatui quid faciunt: Laxant ei habenas/ dādo ei cōcupiſcētias/ ⁊ non precauentes ipſius inſidias: ab ipſa miſerrime ligantur vt ad inferni immolationem ī macellum trahantur. Unde Prouerb. vij. d. Irretiuit eum/ caro. ſ. ſpiritū/ ſermonibus multis/ ⁊ blanditijs labiorum protraxit illū: ſtatim eam ſequitur quaſi bos ductus ad victimam: ⁊ quaſi agnus laſciuiens/ ⁊ ignorans ꝙ ad vincula ſtultus trahatur/ donec tranſfigat ſagitta iecur eius: id eſt pena eterna. Tunc eni ſciet ſe erraſſe/ ⁊ dicet: Sap. v. a. Ergo errauimꝰ a via veritatiſ: velut ſi auis feſtinet ad laqueū: ⁊ neſcit q2 de periculo aīe illꝰ agiꝛ. Sed ſciet ī pena: q2 vt dīc auctoritas Pena oculos aperit quos ꝓſperitas claudit: Similes duobus ſocijs quadam neceſſitudine coniunctis/ vt ſimul viuant ⁊ ſimul ambulent ⁊ ſemper in voluntatibꝰ et factis contrarijs: qui exiſtētes in biuio/ viam audiūt ex vna parte ſtrictā eſſe ſed ſecurā: cōſitam ſpinis ⁊ lapidibus plenam: ex altera parte ſtratam eſſe latā et publicam/ ſed tabernis/ choreis/ ludis ⁊ gaudijs/ arboribꝰ et pratis ⁊ huiuſmodi vanitatibus ornatam/ ſed latronibus plenā: Et ſapiens ſocius volēs ire per viam ſtrictam ⁊ ſecuram/ trahitur a ſtulto ſocio vt ambulent ſimul per viam latam: Deſiderat enim videre predictas vanitates ⁊ inſanias falſas: vnde ambo incidunt in latrones: et ſapiens capitur/ ligatur/ flagellatur/ incarceratur: ſed ſtultus fugiens ſe proijcit in ciſternam veterē: tandem tñ a latronibus eſt inuentus/ capitur ⁊ cum alio ſocio in duriſſimo carcere retruditur: vbi vnus inſultat alij/ dicēs ſe ab alio deceptum. Hi duo ſūt anima ⁊ corpus. Anima debet eſſe ſapiens/ cum corpus ſit ſocius ſtultus: qui p viam latam que ducit ad mortem facit ire animam/ dum ipſa ei conſentit. Et tandē anima capitur in morte a demonibus/ ⁊ corpus in terra reconditur: ſed in fine anima ſimul et corpus in penam ⁊ carcerē inferni reponentur carcere perpetuo. Et tunc anima poterit dicere carni illud qḋ dixit iepte filie ſue: Iudic. xj. f. Heu me filia mi decepiſti me/ et ipſa decepta es. Secundus amicus eſt mundus:

Hō habet tres amicos.

G

Al. textenuet

Ps. 58.

Quart⁹ locus conqueſtionis

Prouerb.xix.a. Fratres hoīs pauperſ oderūt eū: inſuper et amici procul receſſerunt ab eo. a Sacerdotes mei et ſenes mei in vrbe/ hieruſalem/ conſumpti ſunt/ peſte vel gladio vel fame occiſi. Oſee.iiij.b. Et erit ſicut populus/ ſic ſacerdos. b Quia queſierunt cibum ſibi: et ſupple/ non iuenerūt: d Ut refocillarēt animas ſuas: nō dicit/ ſuſtentarent .ſ. vitam temporalē. e Uide domine. Huic ſententie ꝓponit/ Res: qđ interpretatur capitis. Et bene: quia non ſolum exterior afflictio ſed interior plangitur hic: quia caput anime quod eſt mens affligitur: que etiam per cor ſignificaꝫ. Unde litera hebrea concordat ei quod dicitur in medio huius ſententie .ſ. Subuerſum eſt cor meum ⁊c̄. id eſt mens in afflictione. Et in hoc ꝙ dicit/ venter meus: tangitur vehementia doloris/ ſicut in parturiente: cui eſt vehemens dolor ventris. Per cor autem poſſunt prelati intelligi: per ventrem/ ſimplices. Uel per cor ratio: per vētrem ſenſualitas. Et ē hic decimuſquintus locus cōqueſtionis: vł potius quintus: vbi ſingula iudici exponit incommoda: vt quaſi res ipſas videat ad miſericordiam deſcendat. Dicit ergo: e Uide domine. q.d. ex quo non reperio auxilium in alio: ⁊ nō eſt qui conſoletur: vide domine quoniam tribulor: et ſic libera me. Daniel.ix.e. Placare domine/ attende ⁊ fac .ſ. miſericordiam cum afflictis. g Conturbatus eſt venter meus: id eſt ſimplices mei vel ſenſualitas. More pturientis plangit. h Subuerſum eſt cor meum in memetipſa: id eſt cordis conſilium: ſcilicet deliberatio vel electio ratiōis. Uel/ Cor meum: id eſt prelati mei et ſacerdotes et prophete. Oſee. vij.c. Ephraim quaſi columba ſeducta non habens cor. Unā Eſa.xlvj.c. Redite preuaricatores ad cor: i Qm̄ amaritudine/ tribulatiōis: k plena ſum. Ruth.j. d. Non vocetis me noemi: id eſt pulchram: ſed vocate me mara: hoc eſt amaram: quia amaritudīe valde repleuit me omnipotens. l Foris interficit gladius: id eſt ꝑſecutores extra ciuitatem. m Et domi: id eſt in ciuitate. n Mors ſimiliſ ē: qꝛ intra ciuitatē moriebāꝫ fame: ⁊ extra gladio. Hiere.xiiij.d. Si egreſſus fuero ad agros: ecce occiſi gladio: ſi itroiero ī ciuitatē: ecce attenuati fame: Propheta nanqꝫ et amicus eſt mūdus: qui a multis diligitur: quos ipſe nō diligit: a multis vocaꝫ qs ipſe cōtemnit. Ecc̄i.xj.b. Si ſecut⁹ fueris non apprehendes. In iſto non eſt confidendum: qꝛ

Pō.32. ipſe fallax eſt. Pō. Fallax equus ad ſalutem ⁊c̄. quia tādē etſi in principio applaudat: in fine tm̄ decipit. Nōne ille di-

Luc.16.f. ues epulo bene deceptus eſt: qui tot abūdauit prius diuitijs/ delitijs: ⁊ in fine vno tm̄ recepto ſudario in tātā deuenit inopiā/ ꝙ ⁊ guttā aque mēdicauit ⁊ habere nō potuit: Hic ē baculus arundineus: cui ſi innixus fuerit homo/ ꝑforabit manū eius: Eſa.xxxvj.b. Tertius amicus eſt diabolus: quem multi ſibi amicum faciunt ſuperbe alijſ dñando/ ſicut ille dñari appetijt ⁊ aſcendere culmen dignitatis. Eſa.xiiij.d. Aſcendā in celum. Hic in fine decipit: quādo ad ſuſpendium inferni trahit: vt non dicam ſolūmodo ducit. Hiere.vj.f. Crudelis eſt ⁊ non miſerebiꝫ. Hiere.xvj.c. Seruietis dijs alienis qui non dabunt vobis requiem die ac nocte. Hoc eſt qđ legitur Gen̄.xl.d. ꝙ pharao magiſtrum piſtorꝝ qui ei longo tempore ſeruierat fecit ſuſpendi. Iſti ſunt illi tres de quibus dicitur Luc̄.xiiij.d. qui inuitati ad nuptias venire noluerunt. Per illū qui villam emit/ ſignificantur ambitioſi honorum/ amantes multitudinem amicorū: qui deducunt vſqꝫ ad ſepulchrū. Per illū

a Sācerdotes mei ⁊ ſeneſ mei
b in vrbe conſumpti ſūt: quia
c d queſierunt cibum ſibi vt re-
focillarent aīas ſuas. Res.
e f Uidē dñe qm̄ tribulor: con-
g h turbāt⁹ eſt venter me⁹. Sūb-
uerſū ē cor meū in memetip-
i k ſa quōniā amaritudine plē-
l na ſum. Fōris interficit gla-
m n dius: ⁊ dōmi mōrs ſiīis eſt:

qui iuga boum emit/ ſignificantur cupidi diuitiarū: amatores mundi: qui nihil dat in fine niſi vnū ſudarium. Per illum qui vxorem duxit/ ſignificanꝫ illi qui carni ſeruiunt: et ipſius vinculis ligantur: vt ligatis manibus ⁊ pedibus ꝓijciant in tenebras exteriores iferni: Matth.xxij.b. Et Oſee.iiij.c. Spiritus fornicatiōis decepit eos ⁊ fornicati ſunt a deo ſuo. Et in eodem.d. Ligabit eum ſpiritus in alis ſuis et confundeꝫ a ſacrificijs ſuis. Iſte em̄ eſt qui dat amico funē/ quo debeat ſuſpendi. a Sacerdotes mei ⁊ ſenes mei in vrbe conſumpti ſunt/ peccatis/ rapinis/ concupiſcentijs. Hiere.xxiij.c. Propheta nanqꝫ ⁊ ſacerdoſ polluti ſunt ⁊ in domo mea inueni malum eorꝝ. Ecce hic patet ꝙ maluꝫ ſit eſſe in multitudine ⁊ turba hominuꝫ. Unde Seneca. Quotienſcunqꝫ inter homines fui minus homo redij. Hiere.xlviij.e. Relinquite ciuitates ⁊ habitate ī petra habitatores moab: ⁊ eſtote quaſi colūba nidificās in ſūmo ore foraminis. Hieronymus. Oppiduꝫ mihi carcer eſt/ ſolitudo paradiſus. b Quia queſierunt cibum: et non ſalutem animarum. Ecc̄s.x.d. Ue terre cuius rex puer eſt: ⁊ cuius ꝑncipes mane comedunt. c Sibi: ⁊ non alijs. Unde Ezech.xxxiiij.a. Ue paſtoribus iſrael: qui paſcebant ſemetipſos. d Ut refocillarent animas ſuas: non vt animas ſubditorū liberarēt.

Moraliter. Moraliter. Sacerdotes ſunt orationes: ſenes conſilia. Primi conſumunꝫ ꝑ verborum multiplicationē. Matth. vj.b. Nolite orantes multum loqui. Secundi conſumūꝫ: quando rectis conſilijs cognitis/ non adheremꝰ. Luc̄.xij. f. Seruus ſciens voluntatem domini ſui ⁊ non faciens/ plagis vapulabit multis. e Uide domine. Notandū

Dñs oīa videt ꝙ dominus videt oīa ſimplici noticia. Heb.iiij.d. Omnia nuda ⁊ apta ſunt oculis eius. Gen̄.j.d. Uidit deꝰ cuncta que fecerat ⁊c̄. Item quoſdā videt oculo miſericordie/ ſcꝫ bonos: quos reſpicit cum voluntate remunerādi. Pō.

Pō.33. Oculi domini ſuper iuſtos. Item quoſdam oculo iuſticie ⁊ cū voluntate puniēdi .ſ. malos. Pō. Uultus aūt dñi ſuper facientes mala. Item quoſdā vtroqꝫ oculo .ſ. ꝑnitere volentes: et hoc cum voluntate miſerendi. Luc̄.xxij.g. Reſpexit dominus petrum. Et de hoc dicitur hic: Uide domine: id eſt miſerere. f Qm̄ tribulor. Et quare: Quia/ conturbatus eſt venter meus. Per ventrem cathedralis eccleſia: que ceteris minoribus parit ſacramēta. Hec conturbatur frequenter ꝑ diſcordias ⁊ ſchiſmata. Gen̄.xxv.c. Collidebantur in vtero puuli. Et ſepe oportet ꝙ venter iſte dirūpatur. h Subuerſum eſt cor meum in memetipſa: id eſt ſapientes mei. i Qm̄ amaritudine plena ſum. ſ. eodē.b. Et ipſa oppreſſa amaritudine. Moraliter. h Subuerſum eſt cor

Moraliter meū ⁊c̄. Cor bene diſpoſitum eſt: qn̄ latum eſt ſurſum: ⁊ ſtrictum deorſum. Subuerſum vero eſt: quādo ecōuerſo. Oſee.xj.c. Cōuerſum eſt cor meum in me. Prouerb.xv. a. Cor ſtultoruꝫ diſſimile erit .ſ. alijs cordibus. Uerum eſt qđ latuꝫ eſt ad terrena: ⁊ ſtrictum ad celeſtia. l Foris interficit gladius/ perſecutorꝝ. m Et domi mors ſimilis eſt: id eſt in eccleſia. q.d. exterius impugnor per aptos perſecutores: ſed interius ꝑ falſos fratres. Moraliter. l Foris interficit gladius: id eſt in ſenſibꝰ. Hiere.ix.f. Mors intrauit per feneſtras veſtras. He ſunt porte inter quas anima interficitur. Exo.xxxij.f. Leuite tranſeuntes occidebant de porta vſqꝫ ad portam ⁊c̄. quia demones modo per vnum ſenſum/ modo per alium ingerunt mortis occaſiones. m Et domi: id eſt in cogitatione. n Mors ſimilis eſt: qꝛ ſpecies rei viſibilis exterioris recepta

ſ Sin. Audierūt quia inge/
b miſco ego: et non eſt qui cō/
c ſoletur me. Omnes inimici
d mei audierunt malum meū:
e letati ſunt quoniam tu feci/
f ſti. Adduxiſti diem conſola
g h i tionis: et fient ſimiles mei.

ſ Propheta nanqꝫ ⁊ ſacerdos abierunt in terram quam ig/
norabant. a Audierūt. Huic ſententie preſcribitur/
Sin: qḋ interpretaṫ dentiū: quia in dolore ⁊ miſeria ſem/
per fit ſtridor dentium. q. d. dolor meꝰ maximꝰ ē ſicut do/
lor dentium. Poſita afflictiōe quorundā qui mortē paſſi
ſūt: nūc oñdit alio/
rum afflictionē/ qui
viui remanſerunt:
hoſtium ſcilicet de/
riſionem: que maxi
ma eſt afflictio ⁊ pe
Pſ.24. na. Vñ Pſ. Neqꝫ
irrideant me inimi/
ci mei. Secundus
indignatiōis locꝰ:
oſtendit eni ad quē
res iſta ꝑcipue per
tineat: quia ad ipſum deum/ quem hoſtes in ſuis deſpici/
unt. Dicit ergo: a Audierunt/ gētes circūadiacētes:
b Quia ingemiſco ego/ preſſa pōdere tribulationis.
c Et non eſt qui cōſoletur me. Unde Hiere. xxxi. c.
Vox in excelſis audita eſt lamentationis ⁊ fletus ⁊ luctꝰ:
rachel plorans filios ſuos et nolens conſolari. d Om/
nes inimici mei audierunt malum meum: id eſt af
Pſ.12. flictionem meam. e Letati ſunt. Pſ. Qui tribulant
me exultabunt ſi motus fuero. Unde. j. Reg. vlti. c. Phi/
liſtijm gauiſi ſunt de morte ſaulis. f Quoniam tu fe/
ciſti: id eſt tribulationibꝰ me expoſuiſti. Simile Matth.
xxvij. f. Deus deus meus vt quid dereliquiſti me. Poſt
hec omnia conſolatur ſeipſam ſpem cōcipiendo de libera/
tione/ dicens. g Adduxiſti: id eſt adduces. h Diē
conſolationis/ de babylonica captiuitate redimendo.
Unde Hiere. xxxi. b. In fletu venient: ⁊ in miſericordia re
ducam eos. Eſa. xxviij. b. Erit dñs corona glorie/ ⁊ ſertū
exultationis reſiduo populi ſui. i Et fient/ hoſtes
mei/ ſimiles mei: id eſt q̃lis ſum modo/ quia captiua: et
ego liberabor. Eſa. xxxiij. a. Ve qui predaris: nonne ⁊ ip/
ſe ꝑdaberiſ? Abacuk. ij. b. Quia tu ſpoliaſti gētes multas:
ſpoliabūt te omnes. Et vt fiant ſimiles mei: k Ingre/
diaṫ omne malū eorū corā te: vt videas in quo deli/
querunt: quod modo neſcire videris/ dum diſſimulas: et
vindictam retribuas. Hiere. xij. a. Cōgrega eos quaſi gre
gem ad victimam: ſanctifica eos in die occiſionis. Huic
autē ſententie preponitur/ Tau: qḋ interpretatur ſigna.
q. d. malum qḋ modo patior/ ſignum eſt future pene inimi
cis meis. Sed queritur: quare Tau vltimo ponitur in he/
breo alphabeto: ⁊ quare lamentationibꝰ preponitur? Ad
primū dicimus/ ꝙ tau formam crucis gerit: Et bene inter/
ꝓtatur ſigna/ pluraliter ⁊ nō ſignū/ cū ſint vigintidue litte/
re/ ꝑ q̃s vigintiduo libri veteris teſtamenti ſignificaṫ. Et
ꝓpter h̄ etiā vltima poniṫ: qꝛ q̄cūqꝫ ſcripta ſūt in libris ve/
teris teſtamenti/ fuerunt ſigna dñice paſſionis: et quicquid
figurabatur in illis/ impletū eſt in cruce. Ad aliud. Lamen
tationibus congrue preponitur tau: quia niſi quis pecca/
ta ſua lamentando planxerit/ ſpem habens fixam in virtu/
te crucis/ exterminabiṫ a chriſto/ qui eſt vir indutus lineis:
id eſt multis tunſionibus dealbatus: Sicut Ezech. ix. legi/
tur: ꝙ qui non habebat tau ſcriptum in fronte percutieba/
tur. Unde et hic tau preponitur iſti ſententie valde pro/
prie/ vbi dicitur de multitudine gemituum. Dicit ergo: k
Ingrediaṫ ⁊c. vt prius. l Et vindemia eos. Nō
eſt imprecatio/ ſ3 predictio/ dicit poſtilla. Sed qḋ incōueni
ens ſi dicatur ꝙ ſit imprecatio? Sunt eñ hec verba popu/
li captiuati. Uindemia/ ergo/ auferēdo bona/ vl' flagellā/
do. Apoc. vi. c. Uſqꝫquo ſanctus ⁊ verus non vindicas
ſanguinem noſtrum de his qui ſunt in terra? m Sicut
vindemiaſti me/ iuſte ſcilicet: quia/ n Propter ini/
quitates meas. Et eſt hic nō imprecatio ſed predictio:
quia nec inimicis eſt imprecandū: vnde eſt quo ad bonos
qui erant inter illos. Unde Job. xxxi. c. Si gauiſus ſum
ad ruinam eius qui me oderat: ⁊ exultaui ꝙ inueniſſet eum
malum? Nō enim dedi ad peccandū guttur meum/ vt ex/
peterem maledicens animam eius. Unde Greg'. Qui
imprecatur mala que facere nequit/ quid faceret ſi poſſet
oſtēdit. Et. q. d. tu
debes me audire:

k Tau. Ingrediatur omne
l malum eorum coram te: et
m †vindemia eos ſicut vinde/
n miaſti me propter iniquita/
o tes meas. Multi enim ge/
p mitus mei et cor meum me/
rens.

o Multi enim
gemitus mei.
Eccl. xxxv. c. Nō — Al. † deuin/demia
deſpiciet deꝰ ꝑces
pupilli/ nec viduā ſi
effundat loquelam
gemitus. Unde ge/
mitum ⁊ clamorem
populi afflicti audi
uit dñs: Exo. iij. b.
p Et cor meum merens/ intra me. Pſ. Cor meum Pſ.108.
conturbatum eſt intra me. Michee. iiij. c. Et nunc quare
merore contraheris.
~ exterioris recepta/ in imaginatione interius relinqt fre/
quenter cogitationem mortis. Unde Prouerb. xxiij. d.
Oculus tuus videbit extraneas: ⁊ cor tuum loquetur per/
uerſa. Deuṫ. xxxij. d. Foris vaſtabit eos gladius: et intus
pauor. a Audierunt: Ecce fama. b Quia inge/
miſco ego/ propter abſentiam ſponſi. Roma. viij. d.
Scimus enim ꝙ omnis creatura ingemiſcit ⁊ parturit vſqꝫ
adhuc. c Et non eſt qui conſoletur me. Uerbum
iſtud poſſunt dicere hodie pauperes/ qui ingemiſcunt pre
fame: Et non eſt: id eſt paucus vel rarus: Qui conſo
letur eos: cum tñ dicat Eccꝰ. vij. d. Nō deſis plorantí/
bus in conſolatione. Unde ⁊ dñs conqueritur dicens. j.
Reg. xxij. b. Non eſt qui vicem meam doleat ex vobis.
d Omnes inimici mei audierūt malum meum:
ſcilicet demones/ heretici/ falſi chriſtiani/ detractoreſ: quia
ſicut vultures cito ſentiunt cadauera: ſic detractores cito
cognoſcunt aliena mala ⁊ non ſua. Eccl. xij. b. Non agno
ſcetur in bonis amicus: ⁊ non abſcondetur in malis inimi/
cus. Et in eodem. j. d. Si incurrerint tibi mala/ inuenies
eū illic priorem. e Letati ſunt/ de ruina bonoꝝ. Pro
uerb. xxv. d. Fons turbatus pede ⁊ vena corrupta/ iuſtus
cadens corā impio. Unde. ij. Reg. j. d. Nolite annūcia/
re in geth: qḋ interpretatur torcular: et ſignificat malos:
qui ſemper opprimūt bonos: neqꝫ annūcietis in compitis
aſcalonis ne forte letentur filij philiſtijm/ ne exultent filie
incircumciſorum. f Quoniam tu feciſti/ permiſſiue.
Amos. iij. b. Si erit malum in ciuitate qḋ dñs nō fecerit?
g Adduxiſti: id eſt adducet: h Diem conſolatio/
nis: id eſt diem iudicij in quo conſolabunṫ boni. Pſ. Le Pſ.57.
tabitur iuſtus cum viderit vindictam. Et Matth. xxv. c.
Uenite benedicti patris mei ⁊c. i Et fient ſimiles
mei: Quia Prouerb. xj. b. Juſtus de anguſtia liberatꝰ ē
et tradetur impius pro eo. k Ingrediaṫ omne ma/
lum eorum coram te: ⁊ vindemia eos ſicut vin/
demiaſti me. q. d. da eis paupertatem: Quia Prouerb.
j. d. Proſperitas ſtultorum perdet eos. Uel/ Uindemia
per mortē: et ſic parce eis ne vlterius peccēt. Apoc. xiiij.
d. Mitte falcē tuā acutā et vindemia botros vinee terre.
o Multi enim gemitus mei/ exteriores: ⁊ ecōuerſo
multa maloꝝ gaudia. Job. xxj. b. Tenēt tympanū ⁊ citha
rā ⁊ gaudēt ad ſonitū organi. p Et cor meū merēs/
interiꝰ. Richardus de ſancto victore. Prior debet dolor
noſter ⁊ acrius nos vrgere interiꝰ ad remediū: ⁊ apparere
exteriꝰ ad exēplū. Si ḡ colūba ſeducta ⁊ oino nō habens
cor non ſimꝰ: ſi abſqꝫ ꝯſilio ⁊ prudētia nō excutimur: ꝓbe/
bemꝰ in ope/ qḋ habemꝰ in mente. Qui eni habet cor ma/
lum/ qḋ in ſe habet nō ſuſtinet ſine dolore. Sed ꝯſoleṫ in h̄
illi q̄ hic ſūt ꝓpṫ deū in afflictiōe: qꝛ dicꝰ ꝑ Pſ. Propṫ miſe
riā inopū ⁊ gemitū pauperū/ nūc. i. cito exurgā dic dñs. Pſ.11.

Quō obtexit caligine

Q Uomodo obtexit ca/ ¶Expoſitio Ca. II.
ligine. Propheta a minoribus ad maiora ꝑgre
diens/ſenſim ad luctum excitat animos auditorū.
Primo enim depopulationē vrbis deplorat: deinde de/
ſtructionem cōmuniū ędificioꝝ: poſtmodū ſubuerſionem
ſacrarum ędiū: de/
inde a rebꝰ īanima/
A tis progreditur ad
miſeriam hominū
et inopiam deplo/
randam: et ſic finit
cōqueſtionem: Et

Aleph ¶Capłm. II.

a Q Uōmodo obtexit
caligine in furore
b ſuo dominus filiā

ſic iā patet ꝙ hoc capitulum quattuor habet partes. Si/
cut autē proceſſit hieremias in prima lamentatiōe: ſic pro/
cedit in iſta ſm ordinem alphabeti. Quō igitur ſingulę lit/
terę reddantur ſingulis clauſulis / lectoris ſtudio relinqui/
mus: et facile eſt per ea quę in pręcedenti lamentatiōe di/
cta ſunt. Incipit igitur hieremias ab admiratione: quia tā
ſubito deiectus eſt populus: qui vſqꝫ ad cęlum videbatur
exaltatus/ dicens: a ¶Quomodo obtexit ꝛc. q. d. mi/
rū ē. Et nota ꝙ tres lamentationes a quomō incipiunt:
Quō ſedet: Quō obtexit: et Quō obſcuratum eſt ꝛc. a
¶Quō obtexit caligine. i. męſta tribulatiōe. b ¶In
furore ſuo dñs. i. tanta ꝑſecutiōe ꝙ videt̄ eſſe furor. c
¶Filiā ſion. i. ciuitatē hieruſalē. d ¶Proiecit. i. proij/
ci permiſit. e ¶De cęlo: id eſt de terra inexpugnabili ꝛ
terris omnibꝰ digniori. f ¶In terrā inclytam iſrael.
Hiere. lj. e. Quomodo capta eſt et comprehenſa inclyta
vniuerſę terrę: quaſi in tantam venit ignominiam ac ſi de
cęlo cecidiſſet in terrā: Sicut ille qui cadēs de cęlo/ factus
eſt vt cadauer putridū non habens ſolatium: Eſa. xiiij. c.
g ¶Et non eſt recordatus/ dominus. h ¶Scabel/
li pedum ſuorū: id eſt hieruſalem vel templū: quod di/
citur ſcabellum pedum dñi propter propitiatoriū in quo
dñs apparebat moyſi: Exo. xxv. q. d. non ꝑpter templū:
nec propter ea quę in ipſo erant / dominus voluit iudęis
parcere. i ¶In die furoris ſui: id eſt vindictę. Sed
ne forte ipſa ſterilis putaretur et vilis/ et ideo minus plan/
genda: propterea de eius ſublimitate et potentia ſubdit/
dicens: Pręcipitauit

Myſtice a ¶Quomodo obtexit caligine ꝛc. Myſtice notat̄
hic ordo ſpiritualis deſtructionis animę vel eccleſię. Pri
mo enim dicit ipſam obtectam caligine ignorantię vel pec
cati. Secūdo pręcipitatam: ibi: Pręcipitauit. Et ter/
tio confractam: ibi: Confregit. Solent enim cęci vel ca/
liginoſi defacili ꝑcipitari: ꝛ pręcipitati cōfringi. Mali/ cę/
ci ſunt: ꝛ hi cadunt retro. Hiere. vij. e. Facti ſūt retro ꝛ nō
ante: vbi ipſi non vident. Sed ꝑcipitati confringunt̄: ſicut
de heli legitur. j. Reg. iiij. d. ꝙ cecidit retro ꝛ fractis cer/
uicibus expirauit. Primo ergo eſt excęcatio rationis: quę
fit merito pręcedentium peccatorū: et hęc dicitur hic ca/
ligo: Sicut latroni propter furtū eruuntur oculi: vel velan
tur anteqꝫ ducatur ad patibulū. Unde. j. Reg. xj. a. Na/
as rex āmonitarum noluit recipere viros iabeſ galaad niſi
erueret eis oculos dextros. Et Hiere. lij. b. primo occi/
duntur filij ſedechię in oculis eiꝰ: ꝛ ipſe poſtea excęcatur:
et tandem ipſe ſedechias in babylonem ducitur. Filij occi/
duntur coram patre: quando homo ſcienter peccat/ et per
hoc bonorum operum merita quę prius viuebant in ipſo
mortificātur. Item oculi eruuntur: quia merito peccatorū
intellectus hebetatur. Excęcatꝰ autem adducitur in baby/
lonem: quia non recordatur beneficioꝝ dei/ vt inde grati/
as agat. Item nec pręteritoꝝ peccatoꝝ/ vt pęnitens dole/
at. Item nec pręuidet futura pręmia/ vt ea concupiſcat et
vt ea non amittat. Item nec futura ſupplicia / vt ea non
incurrat. Item nec videt ad dexteram/ vt in proſperis nō
ſuperbiat. Item nec ad ſiniſtram/ vt eum aduerſitas non
frangat. Propter hoc dicit̄ Eſa. lx. a. Ecce tenebrę operi/
ent terram ꝛ caligo populos. Ecōuerſo dicitur de ſanctis

animalibus/ Ezech. j. c. Et totum corpus plenū oculis in
circūitu ipſorum quattuor. Dicit ergo: a ¶Quomodo ob/
texit caligine dñs in furore ſuo filiam ſion: id eſt
animam vel eccleſiam. Obtexit/ quaſi ſolem nubibus: vel
quaſi viduā vel cadauer veſte lugubri. In furore/ dicit:
nō in ira. Ira enim
eſt: quando aliqua
flagella inferuntur
hoī a deo ad corre/
ptionem: ſed furor
quando ad repro/
bationē. Unde Hie/

c ſion: proiecit de cęlo in ter/
d
e ram inclytam iſrael: et non
f
g eſt recordatus ſcabelli pedū
h
i ſuorum in die furoris ſui.

re. xxx. c. Plaga inimici percuſſi te caſtigatione crudeli.

Est caligo
- Peccati. Job. xxviij. a. Lapidem caliginis et vmbram mortis diuidit torrens a populo peregrinante. Job. iij. b. Obtenebrent̄ ſtellę caligine eius.
- Erroris. Eſa. lix. b. Impegimus in meridie ꝗſi in tenebris/ in caliginoſis ꝗſi mortui.
- Ignorantię clericorū vel religioſoꝝ/ ex qua pręcedens habet ortū. Unde Geñ. xlviij. b. Oculi iſrl' caligauerūt ꝛ clare videre nō (poterat.
- Dignitatum. Eſa. xiij. a. Su/ per montē caliginoſum leuate ſignū. Hoc fit quando bonus prę̄latus ponitur in cul/ mine dignitatum.
- Tribulationis. Eſa. viij. d. Ecce tribulatio et tenebrę ꝛ diſſolutio ꝛ anguſtia ꝛ caligo perſequens.
- Gehennę. Job. x. d. Terram tenebroſam et opertam mortis caligine.

d ¶Proiecit de cęlo in
terrā inclytam iſrael: id eſt animam vel eccleſiā. Idē ē
terra inclyta iſrael/ qđ filia ſion: ſed filia ſion dicit̄ ratione
ꝯtemplationis: terra inclyta iſrael/ ratione actionis vel la/
boris. Iſrael enim interpretat̄ directꝰ cum dño. Et ſicut
ſpeculatio pertinet ad intellectum: ſic directio ad affectū.
Hęc directio fit per charitatem. Unde Cant. j. b. Recti
diligunt te. Proijcitur autem de cęlo: quando de contem/
platione ęternorum ad amorem conuertitur terrenorum:
qđ facit diabolus. Unde Apoc. xij. a. Cauda draconis
trahebat poſt ſe tertiam partem ſtellarum: et miſit eas in
terram. Stellę ſunt cōtemplatiui. De his. j. iiij. a. Filij ſi/
on inclyti et amicti auro primo: quō reputati ſunt in vaſa
teſtea: opus manuū figuli. Uł/ Proiecit: per excōmu/
nicationē. Hiere. vj. g. Argētum reprobum vocate eos:
qꝛ dñs ꝓiecit eos. Pš. Deꝰ repuliſti nos ꝛ deſtruxiſti ꝛc. Ps. 59.
e ¶De cęlo/ de conſortio ꝛ cōmunitate fidelium: qui ſūt
in cęlo eccleſię. Uel de ſocietate angelorum. j. Cor. v. d.
Auferte malum: id eſt excōmunicatum ex vobiſipſis. Et
eodem. b. Expurgate vetus fermentum: id eſt expellite a
vobis excōmunicatum. g ¶Et non eſt recordatus
ſcabelli pedum ſuorum in die furoris ſui. Ani/
ma iuſti: ſedes eſt dei/ quātum ad partem ſuperiorē: quę ē
ſynderęſis / vel mens quam deus inhabitat per ſapientię
donum/ quo contemplatur ęterna. Item ſcabellum pedū:
quātum ad inferiorem partem/ quę per donum ſcientię tem/
poralia adminiſtrat. Eſa. vlt. a. Cęlum mihi ſedes eſt: et
terra ſcabellum pedum meorum. Per cęlum ſuperior ps
animę: per terram inferior deſignatur. Pedes domini ſūt
miſericordia ꝛ veritas: quia per hęc ingreditur dñs ad ani
mam pęnitentem. Cuius ſcabellum fit anima: cum reddit
veritati vel iuſticię timorem: miſericordię autem ſpem et
amorem: quando ita timet iudiciū ꝙ de miſericordia ſpe/
rat/ ꝛ econuerſo. Unde Luc. vij. f. dicitur de magdalena
pęnitente: ꝙ ſtabat retro ſecus pedes dñi. Deut. xxxiij.
a. Qui appropinquāt pedibus illius accipient de doctri/
na eius. Longe autem a pedibus domini eſt: qui nimis
pręſumit de miſericordia/ vel deſperat pro iuſticia. Tunc
autem non recordatur dominus ſcabelli pedum ſuorum:

ꝗſi anima nec ſpe

dicens. a Precipitauit dominus. Plus eſt prę/
cipitare ꝙ̄ ꝑcere. Et qd̄ grauius ē ſubdit: b Nec pe/
percit: quia ſm̄ quod intelligitur de captiuitate facta per
romanos/non ſunt ad terram ſuā amplius reuerſuri iudęi.
Et quid precipitauit? c Omnia ſpecioſa iacob: tem/
plum.ſ. in om̄i ter/
ra famoſum: ⁊ cul/
tum cerimoniarū/
⁊ opulētiam/⁊ ędi/
ficia ciuitatis. d
Deſtruxit in fu/
rore ſuo.i. vehementer et ſubito. e Munitiones
virginis iuda.ſ. fortitudinē ⁊ potentiam. Hiere. xxxix.
b. Totum murum hieruſalem per circuitū deſtruxit cūct⁹
exercitus chaldęorum. Vocat autem eam virginem: vt alij
magis compatiātur ei. Vel tāgit in hoc cauſam deſtru ti/
onis.ſ. ſterilitas a cultu dei: Unde virgo accipitur pro ſte/
rilitate. f Et deiecit in terram: munitiones ſcilicet.
Polluit regnū

a b Beth Precipitauit dn̄s nec
c d pepcit: oīa ſpecioſa iacob de
e ſtruxit i furore ſuo mūnitiōes
f vginis iuda ⁊ deiecit i terrā:

quādo anima nec ſpe miſericordię demulcetur: nec timore
iuſticię compungitur. Et tunc ē dies furoris domini: id eſt
manifeſtatio reprobationis. Unde Naū.iij.d. Nō eſt ob/
ſcura cōtritio tua: immo manifeſta/peſſima plaga tua. Itē
religioſi dicuntur ſcabellum pedum domini: qui quādo ſor/
didati ſunt per implicationem ⁊ amorem terrenorum / de/
dignatur ibi domin⁹ pedes reponere. Quia Exo. xxiiij.c.
Sub pedibus eius opus quaſi lapidis ſaphiri: q̇ colorem
cęli habet: et ſignificat bonum religioſum: cuius conuerſa/
tio ſemper debet eſſe in cęlis: Phil.iij.d. Item ſcabellum
Ps.109. pedum domini dicunt̄ inimici. Ps̄. Donec ponam inimi/
cos tuos ſcabellum pedum tuorum. a Precipitauit
dominus/iudęam: b Nec pepercit: quia obſtinata
fuit. Ro.xi.c. Naturalibus ramis nō pepercit. c Oīa
ſpecioſa iacob deſtruxit in furore ſuo: id ē eccleſię:
quę per iacob ſignificatur. Per ſpecioſa eius/clerici ⁊ reli/
gioſi. Et qui modo conſideraret honeſtatem antiquorum:
bene videret ꝙ omnis decor eccleſię quaſi deſijt eſſe. Un/
de. Ṫ.j.b. Egreſſus eſt a filia ſion omnis decor eius. Iohel.
j.c. Ad te domine clamabo: q: ignis comedit ſpecioſa de/
ſerti. Hiere.ix.c. Super montes aſſumam fletum ⁊ lamen/
tum: et ſuper ſpecioſa deſerti planctum. Montes/pręlati
ſunt: Specioſa deſerti/religioſi. Modo poſſet pro magna
parte eccleſię dici illud qd̄ dicit̄ de chriſto: Eſa.liij.a. Non
eſt ei ſpecies neq; decor. e Munitiones virginis
iuda: id eſt religionē quę debet eſſe munimētum eccleſię:
f Deiecit in terram: id eſt in amor... et ſolicitudinem
Ps̄.16. terrenorū. Ps̄. Oculos ſuos ſtatuerūt declinare i terram:
Quę in cęlis ſolebat conuerſari. Phil.iij.d. Conuerſatio
Turres tribus nostra in cęlis ē. Munitiones ſiue turres tribus de cauſis
de cauſis ſolent ſolent a regibus ędificari. Primo/in cōfinio regni ſui ⁊ ter/
ędificari a re/ rę hoſtium ſuorum: tum ad muniēdum terram: tum ad re/
gibus ponēdum prędam de rebus hoſtium acquiſitam. Sic dn̄s
iuxta ciuitates ⁊ villas/ad litterā/ quę ꝑ magna parte ſunt
iam hoſti dn̄i ſubiectę.i. diabolo / ędificauit antiqtus ⁊ ad/
huc ędificare nō deſinit caſtra ſua.ſ. clauſtra religioſoꝝ: vt
ibi reponat ſi quā ꝑdā rapuerit de manib⁹ hoſtiū: ⁊ ꝑ hoc
repⁱmat ſeuitiā maloꝝ. Un̄ Cant̄.vij.b. Naſus tu⁹.ſ. reli
gio/ vbi percipitur et ſentitur odor cęleſtiū gaudiorū: ſicut
turris libani. Hoc dicit: quia ibi cuſtodiunt̄ dealbati: vel
quia ibi optant dealbari qui ibi ſunt: vel quia ibi eſt fertili/
tas bonorum ſpiritualium: Quę eſt cōtra damaſcū: quod
interpretatur potus ſanguinis: ⁊ ſignificat diabolum: con/
tra quem dominus nouas religiones inſtituit. Ad hoc ca/
ſtrum .ſ. religionē mittit dominus homines prius mūda/
nos: quos tamen iam fecit duos diſcipulos. Matth.xxj.
a. Ite in caſtellū qd̄
Aliter Vel ſic. a Precipitauit domin⁹/finaliter peccātes.
Eſa.xxv.c. Precipitauit dominus mortem in ſempiternū.
b Nec pepercit/ad liberandum. Prouerb.vj.d. Zelus
⁊ furor viri nō parcet in die vindictę: nec acquieſcet cuiuſq;

precibus: nec ſuſcipiet pro redēptione dona plurima. c
Omnia ſpecioſa iacob deſtruxit in furore ſuo: id
eſt principes ⁊ pręlatos eccleſię ⁊ clauſtrales: qui recte per
iacob deſignant̄. Iacob em̄ luctator: et ipſi debent luctari
ꝯtra temptationes tam carnales ꝙ̄ ſpirituales. Un̄ Eph.
vj.b. Non eſt no/
bis colluctatio ad/
uerſus carnē ⁊ ſan/
guinē: ſed aduerſus
pricipes ⁊ poteſta/
tes/ aduerſus mun/
di rectores tenebrarū harum. Itē cum ſapientia/ vt illam
acquirant. Eccl̄i.vlt.c. Colluctata eſt anima mea in illa.i.ſa
pientia. Item cū angelo magni conſilij/vt ab illo benedica
mur. Gen̄.xxxij.f. Ecce vir luctabatur cum eo vſq; mane.
Prius tamē dicit̄ ꝙ iſte qui luctatus eſt cū angelo tranſie/
rat vadum iaboth / qui interpretatur puluis: et ſignificat
terrenas diuitias: quę fluunt ſicut aqua: ⁊ ſteriles ſunt ⁊ in/
fructuoſę ſicut puluis/ ⁊ excęcant etiā oculos mentis. Pri/
ma lucta fit in carnis afflictione/ ⁊ ſpirit⁹ ſui humiliatione.
Secūda i ſtudio legis diuinę. Tertia i oratiōe ⁊ cōtempla
tione. Et q̇ vult in hac lucta proficere/oportet ꝙ prius trā
eat vadū iaboth. Specioſa/clauſtri/ ſunt/ votū pauper/
tatis/ cōtinentię ⁊ obediētię: de quibus Eſa. xlj.e. Ponā
in deſerto.i. in clauſtro: abietem/ vlmū ⁊ buxum. Abies ad
alta ſe erigens eſt paupertas: quę ad cęlū eleuat ſuos ama/
tores. Matth. v.a. Beati pauperes ſpiritu: quoniā ipſo/
rum eſt regnum cęlorum. Et nota ꝙ de abietibus fiunt ma
li in nauibus: et nauis cuius malus fractus eſt/in periculo
eſt: Sic religio nauis eſt: cuius malus ē paupertas: quę ſi
fracta eſt/in periculo eſt religio. Et in multis iam fracta eſt
malus: ſicut ꝑdixerat Eſa.xxx.d. Relinq̇mini ſicut malus
nauis in vertice mōtis: ⁊ q̄ſi ſignum ſuper collem. Et bene
dicit: quia in multis religioſis iam nō ē veritas religionis:
ſed tm̄ ſignum: quia habitus tm̄ et non res ſignificata per
habitū. Per vlmū (quę nō facit fructum ex ſe: ſ tamē vitē
ſuſtēat cum fructus ſui dulcedine) ſignificat̄ caſtitas: quę
hic fęcunditatem fructus corporalis nō facit: ſed tū habet
iocunditatē fruct⁹ ſpiritualis. Hęc arbor frequenter creſcit
in cimiterijs. Quia dicit̄ Greg⁹: Nihil adeo valet ad repri/
mēda carnis deſideria ꝙ̄ cogitare q̄lis ipſa futura ſit mor/
tua. Exemplum de quodam heremita: qui fruſtum carnis
cuiuſdā mortuę mulierꝭ quā prius dilexerat ad nares ſuas
opponebat quotiens de ea recogitabat: et ſic per fetorem
liberabat̄. Per buxum: quę parū ſe extollit i altū ⁊ ſemper
viret: ſignificat̄ humilitas obediētię. De his dicit̄ Eſa.lx.
c. Gloria libani ad te veniet: abies ⁊ buxus ⁊ pinus ſimul
ad ornandū locum ſanctificationis meę. e Munitio/
nes virginis iuda deiecit in terrā. Eſt virginitas
corporalis: de qua nō loquit̄ hic. Et ē virginitas ſpiritua/
lis: quę eſt integritas fidei: de hac dicit hic: quia virgo di/
citur anima quamdiu fides integra ⁊ ſana eſt in ea. Hanc
virginem corrumpūt heretici. Eccl̄i.xx.a. Concupiſcentia
ſpadonis deuirginauit iuuenculam. Eſt autem virgo ille:
qui corde credit: et ore confitetur. Ro.x.b. Corde credit̄
ad iuſticiā ⁊c. Et dicit/virginis iuda: vt vtrūq; ſtatum
cōprehendat: actiuę.ſ. et cōtemplatiuę. Eſt enim confeſſio
laudis: et hęc eſt contemplatiuorum: Eſt etiam confeſſio
peccati: ⁊ hęc eſt actiuorum /vel penitentium. Confeſſio
laudis ſuas habet munitiones ⁊ ſuas turres. Munitiones
ſunt pſalmodia et actio gratiarum de beneficijs a deo re/
ceptis. Ps̄. Sacrificium laudis honorificabit me. Item Ps̄.49.
turres / ſunt frequentia orationis deuotę / et attentio me/
ditationis ſanctę quibus ſtipatur anima. Matth.xxvj.d.
Vigilate ⁊ orate ne intretis in temptationem. Quādo aūt
hęc ceſſant per accidiā: tunc munitiōes animę deſtruunt̄.
Sicut factum eſt in apoſtolis i paſſione domini: Matth.
xxvj.d. Inuenit eos dormientes: erant enim oculi eorum
grauati. Item confeſſio peccatorū habet turres: quę ſunt
ſtructura bonoꝝ operū/ quę pertinent ad ſatiſfactionem:
vt ieiunium et

⁋ a Polluit regnum .i. pollutum oſtendit / deſtruendo per chaldeos ⁊ romanos. b Et principes eius / polluit. ſ. ipſos captiuando. c Confregit .i. vere regnũ deſtruxit ⁊ principes eius pollutos oſtendit: q₂ / confregit / qui prius ſolidauerat. d In ira furoris ſui omne cornu iſrael: id eſt principum fortitudinem. e Auertit retrorſum dexteram ſuam: id ẽ protectionẽ ſuam / ne eos defenderet. f A facie inimici: id ẽ a pſentia chaldeorũ vel romanorum: quibus dominus ſe nõ oppoſuit pro iudeis quando ad obſidendam hieruſalẽ venerũt. g Et ſuccendit in iacob .i. in tota terra iudeorũ. h Quaſi ignẽ flamme deuorantis in gyro: qui oĩa deuorat: ſic et tota terra iudeorum fuit deſtructa. i Tetendit arcum ſuum: cõminando per pphetas captiuitatem futuram per chaldeos / qui ſunt ſagittarij. Arcus autẽ domini dicitur exercitus chaldeorum: quia illi de volũtate domini contra hierlm venerunt. k Quaſi inimicus. Hoc dicit: quia amicus etſi arcum aliquãdo tendit: tñ ſagittam non emittit / ſed inimicus emittit: ſic domin⁹ pẽnã cõminatam emiſit. l Firmauit dexteram ſuam q̃ſi hoſtis / ad percutiendum. ſ. m Et occidit omne qđ pulchrũ erat viſu. id eſt pulchros homines ⁊ pulchras mulieres. n In tabernaculo filie ſion / iudee. ſ. vel hieruſalem.

⁋ Effudit / large

a. Ite in caſtellum qđ contra vos eſt. Secũdo ſolet turris edificari: vt in ea reponat̃ theſaurus: qui ſunt electi: in qui-

Pš. 33. bus eſt oculus domini. Pš. Oculi domini ſup iuſtos. Et Matth. vj. c. Ubi eſt theſaurus tuus ibi eſt ⁊ cor tuum. Tertio ſolet aliquando turris edificari: vt ibi ſponſa recludatur: ſic dominus quia deus zelotes eſt / ſponſas ſuas i religionib⁹ vult includi. Sap. j. c. Auris celi audit omnia. a Polluit regnum et principes eius: id eſt omnes permiſit pollui: qui habent ſuper eccleſiam principatum.

vt ieiuniũ ⁊ elemoſyne ⁊ hmõi. Oportet enim ſatiſfactionẽ adiungi confeſſioni. Michee. iiij. c. Dole / interius: ⁊ ſatage exterius / filia ſion. Naũ. iij. c. Hauri tibi aquam ꝑpter obſidionem: extrue munitiones tuas. Hec deſtruunt̃ quãdo a bonis operibus anima ceſſat: ſed quando ad inanem gloriam / vel ad auariciã cõuertit̃: tũc deijciunt̃ in terram. Naũ. iij. c. Munitiones tue ſicut ficus cum groſſis ſuis: que ſi concuſſe fuerint cadent in os comedentis. a Polluit regnum ⁊ principes eius. Regnum eſt rationis imperium: principes ſunt ſenſus ſub eo militãtes. Regnũ ergo polluitur: q̃ñ ratio cuius eſt regere ſenſus peccato cõſentit. Principes polluuntur: q̃ñ ſenſus exequũtur operando turpitudinem cui ratio conſentit. Eccl. x. a. Scđm iudicem populi / ſic et miniſtri eius: et qualis rector ciuitatis / tales inhabitantes i ea. c Confregit in ira furoris ſui omne cornu iſrael: id eſt cornutos eccleſie. Prelati eccleſie non ſine cauſa cornuti ſunt: quia hoc eſt ad ſignificandum ꝙ non debent eſſe raptores. Nullum enim animal habẽs cornua viuit de rapina: vt dicitur. Et hec eſt cauſa quia non habent dentes acutos. Item inter animalia nullum habet cornua plena niſi ceruus: et tamen deponit ea: ſic prelati / ſi plena charitate haberent cornua deponerent ſe ꝑ humilitatem: e Auertit retrorſum dexteram ſuã / filium. ſ. q̃ eſt dextera patris. f A facie inimici: id eſt diaboli inſequentis. g Et ſuccendit in iacob quaſi ignem flamme deuorantis in gyro. Hic eſt ignis luxurie. Job. xxxj. b. Ignis eſt vſq₃ ad conſumptionem deuorãs. Et cupiditatis. Unde Amos. vij. a. Uoca-

a pollůit regnum ⁊ principẽs
b ei⁹. Gimel. Cõfregit in irã
c furoris ſui oẽ cornu iſrael:
d
e auertit retrorſum dexteram
f ſuam á facie inimici: et ſuccẽ
g
h dit in iacob quaſi ignẽ flammẽ deuorantis in gyro. Deleth. Tetendit arcum ſuum
i
k quaſi inimicus: firmauit de-
l
m xteram ſuam quaſi hoſtis: et
occidit omne qđ pulchrũ erat
n viſu i tabernaculo filie ſion:

uit iudicium ad ignem. Et dicit In gyro: quia Hiere. vj. c. A minore vſq₃ ad maiorem omnes auaricie ſtudent. Moraliter: per cornu quod excedit carnem / ſpiritualis gratia ſignificatur. Johel. ij. g. Effundam de ſpiritu meo ſuper omnẽ carnem. Unde facies moyſi apparuit cornuta: Exo. xxxiiij. d. e Auertit retrorſũ dexterã ſuã: domin⁹ / ne. ſ. protegeret. f A facie inimici. i. a tribulatione ⁊ temptatione. g Et ſuccẽdit i iacob quaſi ignẽ flãme deuorãtis i gyro. Eſa. xlij. d. Combuſſit eum in circuitu. Hoc fit q̃ñ propter ꝓprias cõcupiſcentias implendas hec temporalia concupiſcit: ⁊ ſic totum quod facit reflectit̃ ad amorem ſui. ij. Timoth. iij. a. In nouiſſimis temporibus erũt hoĩes ſeipſos amãtes. Et ideo talis amor comparatur clibano i quo flamma facit gyrum. Oſee vij. b. Omẽs adulterãtes q̃ſi clibanus ſuccẽſus a coquente. Notandum aũt ꝙ cornu poteſt accipi multipliciter:

Eſt cornu
- Poteſtatis. Zach. j. d. Hec ſunt cornua que vẽtilauerunt iudam.
- Superbie. iij. Reg. xxij. b. Fecit ſibi ſedechias cornua ferrea: in quo notatur duritia prelatorum: que reuera ex ſupbia eſt: nõ ex iuſticia / ⁊ ſi ipſi dicant ſe iuſtos.
- Dignitatis. Daniel. viij. f. Cornu grãde qđ erat inter oculos eius / ipſe eſt rex primus: quod autem fracto illo ſurrexerunt pro eo quattuor: quattuor reges de gente ei⁹ conſurgent. j. Reg. xvj. a. Imple cornu tuum oleo: nõ dicit ferro: cõtra duros prelatos.
- Defenſiõis. Deut. xxxiij. c. Cornua rhinocerotis cornua illius.
- Cognati prelatorũ. Amos. iij. d. Amputabunt̃ cornua altaris: Et Eccl. xlvij. b. Cõfregit cornua illorũ in eternũ.
- Aduocationis. Ezech. xxxiiij. c. Cornib⁹ veſtris ventilabatis omnia infirma pecora.

i Tetendit arcum ſuum. Arcus ſubito pcutit / ⁊ incautos: ⁊ ſignificat ſententiam iudicij: quod quaſi fur veniet. Matth. xxiiij. d. Si ſciret paterfamilias q̃ hora fur ventur⁹ eſſet vigilaret vtiq₃ ⁊c. Eſa. v. g. Sagitte ei⁹ acute: ⁊ oẽs arc⁹ eius extẽti. Sagitte ſunt terrores: de quibus Job. vj. a. Sagitte dñi in me ſunt: quarum indignatio ebibit ſpiritum meum. Et dicit pluraliter arcus: quia timor mortis qui ſubito percutit: et timor etiam iudicij ẽ arcus q̃ſi inimicus. Job. xxx. c. Mutat⁹ es mihi in crudelẽ. Quondam tetendit dominus arcum quaſi amicus. Geñ. ix. b. Arcum meum ponam in nubibus celi. Iſte arc⁹ fuit beata virgo: de quo arcu emittuntur ſagitte miſericordie. Item arcus predicator vel cõfeſſor. Eccl. l. a. Quaſi arcus refulgens inter nebulas glorie. Iſti arcus tenduntur i quadrageſima: ſed poſtea nimis relaxant̃ a multis. Tetendit / ergo / arcũ ſuum / ad percutiendum de longe reos: qui a deo longe receſſerunt. l Firmauit dexteram ſuam quaſi hoſtis / ad percutiendum me. Eſa. v. f. et. x. a. Adhuc manus eius extenta. m Et occidit omne quod pulchrum erat viſu: id eſt decorem exterioris cõuerſationis: De qua Cañ. iiij. a. Quam pulchra es amica mea: abſq₃ eo quod intrinſecus latet. Uel / Pulchrũ viſu / ſcientiã. Unde lignũ ſcientie pulchrũ erat viſu. Sed pulchrũ viſu deletur: q̃ñ color cõuerſationis deformat̃. Job. xxx. d. Cutis mea denigrata ẽ ſup me. i. exterior cõuerſatio. n In tabernaculo filie ſion. i. i eccleſiaſticis perſonis: q̃ ſũt tabernacula ſiõ / qđ interpretat̃ ſpecula vł ſpeculũ: ⁊ ipſi ſũt deputati cuſtodie aliorũ / ſicut in caſtro

Moraliter

a Effudit/large et dure et crudeliter: quia/quaſi ignem indignationē ſuam. Unde nomine effuſionis violentia ꝛ abūdantia deſignatur. Eſa. viij. b. Adducet dn̄s ſuper eos aquas fluminis fortes/regē aſſyriorū. q. d. nō ſtillabit ſed effundet. Hoc maxime ipletū eſt ſub romanis: quādo tota indignatio dn̄i effuſa eſt. b Factus eſt dn̄s velut inimicus: q̄ſi vere effudit indignationē: quia factus eſt domin⁹ velut inimicus propter ſcelera iudeorū. q. d. nō vere eſt inimicus: q꞉ naturalr̄ ē ſue imaginis amic⁹. Sap. xj. d. Parcis om̄ib⁹: q꞉ tua ſunt dn̄e qui amas animas. c Precipitauit iſrael/populum. ſ. d Precipitauit om̄ia menia eius: id eſt alta edificia/in quibus eſt decor ciuitatiſ. Uel menia. i. muros. e Diſſipauit munitiones eius: id ē turres. Idē. ꝟ. eodē. a. Precipitauit dn̄s nec pepercit/om̄nia ſpecioſa iacob ꝛc. Tamē illud expoſitū ē de tēplo: hoc de turribus. f Et repleuit in filia iuda humiliatū et humiliatā: id eſt de vtroq꞉ ſexu multos humiliauit per captiuitatē. i Et diſſipauit quaſi hortū tētoriū ſuū: id eſt templū vel hieruſalē: quā appellauit tentorium/propter celerem depoſitionē. q. d. ſicut hortus herba eradicata remanet horribilis: ſic hieruſalē deſtructa fuit abominabilis ꝛ terribilis. Uel/Quaſi hortum: id eſt tam leuiter ac ſi herbe eradicarentur de horto. k Demolitus eſt: id eſt deſtruxit. l Tabernaculum ſuum/idem eſt qd̄ tentorium.

a effūdit quaſi ignē indigna-
b tionē ſuam. He. Factus eſt
c dn̄s velut inimicus/p̄cipi
d tauit iſrl̄: Precipitauit om-
e nia menia ei⁹: diſſipauit mu-
f nitiones eius: et repleuit in
g h filia iuda humiliatū ꝛ humi-
i liatam. Vau. Et diſſipauit
k q̄ſi hortū tentoriū ſuum: de-
l molit⁹ eſt tabernaculū ſuū.

Obliuioni tradidit, rum/ſicut in caſtro ſpecula. Sed dicit Eſa. lvj. d. Speculatores eius ceci om̄es. Item debēt eſſe ſpeculū honeſtatis. Sed multi ſunt ſpeculū turpitudinis in eccleſia dei. Hiere. xxiij. c. In ꝓphetis hieruſalē vidi ſimilitudinem adulterij ꝛ iter mendacij ꝛ confortauerūt manus peſſimorū. a Effudit quaſi ignem indignationē ſuam. Quando dn̄s flagellum ad correptionē immittit: tunc effundit quaſi aquā ſuam indignationē: Aqua enim lauat ꝛ purgat ſordes: ſed quādo ad cōterendū/quaſi ignem tunc effundit. Quibuſdā enim hic incipit pena gehennalis: ſicut patet de ſodomis: Gen̄. xix. c. Et de herode: Actſ. xij. d. De his dic̄ dn̄s Ezech. xxij. g. Effudi ſuper eos indignationē meam ꝛ i igne ire mee cōſumpſi eos. Primū ſignificatū ē per diluuium qd̄ ceſſauit ꝛ determinate aſcendit. ſ. quindecim cubitis: Gen̄. vij. d. quia tantum aſcenderat fumus peccati. Decē cubiti pertinēt ad decē mandata: quinq꞉/ad exceſſus quinq꞉ ſenſuū quibus trāſgrediunꝶ mandata. Aqua itaq꞉ aſcendit quindecim cubitis ſuper mōtes: vt ſic oſtenderetꝶ: ꝙ mittebaꝶ ad purgationē trāſgreſſionū decē mandatorū: que fuerūt per exceſſus quinq꞉ ſenſuū. Secundū ſignificaꝶ per iudiciū futurū per ignem. b Factus eſt dominus velut inimic⁹: exponēdo eccleſiā tribulationib⁹ vel ꝓprie volūtati deſerēdo: q̄ ē maxima ira dei: vt dic̄ Aug⁹. Et bn̄ dic̄: Fact⁹ ē dn̄s velut inimic⁹: q꞉ ex ſe amicus ē: ſed pctā noſtra faciūt eū q̄ſi inimicū. j. iij. d. Nō em̄ ex corde ſuo humiliauit ꝛ abiecit filios hominū. Quiq꞉ dolet quotiēs cogitur eſſe ferox. Unde Eſa. xxvij. a. Quis dabit me ſpinam ꝛ veprem: in prelio gradiar ſuper eam. c Precipitauit iſrael: id eſt eccleſiā. Hoc facit quādo ipſa inclinat ſe ad terrena. Iob. xxx. c. Eleuaſti me/in dignitate. ſ. ſeculari vel ꝓſperitate tēporali. (Eſa. lx. c. Ponam te in ſuperbiā ſeculorū): et quaſi ſuper ventū ponens eliſiſti me valde. Unde. iiij. Regſ. ix. g. duo eunuchi precipitauerūt iezabel de turre. Iezabel que interpretaꝶ fluxus ſterquilinij/eſt anima fluens poſt temporalia per amorē. Hanc p̄cipitant duo eunuchi. ſ. vanitas ꝛ voluptas mundi: que vtroq꞉ ſterilis eſt/quādo decurrūt. ſ. de altitudine cōtemplationis inclināt ad vallem terrenitatis. Uel/Iſrael: id ē religioſum: qui precipitaꝶ per ſuperbiam. Luc̄. x. c. Uidebam ſathanā q̄ſi fulgur de celo cadentē. Item per adulationē. Eſa. ix. c. Et qui beatificanꝶ precipitati. Itē per luxuriā. Matth. viij. g. dicitꝶ de porcis: ꝙ magno impetu precipitati ſunt in mare. d Precipitauit om̄ia menia ei⁹ ꝛ diſſipauit munitiones ei⁹. Menia ſunt quibus ciuitas extra cingiꝶ: Munitiōes ſunt turres quibus intra munitur. Menia ergo anime ſunt cuſtodie quinq꞉ ſenſuū exteriorum. Pſ. Dixi cuſtodiā vias meas: Munitiōes intus ſunt habitus virtutū. Alta em̄ turris ē humilitas/fortis patiētia/pulchra caſtimonia: ꝛ huiuſmodi: de quibus Pſ. Et abundantia in turribus tuis. Quando ergo cuſtodia ſenſuū et virtutes amittunꝶ/ꝛ menia ꝛ munitiones deſtruunꝶ. f Et repleuit/diuitijs et delitijs vel bonis ſimulatis. g In filia iuda. i. i hypocritꝭ: q̄ ſūt filie eccl̄ie ꝛ nō filij. Pſ. Filie eorū cōpoſite circūornate vt ſilitudo tēpli. Habent em̄ ſpeciē pietatiſ: ſ; ꝟtutē abnegantes. ij. Timoth. iij. a. Dicunꝶ aūt filia iuda ꝓpter cōfeſſiōes q̄s frequētāt: ꝛ pſalmos q̄s decantant: vt videantur ab hominib⁹: Matth. vj. b. Eſa. xxix. d. Populus hic labijs me honorat: cor autē eorum longe eſt a me. Eccl̄i. xix. d. Eſt qui nequiter ſe humiliat: et interiora eius plena ſunt dolo. Sed quia in eccleſia ſunt tales de vtroq꞉ ſexu: ꝓpter hoc ſequiꝶ. h Humiliatū ꝛ humiliatā. Hi ſunt exterius humiliati/ſed ſpiritu inflati: de quib⁹ Coſ. ij. d. Nemo vos ſeducat in humilitate ꝛ religione angelorū: q̄ nō vidit/ambulās fruſtra inflat⁹ ſenſu carnis ſue: et nō tenens caput. i Et diſſipauit quaſi hortū. Eccleſia eſt hort⁹ dn̄i: vbi ſūt roſe martyrū: lilia virginum: viole confeſſorum. Cantſ. iiij. d. Hortus cōcluſus ſoror mea. Item anima fidelis: vbi ſunt flores odoriferi; bone. ſ. cogitationes/ſancta deſideria/alte ꝛ profunde meditationes. Eccſ. ij. a. Feci hortos ꝛ pomeria ꝛ cōſeui ea cūcti generis arborib⁹. Hic hort⁹ fit in baptiſmo. Gen̄. ij. b. Plantauerat aūt dn̄s paradiſum voluptatis a principio: Hoc fit quādo anima baptizatur: tunc in ea plātanꝶ arbores. ſ. diuerſe virtutes. Sed ab hac plantatione eijcitur homo/q̄n cadit in peccatū. Hic hortus delitioſus ē. Unde Prouerb. viij. d. Delitie mee eſſe cum filijs hominū. Item fructuoſus eſt. Cantſ. v. a. Ueniat dilectus me⁹ in hortū ſuū: vt comedat fructus pomorū ſuorum. Talē plātam que ſic fructu eſt onerata vt eam oporteat appodiari/videre eſt pulchrū: ſic domin⁹ cum videt animā operibus oneratam/ita ꝙ per ſe ſufficere nō poteſt vigilijs/pſalmodijs/diſciplinis/ieiunijs ꝛ huiuſmodi: auget gratiā quaſi nouū fulcimentū gratie ſubminiſtrans/ꝛ tūc pulchrū eſt eam videre. Item propter condenſitatē arborū facit vmbrā amenıſſimā. Abacuk. iij. a. Deus ab auſtro veniet: ꝛ ſanct⁹ de monte vmbroſo ꝛ cōdenſo. Huius horti eſt hortolanus chriſtus: qui rigat gratia/ꝛ doctrina eradicat malas herbas. ſ. malos homines/vel malas cogitationes: ꝛ plantat bonas. Uel hort⁹ domini ſpiritualiter ē clauſtralis: qui debet eſſe irriguus per abundantiā lachrymarū. Eſa. lviij. c. Eris ſicut hort⁹ irriguus ꝛ ſicut fons cuius nō deficiēt aque. Item cōcluſus per munditiam caſtitatis ꝛ ſeueritatē diſcipline. Cantſ. iiij. d. Hortus cōcluſus ſoror mea ſpōſa: hortus cōcluſus. Item voluptuoſus per contemplationē. Iobel. ij. a. Quaſi hortus voluptatis terra coram eo: et poſt eum ſolitudo deſerti. Hic hortus ſuas amittit delitias: quādo ſuggeſtioni diaboli ſuccumbit. Hiere. xj. c. Oliuam vberē/pulchram/fructiferam/ſpecioſam vocauit dn̄s nomē tuū. Sed quid? Ad vocem loquele grandis. i. diabolice ſuggeſtionis/vel humane adulationis: ignis exarſit in ea: ꝛ combuſta ſunt fruteta eius. Item has amittit: quādo de fructu ſupbit. Eſa. j. c. Derelinqueꝶ filia ſion ſicut vmbraculū in vinea: ꝛ ſicut tuguriū in cucumerario: ꝛ ſicut ciuitas que vaſtaꝶ. Quid debet eſſe in hoc horto/ſubiungit: quia duo. ſ. cōtemplatio ꝛ actio. De p̄mo dicit: tentorium ſuum. De ſecundo: demolitus eſt: id eſt deſtruxit tabernaculū ſuum. Iobel. j. d. Demolita ſunt horrea. In tentorio ſunt milites: Ibi enim ſe armant contra nequitias ſpirituales. Iob. vij. a. Militia ē vita hoīs ſup terram:

hec eſt ꝯtemplatio.

Pſ. 38.
Pſ. 121.
Pſ. 145.

ꝶ a Obliuioni tradidit dn̄s in ſion feſtiuitatē ꝛ ſabbatū. Hoc maxime ad vltimā captiuitatē ptinet: quādo iam gratia manifeſtata / prioꝛis legis obſeruātie penitus ſunt euulſe. Eſa. j. d. Solennitates veſtras odiuit aīa mea. d Et .ſ. tradidit / ī oppꝛobꝛiū ꝛ ī indignationē furoꝛis ſui regem et ſacerdotē.

a Obliuioni tradidit dominꝰ
b in ſion feſtiuitatem ꝛ ſabbā-
c
d tum: ꝛ in oppꝛobꝛiū / et in in-
dignationē furoꝛis ſui regē
e ꝛ ſacerdotem. Zai. Repu-
f lit dn̄s altare ſuum: maledi-
g xit ſanctificationi ſue: tradi-
h dit in manus inimici muros
i turriū eius. Uocem dederūt
k in domo dei / ſicut in die ſo-
l lenni. Heth. Cogitauit dn̄s
m diſſipare murum filie ſion:

C Ad litterā: Regi honoꝛ debet: deuotio in ſacerdote honoꝛat: ac nunc pꝛo honoꝛe / oppꝛobꝛiū regi: pꝛo deuotione / indignatiō ſacerdoti reddit: vt omnis excellētia ꝛ religio iudaici populi deſtructa eſſe itelligat. Sed q̄re h: Quia / e Repulit dn̄s altare ſuū: quia a gentibus ꝓphanatum. f Maledixit ſan-
Pſ. 77. ctificationi ſue. i. vrbi quā ſibi vt ſanctā elegerat. Pſ. Et elegit tribū iuda: mōtē ſiō quē dilexit. Huic / maledixit / captiuitati exponēdo. g Tradidit ī manꝰ inimici: chaldei / vel romani. h Muros turriū eiꝰ. i. turres munitas: q̄ſi nō ſolū muros ciuitatis exterius: ſed etiā muros interioꝝ turriū deſtruxerūt. i Uocem dederūt in domo dn̄i: gaudētes ſe ꝓualuiſſe / ꝛ om̄ia occupaſſe. k Sicut in die ſolenni / ſolebāt gaudere iudei qui ad ſolennitatē cōuenerāt: ſic fecerūt chaldei capta ciuitate. l Cogitauit dn̄s diſſipare. Nō dicit diſſipauit: q2 diu expectauit dn̄s. q. d. ex deliberatione diſſipauit. m Murū filie ſion. i. munitiones ppl̄i iudaici: Quē dicit dn̄s diſſipare: q2 a flagellis vel a ruina nō ꝓtegit.

ꝶ hec ē ꝯtemplatio. Tabernaculū defendit a pluuia / eſtu ꝛ caumate: ſic actiua. Eſa. iiij. b. Tabernaculū erit in vmbꝛaculum diei ab eſtu: ꝛ ī ſecuritatē ꝛ abſcōſionem a turbine ꝛ a pluuia. Bn̄ aūt tētoꝛio ꝛ tabernaculo cōparat religio vel eccleſia: q2 nō iā eterna ſ tēpoꝛalia meditat ꝛ amat. Job. xviij. c. Auellatur de tabernaculo ſuo fiducia eiꝰ / et calcet ſuper eum quaſi rex interitus: habitēt in tabernaculo illius ſocij eius qui nō
Pſ. 51. eſt. Pſ. Euellet te ꝛ emigrabit te de tabernaculo tuo ꝛc. a Obliuioni tradidit dn̄s in ſion feſtiuitatē: que eſt feriatio a malis. Et hoc ē feſtū laicoꝝ. Exo. xx. b. Septimo aūt die ſabbatū dn̄i dei tui ē: Nō facies in eo om̄e opus / tu ꝛ filiꝰ tuus ꝛ ancilla tua: iumentū tuū ꝛ aduena qui eſt intra poꝛtas tuas. c Et ſabbatum: qḋ eſt vacatio ab occupationibus mundi. Et hoc ē feſtū clericoꝝ. Exo. xvj. g. Die ſeptimo maneat vnuſquiſqꝫ apud ſemetipſum. Dominꝰ ergo obliuiſcit ꝛ feſtiuitatē ꝛ ſabbatū: quādo laicus a gratia cadit ī peccato: ꝛ clericus a quiete mentis deſcendit ad curas ſeculi. Ezech. iij. e. Si conuerſus fuerit iuſtus a iuſticia ꝛ fecerit iniquitatē: ponam offendiculū coꝛam eo: in peccato ſuo moꝛietur: ꝛ non erūt ī memoꝛia iuſticie eiꝰ q̄s fecit. Ul' ad lr̄az / b Feſtiuitatē / ſanctoꝛū. c Et ſabbatū / dominicaliū dierū: a Dn̄s tradidit obliuioni: hoīm: id eſt tradi permittit: q2 nihil iā ab hominibꝰ reputant; nec ea celebꝛāt. j. Machab. j. e. Dies feſti eiꝰ cōuerſi ſunt in luctū: ſabbata eiꝰ in oppꝛobꝛiū: honoꝛes eiꝰ in nihilū. ij. Machab. iiij. c. Ita vt ſacerdotes iam nō circa altaris officiū dediti eſſent: ſ cōtēpto tēplo ꝛ ſacrificijs neglectis feſtinarent participes fieri paleſtre ꝛ ꝓbitionis eiꝰ iniuſte: ꝛ in exercitijs diſci: ꝛ patrios quidē honoꝛes nihil habentes / grecas gloꝛias optimas arbitrati ſunt. d Et in oppꝛobꝛiū ꝛ in indignationē furoꝛis ſui regē ꝛ ſacerdotem. Regnū pertinet ad rationē: ſ ſacerdotiū ad affectionem. Huius regis ē om̄ia interioꝛa ꝛ exterioꝛa ſub regimine ratiōis moderari. Pꝛouerb. xx. b. Rex q̄ ſedet in ſolio iudicij diſſipat om̄e malū intuitu ſuo. Et ſicut per tyrannides quas aliquis exercet meret amittere regnū: ſic ratio cum abutit ſibi data poteſtate. Ecci. x. a. Regnum a gente in gentē tranſfert ꝓpter iniuſticias ꝛ iniurias ꝛ cōtumelias ꝛ diuerſos doloſ. Quādo igitur regnat ſenſualitas: tunc regnum tradit oppꝛobꝛio. Eccſ. x. c. Ue terre cuius rex puer eſt. Multo ergo foꝛtius / cum femina rex eſt. Eſa. iij. a. Dabo pueros pꝛincipes eoꝛū: et effeminati dominabunt eis. Item ſacerdotis eſt oꝛare ꝓ populo / pꝛecibus ꝛ lachꝛymis ipſum populū reconciliare deo / victimas imolare: ſic ad affectionē pertinet deuotio: ꝛ hec oꝛat. Item gemitꝰ ꝛ cōtritio: ꝛ hec recōciliāt. Item obediētia pꝛeceptoꝛū / ꝛ executio: ꝛ per hec omnes carnales affectiones immolat et moꝛtificat. De hoc ſacrificio dicit Eccꝰ. xxxv. a. Sacrificiū ſalutare attendere mandatis et diſcedere ab oī iniq̄tate. Hoc ſacrificium ab anima tollitur / ꝛ datur in oppꝛobꝛiū: quādo carnis deſideria viuere permittūntur. e Repulit dominus altare ſuum. Hoc altare eſt ipſa mens: quadrum per quattuoꝛ virtutes cardinales: de quibus Sap. viij. b. Sobꝛietatem et pꝛudentiā docet ꝛ iuſticiam et virtutem: quibus nihil vtilius eſt in vita hominibus. Uel quadrū / ꝓpter quattuoꝛ animi affectiones. ſ. timoꝛē ꝛ amoꝛē / gaudiū ꝛ doloꝛem. Hoſtia q̄ hic offertur / eſt ipſe homo. Ro. xij. a. Obſecro vos per miſericoꝛdiam dei / vt exhibeatis coꝛpoꝛa veſtra hoſtiā viuentem / ſanctam / deo placentē. Hoc altare repellit: quādo opera dictaꝝ virtutū / vel affectionū ad terrena cōuertunt / vel ad carnalia. Oſee. v. a. Uictimas declinaſtis in pꝛofundū: id ē voſipſos ad terrena cōuertiſtis. Item ante hoc altare offerunt / oꝛationes / oblationes ꝛ ſacrificia. De oꝛationibꝰ Oſee. vlt. b. Reddemus vitulos labioꝛū noſtroꝛū: id eſt laudes ꝛ oꝛatiōes. Repellunt aūt: q2 nō vult dn̄s audire rogātē illū q̄ eū noluit audire ꝑcipiētē. Un̄ Ecci. xxxiiij. d. Qui ieiunat a pctīs ꝛ iterū eadē faciēs q̄d ꝓficit humiliādo ſe: Oꝛōnē eiꝰ quis exaudiet: Itē nō vult audire ſupplicātē: q̄ pauperē noluit audire clamātē. Pꝛouerb. xxj. b. Qui obturat aurē ſuā ad clamoꝛē pauperis: et ipſe clamabit ꝛ non exaudiet. De h altari Leuit. vj. b. Ignis in altari meo ſemper ardebit: quem nutriet ſacerdos ſubijciens ligna mane per ſingulos dies. Iſte ignis eſt charitas. Luc. xij. f. Ignē veni mittere in terram: ꝛ quid volo niſi vt accendat: Ignis materialis ex duobus alitur: aridis. ſ. ꝛ vnctuoſis: et ī illis qui ſunt aridi ꝛ deſiccati ab humoꝛe et fluxu concupiſcentiarū: et qui ſunt vncti per pietatis oleum erga pꝛoximū viget per charitatis incendiū. f Maledixit ſanctificatiōi ſue. Sanctificatū dicit: qḋ a cōmuni vſu ſeparatum dei ſeruitio mancipat. Iſti ſunt maxime clerici: qui dicunt a cleros: qḋ eſt ſoꝛs. Ipſi em̄ ſoꝛtiti ſunt dominū q̄ſi
partē ſuam. Unde quando fit eis coꝛona / dicunt: Dn̄s pars hereditatiſ mee ꝛc. Hec ſāctificatio maledicit: q̄n cū cōmunibus vſibus mācipat: id eſt peccatis. Oſee. viij. c. Factus eſt iſrael quaſi vas immundū. Eſa. xxiiij. a. Erit ſicut populꝰ ſic ſacerdos. Et vtinā nō peioꝛ q̄ꝫ populus ſit ſacerdos: vt dicit Bern̄. g Tradidit in manꝰ inimici muros turriū eius. Turres ſunt habitꝰ virtutū. Muri cuſtodie ſenſuū. ſ. eodē. b. Pꝛecipitauit omnia menia eius. Uel turres ꝛ muri ſunt pꝛelati. Eſa. lxij. b. Super muros tuos hieruſalē conſtitui cuſtodes. i Uocē dederūt ī domo dei / ſicut ī die ſolenni. Quelibet virtus vocē ſuā habet: vt anima affectata clamare dicit / Exo. xiiij. d. Quid clamas ad me: Sic vnūquodqꝫ vitium habet vocē ſuam ꝛ clamoꝛē. Pꝛouer. xxx. b. Sanguiſuge ſunt due filie: q̄ ſemper clamant: affer affer. He ſunt vanitas ꝛ voluptas. Clamant enim vitia: quādo ſe ſe adhoꝛtant / ꝛ inuitant. Gula em̄ inuitat luxuriā: ſuperbia ambitionem ꝛ hypocriſim: cupiditas / furtū / rapinā / exactionem. Eſa. xiij. d. Requieſcēt ibi beſtie: ꝛ replebunt domus eoꝛum dꝛaconibus: id eſt maioꝛibus peccatis: ꝛ habitabunt ibi ſtruthiones: id eſt ſimulationes: ꝛ piloſi ſaltabūt ibi. i. pꝛimi motus: ꝛ reſpondebūt ibi vlule in edibus ſuis: quia vitia ad inuicem ſe inuitant. l Cogitauit dn̄s diſſipare murum filie ſion: id eſt firmum pꝛopoſitum ꝛ conſuetudinem in malo: qḋ facit / quādo ad penitentiā longanimiter expectat. Ro. ij. a. An ignoꝛas q̄m benignitas dei ad penitētiā te expectat:

ꝶ Tetendit funiculū

na nō ꝓtegit. a Tetendit funiculū ſuū/ad deſtruendū: qui tamen nō ſolet tendi niſi in cōſtructiōe muroꝝ: Sed ſic innuit ꝙ ſicut murus ex magna deliberatione factꝰ eſt: ſic ex cauſa rōnabili quaſi ex magna deliberatiōe deſtructꝰ. Et eſt ſimile. ij. Reg. viij. a. Percuſſit dauid moab: ⁊ mēſus eſt funiculo. b Et non auertit. i. nō retraxit/ c Manū ſuā a ꝑditione. q. d. vſqꝫ ad cōſumptionē ꝑcuſſit. d Luxitqꝫ antemurale. i. iudei qn̄ viderūt āmurale deſtructū: e Et murꝰ pariter diſſipatꝰ ē/cū antemurali. ſ. Et nō ſolū hoc: ſed/ f Defixe ſūt in terra porte eiꝰ. i. ad terrā corruerūt/nō amplꝰ erigēde. g Perdidit ⁊ cōtriuit vectes eius/qui erāt in arca ⁊ in menſa. h Reges eiꝰ ⁊ ꝓncipes eiꝰ i gentibꝰ. ſ. ꝑdidit. q. d. totū dominiū ſuū ꝑdidit ſion. i Non eſt lex: quia tempore chaldeoꝝ libri legis combuſti fuerūt. k Et ꝓphete eiꝰ. ſ. pſeudo: l Non inuenerūt viſionē a domino: quā tn̄ ſe vidiſſe aſſerebant. m Sederūt in terra: in ſignum doloris et abiectionis. n Cōticuerūt ſenes/non audentes mutire. o Filie ſion: Ad litterā: mulieres de hieruſalē: p Cōſperſerūt cinere capita ſua: virgines hierlm accincte ſunt

a tetēdit funiculū ſuū et nōn b auertit mānū ſuā a ꝑditiōe: c d luxitqꝫ antemurale: ⁊ mūrus e f parit diſſipatꝰ ē. Teth. Defixe ſunt in terra porte eius: g ꝑdidit ⁊ cōtriuit vectes eiꝰ: h regeſ eiꝰ ⁊ ꝓncipes eiꝰ i gētibus. i Nō ēſt lex ⁊ ꝓphete eiꝰ k l nō inuēnerūt viſionē a dn̄o. m Ioth. Sedērūt in terra cōticuērunt ſenes filiē ſion con- n o p ſpērſerūt cinere capita ſua;

a Tetēdit funiculum ſuum. i. pe̜nā qua tales puniat ꝓtraxit. Soph. ij. a. Ve̜ q̄ habitatis funiculū maris: gens ꝑditoꝝ. b Et nō auertit manū ſuā a ꝑditiōe. Eſa. ix. a. Et adhuc manꝰ eiꝰ extēta. Propt h̄ dic Eccꝰ. vij. a. Nō alliges duplicia pctā: nec em̄ i vno eris imunis. d Luxitqꝫ antemurale: ⁊ murꝰ parit diſſipatꝰ ē. Filia ſion ē eccleſia: murꝰ eius ē ce̜tus ꝓlatoꝝ eccliaſticoꝝ: antemurale ꝓncipes ſe̜culares q̄ eccleſiā defendūt. Antemurale ḡ luget. i. lugere facit paupes: q̄s ipſi ꝓncipes opprimūt ꝑ rapinā. Et h̄ ē ꝙ murꝰ. i. ce̜tꝰ ꝓlatoꝝ eccliaſticoꝝ diſſipatꝰ ē ꝑ auariciā. Hiere. vj. c. Oēs auaricie̜ ſtudēt: ⁊ a ꝓpheta vſqꝫ ad ſacerdotē cūcti faciūt dolū. Itē filia ſion/religio: antemurale eiꝰ ſūt ꝯuerſi ⁊ officiales/q̄ ꝓcurant exteriora: murus ſūt clauſtrales intꝰ reſidentes. Antemurale luget: qꝛ cōuerſi ⁊ officiales res cōmunes appropriāt ⁊ imburſant: et ideo murꝰ. i. ce̜tus clauſtraliū diſſipat̄. Itē filia ſion eſt aīa: antemurale ē patiētia: murꝰ interior eſt pax pectoris. Antemurale luget: qn̄ patiētia triſtis eſt i aduerſis: et ideo murus. i. pax pectoris diſſipat̄. Et ideo eccleſia/ religio et aīa patet demonibus: qꝛ muri eiꝰ diſſipati ſunt: ſicut onile nō ſeptū patet lupis: vt poſſit dici illud Eſa. lvj. c. Oēs beſtie̜ agri venite ad deuorādū/vniuerſe̜ beſtie̜ ſaltus. f Defixe̜ ſūt in t̄ra porte̜ eiꝰ. i. ꝓlati eccle̜: quorū officiū ē introducere bonos in eccliā/⁊ malos eijcere. Apoc. xxj. f. Singule̜ porte̜ erāt ex ſingulis margaritis. He̜ porte̜ ſemper debent eſſe aperte̜: ⁊ maxime in tpe famis ⁊ neceſſitatis. Apoc. xxj. g. Porte̜ eiꝰ nō claudent̄ ꝑ noctē. Sꝫ de iſtis portis multe̜ defixe̜ ſūt in t̄ra: qꝛ nimis amāt terrena. Ezech. xlj. c. Terra erat vſqꝫ ad feneſtras. Soph. j. c. Viſitabo ſup viros defixos i fe̜cibus ſuis. Per hoc ꝙ dicit defixos/ notat̄ ꝙ difficile eſt eos amoueri a tpalibꝰ. Nō ſic erāt apli defixi: Matth. xix. d. Ecce nos reliquimꝰ omnia ⁊ ſecuti ſumus te. g Perdidit ⁊ cōtriuit vectes eiꝰ. Per vectes qui ſunt munitiōes portarū intelligunt̄ doctores vel ꝓdicatores. Et dicunt̄ vectes a vehēdo: qꝛ vehūt arcā. i. eccleſiā: q̄ ꝑ arcā legis ſignificat̄. Vectes aūt illi qui ponebant̄ in arca erāt de lignis ſethim ipūtribilibꝰ ⁊ odoriferis ⁊ erāt deaurati: erāt etiā ſꝑ i anulis aureis: Sic ꝓdicatores ⁊ doctores debēt eſſe ipūtribiles ꝑ caſtitatē: odoriferi ꝑ bonā famā/ vel ꝑ bonā opinionē. Matth. v. b. Luceat lux vr̄a corā homibꝰ vt videāt bona opa vr̄a: ⁊ glorificēt patrē vr̄m q̄ i ce̜lis ē. Itē deaurati ꝑ ſapientiā. Malach. ij. b. Labia ſacerdotꝭ cuſtodiūt ſciētiā: ⁊ legē reqrūt de ore eiꝰ. Itē debēt eſſe in anulis aureis ſꝑ per quattuor latera arce̜: qꝛ debēt eſſe in iugi memoria ⁊ meditatione q̄ttuor euāgelioꝝ. Vel vectes ſunt iudicia. Prouer. xviij. d.

Et iudicia q̄ſi vectes vrbiū. h Reges eiꝰ ⁊ principes eiꝰ/maiores. ſ. ⁊ minores ꝓlati. Vl̄ ad litterā/ Principes i gentibꝰ. i. i peccatis. Tr̄. j. a. Habitauit int̄ gētes nec inuenit requiē. i Non eſt lex/q̄ liget: qꝛ lex dr̄ a ligādo: Et vbi ē vicioꝝ diſſolutio/nō eſt virtutū colligatio: De q̄ Eccl. vj. d. Vincula illiꝰ alligatura ſalutaris. Vn̄ Eſa. j. b. Vulnus ⁊ liuor ⁊ plaga tumēs nō ē circūligata. Vn̄ Marci v. a. Demoniacꝰ non poterat ligari. Hiere. ij. d. Rupiſti vincula ⁊ dixiſti: non ſeruiam. k Et ꝓphete̜ eiꝰ. i. doctores: l Non inuenerūt viſionē a dn̄o. i. ſpūalē intelligentiā. Vn̄ Matth. vij. c. Attēdite a falſis ꝓphetis q̄ veniūt ad vos i veſtimētis ouiū: intrinſecꝰ aūt ſunt lupi rapaces. Moraliter: f Defixe̜ ſūt in t̄ra porte̜ eiꝰ. i. q̄nqꝫ ſenſus in terrenis. Prouer. xvij. d. Oculi ſtultoꝝ i finibꝰ t̄re̜. g Perdidit ⁊ ꝯtriuit vectes eiꝰ. i. cautelas q̄ circa ſenſꝰ ſūt/ vt claudant̄ cū oportet: et cū expedit apiant̄: qꝛ ꝓ tpe eſt loquēdū ⁊ tacendū. Eccl. xx. a. Sapiēs tacebit vſqꝫ ad tempus: laſciuꝰ autē ⁊ imprudēs nō ſeruabit tempꝰ. Sed ecōuerſo/multi ſunt valde cauti ad terrena/ q̄ valde ſūt pauca. Eſa. xv. c. Vectes eius vſqꝫ ad ſegor: que̜ interp̄tat̄ paruula. Extendūt em̄ ſe ad ea q̄ nihil ſūt. Hiere. iiij. f. Aſpexi t̄rā ⁊ ecce vacua erat ⁊ nihili. h Reges eiꝰ ⁊ ꝓncipes eiꝰ/ꝑdidit. ſ. in gentibꝰ. Rex in aīa eſt ratio: ꝓncipes ſunt vires/q̄ ſub ea ꝓncipant̄: gentes ſunt motus carnales. Perdunt̄ ḡ reges et ꝓncipes: qn̄ ratio ⁊ vires alie̜ ꝑ carnales motꝰ impediunt̄. i Nō eſt lex/ſpūs: ſed potiꝰ carnis. Ro. vij. d. Video aliā legē i mēbris meis. k Et ꝓphete̜ eiꝰ nō iuenert̄ viſionē a dn̄o. Hi ꝓphete̜ ſūt ꝓuidētie̜ et̄ne̜: ⁊ qn̄ aīa ꝓuidētiā habet ⁊ ſollicitudinē nimiā de terrenis/tunc non habet a dn̄o viſionē. Et dr̄ Matth. vj. d. Nolite ſolliciti eē. Hiere. xxiij. d. Nō mittebā ꝓphās ⁊ ipſi currebāt. Sed qn̄ ſunt de bonis e̜ternis/tūc habent a dn̄o viſionē: ſicut habuit iacob/ dicens Gen̄. xxx. e. Cras reſpōdebit mihi iuſticia mea: qn̄ placitum tempꝰ aduenerit corā te. He̜ ꝓuidentie̜ vel ꝓuiſiōes ſꝑ reficiūt animā ſpe in ꝓſenti vita: Et hoc ē ꝙ coruus paſcebat heliam in torrēte carith. iij. Reg. xvij. a. m Sederūt ⁊c. Adhuc hieremias plāgit deſtructionē eccleſie̜: q̄ maxime fit ꝑ auariciā ⁊ ignorantiā ⁊ negligentiā ꝓlatoꝝ. Vn̄ dicit: Sederūt in t̄ra/ ꝑ auariciā. n Cōticuerūt/ ꝑ ignorantiā: o Senes filie̜ ſion. i. ꝓlati eccle̜ int̄ ſuos inimicos inueterati. Baruch. iij. b. Inueteraſti i t̄ra aliena. Notādū ꝙ duo ad l̄raꝫ debēt̄ ſenibꝰ. Prima ſedes. Iob. xxix. d. Si qn̄ volebā ire ad eos/ſedebā primꝰ. Itē ꝓmū verbū. Eccl. xxxij. a. Loq̄re maior natu: decet em̄ te primū verbū. Ecōuerſo mō fit: quia ſenes tacent ⁊ iuuenes docere ꝓſumunt. Senes ſunt in terra/⁊ iuuenes ſedes occupāt ſenioꝝ. Eccs. x. b. Vidi ſeruos in equis ⁊ principes ambulantes quaſi ſeruos ſup terrā. Itē in anima velut in ciuitate magna ſunt ſenes et iuuenes. Senes ſunt maturitas ⁊ diſcretio rationis. Itē ſenſualitates ſunt iuuenes/leuitas morū/incōſtantia. Item ſedere in terra diſcipuloꝝ eſt. Sedent ḡ ſenes in terra/dum ea q̄ a ſenſualitate ſuggerunt̄ audiūt/⁊ auditꝭ acquieſcūt: ⁊ q̄ dicunt̄ a ſynderiſi deſup admonente cōtemnūt. p Cōſperſerūt cinere capita ſua/ v̄gines hierl̄m. Cineres ſūt reliquie̜ ignis: ⁊ ſignificant id qd̄ in imaginatiōe relinquit̄ ex cōcupiſcētia ardēte i ſenſibꝰ. Capita igit̄ virginū cinere ꝯſpergunt̄: qn̄ principales cogitatiōes hoīs turpitudine imaginationū fedant̄. Vnde Ezech. xvj. b. Feciſti tibi imagines maſculinas ⁊ fornicata es cum eis. Dicunt̄ autē cogitatiōes virgines: qꝛ licꝫ habeāt corruptionē voluntatis: nō tamē ꝯſequunt̄ ſemꝑ effectū operis: ſicut aliqua virgo eſt corpore etſi non mente. Vl̄ cinere caput aſpergit̄: quando ꝓteritorum peccatorū vt inde doleat hō recordatur. Cinis em̄ reliquie̜ ignis: ⁊ peccatū dr̄ ignis. Pſ. Supceciđit ignis ⁊ nō viderūt ſolē. Quādo aūt huic cineri aq̄ calida lachrymaꝝ miſcet̄: tunc fit lixiuiū vnde anima lauat̄ Ps. 57.

Al. tregẽ

Moraliter

accinctę ſunt cilitijs: in ſignū pęnitētię. Hiere. vj. g. Fi-
lia ꝑpli mei accingere cilitio ⁊ cōſpergere cinere. c Abiece
runt in t̄ra capita ſua v̄gines iuda: in ſignū doloris.
Filię dicit ⁊ virgines in maſculino genere: vt ſic oſtēdat ꝙ in
vtroqꝫ ſexu fuerūt afflicti. d Defecerūt p̄ lachrymis. i.
p̄ abūdātia lachryma-
rū: e Oculi mei:

Al. ⁊ accincti dicit ſion ꝓ habitato-
rib⁹ vrbis: vel ꝓpha i
B ꝑſona ſui. Siл̄e Job
xvj. c. Facies mea in-
tumuit a fletu: et pal-
pebrę meę caligauerūt.
f Cōturbata ſunt
viſcera mea. Ecce
īterior dolor. g Ef-
fuſū eſt i t̄ra iecur

a ⁊ accinctę ſunt cilitijs: abie-
b
c cerunt in terra capita ſua
d virgines iuda. Caph. De-
e fecerūt pre lachrymis oculi
f mei conturbata ſunt viſcera
g mea. Effuſum eſt in t̄ra iecur
h meū ſuper cōtritione filię po
i
k puli mei/ cū deficeret paruul⁹
l
m et lactēs i plateis opidi. La-
n meth. Matrib⁹ ſuis dixerūt:
o
p vbi ēſt triticū ⁊ vinū: cū de-
q
r ficerēt q̄ſi vulnerati i plateis
s ciuitatis: cū exhalarēt aīas
t ſuas in ſinū matrū ſuarum.

meū. q. d. intātū doleo ꝙ videt mihi ꝙ viſcera mea dirupta
ſint: ⁊ iecur. i. epar diſſipatū. Et quare? Sup contritione
filię ꝑpli mei. Et nō ſūt fictę lachrymę vł dolor: q2 tūc cō-
turbabar: i Cum deficeret. i. cū deficiebat p̄ fame ⁊ ſiti:
k Paruul⁹ ⁊ lactēs/ matri ei⁹: quib⁹ maxie ē cōpatiēdū.
m In plateis opidi. i. hieruſm: quā opidū vocat ꝓpter vi-
litatē ⁊ abiectionē. Matth. xxj. a. Ite in caſtellū qđ ꝯ vos ē.
Sup̄i⁹ exteriores cauſas plorationis enumerauit ⁊ ędificiorū
⁊ muroꝝ deſtructionē: nūc hoīm penuriā ⁊ inopiā deplorat/
dicēs: n Matrib⁹ ſuis: q̄ſi deficiētes p̄ famis anguſtia:
dixerūt matrib⁹ ſuis/ cū eſſent nutriti i delitijs: o Vbi
ē triticū ⁊ vinū: In petitiōe exp̄mit dolor: cū p̄us nō pe-
tere ſed accipe ſolebāt: q Cū deficerēt q̄ſi vulnerati. i.
cum ita morerent ac ſi eſſent ad mortē vulnerati. Eſa. xxij. a.
Interfecti tui nō interfecti gladio: nec mortui tui mortui i bel-
lo. r In plateis ciuitatis: vbi debuerūt foueri ad vitę de-
litias. Hoc totū dicit ad exaggerationē doloris: s Cum
exhalarēt/ p̄ famis anguſtia/ aīas ſuas. Signāter hoc di-
cit: q2 vita p̄ſens eſt ſic vapor ad modicū parēs: Jaco. iiij. d.
t In ſinu matrū ſuarū: ad litterā: vnde dolor grauior.
Cui cōparabo te/
anima lauat. Ps. Cinerē tāqꝫ panē mādacabā: ⁊ potū ⁊c.
Ps. 101. a Accincti ſūt/ ſenes. ſ. b Cilitijs. i. punctiōib⁹ curę ſecu-
laris. Hic ē ſaccus quē dn̄s p̄cepit ſolui de lūbis. Eſa. xx. a.
Solue ſaccū de lūbis tuis. c Abiecerūt i terra capita
ſua v̄gines iuda. i. clerici q̄ deū laudare debēt/ ſuā men-
tē q̄ ē caput aię/ vł intētionē q̄ ē caput operatiōis/ imittūt i ter-
renis. Hę ſunt virgines fatuę nō habētes oleū in vaſis ſuis.
Matth. xxv. a. Vel/ Virgines/ iuda: ſūt caſtę ⁊ mūdę lau-
des: q̄s q̄ exhibēt intuitu terrenorū: Capita. i. p̄ncipalē in-
tentionē: in terrā abijciūt: qđ faciūt illi q̄ nō frequētāt ec-
cleſiā niſi ꝓpt̄ q̄ſtū. d Defecerūt p̄ lachrymis oculi
mei. Oculi ſūt doctores: q̄ debēt alijs viā oſtēdere: ſic ocul⁹
corꝑi. Job. xxix. c. Oculus fui cęco ⁊ pes claudo. Hi oculi p̄
lachrymis defecerūt: Intuētes em̄ modernū vel etiā futurū
ſtatū eccl'ię/ nō valent lachrymas cōtinere. Vn̄ vn⁹ dicebat/
Hiere. ix. a. Quis dabit capiti meo aquā: ⁊ oculis meis fon-
tē lachrymaꝝ: ⁊ plorabo die ac nocte. ſ. j. a. Plorās plorauit
Ps. 87. i nocte ⁊c. Ps. Oculi mei languerunt pre inopia f Cōtur-
bata ſūt viſcera mea: dicit eccl'ia. i. p̄lati ꝑ q̄s ꝯcipiunt et
generant eccl'ię ſpūales filij. j. Cor. iiij. c. Per euāgeliū ego
vos genui. Vł viſcera p̄lati ꝯturbant: q̄ ſūt duo: miſcdia/ ⁊ cō-
paſſio. Geñ. xliij. g. Cōmota ſūt viſcera ei⁹ ⁊ erūpebāt lachry-
mę. g Effuſū ē in t̄ra iecur meū. i. religioſi p̄ dolore ⁊
cōpaſſiōe ſup terram lachrymātes corruerūt. Siл̄e Job. j. d.
Corruit in t̄rā ⁊ adorauit. q. d. ⁊ doctores ⁊ p̄lati ⁊ religioſi
flere debēt. h Sup ꝯtritiōe filię ꝑpli mei. i. eccleſię: in
q̄ multi iā ſūt ꝯtriti ꝑ imitationē maloꝝ. Et dic̄ tales filias nō
filios: vt malor īfirmitas mēt̄ notet. De talib⁹ filijs dr̄ Job.
xxx. b. Filij ſtultoꝝ ⁊ ignobiliū. Stulti ſūt: q2 terrena ꝓ eter-
nis cōmutant. Ignobiles ṽo: q2 ab illo degenerāt: de quo dr̄
Prouer. vlt. c. Nobilis i portis vir ei⁹. Et nihil ē piculoſi⁹
q̄ ꝙ hodie viuit ad exēplū: vt dic̄ Seneca. Or Job. xxxv.

b. Homī q̄ ſimis tui ē nocebit iniq̄tas tua. i Cū deficeret
paruul⁹/ ſcia: l Et lactēs/ ſimplici doctrina. j. Cor. iij.
a. Lac dedi vobis potū/ nō eſcā. m In plateis opidi. i.
in lata via mūdi q̄ ducit ad mortē: Matth. vij. b. Hoc io di-
cit: q2 plures ſūt hodie q̄ praua exhortatiōe ⁊ ꝑnicioſo exēplo
deſtruūt: q̄ꝫ qui do-
ctrina et exēplo bono
informēt. Vn̄ Sene-
ca. Quō ad bonū re-
uocari poſſunt q̄s ne-
mo retinet/ ꝓlus ipel-
lit? n Matrib⁹ ſuis
dixerūt/ paruul⁹. ſ. ⁊
lactēs. Prelati debēt
eſſe matres ꝯſolando/
ſupportādo/ nutriēdo.
Gal. iiij. c. Filioli mei
q̄s iteꝝ parturio. Job. xxxix. a. Nūq̄d parturiētes ceruas ob
ſeruaſti? Incuruant ad fetū ⁊ pariūt ⁊ rugit⁹ emittūt. Cerua
parit cū cautela: q2 i ſtrata publica/ timēs lupū ne catulos ſu-
os rapiat. Itē odit venenū. Sic p̄latus in chriſto: qui ē via/
parere debet filios ſpūales: et odio habere peccata. Et quid
dixerūt? Hoc. ſ. o Vbi ē triticū ⁊ vinū. i. verbū dei: qđ
dicit triticum: quia confortat ⁊ confirmat: et vinum/ quia lęti-
ficat ⁊ inebriat. Zach. ix. d. Quid enim bonū eius eſt: ⁊ quid
pulchrū eius niſi frumentū electorū: ⁊ vinū germinans vir-
gines? De quib⁹ Matth. xxij. c. Non nubent neqꝫ nubent:
ſed ſunt ſicut angeli dei. Vel/ o Vbi eſt triticum. i. chri-
ſtus? Nūquid apud hereticos? Non. Quia/ Matth. xxiiij.
b. Si quis vobis dixerit: ecce hic eſt chriſtus aut illic/ nolite
credere. Job. xxviij. b. Non inuenit in terra ſuauiter viuen-
tiū. p Et vinum/ lętitię ſpūalis. Ps. Calix meus inebri- Ps. 22.
ans q̄ꝫ p̄clarus eſt. Et alibi. Et vinum lętificat cor hominis. Ps. 103.
q Cū deficerēt q̄ſi vulnerati in plateis ciuitatis.
Duo ſūt q̄ maxime auferūt vitā ſubditoꝝ. Malū exempiū ⁊
negligētia p̄latorū. De p̄mo dic̄: Cū deficerēt q̄ſi vulne-
rati ⁊c. Vulnerati deficiūt: q̄ malo exēplo alioꝝ cadūt i pec-
cato. Hos debent ṽbo et exēplo fouere p̄lati. Vn̄/ Tob. ij. a.
Cū audiret ꝙ vn⁹ de filijs iſrł iugulat⁹ iaceret in platea/ ex-
ſiliēs de accubitu ⁊ relinquēs prādiū/ portauit ad domū occul-
te/ donec ſol occubuiſſet ⁊ ſepeliuit eū. Audit p̄lat⁹ vulneratū
in platea iacere: q̄ñ ſcit aliquē exēplo alteri⁹ peccaſſe: occul-
tat/ dum crimē ei⁹ nō publicat. Eccl. xix. b. Audiſti ṽbū ad-
uerſus proximū tuū/ cōmoriat in te: donec ſol occumberet. i.
claritas malę famę deficeret. Tunc ṽo ſepelit/ cum crimē ex-
tinguit. Iterū negligentia p̄latorū notat cum dicit: s Cū
exhalarēt animas ſuas in ſinu matrū ſuarū. Hoc fit
quādo ꝑ negligentiā prelatorū moriunt/ dum de eis curā nō
habent. iij. Reg. iij. c. Mortuus eſt filius hui⁹ mulieris no-
cte: dormiēs quippe oppreſſit eū. Dormit p̄lat⁹ cū negligit.
Nocte aūt opprimit/ dū defectu doctrinę perire permittit: vł
malo exemplo corrumpit. Job. xxxix. b. Derelinquit i terra
oua ſua: obliuiſcit ꝙ pes conculcet ea/ aut beſtię agri conte-
rant: Indurat ad filios ſuos quaſi non ſint ſui. Moraliter: Moralit
n Matrib⁹ ſuis dixerūt. Duas matres habemus: quę
ſunt corruptio carnis/ ⁊ cōſuetudo. Ezech. xvj. a. Pater tu⁹
amorrę⁹. i. amaricās. ſ. diabolus: mater tua cethea. i. cōfra-
cta vel fixa. Confractio pertinet ad carnis corruptionē: fixio
ad cōſuetudinē. Quādo igit anima illuſtrat et ſentit ſe decę-
ptam in carnalibus delitijs/ quę hic non ſatiant/ nec vere lęti-
ficant/ dicit o Vbi eſt triticū ⁊ vinum: quaſi vbi eſt
vera ſatietas ⁊ vera iocunditas. q. d. non eſt in his tempora-
libus. Aggei. j. b. Comediſtis ⁊ nō eſtis ſatiati: bibiſtis et nō
eſtis inebriati. Itē duplex eſt plaga animę. Vna exterior: q̄ñ
ſcꝫ vſqꝫ ad malā operationē venit. Alia quādo ſola volūtate
peccat. De prima dicit: q Cū deficeret quaſi vulne-
rati in plateis ciuitatis. i. in lata et aperta operatione
exteriori. In ciuitate hac nō ingredit dn̄s. Oſee. xi. d. Ciui-
tatē nō ingredior. De ſecūda: s Cū exhalaret ⁊c. Sin⁹
em̄ ē interior: ⁊ ſignificat cōſciētiā. Hi ſūt mortui duo: quos
ſuſcitauit dn̄s:

Octau⁹ locus indignationis

ſ a Cui cōparabo. Paulatim ad luctū cōmouet. Edificia cōmunia plāxit: ſecūdo ſacra loca: tertio hoīes: ſ q̄ſi ad abſē/tes loquēs: nūc q̄ſi ad pſentes ūba ꝯuertit. q.d. q2 tā grauiter affligeris: a Cui cōparabo te/ in quātitate afflictionis: b Uel cui aſſimilabo te/ in acerbitate doloris. q.d. mala tua ⁊ magnitudine ⁊ acerbitate omnē mi/ſeriā hominis ſupant. Un̄ Eſa.v.f. Irat⁹ ē furor dn̄i in pplo ſuo: ⁊ extendit manū ſuā ſup eū. c Filia hierlm. i. plebs iudaica mollis ⁊ effemiata. Sed q2 magna differē ti ſilitudine ſolent cōpari/ ſubdit: d Cui adeq̄bo te. q.d. licz p differentiā poſſint mala alioꝝ cōpari: nō tn̄ poſſūt adequari: e Et/ ſic/ ꝯſolabor te ūgo filia ſion: oſtēdēs ꝙ aliq̄ ciuitas ſit eq̄lit deſtructa: Hoc em̄ poſſit eē ꝯſolatio aliq̄. f Ma/gna eſt em̄ velut mare ꝯtritio tua: q.d. nulli pōt cōpari tua cōtritio: ſicut mare non pōt mēſurari. g Quis medebit tui: q.d. aut rar⁹ aut null⁹. Et ne diceret/ ꝙ ꝓphete ſui ꝯſulebāt ei et eā ꝯſolabant: propt hoc oſtēdit ꝙ non/ dicēs: i Prophete tui/ pſeudo/ k Uiderunt tibi falſa/ qb⁹ decepta es. Eſa.iij.c. Popule me⁹ q̄ te beatū dicūt ipſi te decipiūt. m Et ſtulta/ i. qb⁹ ex/cuſationē nō habes. Hoc ē qd̄ dic/ Soph.iij.a. Prophete ei⁹ veſani viri īfideles: Un̄ mag⁹ fuerūt tibi cauſa deſtructiōis q̄ ꝯſilij vl' ꝯſolatiōis. n Nec apiebāt/ tibi/ iniq̄tatē tuā vt te ad penitētiā ꝓuocarēt: q2 ipunitatē pmittebāt. Hoc ē qd̄ dr̄ Ezech.xiij.b. Prophe linebāt parietē. o Uidert aūt tibi aſſumptiōes falſas/ dicentes: ꝙ dn̄s aſſumeret iudeos ad ꝓtegendū. p Et electiōes/ chaldeoꝝ a ꝓpria tra: Sicut ananias pſeudo dicebat ꝓpha/ Hiere.xxviij.a. Ad huc duo anni dierū ⁊ ego referri faciā ad locū iſtū oīa vaſa q̄ tulit nabuchodonoſor de loco iſto. q Plauſerūt ſup te/ ir ridēdo ⁊ inſultādo: vl' cōpatiēdo ⁊ cōdolendo. r Manib⁹/ q̄s erga te eleuabāt: s Oēs trāſeūtes p viā/ tuā afflicti/ onē videntes

E

a Mem. Cui cōparabo te: vl'
b c cui aſſimilabo te filia hierlm:
d e Cui adeq̄bo te ⁊ ꝯſolabor te
f ūgo filia ſion: Magna ē em̄
g velut mare ꝯtritio tua: quis
h medebit tui: Nun. Prophe
i k l tui viderūt tibi falſa ⁊ ſtulta
m n nec apiebāt iniq̄tatē tuā vt te
ad penitētiā ꝓuocarēt. Ui/
o derūt aūt tibi aſſūptiōes fal/
p ſas et electiones. Samech.
q r Plauſerunt ſuper te mani/
s bus oēs trāſeūtes p viam:

* ſuſcitauit dn̄s: Unū in ciuitate: Luc.vij.c. Et aliū ī domo: Matth.ix.c. a Cui cōpabo te. Et qd̄ dixit/ cōpabo: ſubdiuidit ī duo/ dicēs: b Uel cui aſſimilabo te/ ūgo/ filia hierlm: hoc ptinet ad q̄litatē. Matth.xj.b. Cui ſimilē eſtimabo generationē iſtā: d Cui adeq̄bo te: hoc ptinet ad quātitatē. Per hoc q̄ quātitas ⁊ q̄litas criminū deploraꝶ. Uidēs q̄ ꝓpha peccata filioꝝ eccl'ie excedere peccata alioꝝ/ ⁊ in quātitate/ ⁊ in q̄litate/ ait: Cui cōpabo te ⁊c̄. Et bis no/mib⁹: filia hierlm ⁊ filia ſiō/ noiat eccl'iam: vt audiēs noīa doleat ſe amiſiſſe rē nominū. e Et cōſolabor te ūgo filia ſiō. Eſt em̄ aliq̄ ꝯſolatio maloꝝ i cōpatiōe. ſ. cū iuenerit ſibi ſiles/ vl' peiores. Eccl'i.xxxij.c. Peccator hō vitabit correpti/onē: ⁊ ſm volūtatē ſuā iueniet cōpationē. Antiquit⁹ poterat religio vel eccl'ia cōpari angelis. Cañ.vj.d. Que ē iſta q̄ aſcē dit q̄ſi aurora ꝯſurgēs/ pulchra vt luna ⁊c̄. Sz cui mō pōt cō/pari: Uipere vl' meretrici. Matth.iij.b. Progenies viperaꝝ q̄s demōſtrabit vobis fugere a vētura ira: Ul' pueris ludēti/bus ī foro: q̄ cōclamātes coeq̄lib⁹/ dicunt: Cecinim⁹ vobis ⁊ nō ſaltaſtis: lamētauim⁹ ⁊ nō plāxiſtis: Matth.xj.b. f Ma/gna ē em̄ velut mare ꝯtritio tua. i. malicia tua/ q̄ ꝯtrita es. Hoc dr̄ pctōri: q̄ ē fetēs p luxuriā ſicut mare. Amos.iiij.c. Aſcēdere feci putredinē caſtroꝝ vroꝝ ad nares vr̄as. Johel. j.d. Cōputruerūt iumēta i ſtercore ſuo. Itē mare elatū ē: ſic pctōr p ſupbiā. Ps. Mirabiles elatiōes maris. Itē ſalſ⁹ ſicut mare p auariciā. Eccl'i.xxiij.c. Aīa calida q̄ſi ignis ardēs nō ex tingueꝶ donec aliq̄d glutiat. Prouer.xxx.b. Due ſūt filie ſan/guiſuge. i. epi/ officiales ⁊ decani: q̄ ſp clamāt/ affer affer. Itē amar⁹ p iuidiā. Act.viij.d. In felle amaritudis video te eē. Itē tempeſtuoſus p iracūdiā. Prouerb.x.d. Quaſi tēpeſtas trāſiēs nō erit impi⁹. Itē turbulent⁹ p triſticiā. Eccl'i.xxx.d. Triſticiā longe repelle a te. Itē ꝓfundus p aſtutiam. Hiere. xvij.b. Profūdū ē cor homīs ⁊ inſcrutabile. Itē voraginoſ⁹ p gulā. Job.xx.c. Nō ē ſatiat⁹ venꝶ ei⁹. Itē ſpumoſ⁹ p luxu/riā. Oſee.x.b. Trāſire fecit ſamaria regē ſuū q̄ſi ſpumā ſup faciē aque. Jude.j.d. Fluct⁹ feri maris deſpumātes cōfuſi/ones ſuas. g Quis/ ſacerdotū. ſ. h Medebit tui/ o pctōr hō. q.d. null⁹: q2 vel idiote ſūt: vel ſi ſapiētes/ nolūt: q2 p cupiditatē excecati ſūt. De pmo/ Eſa.iij.b. Nō ſū medic⁹ ⁊ ī domo mea nō ē panis. De ſecūdo/ Sap. ij.d. Excecauit eos malicia eoꝝ. Ul' Tui/ o clerice/ Quis medebit/ q̄ alijs mede/ri debuiſti: Eccl'i.xij.c. Quis medebit icā/tatori a ſerpēte pcuſſo: i Prophe tui viderūt tibi. i. ad placētiā tuā. Eſa.xxx. c. Loq̄mini nobis placētia. l Falſa. Un̄ Hiere.viij.d. Sanabāt ꝯtritiōes filie ppl'i mei ad ignominiā/ dicētes: pax pax: cū nō eſſet pax. Et Ezech.xiij.d. Propt pugil/lū hordei et fragmē panis/ vt interficerēt aīas q̄ nō moriūꝶ: ⁊ viuificarēt aīas q̄ nō viuūt: mētiētes pplo meo. Hoc totū eſt ꝯ pdicatores queſtuarios. m Et ſtulta. Q2 Prouer.xvj.d. Uir iniqu⁹ lactat ami/cū ſuū ⁊ ducit eū p viā nō bonā. n Nec apiebāt iniq̄tatē tuā vt te ad penitē tiā ꝓuocarēt: pmia iuſtoꝝ pmittētes. Gregori⁹. Qui pmiū iuſti pctōri pmittit: iniq̄tatē illi⁹ ne ab ipſo videaꝶ abſcōdit: Sz q̄ iuſtificat ipiū ⁊ ꝯdēnat iuſtū: vterq3 abomiabilis ē apud deū: Prouer.xvij. c. Hoc eſt ꝯ adulatores q̄ iniq̄tatē nō apiunt ſ palliāt. Itē ꝯ pdicatores q̄ſtuarios: q̄ apiūt/ ſ nō vt hoīes penitēāt: q2 de ſalute nō curāt/ ſ vt ipſi accipiāt aliq̄d. Multi etiā apiūt ini/q̄tatē alioꝝ/ vl' abſētib⁹ detrahēdo/ vl' pſētes exacerbādo/ vl' ſeipſos oſtētando. Notadū eſt aūt ꝙ ſicut ferro apiꝶ apoſtema et ſic extrahiꝶ ſanies: ſic durā increpationē oportet appone/re ad eliciēdū ſaniē aīe. Sz tn̄ piculū ē facere h anteq3 ſanies ſit matura. Matureſcit autē p multiplicē exhortationē. Un̄ Eſa.lviij.a. Clama ne ceſſes: q̄ſi tuba exalta vocē tuā. o Ui/dert aūt tibi aſſūptiōes falſas/ dicētes peccātib⁹: tāta ē virt⁹ paſſiōis ⁊ miſcdia chriſti/ ꝙ null⁹ de fidelib⁹ pibit: alle/gantes illud Joh.xij.e. Cū exaltat⁹ fuero a tra: oīa trahā ad meipſum. Uerū dicūt: ſed nō aſſumet oīa vl' oēs: quia/ Luc. xvij.g. Duo erunt in lecto: vnus aſſumeꝶ ⁊ alter relinqueꝶ. Tria em̄ ſūt: natura/ grā/ ⁊ glia. Et grā eſt mediū int naturā et gloriā. Qui q̄ nō habet gratiā/ nō habebit gloriā. p Et electiōes: q2 q̄ ſe credūt ſine grā aſſumi/ ejicienꝶ i tenebras exteriores: Matth.xxij.b. q Plauſerūt ſup te mani/bus. Hic oſtēdiꝶ quātū ſit gaudiū demonū de ſpūali ruina aīe. Eccl'i.xviij.d. Si dederis aīe tue cōcupiſcētias ei⁹/ faciet te i gaudiū inimicis tuis. Et quia s Oēs trāſeūtes per viā. Uia ē cōis: ⁊ ſignificat carnales: q̄ paſſim ⁊ ſine retinaculo ꝯculcanꝶ a diabolo. Eſa.lj.g. Poſuiſti vt trā corp tuū: ⁊ q̄ſi viā trāſeūtib⁹. Job.xx.d. Uadēt ⁊ veniēt ſup eū horri/biles. Et iſti dicūꝶ trāſire: q2 i ſubuerſiōe carnaliū/ demōes nō multū laborāt: ſicut rex diruit debile caſtrū quaſi in tranſi/tu. Notandū eſt aūt ꝙ eſt bon⁹ plauſus: ⁊ ſilr malus.

Peccator cōpatur mari

Ps.92.

43. diſ. c. ſit rector

Bonus plauſus:
- Dilectiōis. Unde Glo. Plaudūt manib⁹ nō irri/dentes: ſed dolentes affectu.
- Laudis. Ps. Oēs gentes plaudite manib⁹. Et alibi. Flumina plaudent ⁊c̄. Ps.46. Ps.97.
- Cōgratulationis. Eſa.lv.d. Oīa ligna regionis plaudēt manu.
- Admiratiōis. Ezech.xxij.c. Cō ploſi manū meā ſup auariciā tuā.
- Cōminationis. Ezech.xxj.d. Ego plaudam ma/nu ad manū.

Malus plauſus:
- Cōqueſtionis. Ezech.xxj.c. Percute manu ad manū.
- Adulationis. Hiere.v.g. Sacerdotes applaudebant manibus ſuis.
- Probibitiōis a bono. Numeri.xxiiij.b. Cōploſis manib⁹ ait.
- Irriſionis. De q̄ intelligiꝶ hic: ⁊ Ezech.xxv.b. Pro eo ꝙ plauſiſti manu ⁊c̄.
- Excitatiōis ad riſum/ vel vigilias. Judith.xiiij.c. * Plauſum fecit

Uel in bono pōt exponi: q Plauſerūt ſup te manib⁹ oēs trāſeūtes Alit in bono

a ſibilauerūt ⁊ mouerūt capita
b ſua ſup filiā hierl'm: heccine
c ē vrbs dicētes pfecti decoris/
d
e gaudiū vniuerſe tre. Phe.
f Aperuerunt ſup te os ſuum
g omnes inimici tui: ſibilaue/
h
i rūt ⁊ fremuerūt dentib⁹ ſuis:
k ⁊ dixerunt/ deuorabim⁹. En
l
m iſta eſt dies quā expectaba/
n mus/ inuenimus/ vidimus.
o
p Ain. Fecit domin⁹ q̄ cogi/
q tauit/ cōpleuit ſermonē ſuum
r
s quē p̄ceperat a diebus anti/
t
v qs. Deſtruxit ⁊ nō pepcit:
x
y et letificauit ſup te inimicū ⁊
z exaltauit cornu hoſtiū tuoꝝ.
a
b Sade. Clamauit cor eorū
c ad dn̄m/ ſup muros filie ſiō.
d

¶ onem videntes. a ¶ Sibilauerūt/ p̄ admiratione: b ¶ Et
mouerūt capita ſua/ p̄ ſtupore: ſic p̄dixerat Hiere. xxv.
c. Ponā eos in ſtuporē ⁊ in ſibilū. c ¶ Sup filiā hierl'm/
⁊ iudaicā plebē: d ¶ Heccine eſt vrbs dicētes pfecti
decoris: prius mirantes q̄ de tanta gloria ad tantam igno/
miniā deuenit. Urbs
dico q̄ erat/ e ¶ Gau/
diū vniuerſe tre/
iudeoꝝ ppter templū:
ad qd ter in anno aſcē
debāt. ſ. in paſcha/ pen
tecoſte/ et ſcenophe/
gia: vt ibi adorarēt et
ſacrificia offerrēt: ⁊ co
rā dn̄o in leticia epu/
larent. f ¶ Aperue
rūt ſup te os ſuū.
Poſt cōpaſſionē ami/
coꝝ/ ſubdit plen⁹ de/
riſionē inimicoꝝ: q̄ſi quidā cōpatiebant: ſ alij irridebāt. Un̄/
Aperuerūt ſup te os ſuū: auidi ad deuorandū: ſupbi ad
ſubſannandū. g ¶ Oīs inimici tui: Ecce grauis p̄ſſura
vbi oīs infeſtāt/ oīs irruūt ⁊ p̄ualent. h ¶ Sibilauerūt/
cōtemnēdo: i ¶ Et fremuerūt dentib⁹ ſuis/ indignādo.
k ¶ Et dixerūt/ p gaudio: l ¶ Deuorabim⁹/ delectati in
ruina ei⁹. m ¶ En iſta eſt dies quā expectabam⁹/ deſi/
derādo: n ¶ Inuenim⁹/ querēdo. o ¶ Uidim⁹/ exultādo.
Pſ. 34. Pſ. Euge euge viderūt oculi nr̄i. p ¶ Fecit dn̄s. Hic oſtē
dit ſup quo fuit amicoꝝ cōpaſſio/ ⁊ inimicoꝝ irriſio: qꝛ ſup fla
gellis miſſis hierl'm a dn̄o. Et hoc eſt: Fecit dn̄s q̄ cogi/
tauit/ cōtra hierl'm. q ¶ Cōpleuit ſermonē ſuū/ ſcelerib⁹
ipſi puocatus: s ¶ Quē p̄cepat/ p ꝓphas nūciari: t ¶ A
dieb⁹ antiqs. i. ſic fieri ordinauerat ab eterno. v ¶ Deſtru
xit ⁊ nō pepcit: et letificauit ſup te inimicū/ chaldeū/
vel romanū/ vel vicinas gentes: que latēter erant eis hoſtes.
z ¶ Et exaltauit cornu. i. poteſtatē: a ¶ Hoſtiū tuoꝝ/ ro
manoꝝ vl' chaldeoꝝ. b Clamauit cor ⁊c. Poſt equitatē
iudicij p maliciā hoſtis afflictos ꝯſolat: qꝛ qd iuſte pmittit do
minus/ iſte inique agit. Un̄ Eſa. x. b. Ue aſſur virga furoris
mei. Dicit ḡ/ Clamauit cor coꝝ. i. hoſtiū/ c ¶ Ad dn̄m. i.
cōtra dn̄m/ blaſphemādo/ et ipſū impotentē ad ſaluandū cre/
dēdo: Sicut rapſaces/ Eſa. xxxvj. d. Sꝫ hoc dn̄m puocabāt
ad miſerēdū eis: ⁊ ad puniendū aduerſarios. d ¶ Sup mu
ros filie ſion: quaſi ppter muroꝝ deſtructionē. Ex hoc eñ
ſupbiebant q̄ munitiōibus iudeorum p̄ſidebant ⁊ p̄ualebāt.
¶ Deduc/ igit o filia
Plauſū fecit vagao manib⁹ ſuis ad tabernaculū holofernis.
a ¶ Sibilauerūt/ blandiēdo: ſicut equ⁹ ſibilo mitigat. Iu/
dic. v. c. Ut qd habitas inter duos termios vt audias ſibi/
los gregum: Hoc dicit ei qui libēter audit verba adulatoria.
b ¶ Et mouerūt capita ſua/ demones/ c ¶ Sup filiam
hierl'm. i. religioſum peccantē cachināđo. d ¶ Heccine eſt
vrbs dicētes pfecti decoris. Magis gaudet diabolus
qn̄ vnū religioſū pōt capere q̄ de multis alijs. Prouer. xxv.
d. Fons turbat⁹ pede ⁊ vena corrupta: iuſt⁹ cadens corā im/
Pſ. 12. pio. Pſ. Qui tribulant me exultabūt ſi motus fuero. Urbs
eñ dr̄ aīa religioſi: cui⁹ rex ē ratio: ipſi cogitatiōes. e ¶ Gau
diū vniuerſe tre. i. eccl'ie totius. Un⁹ eñ bonus pfectus
nō ſuus tm̄ ē/ ſed toti⁹ eccl'ie. Uniuerſa aūt tra dicit eccleſia:
qꝛ capit vniuerſos vt ſagena: cui cōpat/ Math. xiij. f. Sile
eſt regnū celoꝝ ſagene miſſe in mare. Uel hoc totū poſſet ex/
poni de romana eccleſia: q̄ debet eſſe gaudiū vniuerſe terre. i.
toti⁹ mūdi: p exēplū bonitatis vite. Sꝫ hāc deridet diabolus
tanq̄ ſibi ſubiectā pro aliqua parte.
Alit i bono: oēs trāſeūtes p viā. i. boni cōpatiētes aīe p errores ⁊ pctā
decepte. Iob. xxx. d. Flebā quondā ſup eo q̄ afflict⁹ erat. a
¶ Sibilauerūt/ ſibilo. ſ. p̄dicatiōis: q̄ ⁊ eqs. i. libidinoſos ⁊ ſu/
pbos mitigat: ⁊ canes. i. detractores iſtigat. Itē aues. i. iſtabi
les capit. Eſa. vij. c. Sibilabit dn̄s muſce q̄ ē i extremo flumi
nū egypti. Zach. x. c. Sibilabo eis. b ¶ Et mouerūt ca/
pita ſua ſup filiā hieruſalē/ compatiēdo ei. Iob vlt. c.
Mouerūt ſup eum caput: ⁊ cōſolati ſunt eū. Cetera nō mu/
tant. f ¶ Aperuerūt ſup te os ſuum: o fidelis anima/ vl'
eccleſia: g ¶ Oīs inimici tui. ſ. demones in pma ſugge/
ſtione: h ¶ Sibilauerūt/ multa pmittendo. i ¶ Et fre/
muerūt dentibus
ſuis/ cōminando q̄ſi
leones pati deuorare.
Eccl. xxj. a. Quaſi a
facie colubri fuge pec/
catū: dētes leōis dētes Leuit. 26. b
ei⁹ interficientes aīas Deut. 28. b.
hoīm. k ¶ Et dixe/
rūt demones l ¶ De/
uorabim⁹/ i ꝯſenſu.
Hiere. lj. d. Comedit
me/ deuorauit me rex
babylōis: reddidit me
q̄ſi vas inane: abſor/
buit me q̄ſi draco: repleuit vētrē ſuū teneritudine mea. i. pmi/
tiuis bonis: ⁊ eiecit me. Diabol⁹ eñ aīaꝫ q̄ſi ore accipit i ſug/
geſtiōe: q̄ſi maſticat i delectatiōe: trāſglutit i cōſenſu vl' opa/
tiōe: ſ eiecit i latrinā iferni/ i morte. m ¶ En iſta ē dies quā
expectabam⁹/ in ipſi⁹ hois deliberatiōe. Expectat eñ q̄ſi
cum quadā fiducia diabol⁹ q̄diu homo deliberat de peccato
faciendo. Iob. xl. c. Et habet fiduciā q̄ influat iordanis in os
eius. n ¶ Inuenim⁹/ quē querebam⁹. j. Pet. v. b. Aduer/
ſarius veſter diabolus circuit querens quē deuoret. Inuenit
aūt diabol⁹ hominē in peccati pperatione. Hiere. ij. e. Oēs
qui querūt eā nō deficiēt/ i mēſtruis ei⁹ inuenient eā. o ¶ Ui/
dimus. i. videri fecim⁹ in peccati manifeſtatiōe. Pſ. Euge Pſ. 34.
euge viderūt oculi noſtri. Naum. iij. d. Non eſt obſcura con/
tritio tua: ſed manifeſta. Quia Eſa. iij. b. Peccatū ſuum vt
ſodoma p̄dicauerunt/ nec abſconderūt. p ¶ Fecit domin⁹
que cogitauit/ diu expectās/ tribuens ſpacium penitendi:
tandem reddidit. Eccl. v. b. Altiſſimus patiens redditor eſt.
q ¶ Compleuit/ opere: r ¶ Sermonē ſuū quē p̄cece/
perat a dieb⁹ antiquis. i. p̄ſciēntia eterna: in qua p̄uide/
rat q̄ anima peccaret: et ipſe diu expectaret/ tandem puniret
cū reuerti nollet. Un̄ Eſa. xxxvij. e. Ex diebus antiquis ego
plaſmaui illud ⁊ nūc adduxi. Et h̄ ē qd dicit Eſa. lv. c. Uer/
bum quod egredietur de ore meo nō reuertet ad me vacuum.
v ¶ Deſtruxit. i. deſtrui pmiſit: x ¶ Et nō pepercit/ in pe/
na eterna. Parceret eñ ſi puniret temporalit. y ¶ Et leti/
ficauit ſup te inimicū. Pſ. Letificaſti omnes inimicos
eius. Et quāto maior eſt oppꝛimentis leticia: tanto maior eſt
oppreſſorū iuſticia. Prouerb. xxiiij. c. Cum ceciderit inimic⁹
tuus ne gaudeas: ⁊ in ruina eius ne exultet cor tuum: ne forte
videat domin⁹ ⁊ diſpliceat ei. Iob. xxxj. c. Si gauiſus ſum
ad ruinā eius qui me oderat. Mich. vij. b. Ne leteris inimi/
ca mea ſup me: quia cecidi: conſurgā: cum ſedero in tenebris:
domin⁹ lux mea. z ¶ Et exaltauit cornu hoſtiū tuoꝝ:
id eſt ſuperbiā ⁊ extollentiā. Daniel. vij. f. Cornu illud facie/
bat bellū aduerſus ſanctos ⁊ p̄liabat. b ¶ Clamauit. Poſt
equitatē iudicis: ⁊ poſt violentiā hoſtis quid faciendū ſit/ oſtē
dit: quia ad dominū clamandū/ qui ſolus eſt refugium noſtrū
et virtus/ adiutor in tribulationib⁹. Dicit ergo/ Clamauit
cor eorū ad dominū: vt ipſos de anguſtia pcti liberaret.
Notandū q̄ angelus clamat i celo clamore laudis corā deo.
Pſ. Clamabūt etenim hymnū dicent. Itē moyſes in de/ Pſ. 64.
ſerto. i. religioſus in clauſtro clamore deuotionis. Exo. xiiij.
d. Quid clamas ad me: Item filij iſrael in egypto. i. homies
in afflictione clamore neceſſitatis. Exo. iij. b. Uidi afflictionē
populi mei ⁊ gemitū eoꝝ audiui. Item ſodoma ⁊ gomorra:
ſic etiā peccatores clamore iniquitatis ad irritandū vel blaſ/
phemandū deū: Gen. xviij. c. d ¶ Sup muros filie ſion:
id eſt anime reuocantis p penitentiā virtutes q̄ ſunt muniti/
ones ⁊ muri ⁊ turres anime. Sed qꝛ orationis clamor vngit:
ſed lachryma pungit: ppter hoc poſt clamorē oratiōis inui/
tat animā ad lachrymaꝝ effuſionē copioſā: vt ſic citi⁹ pagat
negociū apud deū

☙ a Deduc/igit o filia ſion: b Quaſi torrentē.i.abun/dāter/lachꝛymas c Per diē ⁊ noctē.i.ↄtinue. e Nō des requiē tibi.q.d.modꝰ lachꝛymādi ſit tibi ſine mō la/chꝛymali. f Nec taceat/a fletu: g Pupilla oculi tui: q̄ſi nō ſolū marginē oculoꝝ/ſ; ipſū viſiōis radiū ꝓcella lachꝛymarū irrūpens obtenebꝛet: vt dū id qđ tenerū eſt affligit/citius ad miſericoꝛdiā pietas iudicꝭ moueat. h Cōſurge. Prius ꝑcepit vt ꝓ peccatis lachꝛymas fundat pe/nitēdo: Hic ſc̄o monet vt dei iuſticiā ī ſua tri/bulatiōe magnificet laudādo/dicēs: Cōſurge/coꝛde/⁊ ope: i Lauda in nocte/in principio vigiliaꝝ. Quattuoꝛ erāt vigilie noctis diſtincte. Prima dicit cōticiniū: ſecūda in/tempeſtū: tertia gallicanū vel gallicīniū: quarta antelucanū. Quelibet harū habebat tres hoꝛas. In pma vigilabāt pue/ri: in ſecūda adoleſcentes: in tertia iuuenes: in quarta ſenes. m Effunde ſicut aquā coꝛ tuū ante cōſpectū dn̄i: q̄ſi in intimo coꝛdis tui affectu abūdant lachꝛymas effunde. n Leua ad eū manꝰ tuas/vt in h̄ cōpꝛimas affectū coꝛ/dis: vt ſic eiꝰ auxiliū demōſtres te deſiderare. o Pro aīa/bus: id eſt vitis/paruuloꝝ tuoꝝ. Et hoc dic: q2 ꝓ culpa parentū paruuli ſepe tpaliter puniūt. Pro his q̄ oꝛare debēt parētes: vt inde veniat auxiliū/vnde venit piculū. p Qui fame pereunt in capite oīm cōpitoꝝ/quadruuioꝝ.ſ. Capita aūt cōpitoꝝ ſunt/ vbi plures vie e diuerſo venientes in vnū cōcurrūt. r Uide. Quia monitus erat ad leuandū manus: quaſi iam leuās ait: Uide dn̄e/oculo miſericoꝛdie. s Et cōſidera quē vindemiaueris ita.i.tam hoꝛribi/liter/tam grauiter: vt q̄ſi vinea deuoꝛet botros ſuos: ⁊ mater ☙ filios comedat.

> a Deduc q̄ſi toꝛrentē lachꝛy/mas per diē ⁊ noctē: nō des requiē tibi/neq̄ taceat pupil/la oculi tui. Coph. Cōſurge lauda ī nocte in pncipio vi/giliarū: effunde ſicut aquam coꝛ tuū ante ↄſpectū dn̄i. Le/uā ad eū manꝰ tuas ꝓ aīabꝰ paruuloꝝ tuoꝝ q̄ fame per/eunt in capite oīm compito/rū. Res. Uide dn̄e ⁊ cōſide/ra quem vindemiaueris ita.

☙ negociū apud deū/dicēs: a Deduc.i.de peccato ī pecca/

Ps.6. tū duc/vt oīa defleas. Ps. Lauabo p ſingulas noctes lectū meū.i.ↄſciētiā p ſingula peccata purgādo. b Quaſi toꝛ/rentē lachꝛymas/abūdant.ſ. Sic toꝛrēs cū impetu fluit et oīa obſtacula ſecū trahit: ſic flens ex toto coꝛde. Cañ.iiij. d. Fons hoꝛtoꝝ puteꝰ aquaꝝ viuentiū q̄ fluūt impetu de li/bano. Itē toꝛrēs ē in hyeme vite pſentis.ſ. ſ; in eſtate vite fu/ture ſiccatꝰ ceſſabit currere. Apocꝭ.xxj.a. Abſterget deꝰ om/nē lachꝛymā ab oculis ſanctoꝝ. Itē materia toꝛrētis ē nix/ q̄ ſurſū foꝛmat: ⁊ tpe ſuo ad terrā labit: vel etiā pluuia: Sic ſpi/ritualit̄ animꝰ ī ↄtēplatiōe ſuſpēſus ꝓpt debitā coꝛpoꝛi ꝓui/dētiā ad t̄rā ſe aliq̄n ſubmittit. Job.xxxvij.a. Qui pcipit niui vt deſcēdat ſup t̄rā. Et eodē.b. Et rurſū latiſſime fundūt aq̄.

Ps.83. c Per diē.i.ꝓpt diē eterne glie. Ps. Melioꝛ ē dies vna ⁊c. d Per noctē.i.ꝓ peccatiſ. Hiere.iiij.d. Laua a malicia coꝛ tuū. Ul' Per diē ⁊ noctē/ꝓ pctis cōmiſſiōis ⁊ omiſſiōis: vel ſciēter ⁊ ignoꝛāter factis. e Nō des requiē tibi/a fle/tu: q̄ dulcis ē. Bern. O bone ieſu ſi tā dulce eſt flere de te/q̄ dulce ē gaudere de te. Uel/ Nō des requiē tibi: q2 hic nō eſt reqes/ſ; locꝰ laboꝛis. Ecci.xxiiij.a. In oībꝰ requiē q̄ſiui. S; nō inueni. Un̄ Geñ.viij.b. Colūba nō inuenit vbi pedē poneret/ſ; reuerſa ē ad arcā. f Nec taceat pupilla ocu/

Ps.38. li tui. Ps. Auribꝰ pcipe lachꝛymas meas. Poeta. Interdū lachꝛyme pōdera vocis habēt. h Cōſurge/cū gr̄a ex libe/ro arbitrio opāte.j.Coꝛꝭ.xv.b. Nō aūt ego ſ; gr̄a dei mecū. Itē ↄſurge/itellectu ſil' ⁊ affectu: vt v̄itatē coḡſcas ⁊ cogni/tā diligas. Eſa.lij.a. Cōſurge ↄſurge. Itē a vitijs ex toto ſur/ge. Eph.v.d. Exurge q̄ doꝛmis: ⁊ exurge a moꝛtuis ⁊ illumi/nabit te chꝛiſtꝰ. i Lauda: coꝛde/oꝛe/ope. k In nocte.i.

Ps.48. in aduerſitate. Nō ſic illi/de quibꝰ Ps. Cōfitebit tibi cū bñ feceris ei. Iſti ſunt ſic aues: q̄ nō cantāt niſi in eſtate et ſereno tpe. Sed ſi eſſet auis q̄ in oī tpe/⁊ hyeme.ſ. ⁊ eſtate: ⁊ in nubi/lo ⁊ ſereno cātaret/illa plꝰ diligeret q̄ alie. Job.xxxv.c. Ubi

Ps.41. eſt deꝰ q̄ fecit me: q̄ dedit ī nocte carmia. Ps. In die māda/uit dn̄s miſcōiā ⁊ nocte canticū eiꝰ. Propter h̄ dicit Hieroꝰ euſtochio virgini: Eſto cicada noctiū. Nōne ī tpe tēpeſtatis ſacerdotes magꝭ cantare incipiūt laudes ⁊ cāpanas pulſare: k In pncipio vigiliaꝝ. Quattuoꝛ vigilie ſūt q̄ttuoꝛ eta/tes: adoleſcētia/iuuētꝰ/virilis etas/⁊ ſenectꝰ. In pncipio/q̄ dicit: q2 bonū eſt viro cū poꝛtauerit iugū dn̄i ab adoleſcentia ſua.j.iij.c. Itē pma vigilia ſpūalis ē contēptꝰ mūdi: ſecunda moꝛtificatio carnis: tertia exercitium vir/tutum: quarta deſide/riū celeſtiū. Propt̄ h̄ dicit q̄ter/Can.vj.d. Al. taſa. Reuertere reuertere ſunamitiſ: reuertere re/uertere vt intueamur te. Al. defecerūt Item pmo vigilat pctōꝛ/qn̄ ſua mala co/gnoſcit. Secūdo/qn̄ mala cognita penitēdo coꝛrigit. Tertio cū ad bona agēda ſe ↄuertit. Quarto/qn̄ bona opa q̄ h̄z ſolli/cite cuſtodit. m Effūde ſic aquā coꝛ tuū añ ↄſpectū dn̄i: Nō ſicut oleū/de cuiꝰ ſubſtātia aliquid remanet in vaſe ꝓpter pinguedinē: Sic illi q̄ peccata ſua in pte confitent: et in pte abſcōdūt. Prouer.xxviij.c. Qui abſcōdit ſcelera ſua nō dirigef. Itē nō ſic mel/ quo effuſo remanet dulcedo: Sic illi q̄ de peccatis cogitāt vt delectent etiā poſt ↄfeſſionē. Ezech. xvj.b. Feciſti tibi imagines maſculinas: ⁊ foꝛnicata es ī eis. Imagines maſculine ſunt cogitatiōes de peccatis cū delecta/tiōe. Sic faciebāt illi/de quibꝰ dr̄ Exo.xvj.a. Utinā moꝛtui eſſemꝰ in egypto p manū dn̄i: qn̄ ſedebamꝰ ſup ollas carniū: ⁊ comedebamꝰ panē in ſaturitate. Hiere.xlviij.b. Permāſit guſtus eiꝰ in eo. Itē nō ſic vinū/cuiꝰ odoꝛ remanet: Sic illi q̄ poſt cōfeſſionem libenter audiūt recitari q̄ incitant ad pecca/tū. Cōtra quos dicit phus: Nō longe eſt a facto qui delectat in verbo. Hiere.xlviij.b. Odoꝛ eiꝰ nō eſt imutatus. Itē non ſicut lac: cuiꝰ coloꝛ remanet: Sic illi q̄ poſt cōfeſſionē curioſe reſpiciūt vanitates. Cōtra quos Hieronimꝰ: Nō licet intu/eri qđ nō licet cōcupiſci. Ps. Nō reſpexit in vanitates ⁊ in/ Ps.39.
ſanias falſas. n Leua ad eū manus tuas.i.ad deū: vt ꝓpt eū oīa operis.j.Timoth.ij.c. Leuātes puras manꝰ. Cō/tra illos q̄ de ſuis opibꝰ laudē q̄rūt. Job.xxxj.c. Si oſcula/tus ſum manū meā. Notandū aūt eſt hic q̄ platus duas ha/bere debet manꝰ/q̄s debet leuare ad deū. Siniſtrā q̄ ē vita actiua: quā debet leuare ad bene opandū. Eius aūt digiti ſūt opꝰ rectū: opus voluntariū/ nō ex triſticia aut ex neceſſitate. Itē opus purū ſine hypocriſi/ſine ſoꝛdibꝰ glie inanis/vel lu/cri tēpoꝛalis. Itē opꝰ diſcretū: vt ⁊ iuſte offerat ⁊ iuſte diui/dat: id eſt vt deo offerat et iuſte diuidat: id eſt vt ꝓpter deū faciat et pura intentione. Item opus firmum vt perſeueret vſq̄ in finem. Alia manus eſt dextera: ⁊ hec eſt vita contem/platiua. Cuius digiti ſunt amoꝛ eternoꝛum: timoꝛ ſupplicio/rum/ cōſideratio pctōꝝ/ↄtēptus pſentiū/ſpes futuroꝝ. Uel/ h Conſurge/p cōtritionē: m Effunde/p cōfeſſionem: n Leua/p ſatiſfactionē. o Pro aīabꝰ paruuloꝝ tuo/rū.i.ſubditoꝝ. Gregoꝛiꝰ: Multū pces ſuas valētes efficit: q̄ p alijs eas effūdit. Ul' paruuli ſūt initia bone ↄuerſatiōis: q̄ gr̄a nutrit. Sap.xvj.d. Oīa nutrici grē tue deſeruiebāt. p Qui fame pereūt/niſi nutriant a gr̄a vl' doctrina. Job.x/xxviij.d. Quis pparauit coꝛuo eſcā/qn̄ pulli eiꝰ clamāt ad deū: Dei gr̄a: ſine q̄ nihil poſſumꝰ facere: Joh.xv.d. q In capi/te oīm compitoꝝ. Cōpita ſunt latitudines ſeculariū volu/ptatū. Matth.vij.b. Lata eſt via q̄ ducit ī pditionē. Caput cōpitoꝝ ē pncipiū ſuggeſtiōis. Un̄/ Principijs obſta ⁊c. Ecci. xxv.d. Ne des aq̄ tue exitū/nec modicū: nec mulieri nequā veniā pdeūdi.i.ↄcupiſcētie. Ul' caput oīm cōpitoꝝ ē ſupbia. Ecci.x.b. Initiū oīs peccati ſupbia. Uel ad litterā: Multi p Fame.i. libidine carnis/peūt. q In capite oīm cō/pitoꝝ/vbi ſūt mulieres meretrices. Nañ.iij.c. Paruuli eiꝰ eliſi ſūt in capite oīm viaꝝ. r Uide dn̄e/ oculis miſcōie. Luc.xxij.g. Reſpexit dn̄s petrū/et fleuit amare. Hucuſq̄ ꝓpha pctōꝛes ad penitētiā inflexit/ vt potuit: Nūc cauſā eoꝝ ſuſcipiēs ad dn̄m ſe cōuertit/oꝛans ꝓ eis: ⁊ foꝛmā oꝛādi eiſdē tribuēs. Un̄ dicit: Uide dn̄e. Ps. Ad adiuuandū me reſpi/ Ps.39.
ce. s Et cōſidera quē vindemiaueris ita. Duobus

Coꝛ ſicut aqua debet effundi

Prelatꝰ duas debet habere manꝰ q̄s debet leuare

B

a Ergo nē comedēt mulieres
b fructū ſuū/paruulos ad mē/
c ſurā palmę. Si occidit i ſan
ctuario dñi ſacerdos ⁊ ꝓphe
d ta. Sin. Jacuerūt in ťra fo/
e ris puēr ⁊ ſenex: vgīnēs meę
f g et iuuēnes mei cēciderūt in
h i gladio: interfecti ſūt i diē fu
k l m roris tui: pcuſſiſti nēc miſere
n o beris. Tau. Vocaſti qſi ād
p diē ſolennē/qui tērrerent me
q r de circūitu: ⁊ nōn fuit in diē
s furoris domini q ēffugeret ⁊
t v rēlinqueret. Quos educaui
x y ⁊ enūtriui: inimicus me⁹ cō/
z ſūmpſit eos. Aleph
a Gō vir (Capi. III.
b c vidēs pāuptatē meā

filios comedat. Et hoc eſt qđ ſequit: a Ergo ne come/dent mulieres fructū ſuū.i.filios vteri ſui. b Paruu/los ad menſurā palmę.i.teneros: ⁊ vix vni⁹ palmę men/ſurā habētes. Dicit autē palma a ſummitate pollicis vſq ad ſummitatē medij digiti: qđ in gallico dr eſponge. Mulieres aūt dicit/ nō matres: quia materno nomine nō ſunt appellādę quę maternitatis memo/res nō fuerūt. c Si occidit in ſanctu/ario dñi ſacerdos et ꝓpheta. Poſita pęna ſubiungit culpā. q.d. Quis tātū pecca/

Al.† Infecisti uerūt ſacerdotes: nū/

Al.† miſert⁹ es qđ tamē tam immani vltione puniri debue/runt: q.d. nullos ita ſicut vos deſtruxerūt illi. Ad litterā/zachariā iterfecerūt ipſi iudęi inter templū ⁊ altare. d Jacuerūt in terra foris/ capti.ſ. e Puer ⁊ ſenex/ infirma ętas. f Virgines meę.i.infirmus ſexus. g Et iuuenes mei: id eſt fortes: ceciderūt in gladio: i Interfecti/ viſibilit. k In die furoris tui.i.apertę captiuitatſ. l Percuſſiſti.i. pcuti pmiſiſti. Et loqt ſp hieremias p pterito ꝓ futuro. m Nec miſereberis: introgatiue.q.d.imo miſereberſ. Ps.

Ps. ιοι. Tu exurgēs dñe miſereberis ſion. Vl' remiſſiue: Nec miſe reberis. Et ſubiungit qđ grau⁹ ē. n Vocaſti/chaldęos vl' romanos. Ipſi eñ volūtate dñi venerūt/⁊ ei⁹ velle imple/uerūt: o Quaſi ad diē ſolennē/hoſtib⁹.ſ.⁊ nō iudęis/ vel deo. Sicē eñ iudęi ſolebāt ꝯuenire oēs in hierl'm in trib⁹ ſolēnitatib⁹ ⁊ ibi iocūdabant: ſic inimici vndiq cōuenerūt in hierl'm/qn capta fuit: ⁊ exinde lętati ſūt. Vl' dic: Quaſi ad diē ſolennē/ꝓpt romanos ꝓpriē: q cęperūt hierl'm i die paſchę. Vñ feſtiuitatē eoꝝ ꝯuerterſt i luctū magnū ⁊ occiſionē. p Qui terrerēt me de circūitu. Oēs eñ de circūitu hierl'm ad eā deſtruēdā ꝯuenerſt. Hiere.xij.b. Nā ⁊ fratres tui et dom⁹ patris tui: etiā ipſi pugnauerūt aduerſū te: ⁊ cla/mauerūt p⁹ te plena voce. q.d. circūdederſt me vndiq gētes de circūitu meo/ne manus perſequētiū euaderē. q Et nō fuit q effugeret/de nr̄is: q aut capt⁹ aut mortu⁹ nō eſſet. r In die furoris dñi.i.aptę captiuitatſ. t Et relinqueret/ in hierl'm: q vel nō abduceret captiu⁹: vel relinqueret ſeru⁹. Sedechias eñ rex fugit: ſ tñ cōprehēſus ē: ⁊ captiu⁹ duct⁹ ē in babylonē: Hiere.xxxix.b.et.lij.b. v Quos educaui/ p diſciplinam: x Et enutriui/ ad fortitudinē: vñ magis plangēdi ſūt. y Inimicus meus/chaldęus vel roman⁹. z Cōſumpſit eos.i.vſq ad interitū deleuit.

※ modis amittit fruct⁹ vineę: vel in primo flore per nebulas: vl' cum iam maturi diripiunt ab hoſte. Fructus animę in flore pereunt: cum bonę cōuerſationis initia in origine corrūpunt. Job.xv.d. Lędet qſi vinea in flore primo. Item quādo opa malo fine ſūt. Deut.xxviij.d. Plantabis vineam ⁊ fodies: et vinum non bibes. Et dicit/ita.i.tam horribiliter/tam mō/ſtruoſe/vt ipſę vites deuorent botros ſuos.i. mulieres filios ſuos. Unde exclamat cum dolore: a Ergo ne come/dent mulieres fructū ſuum/paruulos ad menſurā palmę. Mulieres ſunt animę carnales ⁊ affectuoſę ⁊ fragi/les et infirmę. Palma ſignificat initium cubitus/ pfectionē et plenitudinē. Unde Gen.vj.c. Arca cōſummata ē in cubi/to. Paruuli ꝓo ſunt initia bonę ꝯuerſatiōis. Mulieres ergo paruulos ſuos ad menſurā palmę comedunt: quādo infirmę mentes bona incepta ad robur perfectionis non perducunt/⁊ carne conſummant qđ ſpiritu cęperunt. Gal.iij.a. Sic ſtulti eſtis galathę: vt cū ſpiritu cęperitis/ nūc carne cōſūmamini. c Si occidit in ſanctuario domini ſacerdos et ꝓ/pheta. Sanctuariū eſt anima: ſacerdos eſt affectio miniſtra ſpiritualiū imolationū et piarum orationū: ꝓpheta eſt ratio ordinatrix operū prouida futuroꝝ. Hęc duo occidunt: qn gladio culpę in anima perimunt. Vel ſacerdos occidit in ſanctuario dñi.i.in ſacrificio altaris: q indigne acceperit/iudiciū eñ ſibi mādūcat ⁊ bibit. j.Corinth.xj.g. d Jacuerſt i ťra foris puer ⁊ ſenex. Hoc ē qđ dictū ē.ſ.eo.c. Dedere ſunt in terra portę ei⁹. Iſti ſunt ⁊ maiores ⁊ minores/qui fere oēs auaricię ſtudent. Hiere. vj.c. A minore vſq ad maiorem omnes auaricię ſtu/dent. f Virgines meę/fatuę.ſ. g Et iuuenes mei/ deri/ſores.ſ. vel fortes ad peccandū. h Ceci derunt in gladio/ pcti. Amos.v.a. Ceci dit et non adijciet vt reſurgat virgo iſrael. Vl' gladio/ſentētię. A

Apoc.j.d. De ore ei⁹ gladi⁹ ex vtraq par/te acutus exibat. b

Ceciderunt: id eſt cadent: Et hoc/ k In die furoris tui.i.in die iudicij: De quo Ps. Dñe ne in furore tuo argu/ Ps.6.et.37.

as me. l Percuſſiſti.i.percuties. Prouer.xix.d. Para/ta ſunt deriſoribus iudicia: ⁊ mallei pcutientes ſtultoꝝ corpo/ribus. m Nec miſereberis/ad liberandum.ſ. Jaco.ij.c. Judiciū ſine miſcdia liberāte.ſ.fiet ei q nō fecerit miſcdiā. n Vocaſti qſi ad diē ſolennē q ťrerēt me de circūitu. Vocāt demōes qſi ad feſtū qñ diues morit. Terret aūt aia q debet exire de corpore: qñ videt demōes ad ſe rapiēdū in cir/cūitu. Luc'.xix.g. Circūdabūt te inimici tui vallo: ⁊ coanguſta būt te vndiq ⁊ ad ťrā ꝓſternēt te. Et dic/ De circūitu: qꝛ aia peccatrix i die iudicij mala accuſātia vndiq habebit: ⁊ ex nulla parte bona defendentia: Vñ vehemēter terrebit: Sap. v.a. Turbabunt timore horribili. Gregori⁹ dicit in moral. q anguſtę vię erūt vndiq reprob. Superi⁹ erit iudex irat⁹: ſub tus horrendū chaos: a dextris peccata accuſantia: a ſiniſtris infinita demonia ad ſuppliciū trahentia: intus cōſciētia vrēs: foris mūdus ardēs. Miſer peccator ſic dephenſus q effugi/es: Latere erit impoſſibile: apparere itolerabile. Si qris qs te accuſet: dico totus mūdus: qꝛ offenſo creatore oīs creatu/ra habet pditū odio. q Et non fuit.i.nō erit/ s Qui effugeret.i.qui effugiat. Amos.ij.d. Peribit fuga a velo/ce: ⁊ fortis nō obtinebit virtutem ſuā. Ps. Quo ibo a ſpiritu Ps.138.

tuo ⁊c. v Quos educaui ⁊ enutriui/ inimic⁹ me⁹ ꝯſumpſit eos. Hoc pōt dicere eccleſia de ſuis filijs ꝓprijs ſcꝫ clericis. Hoc poſſunt dicere vſurarij de filijs ſuis: q patꝝ retinēt vſuras: ⁊ cū patrib⁹ dānabunt. Oſee.ix.c. Ephraim deducet ad interfectionē filios ſuos. Expo. Ca.III.

Ego vir vidēs pauptatē ⁊c. In pcedētib⁹ duo/bus alphabetis/⁊ in quarto/cuilibet ſentētię littera p/ponit: ⁊ ꝓpter quid/dictū eſt ſupra. In h aūt tertio cuilibet mēbro ſentētię littera pponit. Unde cū cuiuſlibet ſen tētię tria ſint mēbra: qſi eidē ſentētię ter pponit eadē littera. Profundiora eñ myſteria dicunt hic qꝫ in alijs. Agit aūt de ſe/ de pplo/et de chriſto. Itē hic deplorat ſpūaliter impugna tionē eccłię a falſis fratrib⁹/q cęteris ē grauior: Vñ equo pal/lido cōpat/Apocł.vj.b. Et ꝓpter h ad aggrauationem doloris littera triplicat. Propha igit ex multiplici flagello miſeriā ſu ſtinēs cōqrit/dicēs: a Ego vir vidēs pauptatē meā.i. ☞ afflictionē ⁊ miſeriā

a Ego vir vidēs ⁊c. Myſtice/exponit h capitulū de Myſtice chriſto: ⁊ allegoria ē h veritas ꝓphię. Vñ litteralis expoſitio nō multū ē cōmēdanda. Licꝫ eñ veritatē habeat: tamē nō eſt multū ędificatoria. Chriſt⁹ igit dr vir. Hiere.xxxj.d. Mlier circūdabit virū. Vir dr a virtute/vl' a vigore/vl' etiā a virore. Eſa.lxiij.a. Gradiēs i mltitudine virtutis ſuę. Ps. Dñs for/ Ps.23.

※ tis ⁊ potēs

Vl' ſic: a Ego vir vidēs/ꝯ cęcos. c Pauptatē/iaia. Ecc's.ix.a. Neſcit hō an odio an amore dign⁹ ſit. Prouer. ※ xxx.a. Stultiſſim⁹

Vel ſic vt dicat plat⁹: a Ego vir. Ecci.vij.a. Noli qrere fieri iudex/niſi virtute valeas irrūpe iniqtates. b Vidēs * pauptatē.

affictionē ꝛ miſeriā. Videſ inquā: a In virga indignatiõis ei⁹.i.ꝑ flagella ꝛ vexatiões ei⁹. Et ꝓpter h̄ etiā ꝑponit Aleph: qꝛ vexatio dat īntellectū. b Me minauit/q̄ſi impotentē ꝛ cecū. c Et adduxit ī tenebras/ captiuitatis ꝛ tribulatiõis: Et ſūt verba ꝓph̄. d Et nõ in lucē/ ꝓſpitatis vl' libertatiſ vl' ſolatij. Incarcerati em̄ adducunt ad lucē/ ad refrigeriū. Vel in ꝑſona hieremię. b Me minauit ꝛ adduxit.i. minari ꝛ adduci ꝑ miſit: d In tenebras ꝛ nõ ī lucē: qꝛ poſit⁹ fuit ī carcere tenebroſo. Hiere.xxxvij.c. Irati ꝓncipes ꝯ hieremiā ceſū eū miſerūt ī carcerē. e Tm̄ ī me vertit ꝛ ꝯuertit manū ſuā: q̄ me ſolū flagellat. Et ē mos dolētiſ vl' flagellati: q̄ nullū aliū ſic̄ ſe reputat flagellari. f Tota die: q̄ſi aſſiduat in me flagella. Vl' Cõuertit manū: qꝛ ī carcere dedit ei ſpm̄ ꝓphandi de emptiõe agri: Hiere.xxxij.b. Sed q̄d ſequat ad ꝯuerſionē man⁹ oñdit/ dicēs. g Vetuſtā fecit pellē meā ꝛ carnē meā.ſ.ꝑ aſſiduitatē ꝟboꝝ ꝛ ꝑ cicatrices vulnerū. h Cõtriuit oſſa mea. q.d. tantū contrit⁹ ſū ꝙ etiā in oſſib⁹ doleo. i Edificauit ī gyro meo.i. in obſidiõe. q.d. nõ trāſitorie obſeſſa ē ciuitas: ſꝫ q̄ſi ſint ibi māſuri in ęternū/ niſi ciuitas capiat/ ita circa eā ędificauerūt. k Et circūdedit me felle.i. amaritudine miſeriaꝝ. l Et labore/ anguſtiaꝝ. Vl' Felle ꝛ labore.i. īterioꝛi ꝛ extīoꝛi tribulatiõe.

a in virgā indignatiõis eius.
b Aleph. Me minauit et ad-
c duxit ī tenebrās ꝛ nõn in lu-
d cē. Aleph. Tm̄ in mē vertit
e ꝛ conuertit manū ſuam tõta
f die. Beth. Vetuſtā fecit pel-
g lem meā ꝛ carnem meā: con-
h triuit oſſa mea. Beth. Edi-
i ficauit in gyro meo: et cir-
k cūdedit me felle et labore.
l

In tenebroſis ** tis ꝛ potēs. Iſte vidit pauptatē q̄druplicē quā ſuſtinuit.

Pauptas chriſti:
- Egeſtatis. Matth.viij.c. Fili⁹ homis nõ habet vbi caput ſuū reclinet. Matth.xxi.b. Relictiſ illis/ abijt foras extra ciuitatē ī bethaniā: ibiq̄ māſit. Et Marci.xj.b. Et circūſpectis oib⁹ cū iā hora eſſet veſptina exijt ī bethaniā.
- Mortalitatiſ/ ī carnis aſſumptiõe. Pſ. Sil' in (Pſ.48.) Spūs. Pſ. Infirmata ē (vnū diues ꝛ paup. (Pſ.30.) ī pauptate virt⁹ mea: Sub hūilitate em̄ ſpūs benigni abſcondit fortitudinē dei.
- Amicoꝝ in paſſiõe. Pſ. Singularit ſum ego. (Pſ.140.)

Zach.ix.c. Ecce rex tu⁹ veniet tibi iuſt⁹ ſaluator: ipſe paup. Primā vidit chriſt⁹ approbādo. Matth.v.a. Beati paupes ſpū. Secūdā patiēdo ꝛ moriēdo. Tertiā ꝯtumelias ꝛ iiurias hūilit ſuſtinēdo. Quartā miſerēdo ꝛ cõpatiēdo. Et nos videre eas debem⁹. Primā approbādo: ſecūdā recogitādo: tertiā imitādo: q̄rtā cõpatiēdo. Propt h̄ q̄tuoꝛ dr.ī.eo.c. Recordare pauptat' ꝛ trāſgreſſiõiſ meę: abſinthij ꝛ fellis. Sꝫ multi h̄ ñ faciūt: de q̄b⁹ Amos.vj.b. Optimo vnguēto deliburi ꝛ nihil cõpatiebant ſup ꝯtritiõe ioſeph. a In v̄ga indignatiõis ei⁹.i. patris/ dic̄ fili⁹: nõ qꝛ habuit indignatiõnē erga filiū/ ſꝫ ꝓpt indignatiõnē tollēdā quā habuit erga hoīes/ ipſū paſſiõi expoſuit: ſic̄ dr Eſa.liij.c. Propt ſcel⁹ ꝓpl'i mei ꝑcuſſi eū: ipſe vulnerat⁹ ē ꝓpt iniq̄tates nr̄as. Zach.xiij.d. Percute paſtorē ꝛ diſꝑgent oueſ gregiſ. Itē moraliter/ hõ hꝫ pauꝑtatē naſcēdo: Vñ nud⁹ naſcit. Iob.j.d. Nud⁹ egreſſus ſū de vtero matris meę. Hāc debet hõ videre vt erubeſcat. Itē moriēdo. Vñ ibidē ſequit: Et nud⁹ reuertar illuc. Hāc debet hõ videre vt timeat. De his duab⁹.j. Timoth.vj.b. Nihil intulim⁹ ī hūc mūdū: haud dubiū qꝛ nec auferre q̄d poſſum⁹. Itē pauptatē gehēnę dꝫ hõ videre vt caueat. Itē viuēdo hꝫ hõ pauptatē. Et h̄ ē multiplex. Sciētię. Hāc dꝫ videre vt ſit ſobri⁹ ī inq̄rēdo. Ro.xij.a. Nõ plus ſaꝑe q̄ꝫ oportet ſaꝑe. Et Eccl.iij.c. Altiora te ne q̄ſieriſ. Itē potētię. Hāc dꝫ hõ videre vt ſe hūiliet/ nõ ſupbiat. Eccl.iij.c. Quāto magn⁹ es hūiliate ī oib⁹. Itē ſanitatiſ. Hāc debet videre vt virt⁹ ī eo roboret. ij. Coriſ.xij.c. Nā virt⁹ ī īfirmitate ꝑficit. Itē amicoꝝ. Hāc debet videre vt ſoli deo adhęreat ꝛ placere ſtudeat. Itē ꝟtutū. Hāc debet videre vt ad meliora attīgat. Hęc oīa ī flagellis dñi videri poſſūt. Vñ ſequit. a In v̄ga indignatiõnis ei⁹. Indignari em̄ videt dñs/ tp̄alia auferēdo/ tribulatiõnib⁹ exponēdo/ ęgritudinib⁹ affligēdo/ dona ſua ſubtrahēdo/ virtutib⁹ ſpoliari ꝑmittēdo.

Moraliter

** xxx.a. Stultiſſim⁹ ſū viroꝝ. Itē pauptatē/ in ꝟtute. Eccl.xj.b. Plus deficiēs ꝟtute. Itē ī ſenſib⁹: qꝛ bruta ſupāt hoīem ī vſu ſenſuū. Linx ī viſu: ceru⁹ auditu: canis odoratu. Pſ. Et lumē oculoꝝ meoꝝ. Itē in ſanitate carnis. Pſ. Nõ ē ſanitas ī carne mea. Pſ.37. Item ī naturali infirmitate: qꝛ inermis eſt hõ. Vñ ab oue mēdicat veſtē: cibū a terra: et ſic de alijſ. Sap.ix.a. Hõ īfirm⁹ ꝛ exigui tp̄is ꝛ minor ad intellectū iudicij ꝛ legū.

* paupertatē. Eſa.xlviij.b. Elegi te ī camino pauptatiſ. a In virga indignatiõis ei⁹: Hoc eſt: qꝛ ꝑ infirmitatē vel tribulatiõnē quā dat de⁹ homi/ videt ſuā pauptatē. Eccl.xxxi.a. Infirmitas grauis ſobriā facit animā. Eſa.viij.c. In manu forti erudiuit me dñs. Multi ecõuerſo vidēt pauptatē in virga indignatiõis: quia indignant ꝛ abomiant pauptatē. b Me minauit. Minare ē ducere. Vñ allegorice/ ſūt ꝟba chriſti: vel moralit/ homis iuſti in tribulatiõe poſiti. c Et adduxit ī tenebras. Eſa.lix.b. Expectauim⁹ lucē/ ꝛ ecce tenebrę: ſplendorē/ ꝛ ī tenebris ambulauim⁹. Hoc eſt/ dominus hominē exponit tribulatiõibus ꝑter ſpem et expectatiõnē. Vl' verba ſunt clauſtralis: b Me minauit ꝛ adduxit in tenebras/ mūdanę ꝓſperitatis. Adducit em̄ domin⁹ aliq̄ñ clauſtralē in tenebras inferiores ꝑ intelligentiā.ſ.ī infernū. Eſa.xxxviij.b. Ego dixi in dimidio dierū ꝛc̄. Et hoc vt timeat. Itē in tenebras exteriores mūdi: de quib⁹ Ioh.j.a. Et lux in tenebris lucet: Et hoc vt eas deſpiciat. Itē in interiores.ſ. ꝓpꝛię ignorantię: vt cum ſe videt/ ſeipſum hūiliet. e Tm̄ in me vertit ꝛ cõuertit manū ſuā/ flagellando grauit. Hāc manū ꝟtit dñs ꝛ ꝯuertit ī ſolos ſanctos: vt corrigat eoſ. Amos.iij.a. Tm̄modo voſ cognoui ex oib⁹ cognatiõib⁹ t̄rę: idcirco viſitabo ſup vos oēs iniq̄tates v̄ras. Hiere.xxx.b. Caſtigabo te ī iudicio vt nõ videariſ tibi innoxi⁹. f Tota die.i. toto tēpore vitę meę. Vita aūt iuſti dicit dies vna. Geñ.j.a. Factū ē veſꝑe ſenij/ ꝛ mane iuuētutis/ dies vn⁹. g Vetuſtā fecit pellē meā ꝛ carnē meā.i. laicos q̄ ꝑ pellē deſignāt: ꝛ clericos q̄ ꝑ carnē: qꝛ pelliſ exterior/ ꝛ caro interior: q̄ vtriq̄ inueterati ſūt in peccatis. Pſ. Filij alieni.i. peccatores/ inueterati ſunt. Et de pelle veteri nõ fiūt boni ſotulares: qꝛ talis pellis nõ tenet ſuturā: Sic antiqui peccatores nõ tenent cõfeſſiõnē ſuam. Loquit autē hic in ꝑſona eccleſię: cuius confuſiõnē deplangit. Unde cõgrue pręponit huic clauſulę/ Beth/ littera: quę interptat confuſio. Et ſi hoc dicit in ꝑſona chriſti: tunc non pro ipſo/ ſed ꝓ membris eius eſt ſermo. Pſ.17. h Cõtriuit oſſa mea. Hoc fit q̄ñ ab humore gratię deſiccant. Prouer.xvij.d. Spūs triſtis exiccat oſſa. Hęc oſſa aliq̄ñ ſuccēdunt igne luxurię ꝛ cupiditatis: ꝛ maxime q̄ñ deſiccata ſūt. Baruch vltiſ.e. dr/ ꝙ mulieres ſuccēdebāt oſſa oliuarū. Oliua eſt eccleſia: cui⁹ oſſa ſunt clerici. Hiere.l.c. Primus comedit eū rex aſſur: ꝛ nouiſſim⁹ exoſſauit eū rex babylõis nabuchodonoſor. i Edificauit ī gyro meo. Et hoc intelligit de chriſto: quē cū laternis ꝛ fuſtibus circūdederūt iudęi: Ioh.xviij.a. Pſ. Circūdederūt me ſic̄ apes: ꝛ exarſerūt ſicut ignis ī ſpinis. Vel de eccleſia: i Edificauit ī gyro meo: quia Cañ.j.b. Filij matris meę pugnauerūt ꝯ me. Ex vna em̄ ꝑte pugnāt tyrāni: ex alia hęretici: ex alia falſi chriſtiani. k Et circūdedit me felle.i. interiori amaritudiē. l Et labore/ exteriori tribulatiõne. Itē de aīa/ moralit: i Edificauit ī gyro meo. Iob.xix.b. Simul venerūt latrones ei⁹: ꝛ fecerūt ſibi viā ꝑ me/ ꝛ obſederūt ī gyro tabernaculū meū. Hõ em̄ triplici circūdat⁹ ē inimico: Diabolo.ſ. cui⁹ pedica in t̄ra abſcõdita ē: ꝛ decipula ſup ſemitā: vt dicit Iob xviij.b. Itē mūdo. Sap.xiiij.b. Creaturę dei factę ſt ī odiū ꝛ tēptatiõnē ꝛ muſcipulā pedib⁹ īſipiētiū. Itē carni q̄ ſp ꝯcupiſcit aduerſū ſpm̄. Gal.v.c. k Et circūdedit me felle.i. remorſu ꝯſcię. Vñ Actiſ.viij.d. In felle amaritudinis ꝛ obligatiõne impietatis video te eſſe. l Et labore/ pęnitētię.ſ.

De chriſto

Pſ.117.

De eccleſia

De animę

Homo triplici inimico circūdatus eſt

 ** In tenebroſis

a In tenebroſis collocauit me q̃ſi mortuos ſēpiternos. Hoc dicit de ſe hieremias: q2 diebus multis fuit in carcere: Hiere. xxxviij. b. Et dic: Quaſi mortuos/ ac ſi diceret: tamdiu dimiſit me/ ac ſi me indignū miſcdia reputaret: ſicut mortui q̄ trāſeūt ad infernū/ ⁊ ſunt ibi in ęternū. Vel de ciuitate hieruſalem: q̄ irreparabilr̄ fuit a romanis deſtructa: nec fuit poſtea in eo loco in q̄ ꝑus erat reędificata. b Circūędificauit aduerſū me: dicit ꝓpheta/ aggerē ad capiendā vrbem. Et dicit: Aduerſū me: q̃ſi nō

B

Al. ⁊ clamarē et rogarem

a Beth. In tenebroſis collocauit me quaſi mortuos ſempiternos. Gimel. Circūędificauit aduerſū me vt nō egrediar/ aggrauauit compedem meū. Gimel. Sed ⁊ cū clamauero ⁊ rogauero/ excluſit orationē meā. Gimel. Concluſit vias meas lapidibꝰ q̃dris: ſemitas meas ſubuertit. Deleth. Vrſus inſidias factꝰ ē mihi/ leo ī abſcōdito.

Item q̃ſiq̧ euacuanť orationes iuſtorū propter merita eorum ꝓ quibꝰ orať. Vñ Hiere. vij. c. Noli orare ꝓ populo iſto: q̃m nō exaudiā te. Item mali nō exaudiunť: quia indigni ſunt. Eſa. j. d. Cū multiplicaueritis

mea ſolū/ ſed me quęrebāt chaldęi vel romani: d Vt non egrediar/ dicit hieremias. Quia Hiere. xxxvij. c. non eſt ꝑmiſſus exire vt iret ad anathot. Vl'/ Vt nō egrediar: dicit ꝓpheta/ libere vl' audacter ⁊ ſine timore. e Aggrauauit cōpedem meū: q̃ſi .ſ. fuit miſſus in carcerē ionathę. Hiere. xxxvij. c. Vel de ꝓpheta factū eſt hoc: q̃ñ ductus eſt ligatꝰ compedibus in babylonem. g Sed ⁊ cum clamauero et rogauero excluſit orationē meā/ ne me exaudiat orātē ꝓ ꝓpheta. Hiere. vij. c. Noli orare ꝓ ꝓpheta hoc: nec aſſumas ꝓ eis laudē ⁊ orationē: ⁊ non obſiſtas mihi: quia nō exaudiā te. h Cōcluſit vias meas lapidibꝰ quadris/ vt effugere nō poſſem. Hoc intelligiť de hieremia: q̄ fuit ↄcluſus ī ergaſtulo lapidibꝰ q̃dris obturato. i Semitas meas ſubuertit: q2 firmiter ſunt obſtructę. k Vrſus inſidias factus eſt mihi/ leo in abſcōdito. Hęc eſt vox ꝓpheta plangentis ⁊ cōquerētis de afflictione quam paſſi ſunt a chaldęis et romanis. Chaldęi enim inſidiati ſunt ſedechię ſicut vrſus: Romani autē ſicūt leo ex improuiſo hieruſalem obſederūt.

Semitas meas

Pſ. 142. a In tenebroſis collocauit me q̃ſi mortuos ſempiternos. Pſ. Collocauit me in obſcuris ſicˀ mortuos ſeculi .i. i vmbra mortis/ in inferno/ in ſepulchro/ ac ſi ibi eſſet chriſtus in ꝑpetuū detinēdus. Vl' de ſanctis exponiť hoc: q̄ a deo videnť derelicti: ſicut illi qui ſunt in inferno: qui appellanť hic mortui ſempiterni. Vñ Baruch. iij. b. Deputatꝰ es cū deſcē-

Pſ. 142. dentibꝰ in infernū. Pſ. Et ſilis ero (verū eſt reputatiōe maloꝝ) deſcēdentibꝰ in lacū. b Circūędificauit. Huic clauſulę ꝑponiť/ Gimel: qđ interpretať plenitudo vel retributio: q2 ꝓpter multitudinē iniquitatū ſuaꝝ eccleſia afflicta dolens exclamat. Et pōt exponi ꝑmo de chriſto: cōtra quē falſas et multas atteſtationes multiplicauerūt iudęi/ ne egredereť de manibꝰ pilati. Multi em̄ falſi teſtes ſurrexerūt: quoꝝ nō erāt cōuenientia teſtimonia. Vñ dicit: Circūędificauit/ ꝓpheta meus: dicit chriſtꝰ: c Aduerſū me/ teſtes falſos: d Vt nō egrediar/ de manibꝰ pilati illęſus. Vel hoc dicit: q2 poſuerūt cuſtodes ad ſepulchrū: Vñ/ Vt nō egrediar/ de ſepulchro .i. nō conſurgā. e Aggrauauit/ pilatus: f Cōpedē meū: q2 etſi a iudęis ligatus/ a pilato tamē grauiť flagellatus. Vel moraliť: q2 cōtra animā diabolꝰ circūędificat/ ne poſſit egredi de peccato ꝑ cōfeſſionē/ vel ad bonā operationē. Facit em̄ foſſatū cupiditatis/ muros obſtinatiōis/ turres elatiōis/ baliſtas detractiōis. Vnde Mich. j. c. Non eſt egreſſa quę habitat in exitu. Aggrauauit cōpedē meū: Quę ē triplex. Culpę. Pſ. Dñs ſoluit cōpeditos. Itē pęnę. Pſ. Vt audiret gemitus cōpeditoꝝ. Itē gratię. Ecci. vj. c. Iniįce pedē tuū in compedes illiꝰ. Dñs autē aggrauat compedē culpę/ ꝑmittendo cadere de peccato in peccatū. Item pęne/ miſerias noſtrę mortalitatis multiplicando. Item gratię/ ꝑceptis conſilia addendo. g Sed ⁊ cum clamauero et rogauero excluſit orationem meam. Hoc de chriſto: qui clamauit ad patrē cum orauit/ dicens: Pater ſi fieri poteſt tranſeat a me calix iſte: Matth. xxvij. d. Tamen non eſt exauditus: vt ſic nos doceret/ ꝙ non oportet vt nos exaudiamur in omnibꝰ quę rogamus. Moraliter: Exclamat homo ⁊ non exaudiť: hoc frequēter eſt ad bonum ſuum. Vñ Paulus petijt ſtimulum amoueri a ſe: et non eſt exauditus. ij. Corinth. xij. c. Tanto amplius homines exaudiuntur ad meritum/ quanto non exaudiuntur ad votum. Et notandum ꝙ aliquando homo non exauditur/ propter modum petendi. Iaco. iiij. a. Petitis ⁊ non accipitis: eo ꝙ male petatis. Roma. viij. c. Neſcimus quid oremus prout oportet.

Moraliter

Triplex cōpes

Pſ. 145.

Pſ. 101.

Moraliter

orationes veſtras non exaudiā: Manus em̄ veſtrę ſanguine plenę ſunt. Et nota ꝙ oratio fidelis eſt aduocatus ad dominū. Hunc deus pro nobis ſuſcipit ſi amici eius fuerimus. Hinc eſt ꝙ pęnitens clamat: Intret in conſpectu tuo oratio Pſ. 87.
mea domine: h Concluſit vias meas lapidibus quadris. Hic innuitur quare aliquando excludatur oratio: quia vię noſtrę concluſę ſunt peccatis. Ecci. xxj. b. Via peccantium complantata lapidibus. Dicunť autē peccata lapides propter ponderoſitatē. Vñ Zach. v. c. Iniquitas ſedet ſuper talentū plumbi. Itē quadri ꝓpter firmitatē. Qđ em̄ quadrū ē/ ſtabile eſt et non facile moueť. Hęc quadratura eſt quattuor dies laçari: Ioh. xj. e. Cogitatio .ſ. peccati/ locutio/ opus ⁊ cōſuetudo. Quadrāt aūt peccata. Deliberatio. Oſee. iiij. d. Separatum eſt cōuiuiū eorum: vt .ſ. deliberarent de faciendo peccato. Item ꝓcuratio/ vbi labor eſt. Hiere. ix. b. Vt inique agerent laborauerūt. Et Prouer. ij. c. Lętantur cum malefecerint. Item cōſuetudo. Hiere. ij. g. Q̃ vilis facta es nimis iterans vias tuas. Item obſtinatio. Prouerb. xviij. a. Cum impius venerit in ꝓfundum peccatorū/ cōtemnit. Iſti lapides terrā cordis infructuoſam reddūt. Eſa. lxij. d. Planū facite iter: ⁊ colligite lapides. Verum eſt ſi vultis ꝙ ager fructificet. i Semitas meas ſubuertit. Semitę ſunt cōſilia. k Vrſus inſidians factus ē mihi/ iudaicus populus/ dicit chriſtus. Hoc fuit quādo miſſis ſeruis ſuis cum herodianis quęrebāt a domino: Licet cenſum dare cęſari an non: Matth. xxij. b. Sic ḡ latenter inſidiabanť ei. l Leo Pſ. 21.
in abſcondito. Pſ. Aperuerūt ſuper me os ſuū ſicut leo. Vrſus fraudulēter inſidians: leo crudeliter affligens. Bene autē huic clauſulę ꝑponitur/ Deleth: quę interpretať pauper vel ianua: per hoc ſignificať timor: qui eſt ianua in cęlū. Ecci. j. b. Initium ſapiētię timor dñi. Eſa. xxvj. d. A timore tuo dñe cōcepimus et quaſi parturiuimꝰ et peperimꝰ ſpiritū Moraliter
ſalutis: Et hic agiť de timore. Moraliter. Vox eſt cuiuſlibet iuſti mala mūdi cōſiderantis: Quędā em̄ patiens ꝑ inſidias: quędā per violentiā/ dicit: k Vrſus inſidians factus eſt mihi/ dominꝰ .ſ. q̃ſi ꝑ fraudulentos in populū ſuum deſęuit. l Leo in abſcondito: quādo ꝑ potentes ⁊ fortes. Oſee. xiij. c. Occurrā eis quaſi vrſa captis fętibus ⁊ dirumpā interiora iecoris eoꝝ. Vel/ k Vrſus inſidias factus eſt mihi/ diabolus. Vrſus em̄ debilis eſt in capite: ſed fortis in brachijs: fortior in lumbis: Sic diabolꝰ debilis eſt in ꝑncipio ſuggeſtiōis: Etiā q̃ñ iā ↄſenſit homo ſuggeſtioni adhuc debilis eſt diabolꝰ ante ꝑpetrationē operis: ſed ꝑ opꝰ fit fortior: ⁊ ꝑ placentiā fortiſſimꝰ. Sicut ḡ inimicꝰ ꝑcutiēdus ē a parte debiliori: ſic diabolꝰ in ꝑncipio ſuggeſtiōis reprimēdꝰ. Geñ. iij. c. Ipſa cōteret caput tuū: q2 ſi brachijs operis mali nos amplectiť/ magnū ꝑiculū ē: ſ3 maximū ſi nos recipit ī lūbis placētię peccati. Iob. xl. b. Fortitudo eius in lūbis eius. l Leo in abſcōdito. De leone dr̄ ꝙ paruulū ⁊ hūiliatū non lędit: ſic diabolꝰ ſola vinciť hūilitate. Cañ. iij. c. Quę eſt iſta q̄ aſcēdit/ vt victrix .ſ. q̃ſi virgula fumi ex aromatibꝰ myrrhę et thuris: ⁊ vniuerſi pulueris pigmentarij. Vnde dauid: q2 humilis fuit/ ad litteram/ vrſum ⁊ leonē interfecit. j. Reg. xvij. d. Paſcebat ſeruꝰ tuus gregē patris ſui: et veniebat leo vl' vrſus ⁊ tollebat arietē de medio gregis ⁊c. Et ita moraliť ſignificat quēlibet iuſtū hūilē: q̄ leonē ſupbię ⁊ vrſū gulę vicit.

Semitas meas

a Semitas meas ſubuertit.i.firmiter obſtruxit ſoſſatis ne ego effugerē. b Et cōfregit me/fame/peſte/& gladio: vt in me nulla remaneret fortitudo. c Poſuit me deſolatã. Vox ē hieruſm q̃ deſolata fuit:q2 amiſit regē/pncipes/& ꝓphas/ & ſacerdotes. d Tetendit/ dñs.ſ. e Arcũ ſuũ.i.exercitũ chaldeorũ ad me ꝑcutiendũ. Et hic innuit ꝑ quos facta fuerit deſolatio:quia per chaldeos/qui erant ſagittarij. f Et poſuit me quaſi ſignum ad ſagittam/vt percuterer ab eis. h Miſit in renibus meis filias pharetre ſue: id eſt ſagittas.

a Deleth. Semitas meas ſub
b uertit & ↄfregit me:poſuit me
c deſolatã. Deleth. Tetendit
e f arcũ ſuũ: et poſuit me q̃ſi ſi
g gnũ ad ſagittã. He. Miſit i
h renib⁹ meis filias pharetre ſue.

Factus ſum in deriſum

a Semitas meas ſubuertit. Vox eccleſie vel religionis. Semita compendiũ ē veniendi ad deũ: Hec eſt impletio conſiliorũ/ vel regula clauſtraliũ. Prouer.iiij.b. Ducam te ꝑ ſemitas equitatis. Has ſubuertit domin⁹:qñ regulã clauſtraliũ ſuberti ꝑmittit. Eſa.xlj.a. Semita in pedibus eius.i. in religioſis nõ apparebit/ ꝓpter opera eorũ polluta.j.Reg. xxj.b. Via hec polluta eſt. b Et cõfregit me/ꝑmittendo ſubijci demonibus. Eſa.lj.g. Poſuiſti vt terram corpus tuũ:& quaſi viam trãſeuntibus. c Poſuit me deſolatam.i.ſine cõſolatione ꝑlatorũ:qui magna ſunt cauſa deſolationis cum deberent cõſolari. Ecci.xxxvj.d. Ubi non eſt ſepes.i.cuſtodia prelatorũ/diripiet poſſeſſio. Eſa.v.b. Auferã ſepem eius & erit in direptionē. d Tetendit arcũ ſuũ.i. crucem. f Et poſuit me/deus pater:dicit chriſtus: g Quaſi ſignũ ad ſagittam: ad litterã: quãdo vnus militum lancea aperuit latus eius: Joh.xix.f. Vel/ d Tetendit/iudeus.ſ. e Arcum ſuũ.i.dolum & fraudem. Hiere. ix.a. Extenderũt linguas ſuas vt arcũ mendacij & non veritatis. f Et poſuit me quaſi ſignũ ad ſagittã:quando blaſphemabãt eum iudei. Hiere.ix.b. Sagitta vulnerãs lingua eorum:dolum locuta eſt. Item dñs/ d Tetendit ar-
Pſ.7. cum ſuũ:qui eſt dies iudicij. Pſ. Niſi cõuerſi fueritis gla-
Pſ.57. diũ ſuũ vibrabit/arcũ ſuũ tetẽdit &c. Et alibi. Dediſti metuētib⁹ te ſignificationē &c. f Et poſuit me quaſi ſignũ ad ſagittã.i. ſagittã ad ſignũ. Ille em̃ q̃ emittit ſagittam ad ſignũ non ſemꝑ ꝑcutit: Sic dñs cõminatiões quas peccatoribus ꝓnunciat nõ ſemꝑ infligit: ſed illos qui non conuertunt feriet in iudicio. Sap.v.d. Ibunt directe emiſſiones fulgurũ & tanq̃ habene curuato arcu nubiũ exterminabunt:& ad certum locũ inſilient. Itẽ ſacra ſcriptura eſt arcus: cui⁹ cornua flectunt:mediũ aũt nõ mutat:q2 cerimonialia & legalia mutata ſunt: moralia ṽo quaſi in medio exiſtentia ꝑmanẽt. Et iſte arcus debet teneri in manu.i.opere impleri. Job.xxix.d. Arcus me⁹ in manu mea inſtaurabit. Ex hoc arcu emittunt tres ſagitte. Prima eſt cõminatiõis/ que timorē incutit. Secũda ꝓmiſſionis/ que ad amorē allicit. Tertia exhortationis/que conſolationē inducit. Hũc arcũ quidã remittunt ſolũmodo: qui.ſ. vitia palpant. Quidã intendũt tm̃.ſ.qui nimis exaſperant. Quidã intendũt in alijs nimis exaſperando: ſed remittunt in ſeipſis nimis ſibi parcendo. Boni autẽ prelati remit-
Pſ.77. tunt compatiẽdo: intendunt corrigendo. Pſ. Filij ephrem intendẽtes & mittentes arcũ cõuerſi ſunt in die belli. Sic igit patet q̃ quattuor modis accipit arcus. Eſt enim ipſa crux: Geñ.ix.b. Ponã arcũ meũ i nubib⁹ celi. Itẽ dolus iudeorũ. Itẽ dies iudicij. Itẽ ſacra ſcriptura. Itẽ chriſt⁹ quito modo ſic iã dicet. Sequit/ f Et poſuit me q̃ſi ſignũ ad ſagittã. Hoc dic:q2 poſtq̃ dñs arcũ ſacre ſcpture tetẽdit i manu ꝑdicatoris/nõ debet a ꝓpoſito deſiſtere quouſq̃ aĩa pctõris vulneret ſagitta ꝑdicatiõis. De q̃ vulneratiõe dicit Cant. v.b. Percuſſerũt me & vulnerauerũt me:tulerunt palliũ meũ cuſtodes murorũ.ij.Reg.j.d. Sagitta ionathe nunq̃ abijt retrorſũ. Jonathas intꝑretat donũ columbe. Hic ē ꝑdicator vl ꝑlat⁹: q̃ ſagitta ꝑdicatiõis debet interficere beſtias pctõrũ & fugare demones. Eſa.xiij.d. Suſcitabo ſup vos medos qui argentũ non querant nec aurum velint:ſed ſagittis inter-

ficiẽt paruulos.i.peccatores:qui magnitudinē virtutũ amiſerũt. Vadit autē ſagitta eius retrorſum:qui alios reprehendit de vitio quo ipſe laborat. Et tunc eſt arcus doloſus: de quo Oſee.vij.d. Facti ſũt quaſi arcus doloſus. Item arcus/chriſtus:quē deus pater tetendit in cruce. Zach.ix.c. Extendam mihi iudã.i.chriſtum quaſi arcũ. Pſ. Po- Pſ.17.
ſuiſti vt arcum ereum brachiũ meũ. Arcus dum extendit curuat: ſic chriſtus/quia in eo ꝑ chordã miſericordie ꝑmũ cornu.ſ. deitatis curuatũ fuit i incarnatiõe/quãdo iclinauit celos & deſcẽdit. Secũdũ cornu.ſ.humanitatis curuatũ ē in paſſione: qñ inclinato capite emiſit ſpm̃. Sicut em̃ in arcu Job.19.f.
nubiũ duplex eſt color/igneus & aquaticus: ſic in cruce de arcu.i.chriſto ꝓfluxit ſanguis & aqua: Joh.xix.f. Et de h̃ arcu dicit Ecci.xliij.b. Vide arcũ & benedic eũ qui fecit illũ:valde ſpecioſus eſt in decore ſuo: Gyrauit celũ in circũitu glorie ſue:manus excelſi aperuerũt illũ. Hoc arcu extenſo/ f Poſuit/domin⁹ eccleſiã/vel animã fidelem: g Quaſi ſignũ ad ſagittã/ vt ſagittis amoris ex hoc arcu emiſſis vulneraret eam. Unde Cañ.iiij.c. ſm aliã tranſlationē: Vulnerata charitate ego ſum. Job.vj.a. Sagitte dñi in me ſunt: quarũ indignatio ebibit ſpiritũ meũ. Vl põt exponi de prelato:qui Aliter
dicit arcus domini:quia ꝑ illũ domin⁹ defendit eccleſiã. Hic arcus tendit/qñ ꝑlatus eligit. Unde dicit eccleſia/ d Tetẽdit arcũ ſuũ/domin⁹.ſ.id eſt elegit ꝑlatum. f Et poſuit me quaſi ſignũ ad ſagittam/emittendã ab arcu. Verba ſũt prelati. Sagitte ſũt ꝓbẽde: Emiſſio ſagittarũ/collatio ꝓbendarũ. Sed hodie ē de eccleſia/ ſicut fit de ludis puerorũ: quia pueri colligunt ſagittas.i. pueri recipiunt: non dico tm̃ ꝓbendam/ ſed prebẽdas.j.Reg.xx.d. dixit ionathas ad dauid: Ecce ego mittam tres ſagittas iuxta eum & iaciam quaſi exercens me ad ſignum. Mittam quoq̃ & puerum dicẽs ei: Aliter
Vade & affer mihi ſagittas. Item de anima penitente:cuius ſagitte ſunt tribulatio et flagella. Job.xvj.c. Ego ille quõdam opulentus repente contritus ſum:confregit me & poſuit me quaſi i ſignum: circũdedit me quaſi lãceis ſuis. Item arcus eſt religio:cuius lignum eſt regula:chorda inſtitutiones: ſagitte cilitiũ/ cib⁹ oratiões/ lectiones/meditationes:q̃ molliũt corda ad amorē dei. Job.xxiij.d. De⁹ molliuit cor meũ. Sequit. h Miſit in renibus meis filias pharetre ſue. Huic clauſule ꝑponit/ He:q̃ intꝑretat viuo:vl eſſe. Et recte: q2 hic agitur de tribulatiõib⁹ chriſti & eccleſie:q̃ faciũt ipſã bene eſſe & recte viuere. Primo igit poteſt exponi ſic de chriſto:cuius renes ſunt humanitas: pharetra ſynagoga: filie pharetre ſputa/ colaphi/ conuitia. Hiere.ix.c. Sagitta vulnerans lingua eorum:dolũ locuta eſt. Vel renes ſunt clerici: qui debẽt generare alios per ꝑdicationem:& bonũ exem-
plum. Pſ. Quoniã lumbi mei impleti ſunt illuſionibus. Cle- Pſ.37.
rici enim maxime deludunt et derdent eos qui penitentiam agunt. Item mulier eſt pharetra:filie eius/impudicus intuitus/inceſſus inhoneſt⁹/ſermo inflãmat⁹. Eſa.xiiij.g. De radice colubri egredietur regulus.& ſemen eius abſorbens volucrem. Radix mulier:coluber diabolus:regulus qui ſolo viſu et flatu interficit/ſignificat allocutionē impudicam & intuitum:ſemen eſt luxuria:volucris clericus qui abſorbet. Prouerb.vij.b. Conſidero vecordem iuuenem qui tranſit ꝑ plateas iuxta angulũ: Et ecce occurrit illi mulier i ornatu meretricio ꝓparata ad decipiendas aĩas. Apprehẽſumq̃ deoſculatur iuuenē & procaci vultu blandit: Irretiuit em̃ eũ multis ſermonibus & blanditijs labiorum protraxit illum. Statimq̃ eam ſequit quaſi bos ductus ad victimã. Predicta tela ſunt tria tela pharetre ioab:que affixit in corde abſalon.ij.Reg. xviij.c. Joab inimic⁹ interpretat. Hi renes ſune infirmitatis aut grauis tribulationis refrenant. Job.xij.c. Et precingit fune renes eorũ. Itẽ per renes delectatio:per filias pharetre tribulatio: quia iuſtus in tribulatiõe ſemper debet delectari. Jaco.j.a. Oẽ gaudiũ exiſtimare fratres &c. Deut.xxxiij.c.

Inundatiõe maris

a He. Fāct⁹ ſum in deriſum
b omi pplo meo: cānticũ eorũ
c tota die. He. Replēuit me
d amaritudinib⁹: inebriāuit
e me abſinthio. Vau. Cōfrē-
f git ad numeꝝ dēntes meos:
g cibāuit me cinere. Vau. Et
h repūlſa eſt aīa mea: ōblit⁹ ſũ
i bonoꝝ. Vau. Et dixi/ pèrijt
k finis me⁹/ ⁊ ſpēs mea a dño.

a Factus ſum in deriſum omi pplo meo. Hoc de ſe dicit hieremias: quē iudei irridebāt/ qñ ꝑdicebat hierlm eſſe obſidendā. b Canticũ eoꝝ tota die. Hoc etiā legit̃ de Job. xxx. b. Nũc in eoꝝ canticũ verſus ſũ: ⁊ fact⁹ ſum eis in ꝓuerbiũ. c Repleuit me amaritudinib⁹/ tribulatiōis ⁊ anguſtię. Verba ſũt ꝓplī: qui in magna fuit afflictiōe/ qñ hieruſalē obſidebat̃. d Inebriauit me abſin- thio/ anguſtijs. ſ. ⁊ ne- Al. ⁊ ama- ritudine ceſſitatib⁹: ſicut ꝓmi- ſerat Hiere. ix. c. Ci- babo ꝓplm iſtũ abſin- thio: ⁊ potũ dabo ei aquā fellis. e Cōfregit ad numeꝝ dentes meos. i. ita grauit̃ me afflixit/ ac ſi dētes meos tra- heret ſingillatim. g Cibauit me cinere. i. oīm pęnaꝝ gene- re me afflixit. h Et repulſa eſt aīa mea. q. d. adeo artat⁹ ſum cibi penuria vt fere exiret de corpore meo anima mea. i Oblitus ſum bonorũ. Hoc dicit: qꝛ memoria bonorũ inter ſupplicia cito tollit̃. k Et dixi. Plangit hic ꝓpheta dolorē ſuũ et ꝓplī. Vñ ad cumulũ doloris ſubiũgit: Et dixi perijt finis me⁹. i. illud qđ in fine ſperabā. ſ. redit⁹ de capti uitate. Et hoc verũ eſt de ea quę facta eſt p romanos. m Et ſpes mea a domino/ reuertēdi. ſ. Quia h̄ erat grauiſſimũ:

Recordare ⁊c.

Inundatione maris quaſi lac ſugent. a Factus ſum in deriſum omni populo meo: dicit chriſt⁹. Hiere. xx. b. Factus ſum in deriſum tota die. Job. xxx. a. Nunc derident me iuniores tēpore. Hoc facit qui venit ad confeſſionē: ⁊ non habet ꝓpoſitũ dimittendi peccata. Et eſt ſimilis iudęis: qui coram domino flectebant genua/ alapis eum cedentes ⁊ eum ſalutantes. b Canticũ eorum tota die. Ad litterā: de domino tota die cantant̃ cantilenę/ hymni. ſ. et proſę: q̄ ad fle tum debeant nos mouere: Sed ecōuerſo/ multi ea vertunt in canticũ. Eſa. xxiij. c. Poſt ſeptuaginta annos erit tyro quaſi

Moralit̃ canticũ meretricis. Moraliter: a Factus ſum in de- riſum ⁊c. dicit iuſtus. Job. xij. a. Deridet̃ iuſti ſimplicitas.

Ps. 30. Ps. Factus ſum opprobriũ vicinis meis valde ⁊c. b Can ticũ eorũ tota die. Job. xxx. b. Nũc in eorũ canticũ ver- ſus ſum: ⁊ factus ſum eis in prouerbiũ. c Repleuit me amaritudinib⁹/ paſſiōis: dicit chriſtus. d Inebriauit me abſinthio. i. iebriare. i. potare voluit: qñ iudę⁹ ſibi vinũ

Ps. 68. myrrhatũ dedit: Marci. xv. b. Ps. Et dederũt in eſcā meā

Moraliter fel. Moraliter/ de eccleſia: c Repleuit me/ dominus amaritudinib⁹. i. repleri ꝑmiſit. Hęc amaritudo eſt rancor ⁊ odium. Act. viij. d. In felle amaritudinis ⁊ obligatiōe ini- quitatis video te eſſe. Itē ē amaritudo oris. ſ. ꝯtentio/ prouo- catio/ illuſio. Exo. j. c. Affligebāt ęgyptij filios iſrl̄ illudētes eis ⁊ inuidentes atq̄ ad amaritudinē ꝑducentes animas eo- rum. d Inebriauit me abſinthio. i. multiplici puncti- one cōſcientię. Job. xxx. a. Radix iuniperoꝝ cibus eorũ. Et Oſee. ix. b. Deſiderabile argentũ eorum vrtica hereditabit. e Cōfregit ad numerũ dentes meos. Huic clauſulę ꝑponit̃/ Vau: q̄ interpretat̃/ nō ē ille. Et hoc bene: quia hic plangit ꝓpheta/ eo q̄ ipſe nō eſt cũ domino. Dentes eccleſię de quibus hic loquit̃ ſunt apoſtoli. Cant. iiij. a. Dentes tui ſicut grex tonſarum quę aſcenderũt de lauacro. Oues tonſę/ apoſtoli paupes: Oues lotę/ apoſtoli ſpũſancto pleni. Hi in paſſiōe fracti ſunt: qñ ibi dñm reliquerũt/ abeuntes in ꝓpria: Job. xvj. g. g Cibauit me cinere: dicit chriſt⁹/ vel eccle ſia. i. vno ſolo latrone: qꝛ i die paſſiōis/ vt dr̄/ dñs nō niſi vnũ latronem comedit. Et latro dicitur cinis: qꝛ ſicut cinis relin- quit̃ ab igne: ſic ⁊ ipſe fuit a peccatis relictus: et tunc ipſe ea reliquit. Et p hũc ſignificant̃ illi q̄ nunq̄ dimittũt peccare: et tñ in fine vitę viſitant̃ a dño. Hic eſt coruus qui in torrente carith. i. in aſperitate ⁊ duricia paſſiōis pauit heliā. i. chriſtũ. iij. Reg. xvij. a. Vel/ f Dentes/ ſunt religioſi. Geñ. xlix. b. Dentes eius lacte candidiores. Dentes dicuntur religioſi ꝓpter multas ꝓprietates dentiũ. Sunt eñ dentes candidi/

Dentes dicunt̃ religioſi ꝓpter ꝓprietates mul tas dentium

fortes/ carnē nō habēt/ corio carēt/ nihil intra ſe pati poſſunt/ nō eſt dolor ſicũ dolor eorũ/ clauſi ſũt labijs ne videant̃/ turpe eſt cũ vident̃ niſi ridendo/ toti corpori cibũ maſticant/ nullũ saporē inde ſibi retinent: non facile cōſumunt̃/ p ordinē poſiti ſunt/ ſupiores ⁊ inferiores ſunt: ⁊ q̄uis inferiores ſępe moue- ant̃/ ſupiores nunq̄. Sunt ḡ religioſi can- didi: qꝛ qđ illis ē can- didius q̄ peccata cogi tationũ vt actionum deplorāt: j. iiij. b. Cā- didiores naçarei eius niue: nitidiores lacte. Itē fortes. Quid eñ illis fortius: quibus tribulatio ꝓ ſolatio/ contumelia pro glo- ria/ inopia ꝓ abundantia ducitur: Eſa. xl. g. Qui ſpant in do mino mutabũt fortitudinē: aſſument pennas ſicut aquile ⁊c. Itē carnē nō habēt: qꝛ i carne poſiti/ carnis obliti/ audiũt ab aplo: Vos in carne nō eſtis/ ſed in ſpũ: Roma. viij. b. Item corio carent: qꝛ nitorem et diſtenſionē humanaꝝ ſollicitudi- nũ nō habētes/ in pace in idipſum dormiētes quieſcũt. Item intra ſe nihil pati poſſunt: qꝛ nec parũ aliquid in ſua cōſciētia remanere ꝑmittunt. Hiere. vj. a. Specioſę ⁊ delicatę aſſimi- laui filiā ſion. Delicata eñ nihil duri pōt pati. Item non eſt dolor ſicut dolor dentiũ: quia nihil tam horribile ſicut mur- mur ⁊ diſſenſio in religiōe. Vnde. s. j. d. O vos oēs q̄ trāſi- tis p viā. i. ſeculares: attēdite ⁊ videte ſi eſt dolor ſicut dolor meus. Itē clauſi ſũt labijs ne videant̃: ſic clauſtrales i clau- ſtro. s. eodē. a. Circũędificabit aduerſũ me ne egrediar. Itē turpe eſt videre eos niſi ridendo: qꝛ nihil eſt turpius q̄ clau- ſtralē per vicos ⁊ caſtella diſcurrere/ niſi charitas ſit in cauſa quę operit multitudinē peccatoꝝ. j. Pet. iiij. b. Itē toti cor- pori cibũ maſticāt: qꝛ ipſi ꝓ toto corpe ecclię. ſ. tā ꝓ viuis q̄ ꝓ mortuis orare ſũt cōſtituti. Itē nullũ saporē inde retinēt: qꝛ nullā inde ſibi aſſumũt gloriā: ſꝫ dicũt: Nō nobis dñe nō Ps. 113. nobis. Itē nō facile ꝯſumunt̃: qꝛ quāto annoſiores: tāto fer- uētiores. Deut. xxxiij. d. Sicut dies iuuētutis tuę: ita ⁊ ſene- ctus. Itē in ordine poſiti ſũt. Vbi eñ erit ordo/ niſi vbi vigi lare ⁊ dormire/ comedere et bibere/ ambulare ⁊ quieſcere: et vbi oīa in numero/ pōdere ⁊ mēſura ꝯſtituunt̃: Sap. xj. d. Supi- ores ⁊ iferiores ſũt: qꝛ ibi ſũt ſubditi ⁊ ꝑlati: Quoꝝ etſi infe- riores mouent̃ aliqñ ad iram/ vel hmōi: tamē ſupiores nunq̄ debēt. Sic exponit beat⁹ Berñ. Hi dētes quotidie frāgunt̃: qñ de die in diē remittunt̃. Refrigeſcit eñ charitas multorũ: Matth. xxiiij. b. Et reddit̃ ratio: quia. ſ. ſunt ſeipſos aman- tes. ij. Timoth. iij. a. Et qꝛ omnes q̄ ſua ſunt quęrũt/ nō quę ieſu chriſti: Phil. ij. c. g Cibauit me cinere.

Cinis
- Pęnitentia. Job. xlij. a. Pęnitentiā ago in fauilla ⁊ cinere. Eſa. lxj. a. Corona pro cinere.
- Vilitas corruptionis noſtrę. Eccl. x. b. Quid ſuper- bis terra ⁊ cinis? Geñ. xviij. d. Loquar ad dominũ meũ cum ſim puluis ⁊ cinis.
- Memoria mortis. Geñ. iij. d. ſꝫm aliā litterā. Cinis

es ⁊ in cinerē reuerteris. h Et repulſa eſt anima mea/ a chriſto: qui eſt vita. Joh. xiiij. a. Ego ſum via/ veritas et vita. Ps. Longe a peccatoribus ſalus. Multi ⁊ a multis le- Ps. 118. guntur fuiſſe repulſi. Quidā a ſcrinio maieſtatis dei. Vñ Cañ. vj. b. Auerte oculos tuos a me: qꝛ ipſi me auolare fecerunt. Ps. Accedet homo ad cor altum ⁊c. Item quidā a ſacerdo- Ps. 63. tio. Oſee. iiij. b. Quia tu repuliſti ſcientiā: ⁊ ego repellam te ne ſacerdotio fungaris mihi. Item a ſanctitate. s. ij. c. Re- pulit domin⁹ altare ſuum. Item a ligno vitę vel a paradiſo adam. Geñ. iij. d. Ne forte ſumat de ligno vitę. i Oblit⁹ ſum bonorũ/ cęleſtiũ/ infixus in terrenis. Ps. Infix⁹ ſum Ps. 68. in limo profũdi. Vnde manaſſes/ qui interpretat̃ obliuio/ na- Geñ. 41. g. ſcitur in ęgypto. k Et dixi: quaſi deſperans: l Pe- rijt finis meus: id eſt ad bonum finem peruenire me non ſpero. Geñ. iiij. c. Maior eſt iniquitas mea q̄ vt veniam me- rear. m Et ſpes mea a dño. ſ. perijt/ cum tamē debeat q̄libet dicere illud Geñ. xlix. c. Salutare tuũ expectabo dñe.

Recordare paupertatis

a Recordare ⁊c. Sicut dicit Glo. expoſitis incõmodis
beniuolẽtiã captat iudicis a pſona ſua/ ⁊ iudicis ⁊ aduerſarij.
Unñ vox eſt hic ꝓphete/ vel ꝓpli cõuertẽtis ſe ad dñm ⁊ ipſum
deꝓcantis. a Recordare/ domine deus: b Paupta/
tis: in qua ſũ in captiuitate. c Et trãſgreſſiõis meȩ.i.
pȩnȩ quã patior ꝑ trãſgreſſiõe. d Abſinthij et fellis.i.
amaritudinis ſeruitut ⁊ ꝯtumeliaꝝ q̃ mihi irrogant ab hoſti
bus meis: Et ſic a pſona ſua captat beniuolentiã. Sʒ qꝛ ꝑ af/
flictiones poſſet deſpare: ꝓpẽ hoc cõſequẽter recolit bñficia
dei/ dicens: e Memoria memor ero/ beneficioꝝ dei.
f Et tabeſcet in me anima mea/ admirans benignita/
tem dei. Unde/ Hȩc recolens in corde meo/ in deo
ſperabo. Et h̃ magis

a Zai. Recordare paupertatis
b
c et tranſgreſſiõis meȩ: abſin/
d
e thij ⁊ fellis. Zai. Memoria
f memor ero: ⁊ tabeſcet in me
g aĩa mea. Zai. Hȩc recolẽs i
h
i corde meo/ in deo ſperabo.

eſt extorſio litterȩ q̃ꝫ
vera expoſitio. Ipſa
eñ allegoria de chri/
ſto eſt hic veraciter
ſenſus litteralis. k
Miſericordiȩ do/
mini/ quia nõ ſu/
m⁹ cõſumpti.i.oñs
in captiuitate chaldȩ/
orum occiſi/ qui bene merueramus ꝑ peccata. Sed hoc fecit
domin⁹: l Quia non defecerũt miſeratiões eius:
Et ſic cõparat beniuolentiã a pſona iudicis. m Noui ⁊c.
Vox eſt dñi conſolantis populũ. Noui diluculo.i. cito/
qñ ad me clamaſti/ laborem tuũ ⁊ patientiã approbaui. Et q̃
n Multa/ vel/ magna eſt fides tua/ ꝑ quã nõ defeciſti/ ſ
me expectaſti. Et ſequit̃ reſpõſio ꝓpli vel ꝓphetȩ. o Pars
mea dñs/ dixit aĩa mea.q.d. partẽ nõ habeo i t̃ra: qꝛ ca/
ptiuat⁹ ſũ: p Propterea expectabo eũ/ vt liberet me: qꝛ/
Bonus eſt dñs

a Recordare paupertatis ⁊c. Dicit chriſtus: qui fuit
pauper in ingreſſu mũdi. Unde: in aliena domo natus eſt/ et
pãnis vilibus inuolutus: Luc.ij.b. Et hoc vobis ſignũ: in/
uenietis infantem pannis inuolutũ et poſitum in p̃ſepio. Itẽ
pauperior in ꝓgreſſu: quia etiã domũ alienam ad manendũ
non habuit. Matth.viij.c. Vulpes foueas habent ⁊ volu/
cres cȩli nidos: filius autẽ hoĩs non habet vbi caput ſuum
reclinet. Pauperrim⁹ in egreſſu a mũdo: quia tunc nec veſtes
nec domũ/ nec etiam ſocios habuit. Job.i.d. Nudus egreſ/
ſus ſum: Et hoc contra auariciã/ quam ſecũ crucifixit. c Et
tranſgreſſiõis meȩ. Hoc dicit/ ſicut ſolet dici de amico/
quãdo laborat pro alio/ maxime in vilibus: q̃ ipſe facit exceſ/
ſum: Sic dominus tota nocte ante paſſionem laborauit in vi/
libus pro nobis. ſ. in purgatione noſtrorum peccatorum: et
tandem in die ſequenti fecit magnũ exceſſum/ quando voluit
crucifigi. Luc.ix.d. Erant autẽ moyſes ⁊ helias viſi in ma/
ieſtate: et dicebant exceſſum eius quem completurus erat in
hieruſalẽ: Et ſic ſecum crucifixit ſuperbiã. d Abſinthij
⁊ fellis. Marci.xv.b. Dabant ei bibere vinum myrrhatũ:
Et ſic crucifixit luxuriã. Et reſpondet iuſt⁹ huic admonitio/
ni quam facit nobis domin⁹/ dicens: e Memoria me/
mor ero.i. aſſidue memorabor dominicȩ paſſionis. Heb.
xij.a. Recogitate eum qui talẽ ſuſtinuit a peccatorib⁹ aduer/
ſus ſemetipſum contradictionẽ: vt nõ fatigemini animis ve/
ſtris deficientes. Ecci.xxix.c. Gratiã fideiuſſoris tui ne obli/
uiſcaris: dedit enim animã ſuã pro te. f Et tabeſcet in
Ps.118. me anima mea/ prȩ cõfuſione. Ps. Tabeſcere me fecit ȩe/
lus meus. g Hȩc recolẽs in corde meo. ſ. tormenta
quȩ paſſus eſt chriſtus: in deo ſperabo. Uel/ e Me/
Ps.24. moria memor ero/ peccatoꝝ meorũ ad dolendũ. Ps. De
licta iuuentutis meȩ. Item ad confitendũ. Eſa.xliij.d. Nar/
ra ſi quid habes vt iuſtificeris. Jaco.v.d. Cõfitemini alter/
utrum peccata veſtra. Item ad ſatiſfaciendũ. Hiere.xxxi.d.
Poſtq̃ꝫ conuertiſti me ȩgi pȩnitentiã: ⁊ poſtq̃ꝫ oſtendiſti mi/
hi/ ꝑcuſſi femur meũ: confuſus ſum ⁊ erubui: quoniã ſuſtinui
opprobriũ adoleſcentiȩ meȩ. f Et tabeſcet in me ani/
Ps.37. ma mea/ ex recordatiõe peccatoꝝ. Ps. Qm̃ iniquitatẽ meã
Ps.38. ego annũciabo: ⁊ cogitabo ꝑ peccato meo. Ps. Tabeſcere

feciſti ſicut araneã animã eius. g Hȩc recolẽs i corde
meo/ non ſolũ verbo. Ecci.xxij.c. Pungens oculũ deducit
lachrymas: ⁊ qui pungit cor ꝓfert ſenſum. h In deo/ ad/
iutore meo. Gen.xlix.c. Deus patris mei erit adiutor tu⁹.
i Sperabo. Hiere.xvij.b. Bñdict⁹ vir q̃ cõfidit in dño.

Sperabo
- Quia frater me⁹ eſt chriſt⁹. Gen.xlv.b. Ego ſũ frater veſter ioſeph.
- Quia care emit/ nec rem tam care emptã libẽter pderet.i. Pet.i.c. Nõ cõmutabilib⁹ auro vel argento redempti eſtis de vana veſtra cõuer/ ſatione ⁊c.
- Quia aduocatus noſter eſt.i. Joh.ij.a. Si quis

k Heth. Miſcdie dñi/ qꝛ nõ
l ſum⁹ ꝯſũpti: qꝛ nõ defecerũt
m miſeratiões ei⁹. Heth. Noui
n diluculo/ ⁊ multã ẽ fides tua.
o Heth. Pars mea dñs/ dixit
p aĩa mea ꝓptẽa expectabo eũ.

peccauerit aduocatũ
habemus apud patrẽ
ieſum chriſtũ iuſtum.
k Miſericordia
dñi ⁊c. Huic clauſu/
lȩ preponit̃/ Heth: Ar. i magna
quȩ interpretat̃ pauor
vel vita: quia ex me/
moria paſſiõis dñicȩ
et recordatiõe pecca/
torũ cõcipit̃ timor qui vitã inchoat: ſm illud Ecci.i.b. Ini/
tium ſapiẽtiȩ timor domini. Miſericordiȩ domini/ quia
nõ ſumus cõſumpti.i. ſtatim cum peccauimus in infernũ
detruſi. Eſa.xlix.d. Nũquid mater obliuiſci poteſt infantem
ſuũ vt nõ miſereat̃ filio vteri ſui: Et ſi illa oblita fuerit: ego
tamen non obliuiſcar tui. l Quia non defecerunt
miſerationes eius: Quȩ ſunt: quia ſaluat prius indignos. Miſericordie
ij. Paral.vlt. Indignum ſaluabis me domine ſm magnam domini ſunt
miſericordiam tuam. Item/ quia expectat ad pȩnitentiam.
Roma.ij.a. An diuitias bonitatis eius ⁊ longanimitatis cõ/
temnis: Item/ quia peccatorem recipit: vt patet de illo q̃ in/
cidit i latrones: Luc.x.e. Itẽ/ qꝛ iuſtificat ſine meritis: vt pa
tet de filio ꝓdigo: Luc.xv.c. Itẽ/ qꝛ dat gratiã opantẽ ⁊ co/
opantẽ.i. Corinth.xv.b. Gratia dei ſũ id qđ ſũ: ⁊ grã ei⁹ i me
vacua nõ fuit. Itẽ/ qꝛ i bono facit pſeuerantẽ. Ps. Miſeri/ Ps.22.
cordia eius ſubſequet̃ me oĩb⁹ dieb⁹ vitȩ meȩ. Itẽ/ quia dat
p̃mia ȩterna ꝑ modica temporali pȩna.ij. Corinth.iiij.d. Id
quod in p̃ſenti eſt momẽtaneũ ⁊ leue tribulationis nr̃ȩ: ſupra
modũ in ſublimitate ȩternũ gloriȩ pondus operat̃ in nobis.
Item/ quia remunerat ſupra merita. Roma.viij.d. Exiſtimo
q̃ nõ ſũt cõdignȩ paſſiones hui⁹ temporis ad futurã gloriã.
Luc.vi.f. Menſurã bonã ⁊ confertã ⁊ coagitatã et ſupeffluen/
entem dabunt in ſinum veſtrũ. Item/ quia punit citra condi/
gnũ. Ps. Uniuerſȩ viȩ domini miſericordia ⁊ veritas. Itẽ/ Ps.24.
bona tẽporalia dat et bonis ⁊ malis. Matth.v.g. Qui facit
ſolem ſuũ oriri ſup bonos et malos. Sed qꝛ deus innocentẽ
exaudit: propter hoc ſequit̃: m Noui diluculo.i. in ini/
tio gratiȩ approbaui te. In mane quattuor attẽdunt̃: quȩ in/
ueniri poſſunt in initio gratiȩ. Euigilatio. Ecci.xxxix.a. Iu/
ſtus cor ſuũ tradet ad vigilandũ diluculo ad dominũ. Item
inchoatio operandi. Prouer.xi.d. Bene cõſurgit diluculo q̃
quȩrit bona. Item finis prȩcedentiũ tenebrarũ. Roma.xiij.
d. Nox prȩceſſit. Item initiũ ſequẽtis lucis. Eph.v.b. Fui/
ſtis aliqñ tenebrȩ: nunc autẽ lux in domino. n Multa eſt
fides tua: qua credis in me. Joh.xv.a. Qui manet in me et
ego in eo: hic fert fructum multũ. o Pars mea domi/
nus dixit anima mea. Uerbum eſt clericorũ: qui in recȩ/
ptione coronȩ dicunt: Domin⁹ pars hȩreditatis meȩ. Nu/ Ps.15.
meri.xviij.c. In terra eorũ nihil poſſidebitis: nec habebitis
partẽ inter eos: Ego pars ⁊ hereditas tua in medio filiorum
iſrael: Hoc dicit̃ leuitis. p Propterea expectabo
eum/ vt liberet a tribulatione. Ps. Expectabam eum qui Ps.54.
ſaluum me fecit a puſillanimitate ſpũs ⁊ tempeſtate. Item vt
internam conſolationẽ det. Abacuk.ij.a. Si moram fecerit
expecta eum: quia veniens veniet. Item vt in morte me in
prima ſtola remuneret. Luc.xij.e. Et vos ſimiles homini/
bus expectãtibus dominũ ſuum quãdo reuertat̃ ⁊c. Item vt
in die iudicij vtraq̃ꝫ ſtola me ornet. Phil.iij.d. Saluatorem
expectamus dñm

a Bonus eſt dñs ſperantib⁹ in eum: et bonus eſt/ aīe querēti illū. Et/ c Bonū eſt ꝑſtolari cū ſilētio: id eſt ſine murmure: d Salutare dei.i. deū ſaluantē/ et a captiuitate liberantē. e Bonū eſt viro cū portaue/ rit iugū.ſ.dñi: f Ab adoleſcētia ſua. Hoc dic̄: qꝛ iudei mādata dñi a iuuētu/ te abiecerāt: vnde ⁊ in ſenectute reuerti neſci/ entes/ ꝓpter illa capti uati ſunt. Tamē Glo. dic̄ hic/ ꝙ hec inſtitu/ tio ē moralis: ⁊ ꝓpter hoc ſenſus litteralis ē B extorſio lr̄e. g Se/ debit/ ꝓplus in baby/ lone. h Solitari⁹/ ꝑ dolore/ cōſortia fu/ giēs chaldeoꝝ. Pſ. Pſ.136. Sup flumīa babylo/ nis illic ſedimus ⁊c̄.

a Teth. Bon⁹ ē dñs ſperātib⁹
b in eū/ aīe q̄rēti illum. Teth.
c Bonū eſt ꝑſtolari cū ſilētio
d ſalutare dei. Teth. Bonū ē
e viro cum portauerit iugū ab
f adoleſcentia ſua. Joth. Se/
g debit ſolitari⁹ et tacebit: qꝛ
h leuauit ſe ſup ſe. Joth. Po
i nēt i puluere os ſuū: ſi forte
k ſit ſpes. Joth. Dabit ꝑcutiē
l ti ſe maxillā/ ſaturabit oppro
m brijs. Caph. Quia nō repel
n let i ſempiternū dñs. Caph.
o Quia ſi abiecit ⁊ miſerebit
p ſm mltitudinē miſericordia/
q rū ſuarū. Caph. Nō eñ hu/
r miliauit ex corde ſuo: ⁊ abiē/
s cit filios hominū. Lameth.
t Ut contereret ſub pedibus
v ſuis omnes vinctos terre.
x
y
z

i Et tacebit/ nō audēs cōtradicere nec mutire: k Quia leuauit ſe ſup ſe/ ſupbiēdo.ſ.cū eſſet adhuc i iudea. Et hic tangit̃ cauſa captiuitatis. m Ponet i puluere os ſuū: id eſt vilis erit: ⁊ reputabit̃ a chaldeis ſicut puluis: nec repu/ tabunt̃ verba oris eius. Uel/ Ponet in puluere ⁊c̄.i.hu/ miliādo ſe corā deo terrā oſculabit̃. n Si forte ſit ſpes/ de reditu de captiuitate: o Dabit ꝑcutienti ſe maxillā/ ſaturabit̃ opprobrijs. Hoc dicit: qꝛ chaldei ⁊ verbera/ bant eos: ⁊ opprobria inferebāt eis. Et hec oīa ſuſtinebit/ ſci/ ens/ r Quia nō repellet in ſempiternū dñs: ſed aliqñ a captiuitate liberabit. s Quia ſi abiecit/ ad tem/ pus: et miſerebitur ſm multitudinē miſericordiaꝝ ſuaꝝ. Et hoc probat: v Non eñ humiliauit ex cor/ de ſuo: ⁊ abiecit filios hominū: ſed ꝓpter peccata eoꝝ q̄ ad hoc quaſi cogūt dominū. Et ꝑterea ipſe ignorauit.i. nō approbauit/ hec.ſ. z Ut cōtereret/ chalde⁹/ a Sub pedibus ſuis oīs vinctos terre/ iudee.ſ. quaſi non ad cōterendū iudeos expectam⁹ dñm noſtꝝ ieſum chriſtū q̄ reformabit corp⁹ hūi/ litatiſ noſtre ⁊c̄. Prouer.xvij.b. Gemma gratiſſima expecta/ tio ꝑſtolantis. a Bon⁹ eſt dñs. Huic clauſule ꝑponit̃/ Teth: que interpretat̃ bonū vl̄ excluſio: qꝛ ꝑ timorē excluſo malo: ſm illud Ecc̄i.j.c. Timor dñi expellit peccatū: ſummo bono incipit adherere aīa vel eccleſia: cui ſoli aſcribet ꝙ ſuis peccatis nō eſt cōſumpta. Dicit ḡ: Bon⁹ eſt dñs ſperāti/ Pſ.72. bus in ſe. Pſ. Q̄ bonus iſrael deus. Prouer.xxviij.d. Qui ſperat i dño ſaluabit̃. Ecc̄i.ij.b. Qui timetiſ dñm ſpera/ te in illū: ⁊ in oblectatiōe veniet vobis miſericordia. b Aīe Dñs querit̃ tripliciter querēti illū: Quid ḡ iueniēti: Querit̃ dñs triplicit̃. Per bo nā opationē. Eſa.xxj.d. Si queritis verbo.ſ. querite opere. Et hoc dicit̃ ꝯtra clericos: q̄ multū querūt eū verbo: qꝛ alte tota die clamāt orando ⁊ horas cantādo/ ſed pauci ope. Itē ꝑ fidem. Eſa.lv.b. Querite dñm dū inueniri poteſt. Item ꝑ cōtemplationē. Cantiſ.iij.a. In lectulo meo ꝑ noctē queſiui quē diligit aīa mea. Propter hoc dicit̃ Matth.vij.a. Que/ rite ⁊ inuenietis. c Bonū eſt ꝑſtolari cū ſilentio/ cō/ templatiōis. Apocl.viij.a. Factum eſt ſilentiū in celo quaſi media hora. Berñ. Breuis mora/ felix hora. Item cū ſilen/ tio.i. ſine tumultu cogitationū. Ideo cū ſilentio audit̃ euan/ geliū: qꝛ ibi ꝓmittunt̃ eterna. Unde dicit: d Salutare dei/ ꝓmittentem ſalutem eternā. Geñ.xlix.c. Salutare tuū expectabo dñe. e Bonū eſt viro cū portauerit iugū ab adoleſcētia ſua. Qꝛ Prouerb.xxij.a. Prouerbiū eſt: adoleſcēs iuxta viā ſuā etiā cū ſenuerit nō recedet ab ea. Quo noua teſta capit/ inueterata ſapit. Jugo aūt bos ꝑmit̃: ſic ex/ pectatiōe ⁊ dilatiōe celeſtiū hō iuſtus affligit̃. Prouerb.xiij. b. Spes q̄ differt̃ affligit animā. g Sedebit ſolitari⁹ ⁊ tacebit. Huic clauſule ꝑponit̃/ Joth: que interꝑtat̃ ꝑnci/ piū vl̄ deſolatio. Et hoc: qꝛ deſolatio eſt ꝑncipiū hūilitatis: que notat̃ i verbo ſeſſionis. Itē in verbo ſeſſionis notat̃ auc/ toritas iudicādi; Sed ſeipſum non aliū: qꝛ homo qñ tribulat̃ debet hūiliari ⁊ ſeipſum iudicare/ credēs ꝙ meruit qđ ipſe pa titur. Eſa.xlvij.a. Deſcēde ſede i puluere virgo filia babylon. Dic̄ ḡ. g Sedebit/ i ſolitudine heremi cordis vt vacet ſer/ uitio dei.i. cōtēplatiōi. Hiere.xv.d. A facie tua ſolus ſedebā: qꝛ amaritudine repleſti me. h Solitari⁹: idē qđ monach⁹ grece. i Et tacebit/ a prauis cogitatiōib⁹ et malis deſiderijs et turpiloquijs. Eſa.vij. a. Uide vt ſileas. Eſa. xxx.d. In ſilētio ⁊ ſpe erit fortitudo vr̄a. Uli Al. tſe tacebit/ ꝑ patientiā expectando humiliter finē tribulatiōis ⁊ ꝑ/ mium patientie. Exo. xiiij.d. Dñs pugna/ bit ꝓ vobis ⁊ vos ta/ cebitiſ. k Qꝛ leua/ uit ſe/ ſpiritualiter: l Sup ſe/ carnalē. Hec leuatio fit ꝑ hūilitatē. Sed econtra/ rio ſupbi ſe eleuāt ꝑ elationē. Prouer.xxix.d. de vtriſq̄. Su/ perbū ſequit̃ hūilitas: ⁊ humilē ſpū ſuſcipiet gl̄ia. m Po/ net in puluere os ſuū: longā veniā faciēdo: ⁊ terrā oſcu/ lando: vel ſe puluerē reputādo: ⁊ dicēdo/ Geñ.xviij.d. Loq̄r ad dñm meū cū ſim puluis ⁊ cinis. n Si forte ſit ſpes/ vite eterne habēde. Pſ. Sperate i eo oīs ꝯgregatio ꝑpl̄i. Pſ. Pſ.61. Sperauerūt ⁊ liberaſti eos. Ro.v.a. Spes aūt nō cōfundit. Pſ.21. Forte/ dic̄/ ꝓpter libertatē arbitrij ⁊ ſaluandā. o Dabit ꝑ/ Al. ſe declarauit cutienti ſe maxillam. Hoc planū eſt de chriſto. Eſa.l.b. Corp⁹ meū dedi ꝑcutiētib⁹: ⁊ genas meas vellētib⁹. Mich. v.a. Uirga ꝑcutiet maxillā iudicis iſrl̄. q Saturabit̃ op/ probrijs.i. abūdāter ſuſtinebit opprobria. Pſ. Opprobria Pſ.68. exprobrantiū tibi ceciderūt ſup me. Moralit̃: o Dabit: Moraliter iuſtus q̄libet: p Percutiēti ſe maxillā.i. paratus erit pro chriſto ſuſtinere. Matth.v.f. Si quis te ꝑcuſſerit in dexterā maxillā ꝑbe ei ⁊ alterā. q Saturabit̃ opprobrijs.i. gau debit de opprobrijs. Prouerb.xiij.d. Juſt⁹ comedit ⁊ replet animā ſuā: vent̃ aūt impioꝝ iſatiabilis. Ecc̄i.ij.a. Omne qđ tibi applicitū fuerit ſuſcipe ⁊ in dolore ſuſtine: ⁊ i patiētia tua hūilitatē habe. r Quia nō repellet. Huic clauſule ꝑpo nit̃/ Caph: q̄ interꝑtat̃ man⁹ vel incuruat⁹: qꝛ ex tactu diuine man⁹ incuruat̃ hō ⁊ hūiliat̃ ad penitētiā. Et de hoc agit̃ hic: Uñ dic̄: Qꝛ nō repellet i ſēpiternū dñs. Pſ. Nō dere/ Pſ.36. linq̄t dñs ſctōs ſuos/ i eternū cōſeruabūt̃. Abacuk.iij.a. Cū iratꝰ fueriſ miſcōie recordaberiſ. s Qꝛ ſi abiecit/ cognitionē ſui occultādo. Cañ.vltī.d. Fuge dilecte mi. t Et miſerebit̃ ſm mltitudinē miſcōiaꝝ ſuaꝝ/ āplioreē noticiā ꝑbēdo. Geñ.xviij.c. Nū potero q̄cq̄ celare abraā: Uel/ s Si ab iecit/ tribulatiōib⁹ exponēdo. Pſ. De⁹ de⁹ me⁹ q̄re me dere Pſ.21. liq̄ſti. t Et miſerebit̃ ⁊c̄. in futuro oēm miſeriā amouēdo. Eſa.xxv.c. Auferet dñs deus omnē lachrymā ab omni facie. Eſa.lxv.c. Obliuiōi tradite ſūt anguſtie priores: qꝛ abſcōdi/ te ſt̄ ab oc̄lis nr̄is. Itē s Si abiecit/ ꝑmittēdo peccare mor/ talit̃ t Et miſerebit̃ ⁊c̄. nos iuſtificādo ⁊ hūiliores atq̄ cautiores nos faciēdo. Ro.viij.e. Oīa coopant̃ in bonū his q̄ ſm ꝓpoſitū vocati ſunt ſancti. Glo. etiā caſus. Titū.iij.b. Ut iuſtificati gratia ipſi⁹ heredes ſim⁹ ſm ſpem vite eterne. v Nō eñ hūiliauit/ tribulatiōibus ⁊ flagellis ꝑſentib⁹ ex/ poſuit. x Ex corde ſuo.i. ex ſua voluntate: ſed ꝓuocatus noſtris peccatis. Geñ.vj.b. Tactus dolore cordis intrinſe/ cus/ delebo inquit hominē quem creaui. Eſa.xxviij.f. Pere/ grinū eſt opus eius ab eo. y Et abiecit filios homi/ nū. Hoc non fecit ex corde/ cum placeat ei cū eis eſſe. Pro/ uerb.viij.d. Delitie mee eſſe cū filijs hominū. z Ut con/ tereret. Huic clauſule preponit̃/ Lameth: que interpre/ tat̃ diſciplina/ vel confeſſio/ vel ſeruo. Diſciplina enim domi/ ni confeſſionē operat̃: ⁊ confeſſio ſeruat confitentē. Et in hoc loco agitur de diſciplina domini/ qua caſtigat ⁊ ꝯſeruat eccle/ ſiā. Dic̄ ḡ/ Ut cōtereret ſub pedib⁹ ſuis oēs vinctos tre: datiui caſus. Al/ vinctos: q̄ vinculis pc̄ti iūgūt̃ trenī.

Domin⁹.ſ.hoc

☙ conterendum iudeos miſſi ſunt chaldei/ſed ad caſtigandum.
Et hic captat beniuolentiam iudicis a perſona aduerſarij.
Et hoc etiā ignorauit.i.nō approbauit a Ut declina
ret/chalde⁹. b Judiciū viri/iudei.ſ. c In cōſpectu
vult⁹ altiſſimi.i.iuſte nō iudicauerūt iudeos:et hoc/ in cō
ſpectu dei. Et hoc/ g Dn̄s ignorauit:id eſt non appro/
bauit. d Ut puer/
teret:id eſt ꝙ puertit
ꝯterendo. e Ho/
minem/ iudaicum.ſ.
populū. f In iu/
dicio ſuo/puerſo:qꝛ
E .ſ.nō vt voluntatē dn̄i
impleret chaldeus/iu
deos afflixit:ſed ſue ſu
perbie ⁊ potentie to/
tū aſcripſit. Deſtruc/
ta hoſt crudelitate/ꝯ
ipſum inuehit dicēs:
b Quis eſt iſte:

a b Lameth. Ut declinaret iu/
c dicium viri/i ꝯſpectu vultuſ al
d tiſſimi. Lameth. Ut puerte/
e f ret hoīem i iudicio ſuo:dn̄s
g h ignorauit. Mem. Quis ē
i k iſte qui dixit vt fieret: dn̄o
l nōn iubēte: Mem. Ex ore
m n altiſſimi nō egredien̄t:nec bo
o na nec mala. Mem. Quid
p q murmurauit homo viuens
r vir pro peccatis ſuis: Nun.
s Scrutemur vias noſtras: ⁊
t v queramus ⁊ reuertamur ad
x dn̄m. Nun. Leuemus cor/
da noſtra cum manibus ad
y dn̄m in celos. Nun. Nos
z iniq egimus et ad iracūdiā
a ꝓuocauim⁹:idcirco tu inex/

quatē.ſ.arrogātie ē chalde⁹ vl' roman⁹: i Qui dixit.i.cor/
de ſuo eſtimauit. k Ut fieret/noſtra captiuitas ſua ꝑtāte.
l Dn̄o nō iubente: cuius nutu ⁊ diſpoſitione fiunt oīa.
Et quis ē iſte qui dixit ꝙ/ m Ex ore altiſſimi nō egre/
dientur nec bona nec mala.i.nec ꝓſpera/nec aduerſa:ſ
a caſu ⁊ fortuna:vel a poteſtate ⁊ fortitudine humana. q.d.
ſtultum eſt hoc dicere. o Quid.i.cur: p Murmura
uit homo/ꝯtra deū punientē. q Uiuēs vir pro pctīs
ſuis/iuſte.ſ.punit⁹.q.d.nō deberet murmurare. Poſt inue/
ctionē ꝯtra hoſtes/oſtēdit qd faciendū eſt dicēſ: s Scru/
temur vias nr̄as.i.pctā:⁊ ſic non murmurabim⁹. t Et
queram⁹ ⁊ reuertamur ad dn̄m/cui peccauim⁹. Quo/
modo aūt dn̄s querēdus eſt/oſtēdit dicens: x Leuemus
corda nr̄a cū manib⁹ ad dn̄m in celos:vt ipſum fide/
liter deprecemur. y Nos inique egim⁹: et in nos ⁊ in
proximos. z Et ad iracūdiā ꝓuocauim⁹/ dn̄m.ſ.ꝑ
peccata nr̄a. a Idcirco tu inexorabilis es.i.cito nō
☞ exaudio. Modo iterū
❧ g Dn̄s.ſ.hoc/ignorauit:id eſt dn̄o nō placuit. Eſa.xlij.
a. Calamū quaſſatum non conteret ⁊ linum fumigans nō ex/
tinguet. Calamus quaſſatus eſt peccator iacēs in palude vi/
tiorū/ vacuus bonis operibus:quaſſatus praua cōſuetudine
peccandi. Linū fumigans fetet:et ſignificat pctōrem peccati
fetentē: q amat poſſeſſiones/domos/agros/⁊ vineas/paren/
tes/honores:vinctus eſt terre:⁊ mirū ꝙ tales faciunt:qꝛ vin/
cula multiplicare non ceſſant: cum tū non ſit ligatus vincu/
lis carnalib⁹ q ſolui non velit. Et dn̄s ignorauit/ a Ut de/
clinaret iudiciū viri in ꝯſpectu vult⁹ altiſſimi. Sic
pueri a recto declināt i obliquū ſuos caſuſ:a noīatiuo.ſ.i ge/
nitiuum: et ſic deinceps: Sic iudices cadunt a recto tramite
iudicij. Primo pro genitiuo: qꝛ ꝓpter illos q ſunt de genere
ſuo: Uel ad litterā/ꝓpter actū generationis/vel poti⁹ ſue libi/
dinis. Alij ꝓ datiuo:qū munera vel capiūt vl' expoſcūt. Alij
pro accuſatiuo:qū pro odio:⁊ per hoc veniūt in vocatiuum:
quia citando vocāt:⁊ tandem producūt ablatiuū:qꝛ alijs in/
nocētibus ſuū ius auferūt/peiores ꝙ̄ greci qui hūc caſum.ſ.
ablatiuū non habēt. g Dn̄s ignorauit.i.dn̄o non pla/
cuit: d Ut puerteret hoīem i iudicio ſuo.i.hoīs iudi
cium. Judicat eni dn̄s pro meritis. Eſa.xi.a. Judicabit i iu/
ſticia paupes:⁊ arguet in equitate ꝓ māſuetiſ terre. b Quis
eſt iſte. Huic clauſule ꝑponit/ Mem:que interptat ex inti/
mis/vel ignis:qꝛ ex intimis viſcerib⁹ miſericordie dei ⁊ meri
tis pctōꝝ prouenit ignis tribulatiōis/quo cremant hic pctō/
res/ ne i eternū crement:qd ꝯfitet hic eccl'ia dicēs: Quis ē
iſte/ꝙ̄ puerſus ꝙ̄ ꝓſumptuoſus: i Qui dixit vt fieret:
tribulatio. l Dn̄o nō iubente. Sap.xij.b. Quiſ dicet
tibi/qd feciſti:aut qs ſtabit ꝯtra iudiciū tuū: aut qs i ꝯſpectu
tuo veniet vindex iniquoꝝ hoim: aut qs tibi imputabit ſi oēs
perierint: m Ex ore altiſſimi.i.ieſu. n Nō egredie/
tur nec bona nec mala: qꝛ accuſantib⁹ nihil r̄ndit. Ps.
Ps.37. Ego aūt tāꝙ̄ ſurd⁹ nō audiebā ⁊c. Itē plat⁹ alt⁹ debet eē ꝑ/

dicādo. Ps. Poſuerūt i celū os ſuū. Itē altior opando. Uñ.j. Ps.72.
Reg.x.d. Saul altior fuit vniuerſo ꝑplo ab humero ⁊ ſurſū.
Sed altiſſim⁹ ꝯtēplādo. Eſa.xl.c. Sup mōtē excelſū.i.in pa/
radiſum ꝑ meditationē/aſcēde tu qui euāgelizas ſion. De ore
hui⁹ nec bona nec mala egrediūt: qū ſine murmure ſuſtinet ⁊
damna rerū ⁊ ꝯtumelias ſmonū ⁊ iurias ꝟboꝝ. Eccij.xx.a.
Sapiens tacebit vſqꝫ
ad tempus. Uñ ⁊ ſe/
quitur. o Quid
murmurauit ho/
mo viuens vir:ad
differētiā pctōris/qui
mortu⁹ ē/ r Pro
pctīs ſuis/ faciēdis
vel defendendis.q.d.
iuſt⁹ hō h̄ n̄ facit:q pa/
tient ſuſtinet ſi punit
ꝓ pctīs: Quia Pro/
uer.xviij.c. Juſt⁹ por
accuſator ē ſui. Sap.
j.c. Cuſtodite vos a murmuratiōe.j. Cor.x.c. Neqꝫ mur/
murauerit ſicut qdam eorum murmurauerūt: ⁊ a ſerpenti/
bus perierūt. s Scrutemur vias. Huic clauſule ꝑpo/
nit/ Nun:que interptat principiū vel ſempiternū/ vel pa/
ſcue/vel viuēs: et ſignificat chriſtū/qui eſt ſempiternū prin/
cipiū. Joh.viij.c. Ego ꝑncipiū qui ⁊ loquor vobis. Qui eti
am eſt paſcua viuēs/vbi paſcunt fideles ⁊ reficiunt. Ps. In Ps.22.
loco paſcue ibi me collocauit. Quia ergo ꝑ viaꝝ nr̄arū ſcruti
niū/⁊ ꝑ eleuationē manuū poſſum⁹ venire ad ipſum:propter
h hic ꝑponit Nun. Scrutemur vias nr̄as/nō ſolis vl'
lune vel ſtellarū:ſed vias ꝑ quas venim⁹/ ꝑ qs imus/ ꝑ quas
exiem⁹/ſcrutemur/ꝑus ꝙ̄ ille ſcrutet eas q ſcrutabit hieru
ſalē in lucernis: Soph.j.c. t Et queram⁹: quid fuim⁹/
qꝛ ſperma fetidū:quid ſum⁹/ qꝛ vas ſtercoꝝ: quid erimus/qꝛ
eſca vmiū. Uñ qdā. Sperma ꝑus:mō ſacc⁹ olens/poſt vmi/
b⁹ eſca In tumulo/ ꝓ q dote ſupbit hō. Bern. O hō ꝯſide/
ra vñ venis/⁊ erubeſce: vbi ſis/⁊ igemiſce:q vadis/⁊ ꝯtremi/
ſce. v Et reuertamur ad dn̄z. Ps. Cogitaui vias me/ Ps.118.
as ⁊ ꝯuerti pedes meos i teſtimonia tua. x Leuem⁹ cor/
da nr̄a cū manib⁹ ad dn̄m i celos/tanꝙ̄ exeniū ꝑ me/
ditationē. Ps. Ad te leuaui aīam meā. Job.vij.c. Suſpēdi/ Ps.24.
um elegit aīa mea. Itē tanꝙ̄ ferculū ꝑ bonā opationē. Uñ.j.
Reg.ix.d. Leuauit coc⁹ armū ⁊ poſuit ante ſaul. Itē tanꝙ̄
poculū ꝑ deſideriū vite eterne. Neemie.ij.a. Leuaui vinum et
dedi regi ⁊ erā quaſi lāguidus ante faciē ei⁹ pre deſiderio.ſ.
Itē vt euadam⁹ laqueos diaboli. Job.xviij.b. Abſcōdita ē
i terra pedica ei⁹/q capit ſeculares:⁊ decipula ei⁹ iuxta ſemi/
tā/qua capit clauſtrales. Itē vt poſt tribulationē refrigeriū
habeam⁹.iij. Reg.xix.c. Poſt ignē ſibil⁹ aure tenuis:ibi dn̄s.
Itē ne in terrenis dānemur. Apoc.viij.d. Ue/ve/ve habitā/
tib⁹ i tra. Itē vt viſo dn̄o penitētiā agam⁹. Job.vlt.a. Nūc
ocul⁹ me⁹ videt te:idcirco ego me repꝛhēdo ⁊ ago penitentiā
i fauilla ⁊ cinere. Itē vt deū glorificem⁹/vt ei ꝯfiteamur/vt ei
grās agam⁹. Uñ ſacerdos i miſſa leuat man⁹/cū dic: Gloria
i excelſis:cū dic: Credo i vnū deū:et cū dicit: Surſū corda.
Itē leuem⁹ corda ad dn̄m:vt ſit tota intētio ad ipſū/tota co/
gitatio de ipſo/ tota opatio ꝓpt ipſū. Itē vt diligam⁹ ipſum
toto corde.i.itellectu ſine errore: Tota aīa.i.voluntate ſine
ꝯdictiōe. Itē tota mēte.i.memoria ſine obliuione: ſicut dicit
btūs Aug⁹. Uel dulcit/ſapient/⁊ pſeuerant:ſicut dicit beat⁹
Bern. De hac eleuatiōe ſat dictum eſt.ꝫ.j.f. Expādit ſion
man⁹ ſuas. Et qꝛ poſt eleuationē cordis ⁊ opis ad deū/opor/
tet ꝯfiteri pctā: Propt h ſequit: y Nos inique egim⁹/
ꝯ primū. z Et ad iracūdiā ꝓuocauim⁹/deū.i.qd faci
unt illi q cū diabolo q eſt inimic⁹ dn̄i militāt in caſtris. Job.
xviij.c. Habitāt i tabnaculo illi⁹ ſocij ei⁹ q nō ē. Ibi ſūt bali/
ſtarij/detractores. Hiere.ix.a. Extēderūt liguā ſuā qūſi arcū
mēdacij. Ibi icēſores.ſ.mulieres cōpte ⁊ ornate. Johel.ij.a.
Ante faciē ei⁹ ignis vrēs. Eccij.ix.b. Colloquiū ei⁹ qūſi ignis
exardeſcit. Specialit aūt hypocrite ꝓuocāt deū. Job.xxxvj
b. Simulatores ⁊ callidi ꝓuocāt irā dei. a Idcirco inex/
❧ orabilis es.i.difficilis

¶ exaudis. Modo iterū propheta cōuertit ſe ad dn̄m/ dicens: a Operuiſti/ adiutoriū: b In furore ꝛ ꝑcuſſiſti.i.in plaga diſpſiōis vel captiuitatis: c Occidiſti/ multos ex nobis ꝑ chaldeos vel romanos. d Nec pepciſti/ qn̄ in captiuitatē duceremur: ꝛ bonis oīb⁹ ſpoliaſti. e Oppoſuiſti nubē tibi: id eſt duritiā ꝛ obſcuritates pcti mei. f Ne trāſeat orō/ mea.ſ. ad te. g Eradicationē ꝛ abiectionē poſuiſti me in medio ppl'oꝝ.i. ſicut arborē eradicatā a terra ꝓpria ꝛ vilē ꝛ abiectā chaldeis vel romanis me expoſuiſti. Et ꝓpt̄ h/ k Oculus me⁹ afflict⁹ ē/ ꝓ dolore captiuitatꝭ. l Nec tacuit/ a lachrymis. m Eo ꝙ nō eſſet reqes.ſ.j.a. Nec iuenit requiē. n Donec reſpiceret ꝛ videret dn̄s d̄ cel'.q.d. humanū auxiliū oīno nobis defecit. o Oculus me⁹ depdat⁹ eſt.i.ſpoliauit: p Aīaz meā: ab oī gaudio: q In cūctꝭ filiab⁹ vrbis meę.i. qꝛ vidi ciuitates q̄ ꝓpt̄ ſubiectionē filię fuerāt hierl'm deſtructas: Et ē vox vel hieremi ę vel ꝓpl'i. r Aperuerūt ſup nos os ſuū/ irridēdo. s Oēs inimici.ſ. chaldei vel romani. t Formido ꝛ laque⁹ facta ē nob vaticinatio ꝛ ꝯtritio. Vaticinatio

Al. ↄnos

☙ orabilis es.i.difficil' ad exaudiēdū: nō ꝙ venię claudat ianua/ niſi h faciat nr̄a malicia. Job.ix.f. Pctōres de⁹ nō audit. Propt̄ q̄ttuor aūt ñ audit de⁹. Propt̄ idolatriā. Judic.x.c. Peccauim⁹: qꝛ dereliq̄m⁹ dn̄m deū ꝛc. Et ſequit̄: Jdcirco nō addā vt vltra vos liberē. Jtē ꝓpt̄ auariciā. Prouerb.xxj.b. Qui obturat aurē ſuā ad clamorē paupis: clamabit ipſe ꝛ nō exaudiet̄. Jtē ꝓpt̄ ſupbiā. Job.xxxv.c. Clamabūt et nō exaudiet ꝓpter ſupbiā maloꝝ. Jtē ꝓpt̄ ꝯtemptū verbi ſui. Prouerb.xxviij.b. Qui declinat aurē ſuā ne audiat legē/ orō ei⁹ erit execrabilis. a Operuiſti i furore. Huic clauſulę ꝑponit̄/ Samech: q̄ interp̄tat̄ audi vel firmamētum vel adiutoriū: eo ꝙ in hac clauſula d̄r ꝙ chriſt⁹ opprobriū fuit iudeoꝝ: qđ fuit firmamētū ꝛ adiutoriū credētiū. Dic̄ g̊ chriſt⁹: Operuiſti/ me calamitate ꝛ miſeria. b In furore percuſſiſti/ linguis ꝛ flagellis iudeoꝝ. c Occidiſti/ in carne. d Nec pepciſti/ q̄n morerer. e Oppoſuiſti nubē: duritiā pctōꝝ iudeoꝝ. f Ne trāſeat orō/ mea ad te ꝓ eis. Vel i pſona iuſti. a Operuiſti/ pctā mea ne tu ea videreſ ad puniēdū/ nec diabol⁹ ad accuſandū. Hęc opertio fit ꝑ charitatē. Jaco.v.d. Charitas opit multitudinē pctōꝝ. Hęc eſt bona opertio. Sꝫ i malo operit dn̄ſ: qn̄ ita malos excęcari ꝑmittit: vt ſua pctā nō videāt. Pſ. Operuiſti oīa pctā eorū. b In furore ꝑcuſſiſti.i.baculo aduerſitatꝭ. Hiere.v.a. Percuſſiſti eoſ ꝛ nō doluerūt. c Occidiſti: ꝑmittēdo peccare mortalit̄. d Nec pepciſti/ poſt caſum quin punires. Aug⁹. Nō parcit h dn̄s/ vt parcat i futuro. Job.vj.b. Hęc mihi ſit ꝯſolatio vt affligēs me dolore nō parcat. e Oppoſuiſti nubē tibi/ ne trāſeat orō. Nubes ē caro chriſti. Eſa.xix.a. Aſcēdet dn̄s ſup nubē leuē. Hęc q̄ſi mur⁹ oppoſit⁹ ē int̄ deū ꝛ iudęos/ ne ad deū trāſeat eoꝝ orō: nō ꝙ ex pte chriſti ſit impedimētū/ ſ ex pte iudęoꝝ. Vel/ Oppoſuiſti nubē.i.caliginē pctōꝝ. Nubes eni nō ꝑmittit videre ſolem: nec radios ſolis ad t̄rā venire: ſic pctā nō ſinūt radios gr̄ę deſcēdere i cor hoīs. Ezech.iiij.a. Sume tibi ſartaginē ferreā ꝛ pones eā in murū ferreū inter te ꝛ ciuitatē. f Ne trāſeat orō/ ad deū. Vn̄ Eſa.lix.a. Iniq̄tates vr̄ę diuiſerūt int̄ vos ꝛ deū vr̄m ꝛ pctā vr̄a abſcōderūt faciē ei⁹ a vob ne exaudiret. g Eradicationē/ de t̄ra viuētiū. Mat.xv.b. Oēꝫ plātationē quā nō plātauit p̄r me⁹ celeſtꝭ eradicabit̄. Arbor aūt eradicata fructū nō facit. Pſ. Euellet te ꝛ emigrabit te de tabnaculo tuo: ꝛ radicē tuā d̄ t̄ra viuētiū. Vl' d̄ gr̄a in q̄ fundant̄ boni: eradicant̄ pctōreſ. Eph.iij.d. In charitate radicati ꝛ fūdati.

Propt̄ q̄ttuor nō audit deus

Aliter

1.Pet.2.b.

Pſ.51.

a orabilis es. Samech. Operuiſti i furore ꝛ ꝑcuſſiſti: occi-
b
c
d diſti nec pepciſti. Samech.
e
f Oppoſuiſti nubem tibi/ nē
g trāſeat orō. Samech. Era-
h dicationē ꝛ abiectionez poſ-
i uiſti me i medio populorū.
k Ain. Oculus meus afflic-
l
m tus eſt nec tacuit/ eo ꝙ non
n eſſet requies. Ain. Donec
reſpiceret et videret domin⁹
o de celis. Ain. Oculus me-
p us depredat⁹ ē animā meā
q in cunctis filiab⁹ vrbis meę.
r Phe. Aperuerunt ſup nos
s os ſuū omēs inimici. Phe.
t
v Formido ꝛ laque⁹ facta eſt
x
y nobis vaticinatio ꝛ ꝯtritiō.

b Et abiectionē/ vl' idignationē/ alia l'ra. Sap.ij.c. Grauis ē nob etiā ad videndū. i Poſuiſti me i medio ppl'orū. Pſ. Ego ſū v̄mis et non hō: opprobriū hoīm ꝛ abiectio pleb. k Ocul⁹ me⁹ afflict⁹ ē. Huic clauſulę ꝑponitur/ Ain: q̄ interp̄tat̄ fons vel ocul⁹: qꝛ ſic d̄ fonte fluūt riuuli: ſic ex oculis bona vl' mala naſcūt̄. Cū eni aperiunt̄ ad bonū/ tūc ſūt fons iuſticię: cū v̊o ad malū/ tūc ſ̄t fons ꝛ origo malicię. Hic agit̄ de bono reſpectu dei ſup afflictoſ: et iō ꝑponit̄/ Ain. Dic̄ g̊ pęnitēs: Ocul⁹ me⁹ afflict⁹ eſt.i. mēs mea. l Nec tacuit/ eo ꝙ nō eſſet requies/ in naturalibus nr̄is.ſ. Ecc̄s.iij.d. Cūcta ſubiacēt vanitati.i.mutabilitati. Jtē in tēporib⁹ nō ē reqes. Job.vij.b. Dies mei veloci⁹ trāſierūt q̄ꝫ a texēte tela ſuccidit̄. Geñ.viij.d. Nox ꝛ dies non reqeſcent. Jtē in laborib⁹. Job.v.b. Hō nat⁹ ad laborē. Similit̄ mare habet ſuū laborē: ꝛ celū ꝛ terra ꝛ ſtellę: ꝛ cęterę creaturę. Jtē i cogitatiōib⁹. Job.xx.a. Cogitatiōes meę varie ſuccedūt ſibi: ꝛ mēs mea i diuerſa rapit̄. Jtē i q̄ete etiā ñ ē reqes. Job.vij.c. Si dixero/ ꝯſolabit̄ me lectul⁹ me⁹/ terrebis me ꝑ ſōnia et ꝑ viſiōes horrore ꝯcuties. Jtē in pctō. Eſa.lvij.d. Nō eſt pax ipijs. Sed vn̄ h/ niſi qꝛ nō ſum⁹ h in loco ꝓprio: Sic eni lapis niſi obſtaculū habeat nō quieſcit/ donec veniat ad centrū: ſic cor hoīs q̄ ſine pctō ē nō quieſcit donec veniat ad deū q̄ ē cētrū ei⁹ ꝛ ꝓpri⁹ locus. Vn̄ Aug⁹. in li.ꝯfeſ. Inq̄etū ē cor meū dn̄e donec ꝑueniat ad te. Propt̄ h dic̄ dn̄s Job.xvj.g. In mūdo ꝑſſurā/ i me aūt pacē habebitꝭ. Nō tacet nec tacebit ocul⁹: n Donec reſpiceret ꝛ videret dn̄ſ de celiſ.i. donec receptus ſit i etn̄a reqe. De q̄ Apocꝭ.xiiij.c. Amodo iam dicit ſpūs: vt reqeſcāt a laborib⁹ ſuis.ſ. Eccꝭ.xxxv.d. Nō diſcedet donec aſpiciat altiſſim⁹. o Ocul⁹ me⁹ depdat⁹ ē aīam meā in cūctꝭ filiab⁹ vrbis meę. Verū eſt h ad l'ram. Multę eni mulierculę vrbis hui⁹ aīas intuētium depdant̄. Hiere.ix.f. Docete filias vr̄as lamentū: ꝛ vnaq̄q̄ ꝓximā ſuā plāctū: qꝛ aſcēdit mors ꝑ feneſtras vr̄as: ingreſſa ē domos vr̄as diſpdere paruulos deforis/ iuuenes de plateis. Propt̄ h dicit Ecc⁹.ix.a. Ne reſpicias mulierē multiuolā/ ne forte incidas i laqueos illi⁹. r Aperuerūt ſuper nos. Huic clauſulę ꝑponit̄/ Phe: q̄ interp̄tat̄ oris vel os aperui. Cui alludēs hieremias ait: Aperuerūt ꝛc. Sic frequēt̄ fac̄ vt l'ra ſenſum v̄bi: ꝛ verbū ſenſum l'rę explicet. Dicit g̊ i pſona chriſti: Aperuerūt ſup nos os ſuū oēs inimici.i.iudei i paſſiōe blaſphemātes ꝛ irridētes ꝛ illudētes. Pſ. Aperuerūt ſup me os ſuū ſic leo rapiēs ꝛ rugiēſ. Et dic̄/ ſup nos: vt deſignet̄ trinitas/ in quā iniuria facta chriſto redūdauit: et iō triduo ante paſcha oīno int̄mittit̄ nec cantat̄ Glia p̄ri ꝛ filio ꝛc. ad inuēdū ꝙ p̄ri ꝛ filio ꝛ ſpūiſctō iniuria irrogata ē in chriſto/ et glia eis ablata: quātū in iudęis fuit. Vel/ Moraliter. Inimici ſūt detractores: q̄ os aperiūt ad detrahēdum. Pſ. Qui deuorāt plebē meā ſic eſcā paniſ. Jtē falſi fratreſ ad deridēdū. Job.xxx.a. Nūc deridēt me iuniores tpe. Jtē demones ad accuſandū ꝛ inflammādū. De p̄ Apocꝭ.xij.c. Proiectus ē accuſator fratrū nr̄oꝝ q̄ accuſabat illos ante ꝯſpectum dei nr̄i die ac nocte. De ſcđo Apocꝭ.ix.a. De fumo putei exierūt locuſtę: ꝛ data ē illis ptās ſic habēt ſcorpiōes terrę. Per puteū diabol⁹: ꝑ fumū ſuggeſtio ei⁹. Locuſtę ꝯſumētes totā viriditatē/ ſ̄t pctā. Scorpio q̄ blādit̄ facie ꝛ cauda pūgit/ diabol⁹ ē q̄ blādit̄ ſuggerēdo: ſ crudel' eſt pęnaꝫ inferēdo. Job xlj.b. De ore ei⁹ lāpades ꝓcedunt: ſicut tedę ignis accenſę. t Formido ꝛ laque⁹. Sic ꝯſtrue vt v̄ba ſint h ꝑlati dicent̄/ x Vaticinatio.i.ꝯcēpt⁹ ſacrę ſcripturę: q̄ vaticinat̄ ꝑmia bonoꝝ ꝛ pęnā maloꝝ: v Facta ē nob formido/ pę ne ętnę. Job.vj.a. Et terrores dn̄i militāt ꝯ me. y Et ꝯtritio/ qꝛ ſubditos noſtros afflixim⁹: facta eſt nobis laqueus.

☙ Eſa.xxiiij.c. Formido

Pſ.21.

F

Al. ↄfac⁹

Pſ.21.

Moraliter

Pſ.13.

G tio et ꝯtritio. Vaticinatio.i.ꝯtẽpt⁹ ꝑdicatiõis ꝓpharũ/ q̃b⁹ credere noluim⁹. Et ꝯtritio/ q̃ ꝓphas afflixim⁹: q꞉ iudei nõ ſo lũ ꝓphas ꝯtẽpſerũt ⁊ vaticinia eoꝝ: ſ ipſos grauit̃ afflixerũt. Hec inquã facta ẽ nob formido i tpe obſidiõis: ⁊ laque⁹ i tẽ/ poꝛe captiuitatꝭ. a Diuiſiões agrũ deduxerũt oculi mei i ꝯtritiõe. i. ꝑ captiuitate. b Fi/ liẽ ppl̃i mei: dicit hieremias: id ẽ hieru/ ſalẽ. c Venatiõe ceperũt me. Verba ſũt ppl̃i. d Qua/ ſi auẽ inimici mei.

Al. ꝯ deduxit oculus meus

a Phe. Diuiſiões agrũ ꝯ de/ duxerũt oculi mei i ꝯtritiõe fi b liẽ ppl̃i mei. Sade. Venati/ c one ceperũt me q̃ſi auẽ inimi/ d ci mei gratꝭ. Sade. Lapſa ẽ e f g in lacũ vita mea ⁊ poſuerũt lapidẽ ſup me. Sade. Inũ/ h dauerũt aq̃ ſup caput meũ: di i k xi/ perij. Coph. Inuocaui l m nomẽ tuum dñe de lacu no/ n

Aues ſub reti ꝯtegũt̃ ne euadãt: ſic oẽs iudei fere i hierl̃m ꝓ timoꝛe hoſtiũ ꝯgregati erãt ⁊ ibi ſil̃ capti ſũt. e Gratꝭ.i. ſine obſtaculo. Vel/ Gratꝭ.i.ſine cã. f Lapſa ẽ i lacũ vi ta mea. Hoc patet de hieremia: q̃ in lacũ poſit⁹ fuit: Hiere. xxxviij.b. g Et poſuerũt lapidẽ ſup me. Hoc foꝛte ver fuit ad lr̃am: Vel lapis dꝛ difficultas exeũdi. Vel de ꝑpl̃o q̃ poſit⁹ ẽ i lacu captiuitatꝭ/ ⁊ ſuppoſit⁹ ẽ ei lapis.i.impoſſibili/ tas euadẽdi vſq ad volũtatẽ dñi. h Inũdauerũt aq̃: id ẽ tribulatiões. i Sup caput meũ: ita vt pene me ſub/ mergerẽt. k Dixi/ perij.i.timui ne perirẽ: ſic d̃ hieremia. Vl̃ de ꝑpl̃o: q̃ timuit ne vnq̃ de captiuitate rediret/ ⁊ ſic inter hoſtes piret. m Inuocaui nomẽ tuũ dñe d̃ lacu no/ uiſſimo. Vox ẽ ꝓphete vel ꝑpl̃i captãtꝭ beniuolẽtiã a pſona iudicis. Vocem

Eſa.xxiiij.c. Foꝛmido ⁊ fouea ⁊ laque⁹ ſup te q̃ habitatoꝛ es terrẽ. Vtunt̃ eñi demones creaturꝭ factis ꝯt̃ hoiem tanq̃ la queis ad capiẽdũ ipſos. Sap.xiiij.b. Creature dei facte ſũt in temptationẽ hoim ⁊ i muſcipulã pedib⁹ inſipiẽtiũ. Itẽ ipſis hoib⁹ vtit̃ diabol⁹ tanq̃ laqueis ad capiendũ vnũ per alium. Eccĩ.vij.d. Inueni amarioꝛẽ moꝛte mulierẽ q̃ laque⁹ ve/ natoꝝ ẽ ⁊ ſagena coꝛ ei⁹ ⁊ vincula man⁹ ill⁹. a Diuiſiões agrũ deduxerũt oculi mei i ꝯtritiõe filiẽ ppl̃i mei. Verba ſũt chꝛiſti: q̃ ſup filijſ eccl̃ie fleuit. Sup lazaꝝ.ſ. Ioh. xj.c. Sup ciuitatem: Lucꝭ.xix.f. Super crucem: Heb.v.b.

Moꝛaliter Moꝛalit̃. Lachꝛymẽ debẽt diuidi: q꞉ ſũt lachꝛymẽ cõpun/ ctiõis/ deuotiõis/ cõpaſſiõis: ſic dictũ ẽ.ſ.j.a. Lachꝛymẽ ei⁹

Pſ.6. i maxill̃ ei⁹. Itẽ q꞉ debem⁹ ꝑ ſingl̃a pctã flere. Pſ. Lauabo per ſingulas noctes. Pctã aũt dicunt̃ noctes: q꞉ nox viſũ

Pſ.37. ꝓuat. Pſ. Coꝛ meũ ꝯturbatũ eſt i me dereliq̃t me virt⁹ mea ⁊c. Itẽ nox latrones delectat: ſic pctm̃ demones. Oſee.vij.a.

Pſ.103. Fur ingreſſus ẽ ſpoliãs/ latrũculus foꝛis. Pſ. Poſuiſti tene/ bꝛas ⁊ facta ẽ nox: i ipſa ꝑtrãſibũt oẽs beſtiẽ ſiluẽ. Iob.xxiiij c. Oculus adulteri obſeruat caliginẽ. Itẽ nox egrotos gra/ uat. Iob.xxx.c. Nocte os meũ ꝑfoꝛat̃ doloꝛib⁹. Propter h

Pſ.118. dicit Pſ. Riuos aq̃rũ deduxerũt oculi mei: ſcd̃m aliã lr̃am: vbi nos habem⁹: Exit⁹ aq̃rũ ⁊c. c Venatione ⁊c. Huic clauſulẽ ꝑponit̃/ Sade: q̃ interꝑtat̃ ꝯſolatio/ vel iuſticiẽ: q꞉ dñs iuſto iudicio poſt lachꝛymas ⁊ inſultatiões hoſtiũ ꝯſola tionẽ infũdit. Et q꞉ hoc dꝛ h: ꝓpter h ꝑponit̃ Sade. Dic ergo: Venatiõe ceperũt me q̃ſi auẽ inimici mei: de chꝛiſto. Venatio fit cũ artificio: ſic iudei pꝛimo inſidiati chꝛi/ ſto/ volentes eum capere in ſermone: deinde aperta operatio/ ne manus in eum iniecerũt. Sed d Quaſi auem. Chꝛi/ ſtus eñi dicitur auis. Eſa.xlvj.d. Vocans ab oꝛiente auem ⁊ de terra longinqua virũ voluntatis meẽ. Iob.v.b. Homo natus ad laboꝛem: ⁊ auis ad volatũ/ in aſcẽſione. Duob⁹ au/ tem generibus auiũ ſe comparat dñs: aquilẽ ⁊ gallinẽ. Aq̃lẽ ꝓpter acumen contẽplationis. Deut.xxxij.b. Quaſi aq̃la ꝓ/ uocans ad volandũ pullos ſuos: ⁊ ſuper eos volitans. Item gallinẽ ꝓpter affectum compaſſionis. Matth.xxiij.d. Quo/ tiens volui congregare filios tuos quemadmodum gallina ⁊c. Comparat autem ſe gallinẽ: vt dicit Chꝛyſ. quia gal/ lina pullos vagantes voce cõgregat. Eſa.xlv.d. Congrega/ mini ⁊ venite ⁊ accedite ſimul qui ſaluati eſtis de gentibus. Item quẽlibet auis filios ſibi ſuppoſitos quaſi pꝛopꝛios fo/ uet: ſic chꝛiſtus omnes fouet ⁊ bonos ⁊ malos. Matth.v.g. Qui facit ſolem ſuũ oꝛiri ſuper bonos ⁊ malos. Item ſic affi/ citur circa pullos/ q̃ ipſis infirmantib⁹ infirmatur: ſic chꝛi/

Chꝛiſtus cõpa/ ſe aquile et lline

ſtus. Eſa.liij.b. Vere languoꝛes noſtros ipſe tulit: ⁊ doloꝛes noſtros ipſe poꝛtauit. Item alis ſuis pullos ꝓtegit: ſic chꝛi/ ſtus. Pſ. In velamẽto alarum tuarum exultabo. Malach.

Pſ.62. iiij.a. Vobis timẽtib⁹ deũ oꝛiet̃ ſol iuſticiẽ ⁊ ſanitas i pennis ei⁹. Itẽ ꝓ clamoꝛe rauceſcit: ſic chꝛiſt⁹. Pſ. Laboꝛaui clamãſ

Pſ.68. raucẽ facte ſũt fauces meẽ. e Gratiſ.i.ſi/ ne adeptiõe cõmodi. Prouerb.j.b. Abſcõ dam⁹ tendiculas ꝯ in/ ſontem fruſtra. Vel Gratis.i.ſine culpa mea. Pſ. Principes

Pſ.118. perſecuti ſunt me gratis. Vel inimici eccleſiẽ dicũtur clerici: qui venantur ad capiendã dignitatem aliquam eccleſiẽ/ paro/ chiam.ſ. vel pꝛebendam/ ſicut auem. i. cauſa vanitatis ſuẽ et pompoſitatis implendẽ. Hiere.v.f. Inuenti ſunt in populo meo impij inſidiantes quaſi aucupes. Itẽ moꝛalit̃ de ani/

Moꝛaliter ma: cuius venatoꝛes ſunt demones. Pſ. Anima noſtra ſicut

Pſ.112. paſſer erepta eſt de laqueo venantiũ. Item carnis ꝯcupiſcẽ/ tiẽ. Eccĩ.vij.d. Inueni amarioꝛẽ moꝛte mulierẽ q̃ laque⁹ ve/ natoꝝ eſt. Item mundi diuitiẽ. Oſee.v.a. Facti eſtis laque/ us ſpeculationi. Bene autem dicit: Quaſi auẽ.i.inſtabilẽ: quia niſi inſtabiles/ nõ capiunt̃. Prouerb.xxvij.a. Sicut auis tranſmigrãs de nido ſuo: ſic vir qui relinq̃t locum ſuũ. Oſee. ix.c. Ephꝛaim q̃ſi auis auolauit. f Lapſa ẽ in lacum vita mea: dicit chꝛiſt⁹/ q̃ deſcẽdit in lacũ inferni. Zach.ix.c. Tu quoq in ſanguie teſtamẽti tui eduxiſti vinctos de lacu in q̃ non ẽ aq̃. Hoc fuit ſignificatũ.ij. Regꝭ.xxiij.c. vbi banaias deſcẽdit cũ baculo tẽpe niuis i lacũ et iterfecit leonẽ. g Et poſuerũt lapidẽ ſup me/ aduolutũ ad oſtiũ monumẽti:

Moꝛaliter Matth.xxvij.g. Moꝛalit̃ h põt dicere pctõꝛ q̃libet. Hoc eti am potuit dicere adã: Lapſa ẽ i lacũ vita mea.

Lacus { Culpẽ. Pſ. Saluaſti me a deſcendẽtib⁹ in (lacũ. / Miſeriẽ. Pſ. Eduxiſti me de lacu miſeriẽ ⁊ de luto (fecis. / Verbi. Zach.ix.c. Tu q̃z i ſanguine teſtamẽti ⁊c. } Pſ.29. Pſ.39.

Ad ꝑmũ deſcẽdit adã: q̃ñ pomũ vetitũ guſtauit. Ad ſecũdũ: q̃ñ de paradiſo ad has miſeriaſ mũdi exiuit. Ad tertiũ: q̃ñ ab hac vita migrauit. Pꝛim⁹ ſignificat⁹ ẽ ꝑ lacũ: in q̃ miſſus eſt daniel: vt deuoꝛaret̃ a leonib⁹: Dañ.vltꝭ.f. Scdõs ꝑ lacũ/ i q̃

Daniel.6.c. miſſ⁹ ẽ ioſeph: Geñ.xxxix.d. Terti⁹ ꝑ lacũ belchiẽ: i q̃ poſit⁹ fuit hieremias: Hiere.xxxviij.b. De q̃ nõ exiuit donec panni veteres ſubmiſſi fuerũt ad eũ: q꞉ ꝑ eccl̃ie ſacramenta a chꝛiſto ipleta reduct⁹ ẽ adã ⁊ alij d̃ limbo. g Et poſuerũt lapidẽ ſup me.i.duriciã coꝛdiſ. Hic ẽ lapis q̃ erat ſup lazarũ: Ioh xj.c. Et Danieſ.vj.e. Allat⁹ ẽ lapis vn⁹ ⁊ poſit⁹ ſup os laci. h Inũdauerũt aq̃ ſup caput meũ: dic chꝛiſt⁹.i.tribu/

Pſ.87. latiões. Pſ. Omẽs fluct⁹ tuos induxiſti ſup me. Ione.ij.c. Pelag⁹ operuit caput meũ. k Et dixi/ in cruce: l Pe/

Pſ.68. rij/ moꝛte tpali. Ioh.xix.f. Cõſũmatũ eſt. Pſ. Veni i altitu dinẽ marꝭ ⁊ tẽpeſtas demerſit me. Moꝛalit̃. Aq̃ ſũt tribu/

Moꝛaliter latiões. Cantꝭ.viij.c. Aq̃ multẽ nõ potuerũt extiguere chari

Aque ſignifi/ cãt tribulatiões tatẽ. Dicunt̃ aũt aq̃: q꞉ refrigerãt. Danieſ.iij.e. Angel⁹ dñi deſcẽdit i foꝛnacẽ: ⁊ fecit mediũ foꝛnacꝭ q̃ſi vẽtũ roꝛis flantẽ. Itẽ q꞉ mũdãt. Mat.iij.c. Ipſe vos baptiçabit ſpũſcõ ⁊ igni .ſ.tribulatiõis: Itẽ q꞉ feruoꝛẽ ꝯcupiſcẽtiẽ tẽperãt. Eccĩ.xj. d. Malicia hoꝛẽ obliuionẽ fac̃ luxuriẽ maxie. Itẽ q꞉ terrã fer tilẽ faciũt.i.hoiez. Heb.xij.c. Oĩs diſciplina in ꝑſenti q̃dem nõ videt̃ eẽ gaudij ſ meroꝛis: poſtea aũt fructũ pacatiſſimũ exercitatꝭ ꝑ eã reddet iuſticiẽ. k Et dixi/ perij. Eſa.lvij.a Iuſt⁹ perit ⁊ nõ eſt q̃ recogitet. m Inuocaui nomẽ ⁊c. Huic clauſulẽ ꝑponit̃/ Coph: q̃ interꝑtat̃ vocatio/ vel ꝯclu/ ſio/ vl̃ aſpice: q꞉ ꝯcluſio tribulationũ ẽ iuocare deũ q̃ iuocat⁹ aſpicit: ꝓpt̃ h ꝑponit̃ Coph/ ibi: vbi agit̃ d̃ h. Dic ḡ: Inuo/ caui nomẽ tuũ dñe: dicit chꝛiſt⁹: q̃ pꝛẽz iuocauit/ dicens: Mat.xxvj.d. Pꝛ ſi poſſibile ẽ trãſeat a me calix iſte. Et Pſ. Aſpice i me ⁊ miſerere mei. n De lacu nouiſſimo.i.d̃

Pſ.118. limbo iferni. Moꝛalit̃. Cũ aq̃ tribulationũ inũdãt/ ñ ẽ aliõ

Moꝛaliter niſi iuocare deũ.ij. Paral̃.xx.c. Cũ igrem⁹ q̃d agere debea/ m⁹ h ſolũ habem⁹ reſidui vt ocl̃os nr̃os ad te dñe dirigam⁹. Et h ẽ qđ h dꝛ: m Inuocaui nomẽ tuũ dñe d̃ lacu no

 uiſſimo.i. de ꝓfun/

G iudicis. a Vocē meā/ pctā ꝯfitentē ⁊ miſericordiā poſtulantem/ audiſti. Et ſi hoc: c Ne auertas aurē tuam a ſingultu/ interiori/ meo: d Et clamorib⁹/ exteriori/ bus: ſed potiꝰ exaudi. e Appropinquaſti in die quā vocaui te. Hoc fuit quā liberauit hieremiā de lacu: vel ꝓpl'm de captiuitate. Et h intē dit mouere dn̄z ꝑ hoc ꝙ ꝯſueuit miſereri oīum q ex corde iuocāt illū. f Dixiſti ne timeas. Eſa. xlj. c. Ne timeas qꝛ ego tecum ſū. g Iudicaſti dn̄e cām aīe meę redēptor vitę meę. q. d. ſniam abſolutiōis dediſti qn̄ fui liberatꝰ de lacu: dicit hieremias. Vel ppl's qn̄ fuit liberatꝰ de captiuitate. k Vidiſti dn̄e iniq̄tatē illoꝝ aduerſum me. i. ꝙ inique agūt ꝯ me: dic̄ hieremias de iudęis: vel iudęi de chaldęis. l Iudica iudiciū meū: iudicio abſolutionis. m Vidiſti oēm furorē/ vniuerſas cogitatiōes eoꝝ aduerſū me. Hoc patet de hieremia: qꝛ Hiere. xviij. c. Venite ⁊ cogitemꝰ ꝯ hieremiā cogitatiōes. Vl' h dicūt iudęi cōquerētes de chaldęis. o Audiſti opprobria eoꝝ dn̄e: quia iudęi hieremiam exprobrabāt: vl' chaldęi iudęis. p Oēs cogitatiōes eoꝝ aduerſū me: vt ꝑus expone. q Labia inſurgētiū mihi. Hiere. ix. c. Extēderūt linguā ſuā quaſi arcū mēdacij. Et Hiere. xviij. c. Venite ⁊ pcutiamus eū lingua. r Et meditatiōes eoꝝ aduerſū me tota die. i. aſſidue. t Seſſionē eoꝝ ⁊ reſurrectionē vide/ quas faciebāt mala tractādo de hieremia. x Ego ſum pſalmus eoꝝ. i. tota

G

a uiſſimo. Coph. Vocē meaꝫ
b audiſti/ nē auertas aurē tuā
c d a ſingultu meo ⁊ clamorib⁹.
e Coph. Appropinquaſti in die
f quā iuocaui te: dixiſti nē time
g as. Res. Iudicaſti dn̄e cāu
h i ſam aīe meę rēdēptor vitę
k meę. Res. Vidiſti dn̄e iniq̄
l tatē illoꝝ aduerſū me: iudica
iudiciū meū. Res. Vidiſti

uiſſimo. i. ꝯ ꝓfūditate pctī. Pſ. De ꝓfūdis clamaui ad te dn̄e. Michęę. iiij. d. Venies i babylonē ibiqꝫ liberaberſ. a Vocē meā audiſti: dic̄ chriſtus/ reſuſcitādo me tertia die. c Ne auertas aurē tuā a ſingultu meo ⁊ clamoribus. Heb. v. b. Cū clamore valido ⁊ lachrymis offerēs exauditꝰ ē ꝓ ſua reuerētia. Moralit̄. a Vocē meā. i. cōfeſſionē/ tam pctī q̄ꝫ laudis. b Audiſti. Sap. j. c. Auris ꝫelī audit oīa. Eccj. xxxix. b. Cōfitemini illi in voce labioꝝ vroꝝ: ⁊ in canticis labioꝝ ⁊ citharis. c Ne auertas aurē tuā a ſingultu meo. Singultꝰ comes ē fletꝰ. Cauſę ſingultus ſūt: frigꝰ/ inanitio/ carētia virtutis/ nimia repletio. Eccſ. xxxv. c. Nō deſpiciet vocē pupilli: nec viduā ſi effūdat loq̄lā gemitꝰ. d Et clamorib⁹/ cordis. Exo. iij. b. Et clamorē eiꝰ audiui. e Appropinquaſti i die quā iuocaui te. Deus nobis appropinquat: qn̄ de maliſ amouēdis depcationem exaudit. Eccj. xxxv. c. Depcationē leſi exaudiet. Itē ad pceſ ſacerdotū pctā remittēdo. Sap. xviij. d. Per incēſum depcationē allegās reſtitit irę: Hoc dꝛ de aarō. Itē i bonis ipetrādis oronē āgeloꝝ acceptādo. Tob. xij. c. Cū orares obtuliſti oronē tuā dn̄o. Propt̄ h dꝛ Iaco. iiij. b. Appropinq̄te deo ⁊ appropinq̄bit vobis. f Dixiſti ne timeas. Eſa. xliij. a. Noli timere ſerue meꝰ iacob: ⁊ rectiſſime quē elegi. g Iudicaſti. Huic clauſulę ꝑponit̄/ Res: q̄ interꝑtat̄ caput vel ꝑmatꝰ. Et recte: qꝛ h inuitamur ꝯcurrere ad chriſtū: q caput ⁊ pnceps nr̄ ē. Dic̄ ḡ chriſtꝰ: Iudicaſti dn̄e/ pater/ cām aīę meę/ defēſor vitę meę/ vl'/ redēptor. Verba ſūt chriſti i die paſſionis. Cuius cauſam deꝰ pater iudicauit: qn̄ de manibus iudęoꝝ ipſū eripuit i reſurrectiōe. Vel/ g Iudicaſti ⁊c. iudęos reprobādo ⁊ me eripiēdo. Vel/ Moraliter: verba ſunt hoīs ad deū: qui hō cauſam habebat ꝯ diabolū: ſ nō erat q ꝓ eo ſtaret/ donec venit chriſtꝰ q ꝓ hoīe dedit ſententiā ꝯtra diabolum: ⁊ libertati adiudicauit genus humanū. Ioh. viij. c. Si vos filius liberauerit vere liberi eritis. Vn̄ de dic̄: g Iudicaſti. i. ꝓ me iudicatū eſſe feciſti b Cauſam animę meę: non agroꝝ. Hoc ideo dicit: qꝛ diabolus

Pſ. 129.

Moraliter

Deus nobis appropinquat

Moraliter

nō quęrit niſi aīas. Geñ. xiiij. d. Da mihi aīas cętera tolle tibi. Nō quocūqꝫ mō ſ ꝓ redēptione. Vn̄: i Redēptor vitę meę. Pſ. Qui redimit ꝺ iteritu vitā tuā. k Vidiſti dn̄e iniq̄tatē illoꝝ aduerſū me: dicit chriſtus. Hiere. xviij. d. Nūqd reddit̄ ꝓ bono malū: qꝛ fodert foueā aīę meę: Et i eodem. Tu autē domine ſcis omne cōſiliū eoꝝ aduerſū me in mortē. l Iudica iudiciū meum: q omia iuſte iudicas. Hiere. xi. d. Tibi reuelaui cām meā. m Vidiſti oēꝫ furorē/ clamātiū: Crucifige crucifige eū: Ioh. xix. a. Furor ē ira magna. Prouerb. xxvij. a. Ira ñ habet miſericordiā: nec erūpēs furor. n Vniuerſas cogitationes eoꝝ aduerſū me: vt caperent inſidiādo. Luc. xiiij. a. Illi aūt obſeruabant eū. Moralit̄. k Vidiſti dn̄e iniquitatē illoꝝ. i. demonū. Ita cōquerit̄ iuſtꝰ ad dn̄m de diabolo: ⁊ de detractorib⁹. m Vidiſti omnē furorē. Eccj. vliſ. a. Arugientib⁹ pręparatis ad eſcam. Pſ. Furor illis ſm ſimilitudinē ſerpētis. n Vniuerſas cogitatiōes eorum aduerſum me. Prouerb. j. b. Abſcōdamꝰ tēdiculas cōtra inſontem fruſtra. o Audiſti opprobria. Huic clauſulę pęponit̄/ Sin: q interpretatur dentiū/ vel ſuper vulnus: quia hic plangunt̄ opprobria chriſti: quibus iudęi eum vulnerauerūt. Dicit ḡ chriſtus ad patrem: Audiſti opprobria eorum dn̄e: qui dicebant Vah/ qui deſtruis templū dei ⁊ in tribus diebus illud reędificas: Matth. xxvij. e. Ioh. viij. f. Nōne bn̄ dicimꝰ nos: quia ſamaritanus es tu ⁊ demonium habes: p Oēs cogitatiōes eorū aduerſum me. Matth. ix. a. Vt qd cogitatis mala in cordibus veſtris: Vel de eccleſia. o Audiſti opprobria eorū dn̄e. Opprobriū eccleſię ſunt mali pręlati. Vnde poſſunt parochiani conqueri. Eccj. xlj. b. De patre impio queruntur filij: quādo ꝓpter illum ſunt in opprobriū. Vnde per Pſ. clamat eccleſia. Aufer a me opprobriū. Et dn̄s reſpondet. j. Regſ. xvij. e. Nunc vadam ⁊ auferā opprobrium populi: id eſt prauū pręlatum. p Omnes cogitationes eorum aduerſum me. Cogitationēs enim loquunt̄ apud deum. Ibi vir iuſtus conquerit̄ de demonib⁹ qui pctā ſuggerūt: ⁊ de detractorib⁹ qui peccata exprobrāt vel imponūt. Pſ. Tota die exprobrabāt mihi inimici mei: et qui laudabāt me ⁊c. Sed de his habetur victoria ſilendo. Eſa. xxx. d. In ſilentio ⁊ ſpe erit fortitudo vr̄a. Vn̄ Rapſaci miſſa iproperāti ⁊ exprobrāti/ nihil rn̄derūt illi q erāt i hieruſalē: Eſa. xxxvj. d. q Labia iſurgētiū: de chriſto. Pſ. Inſurrexerūt in me teſtes iniq̄. r Et meditatiōes aduerſū me tota die. Hoc ē qꝺ dixit. ſ. Oēs cogitatiōes eoꝝ aduerſū me. De iuſto. q Labia iſurgētiū. i. detrahentiū. s Aduerſū/ iuſtū. Eccs. x. c. Si mordeat ſerpens i ſilētio/ nihil eo minꝰ habet q occulte detrahit. Occulte dꝛ detrahere: q iuxta ꝟbū bti Bern̄. ꝯceptā maliciā quā retinere nō pōt/ verecūdię fuco obumbrare conat̄: Grāde inquit dānū/ alias q̄ꝫ plurimū laudabilis ē/ ſed in h excuſari nō pōt. Vn̄ Daniel'. vij. b. Ecce alia beſtia ſimilis vrſo in pte ſtetit. Stare videt̄ i pte/ qn̄ laudē ꝑmittit: nō ſtare aūt i pte/ qn̄ detractionē ſubiūgit. t Seſſionē eoꝝ. Per h illi itelligunt̄ q ſedētes i cathedris iudicabāt ieſū. Pſ. Aduerſū me loq̄bāt q ſedebāt i porta. v Et reſurrectionē eorū vide. Pſ. Inſurrexerūt in me teſtes iniq̄. x Ego ſū pſalmꝰ eoꝝ. Pſ. Et i me pſallebāt q bibebāt vinū. Moralit̄. t Seſſionē. In h notat̄ ocioſitas. Hiere. viij. e. Quare ſedemus: q̄ſi tp̄s nr̄m cito trāſit ⁊ nō ſedet. Pſ. Surgite poſtq̄ꝫ ſederitis. v Et reſurrectionem/ in opus malum/ vide. Pſ. Tu cognouiſti ſeſſionē meā ⁊ reſurrectionē ⁊c. x Ego ſum pſalmus eoꝝ: id eſt

m n ōem furorē: vniūerſas cogi
tationes eoꝝ aduerſum me.
o Sin. Aūdiſti opprobria eo
p rū dn̄e: ōēs cogitatiōes eoꝝ
q aduerſū me. Sin. Lābia in
r ſurgētiū mihi ⁊ mēditatiōes
s eoꝝ adūerſum me tota die.
t Sin. Sēſſionem eorum et
v rēſurrectionem eorum vi
x de: ēgo ſum pſalmus eorū.

Pſ. 101.

Moraliter

Pſ. 57.

De eccleſia

Pſ. 118.

Pſ. 108.

Pſ. 26.

Pſ. 68.

Pſ. 26.

Pſ. 68.

Pſ. 126.

Pſ. 138.

ꝟ pſalmus eoꝝ.ſ.tota die cantāt ď me deridēdo. a Red/
des eiſ vicē dñe iuxta opa manuū ſuaꝝ. Hoc dič nō
optādo vł impcādo/ſʒ pdicēdo. Et h ďr de iudeis vł de chal/
deis. b Dabis eis ſcutū cordis laborē tuū.i. qꝛ te i
pctis ſuis laborare fecerūt/nolētes obedire tibi. Propť h in/
durabis corda eorū
Al.tei ne ipſi ad te reuertāť.
Et poſtq̃ fuerint in/
durati: c Perſeq̄/
ris i furore tuo et
ɔteres eos ſub cel'
dñe. Deut.xxxij.f.
Et vindictā retribuet
i hoſteſ eoꝝ. Ecce pe
na ⁊ laboꝛ afflictiōis iudeoꝝ q̄ hieremiā afflixerūt. Vł pdicit
hic deſtructio chaldeorum.

a Tau. Reddes eiſ vicē dñe
iuxta opera manuū ſuarū.
b Tau. Dab eis ſcutū cordiſ
c laborē tuū. Tau. Perſeq̄/
ꝰ ris i furore tuo: ⁊ ɔterēs eoſ

ꝟ pſalmꝰ eoꝝ.i.materia locutiōis. Detractores eni oēs ho/
ras dicūt de ſctis viris. Dicūt eni matutinas/mala iuuētutiſ
Ps.118. recitādo: et ſic de alijs: vt ſicut ſctūs vir dicit: Septies in die
laudem dixi tibi: ſic poſſunt dicere: Septies detraxi tibi. a
Reddes eis. Huic clauſule preponitur/ Tau: que inter/
pretatur ſigna vel conſummauit: qꝛ q̄ hic dicunť ſigna ſūt fu/
ture ɔſūmatiōis. Dič ḡ: Reddes eis iuxta opa manu/
um ſuarū. Dñs reddit iuſtū p iniuſto: qn̄ iniuſte iudicātes
iuſte dānat. Eſa.xxvij.b. In mēſurā ɔtra mēſurā cū abiecta
fuerit iudicabit eā. Itē p malo culpe/malū pene. Joheľ.iij.
a. Cito velociter reddā viciſſitudinē vob ſup caput veſtrū.
b Dabiſ eis ſcutū cordis laborē tuū. Paſſio chriſti
fuit iudeis occaſio cecitatiſ ⁊ obſtinatiōis/ vt nō poſſent iacul'
pdicatiōis corda eoꝝ penetrari. Job.xlj.a. Corpus eiꝰ q̄ſi
ſcuta fuſilia: vſi ſūt eis i ſtipulā lapideſ fūde. Quare: Cor
eiꝰ q̄ſi malleatoris incus. Itē in bono. Paſſio dñi ē ſcutū: in
q̄ poſſumꝰ oīa tela neq̄ſſimi ignea extinguere: Eph.vlť.c.
c Perſeq̄ris/malos.ſ. d In furore tuo: qꝛ.ſ. paupes
Ps.118. tuos pſecuti ſť. Ps. Pricipes pſecuti ſť me gratis. Prouer.
xxviij.c. Leo rugiens ⁊ vrſus eſuriēs/ pnceps impiꝰ ſup po/
pulū paupem. e Et ɔteres eos ſub celis.i. i ira/ dñe.
Eccl.xxxvj.b. Cōtere caput pncipū ⁊ inimicoꝝ. Vel/ Sub
celis.i. ſub celeſtibꝰ viris. Malach.vlť.a. Calcabitiſ impi/
os cū fuerint cinis ſub plāta pedū vroꝝ. Exo.xvij.d. Dele/
bo memoriam amalech de ſub celo.

Q Uomodo obſcuratū eſt Expo. Capl. IIII
aurū ⁊c. In h quarto alphabeto plangit hieremias
captiuitatē factā p romanos: q̄ fuit alijs acerbioꝛ: et
minꝰ plāgit eā q̄ alias. Et h: qꝛ pena p maximo pctō minus
debet plāgi. Hic tn̄ ad faciliorē predictoꝝ memoriā que ſu/
periꝰ i pte dicta ſūt re/ſumam.ſ. q duplex ē materia huiꝰ par
tialis libelli. Lřalis.ſ. q̄ ē duplex.ſ. mors ioſie: ⁊ vrb excidiū:
Qď fuit q̄druplex. Primū p aſſyrios: ſecūdū/ p chaldeos: ter
tiū/ p antiochū epiphanē: ⁊ q̄rtū p romanos. Qď aūt p chal/
deos/ triplex. Primū ſb ioachim filio ioſie.ij. Paraľ.xxxvj.
a. Secūdū ſb iechonia filio ipſiꝰ.iiij. Regſ.xxiiij.c. Tertium
ſub ſedechia.iiij. Regſ.xxv.c. Itē ſpūalis materia ē duplex:
Allegorica et tropologica. Prima ad eccleſiā ptinet: ſecūda
ad aiam. Et pma ē eccliē euerſio: Que ē q̄druplex. Prima p
martyricidas: ſecūda p hereticos: tertia p falſos fratres: q̄rta
p antichriſtū. Similiť tropologica q̄druplex anime euerſio.
Prima p ɔſenſū: ſecūda p opus: tertia p ɔſuetudinē: quarta
p deſperationē. Ideo hieremias has q̄druplices / hieruſalē
eccleſie et aie euerſiōes plāgit quadruplici alphabeto: ita q
in q̄libet alphabeto ſm diuerſas expoſitiōes oīa cōprehēdit.
Quia vero triū.ſ. hieruſalē/ ecclie/ ⁊ aie euerſiones lamētať:
ideo clauſulas ponit tribꝰ verſibꝰ diſtinctas: vn̄ et libellꝰ iſte
nō trenoꝝ q̄ſi ternoꝝ ɔſuū / ſub vna clauſula accepit: licet q̄/
dam nomē latinū qď eſt treni deriuāt a tres: ⁊ carens nume/
ro ſingulari/ grecū eſtimātes dicāt trenos idē eſſe qď lamēta/
tiones: verū quidē dicētes/ ſʒ re/ non noie: quia eni quicq̄d in
h libello ďr lamētatio ē: propterea decepti a lamētatiōe libꝝ
dixerūt noiari/ nouā latini nois interptationē fingētes. In h
igiť alphabeto ſicut i duobꝰ pořibꝰ cuilibet clauſule vna tn̄
lřa pponiť: p quā materia ſeu ſnīa clauſule declarať. Plāgēs

ergo tēpli euerſionē ⁊ ppli pueꝛſitatē ɔſiderās / patrūq̄ ſctita
tē cōmemorās/ q̄ſi admirādo exclamat dicēs: f Quō ob/
ſcuratū ē aurū/ tēpli: qď erat deauratū/ ſed p ignē fuit ob/
ſcuratū poſt cōbuſtionē tēpli. g Mutatꝰ ē coloꝛ opti/
mus/ p aduſtionē cedroꝝ ⁊ lignoꝝ. Zach.xj.a. Deuorauit
ignis cedros tuos. h
Diſpſi ſūt lapideſ
ſactuarij.i. tēpli qď
fuit dirutum. i In A
capite oīm platea
rū: qď ɔ legem fuit.j.
Machab.iiij.f. Re/
poſuerunt lapides in
monte domus in loco

Q ſub cel' dñe. Aleph.
f Uōmodo Ca. IIII
g obſcuratū ē auꝝ: mu
h tatꝰ ē coloꝛ optimꝰ: diſperſi
i ſť lapides ſanctuarij i capi/

apto q̄adu ſq̄ pphea veniret et rñderet de eis. Sic pphaue/
rat dñs Luc.xix.g. Non relinqueť lapis ſup lapidē qui non
ꝟ deſtruať. Filij ſion
Myſtice f Quō obſcuratū eſt aurū. In h quarto Myſtice
alphabeto deploꝛat hieremias pſecutionē futurā ſb antichri/
ſto: q̄ ē quarta ⁊ ceteris grauioꝛ: quā hieremias pūidēs i ſpi
ritu admirādo ait: Quō obſcuratū ē aurū.i. chriſtꝰ deꝰ:
De q̄ Cantſ.v.c. Caput eiꝰ.i. eccleſie/ aurū optimū. Obſcu/
rabiť aūt tūc: qꝛ ab antichriſto ⁊ ſuis nō reputabiť: vł qꝛ tūc
nō faciet miracula. Apocſ.vj.d. Et ſol factꝰ ē niger tanq̄ ſac
cus cilicinꝰ. Ibi ſatſ dictū eſt de h. Et Apocſ.ix.a. Obſcura/
tus ē ſol ⁊ aer de fumo putei. g Mutatꝰ ē coloꝛ opti/
mus/ ſctitatſ.ſ. et religiōis: qꝛ tūc ſcti ⁊ religioſi p pctōribꝰ
habebuntur. h Diſperſi ſunt lapides ſanctuarij.
De quibus.j. Peť.ij.a. Et ipſi tanq̄ lapides viui ſuperedi/
ficamini in domos ſpūales. i In capite oīm platea/
rū. Tūc eni ſcti diſpgenť p timore pſequētium. Eccs.iij.a.
Eſt tps ſpargēdi lapides ⁊ tps colligēdi. Moraliť. Aurum Moraliter
ſūt clerici. qꝛ ſič auꝝ ē ductile: ſic ipſi debēt eē obediētes pce Clerici ſūt auꝝ
ptis dei. Quia Prouerb.xxi.b. Uir obediēs loqueť victori/
as.j. Regſ.xv.e. Melioꝛ ē obediētia q̄ victime: et auſculta/
re magſ/ q̄ offerre adipē arietū. Itē aurū ē fuſile: ſic ipſi de/
bent fundi p deuotionē/ cōpaſſionē/ largitatē. Cantſ.v.b. Ani
ma mea liq̄facta ē vt dilectꝰ locutꝰ ē. Itē ponderoſū ē: ſic ip/
ſi debēt eſſe p ɔſtātie maturitatē. Sed q̄dā vt palea volāt ad
flatū euri: illi.ſ. q̄ cogitātes de nobilitate parētū/ inde ſupbūt.
Eurꝰ eni vētꝰ oriētalis ē. Alij ad mollicie zephyri: illi.ſ. q̄ ſtu/
dioſe pquirūt ſibi medicinas ⁊ cibos delicatos ⁊ hmōi: vt am
plius viuāt in eis. Zephyrus eni ventꝰ ē occidētalis. Alij ad
auſtri fecūditatē: illi.ſ. q̄ de diuitijs habēdis cogitāt. Auſter
eni vētꝰ ē meridionalis. Alij ad boree impulſionē: q̄.ſ. inť ad/
uerſa ptimeſcūt. Itē aurum valet leproſis: et ipſi ſūt medici
aiarū. Eccl.xxxviij.a. Unguētariꝰ faciet pigmēta ſuauitatiſ ⁊
vnctiōes ɔficiet ſanitatſ. Hoc aurū obſcuratū eſt: qꝛ ab his
oībꝰ fere oēs clerici receſſerūt. Itē aurū eſt aīa: q̄ obſcuratur Aurū ē aīa
vane cogitādo/ nimis curioſe pſcrutādo/ male loquēdo/ iniq̄
opando. De pmo: Roma.j.c. Obſcuratum eſt inſipiēs coꝛ
eoꝝ. De ſecūdo: Eph.iiij.d. In tenebris obſcuratū habētes
intellectū. De tertio: Sap.j.c. Sermo obſcurꝰ in vacuū non
ibit. Et i eodem.iiij.c. Faſcinatio nugacitatſ obſcurat bona.
De quarto: Hiere.xiiij.a. Porte eiꝰ corruerūt ⁊ obſcurate
ſūt. Porte ſūt bona opa q̄bꝰ intrať in celū. g Mutatꝰ ē
coloꝛ optimꝰ. Cōuerſatio exterioꝛ bona/ ē coloꝛ bonꝰ: ſʒ me
lioꝛ coloꝛ ē nitoꝛ ɔſcie īterioꝛ: ſʒ optimꝰ eſt ɔtēplatio. Iſte co/
loꝛ ē ſaphirinꝰ: de q̄ Eſa.liiij.c. Fūdabo te i ſaphiriſ. Hi mu/
tati ſūt i clericſ. h Diſpſi ſūt lapides ſanctuarij: id
eſt clerici. i In capite oīm platearū.i. in capitulis ca
pitaliū ecclīarū: vbi habēt diuerſa bñficia. Ezech.xvj.c. Fe/
ciſti tibi pſtibulū in cūctiſ plateis: ad oē caput vie. Et Exo.v.
b. Diſpſus ē ppl's p vniuerſam terrā egypti ad colligēdas pa/
leas. Dicunť autē lapides: qꝛ inſenſibiles.i. ſine cōpaſſione.
Amos.vj.b. Nihil cōpatiebanť ſup ɔtritiōe ioſeph. Itē du/
ri: qꝛ nec impſſionē recipiūt.ſ. alicuiꝰ boni viri imitationē: nec
ſculpturas amittūt. Fit eni ſculptura p abſciſionē priū: ipſi
ſo ſuas ſtrumas remouere nolūt: q̄ ſūt pluralitas pbēdarū:
et propť hoc difficile intrabūt i regnū celoꝝ. Si eni camelus
vnū habens gibbū tn̄/ non poteſt p foramē acus trāſire: quō

☞ deſtruaꝛ. a Filii ſion inclyti ⁊ amicti auro primo.i. ꝑcipuo: ad litteram habētes veſtes deauratas. d Quo/modo reputati ſunt in vaſa teſtea: id eſt viles: quę ſūt/ e Opus manuū figuli: id eſt quę operatus eſt figulus. f Sed ⁊ lamię nudauerūt māmam/lactauerūt ca/tulos ſuoſ. Ad litteram hieruſalem reda/cta eſt in ſolitudinē: et facta eſt habitatio be/ſtiarū. Lamia ē mon/ſtrum habens caput virgineum/ ⁊ corpus porcinū / ⁊ pedes eq/nos: crudeliſſimū/ qꝛ etiam proprijs fetib9 non parcit. Unde dicitur lamia: quaſi lania: quia etiam pro/prios fetus laniat. Eſa.xxxiiij.d. Ibi inuenit lamia requiē.

te oīm plateaꝝ. Heth. Filij
a ſion inclyti ⁊ amicti auro pri
b c
d mo: quō reputati ſūt in vaſa
e teſtea: op9 manuū figuli. Gi
f mel. Sed ⁊ lamię nudauerūt
māmā/lactauerūt catulos ſu/

g h os. Filia ppli mei crudelis
qſi ſtruthio in deſerto. De/
i leth. Adheſit lingua lacten/
k tis ad palatum eius in ſiti:
l paruuli petierunt panem/et
m non erat qui frangeret eis.

g Filia populi mei: id eſt hieruſalem. h Crudelis qſi ſtruthio in deſerto. Eſa.xiij.d. Habitabūt ibi ſtru/thiones.ſ.ꝑ ſolitudine. i Adheſit lingua lactentiſ ad palatum eius in ſiti. Matres eni pręfame cōfectę/ lac non habebant. l Paruuli petierūt panē: ⁊ nō erat ☞ qui frangeret eis.

✻ illi qui plures gibbos portāt pluriū prębendarū.ſ.intrare po/terunt in celū: Matth.xix.c. Facili9 eſt camelum ꝑ foramen acus trāſire/ꝗ̄ diuitē in regnū celoꝝ. Item lapides diſperſi terrā occupāt: nec fructificare ꝑmittūt: ſic iſti occupāt eccleſi/am: in qua nec fructū faciūt: nec alios intrare ꝑmittunt q̄ ibi facerent fructum. Itē lapides diſpſi in via multos ceſpitare faciūt: ſic iſti malis opib9 ſuis multos ſcandaliçāt. Unde poſ/ſunt timere illud Matth.xviij.a. Vę illi ꝑ quem ſcandalum venit: expedit ei vt ſuſpendaꝛ mola aſinaria in collo ei9 ⁊ de/mergaꝛ in ꝓfundū. Per molā/circuit9 mercatoꝝ ⁊ negocia/tionū: per aſinū/labor agricolarū.q.d.meli9 eſſet tali vt eēt miles vel mercator vel agricola. a Filii ſion inclyti/ quondā.i.clerici vel religioſi filij chriſti/q̄ hñ ſion dr: qꝛ ē ſpe/culū ſine macula claritatiſ ętnę: Sap.vij.d. b Et amicti/ quondā. c Auro p̄mo. Aurū primū eſt charitas: auꝝ ſe/cundū/amor ꝓximi. De vtriſqꝫ Matth.xxij.d. Diliges dñꝫ deū tuū ex toto corde tuo: ⁊ ex tota aīa tua: Hoc eſt p̄mū et maximū mādatū. Secūdū aūt ſimile ē huic: Diligeſ ꝓximū tuū ſicut teipſū. Itē auꝝ primū/ ſacra ſcriptura.ſ.theologia: aurū ſecūdū/leges ⁊ decreta. Auro p̄mo quondā amicti erāt clerici: ſꝫ mō volūt īdui auro ſecūdo: cū tñ binari9 numer9 īfa/mis ē ī ſacra ſcrpura: qꝛ p̄m9 ab vnitate recedit. Itē auꝝ p̄mū ē charitas ī p̄ncipio ꝯuerſiōis feruēs: auꝝ ſecūdū charitas ꝓ/ceſſu tp̄is tepeſcēs. Apoc.iij.c. Quia tepid9 es/icipiā te euo/mere. Et ibidē.d. Suadeo tibi emere auꝝ ignitū. Et Apoc. ij.a. Memor eſto vñ excideris: ⁊ p̄ma opa fac. Hi filij chriſti nobiles erāt. Uñ.j.Pet.ij.b. Uos eſtis gen9 electū ⁊c̄. Uñ et clerici dicunꝛ a cleros/qd̄ ē ſors: ipſi eni ſorte ſūt electi. Et ꝓpt̄ h ſūmope ſtuduit diabol9 vt eis in ꝯiugiū filias ſuas da/ret: De qb9 Prouerb.xxx.b. Duę ſunt filię ſanguiſugę: q̄ ſp dicūt: affer/affer. Hę ſūt auaricia/⁊ luxuria. d Quō re/putati ſūt ī vaſa teſtea: viles effecti ſic̄ vas luteū. Sap. xv.c. Luto vilior vita ei9. Hiere.ij.g. Q̄ vilis facta es ni/mis iterās vias tuas. Itē fragiles. Cito eni frangunꝛ clerici ꝑ pctā: ſꝫ difficillime corrigunꝛ. Hiere.xvij.a. Peccatū iuda ſcriptū eſt ſtilo ferreo ī vngue adamātino. Eccī.xxij.a. Qui docet fatuū qſi q̄ cōglutinat teſtā. Qd̄ dr h: Filii ſion ⁊c̄. eſt illud qd̄ dicit Eſa.j.a. Filios enutriui ⁊ exaltaui: ipſi aūt ſpreuerūt me. e Opus manuū figuli.i.diaboli: q̄ eos tales fecit. Sap.xv.b. Figul9 mollē terrā p̄mēs laborioſe fin/git ad vſus nr̄os vnūqdqꝫ vas. f Sed ⁊ lamię nuda/uerūt māmā/lactauerūt catulos ſuos. Lamię ſūt ſa/cerdotes iudęoꝝ/ ſcribę ⁊ phariſęi: q̄ ſimpliceſ iudęos lactare debuerīt bonę vitę exēplo ⁊ ſanę doctrinę edulio: ipſi ſꝫo ꝓpter ſuas traditiones docebāt eos relinq̄re mādata dei. Matth. xv.a. Quare vos ꝯtēnitiſ mādata dei ꝓpt̄ traditiōes veſtras: Itē lamię ſūt heretici: q̄ ſimplices ⁊ idiotas ⁊ puulos lactāt

errorum ſuorum poculo. Prouer.ix.d. Quis eſt paruulus: declinet ad me: dicit mulier ſtulta. De hoc poculo/ Eſa.j.f. Caupones tui miſcent vinum aqua. Et de pęna taliū/ Aba/cuk.ij.c. Vę qui potum dat amico ſuo miſcens fel. Item la/mię ſunt hypocritę ⁊ mali pręlati: qui exterius apparent boni: ſed ſunt mali. His di/cit domin9/ Matth. xxiij.c. Foris appare/tis hominibus iuſti: intus autem pleni eſtiſ hypocriſi ⁊ iniquitate. Hi nudāt mammas: cū bona exteri9 oñdūt: ⁊ catulos lactant cum ſubditos prauis con/ſilijs inebriant. A talibus eſt cauēdum. Matth.vij.c. Attē/dite vobis a falſis prophetis qui veniunt ad vos in veſtimē/tis ouium ⁊c̄. Item lamię ſunt dęmones: qui primo in ſugge/ſtione lac delectationis propinant: ſed in fine venenū infun/dunt. Prouerb.xxiij.d. Ingreditur blande: ſed in fine mor/debit vt coluber. Joh.ij.b. Omnis homo primo bonum vi/num ponit ⁊c̄. Eſa.xxxiiij.d. Ibi cubauit lamia. Item lamię ſunt vſurarij: qui filios ſuos lactant ſapientia ſęculari. De hiſ omnibus lactantibus dicitur Prouerb.j.b. Fili ſi te lacta/uerint peccatores ne acq̄eſcas eis. Et Prouerb.xvj.d. Uir iniquus lactat amicum ſuum: ⁊ ducit eum per viam non bo/nam. Debet autem quilibet ablactari ab his vberibus tripli/ci ratione. Prima eſt: vt faciat gaudium angelis: Quia gau/ Luc.15.b.
diū eſt in celo ſup vno peccatore ⁊c̄. Unde abraam fecit grā/de conuiuiū in ablactatione iſaac: Geñ.xxj.a. Secunda ratio eſt: quia niſi ablactetur/non poteſt videre deum: neqꝫ in prę/ſenti per cōtemplationē: neqꝫ in futuro per ſpeciem. Unde.j. Reg.j.d. dixit anna viro ſuo: Non vadam donec ablacte/tur infans: ⁊ ducam eum vt appareat ante conſpectū domini et maneat ibi iugiter. Tertia ratio eſt: qꝛ ſapientia dei nō po/teſt intrare in cor eorum qui non ſunt ablactati. Eſa.xxviij.c. Quem docebit dominus ſcientiā: ⁊ quē intelligere faciet au/ditum: Ablactatos a lacte/auulſos ab vberibus. Sic mali ſu/os malos ſubditos lactāt. Et ſic deberēt facere pręlati: Sed quia non faciunt: conqueritur domin9 dicēs: g Filia po/puli mei crudeliſ quaſi ſtruthio in deſerto. Filia po/puli/dicuntur pręlati: quia a populo nutriuntur vt filia a pa/tre. Eſa.iij.c. Uos enim depaſti eſtis vineam meam. Hi be/ne ſtruthioni comparantur. Struthio enim ponit oua in trā/ſitu ⁊ nō fouet: ſic multi hodie ſuos ſubditos relinquunt/ nec calore ꝑdicationis fouēt eos. Job.xxxix.b. Derelinquit oua ſua in terra: obliuiſcitur ꝙ pes conculcet ea. Quare autem ſint crudeles: ſubiungit. Quia/ i Adheſit lingua lactē/tis: id eſt ſimplicis. k Ad palatum eius: non habens lac doctrinę quo debuit a pręlatis potari. Sacra enim ſcrip/tura debet vt lac paruulis ꝓpinari.j.Cor.iij.a. Tanqꝫ par/uulis in chriſto lac dedi vobis potum nō eſcam. Et quia lin/gua palato adhęret/muti ſūt homines ⁊ a laude dei ⁊ a con/feſſiōe peccati. Ezech.iij.g. Linguā tuā adhęrere faciā pala/to tuo ⁊ eris mutus. l Paruuli petierunt panem/ eruditionis ſcripturę: quę ſicut lac lactentibus/ ſic panis eſt adultioribus. Matth.iiij.a. Non in ſolo pane viuit homo: ſed in omni verbo qd̄ procedit ex ore dei. m Et non erat qui frangeret eis. Panis vl̄ manibus frangitur vel den/tibus. Manus/operatores: dentes vero ſunt prędicatores. Ubi ergo ⁊ prędicatores deficiunt ⁊ operatores/ panis nō frangitur nec reficiuntur homines. Prouerb.xiiij.a. Ubi nō ſunt boues pręſepe vacuum eſt. Multi hodie per gratiā fran/gunt panem iſtum et manu ⁊ dente: qui ſꝫm regulam domini noſtri ieſu chriſti qd̄ prędicant oſtendūt opere. Act.j.a. Cę/pit ieſus facere ⁊ docere. Multi etiam dente frangunt panē iſtum ⁊ non manu: q̄.ſ.nō faciunt qd̄ dicunt. De qbus Geñ. xxvij.c. Uox quidem vox eſt iacob: man9 ſunt eſau. Aliquā/do erunt multi qui nec dente nec manu frangent: quando erit illud qd̄ prędicit Amos.viij.d. Mittam famem in terram: ✻ non famem panis/

qui frangeret eis. ſ. ij. d. Ubi eſt triticū ⁊ vinū. Amos viij. d. Deficient virgines pulchre ⁊ adoleſcentes in ſiti.

Primus locus conqueſtionis — a Qui veſcebantur voluptuoſe interierunt in vijs: attenuati fame/ vel ab hoſtibꝰ capti. Uel hoc dicit: quia ſuſpēdebant in vijs ſicut latrones. j. v. c. Pueri in ligno corruerunt.

c Qui nutriebātur in croceis. ſ. cibis vel veſtibus/ vel vaſis vel lectis vel domibus rubricatis. d Amplexati ſunt ſtercora/ colūbina: vt

a Me. Qui veſcebantur vo-
b luptuoſe interierunt in vijs:
c qui nutriebantur in croceis
d āplexati ſūt ſtercora. Uau.
e Et maior effecta eſt iniqui-
f tas filie populi mei pecca-
g to ſodomorum/ que ſubuer-
h ſa eſt in momento/ ⁊ nōn ce-
i perunt in ea manus. Zai.
k Cādidiores naçarei eiꝰ niue:

inde pulmenta conficerent loco ſalis. Simile legitur. iiij. Reg. vj. f. ꝙ vendebatur quarta pars cabi columbarum quinqꝫ argenteis. e Et maior effecta eſt iniquitas filie populi mei: id eſt hieruſalem. f Peccato ſodomorū: qđ fuit grauiter vindicatum. In epiſtola Jude. c. Facti ſūt exēplū ignis eterni. Eçech. xvj. f. Uiuo ego dicit dn̄s: quia non fecit ſodoma ſoror tua ⁊ filie eius ſicut feciſti tu. g Que ſubuerſa eſt in momento. Contra. Geñ. xix. e. Pluit dominus ignem ⁊ ſulphur. Pluere autē dicit ſucceſſionem. Sol. In momento: id eſt valde celeriter et cito. Eſt autē momētum quadrageſima pars hore: qđ etſi dicit ſucceſſionem/ tn̄ modicam ⁊ breuē. Nec dicitur ſubito: quia ſubitum eſt qđ ſucceſſione caret/ et fit ī inſtanti. h Et non ceperunt in ea manus/ pauperū: quia nihil largiebant pauperibꝰ. Uel/ Manus/ hominū ſodomitarum/ non ceperunt in ea: id eſt in ſodoma/ angelos vel filias loth: quia percuſſi auriſia nō poterāt oſtiū īuenire: Geñ. xix. c. Et Sap. vlt. c. Unuſquiſqꝫ oſtiū manibꝰ ſuis querebat. Uel/ Non ceperunt ī ea manus/ proprie aliquid de preda ad ſaluadum ſe vel ad fugiendum.

Secundus locus indignationis — k Candidiores naçarei eius niue. Hoc dicit propter caniciem quam ſeruabāt naçarei: quorum pulchritudo hic deſcribitur: vt ſic indignatio iudic contra aduerſarios non famem panis nec ſitim aque: ſed audiēdi verbum dei. Uel filia populi dicit hypocrita. Filia/ quia debilis ⁊ fragilis: nō filius fortis ⁊ ſtabilis.

Hypocrita cōparat ſtruthiōi — Hic comparatur ſtruthioni propter multa. Struthio enim ē animal ſtultum: ſic hypocrita: qui pro modico vēto laudis vane dat qđ plus valet ꝙ̄ totus mundus. Unde Job. xxxix. c. Priuauit eum deus ſapientia. Item ferrum comedit: ſic hypocrita multa ardua opera ⁊ difficilia facit in publico: que tn̄ emollit ī occulto. Prouerb. xxx. c. Que comedit ⁊ tergens os ſuum dicit: non ſum operata malum. Ipſi enim ſunt qui facies caſtigant ⁊ non corda. Matth. vj. b. Exterminant facies ſuas. Item habet pedes vt vituli: ſic hypocrita greſſum maturitatis. Eſa. iij. c. Compoſito gradu incedebāt. Item ſolo aſpectu fouet oua: ſic hypocrita in ſolo aſpectu hominū ponit ⁊ fouet opera: quia ſolum vt ab eis laudetur. Eph. vj. a. Non ad oculum ſeruientes. Itē eſt animal ſordidum: ſic hypocrita ſepulchrum plenum oſſibus mortuorum: Matth. xxiij. c. Capſa vbi celantur reliquie demonum. Eph. v. c. Que in occulto fiūt ab eis turpe ē dicere. Item ē nigra ſub pennis: quas tn̄ habet pulchras ſuperius: ſic hypocrite exterius veſtiti ſūt ſicut ſancti. Job. xxxix. b. Penna ſtruthionis ſimilis eſt pennis herodij et accipitris. Item nunqꝫ volat/ ⁊ tn̄ volare ſe ſimulat. Job. xxxix. c. Cum tempus fuerit in altum alas erigit: ſed nūqꝫ volat: ſic hypocrite. Matth. xxiij. a. Dilatant philateria ſua ⁊ magnificant fimbrias. Item dura eſt filijs et crudelis. Job. xxxix. b. Induratur ad filios ſuos quaſi nō ſint ſui: ſic hypocrita. Hec poſſent duobus verſibus retineri. Struthio ſtulta/ vorax/ pede bos/ oculo fouet oua. Spreta priꝰ ſordēs/ nigra/ nō volat/ ipſa natis: a Qui veſcebantur voluptuoſe: Clerici. ſ. et religioſi qui ſolebant in ſpiritualibus delitijs viuere. ſ. in ſcripture meditatione. Sap. xvj. c. Paratum de celo panem preſtitiſti eis ſine labore: omne delectamentum in ſe habentem: ⁊ oīs ſaporis ſuauitatem. Item in celeſti contēplatiōe. Apoc. ij. e. Uincenti dabo manna abſconditum. Itē in ſacramēti altaris dulcedine et ſuauitate. Pſ. Paraſti in conſpectu meo mēſam. De his tribus/ Eçech. xvj. b. Similam/ ecce dulcedo corporis chriſti: et mel/ ecce ſuauitas celeſtis contemplationis: ⁊ oleum/ ecce meditatio ſcripture que illuminat: comediſti ⁊ decora facta es vehementer nimis. Pſ. 22.

B

Hi qui ſic voluptuoſe ſolebant veſci: b Interierunt in vijs: que ſunt ſuperbia/ auaricia/ īuidia/ et luxuria. De quibus Prouerb. xxx. c. Tria ſunt mihi difficilia: et quartum penitus ignoro: Uia aquile in celo: ecce ſupbia. Uia nauis in medio mari: ecce auaricia: Auari enim per mare negociantur. Uia colubri ſuper petram: ecce inuidia: Coluber enim venenum habet in lingua. Uia viri in adoleſcētia: ecce luxuria. He ſunt vie difficiles quas cōfitebunt ſe ambulaſſe mali. Sap. v. b. Ambulauimus vias difficiles. c Qui nutriebantur in croceis: id eſt in delitijs ſcripture per chriſti paſſionem rubricate. Crocus enim habet colorem rubeum. Cant. iiij. d. Cypri cum nardo: nardus ⁊ crocus ⁊ fiſtula et cinnamomū cum vniuerſis lignis libani. Item crocus colorat et ſaporat. In croco ergo nutriuntur: qui interius ſapore delitiarum reficiunt: exterius vero exēplo boni operis colorantur. Qui prius erant tales: d Amplexati ſunt ſtercora: id eſt temporalia. Phil. iij. b. Omnia reputaui vt ſtercora. Eccl. xxij. a. De ſtercore boum lapidabitur piger. Item mulieres. Eccl. ix. b. Mulier fornicaria quaſi ſtercus in via ab omnibus pretereuntibꝰ conculcabitur. De amplexibꝰ huius ſtercoris dicit Prouerb. vij. c. Ueni inebriemur vberibus ⁊ fruamur cupitis amplexibus. Item ſunt ſtercora honorum. j. Machab. ij. g. Gloria impij ſtercus ⁊ vermis eſt: hodie extollitur/ ⁊ cras nō inuenietur. Hec ſtercora multi clerici amplexantur: e Et maior effecta eſt iniquitas filie populi mei: id eſt clericorum. f Peccato ſodomorum: id eſt laicorū. g Que ſubuerſa eſt in momento: id eſt ſubito. Magis eñ clerici hodie ꝙ̄ ſodomite peccāt quantum ad hoc ꝙ illi nec legem nec doctores habuerunt. Eçech. xvj. f. Juſtificata ſodoma ſoror tua ex te. Hiere. xj. c. Quid eſt qđ dilectus meꝰ facit in domo mea ſcelera multa: Uel per filiam populi p̄lati ſignificant: p ſodomitas/ laici peccatores. Et plus peccāt p̄lati in eodē genere peccati ꝙ̄ laici. h Et non ceperunt in ea: id eſt in filia populi: id eſt ī prelatis: i Manus/ pauperū aliquid: In quo notatur auaricia eorum. Eccl. iiij. d. Non ſit manus tua porrecta ad accipiēdū et ad dādū collecta. k Cādidiores naçarei eiꝰ niue.

Prelati et predicatores et penitentes cōmēdant a qͣttuor. — Hic cōmendantur prelati ⁊ doctores predicatores ⁊ penitētes a qͣttuor. Primo/ a mūdicia carnis: ſecūdo/ a iocunditate mentis: tertio a feruore charitatis: quarto/ a meditatione contemplationis. Dicit ergo: Candidiores naçarei eius: id eſt dei/ niue. Naçarei interpretatur floridi vel germinantes: et ſignificat doctores et predicatores ⁊ prelatos ⁊ quoslibet penitentes: qui omnes debēt florere interius per conſcientie puritatem. Cant. j. d. Lectulus noſter floridus. Et exterius per bonā operationē. Pſ. Juſtus vt palma florebit ī domo domini. Pſ. 91. Item germinare debent per puram ⁊ ſanctam affectionem: et p deuotam de deo meditationē. Cant. vj. d. Deſcendi in hortum nucum: vt viderem poma conuallium: ⁊ inſpicerem ſi floruiſſent vinee ⁊ germinaſſent mala punica. Iſti ſūt candidiores niue per obſeruantiā ſanctimonie ⁊ caſtitatis mūdiciam. Et bene nix comparatur caſtitati: vel per niuē caſtitas deſignatur:

a nitidiores lacte: rubicũdio/
b c res ebore antiquo: ſaphiro
d pulchriores. Heth. Deni/
e grata ē ſup carbones facies
f eoꝝ ⁊ ñ ſũt cognıti ı plateiſ.

g h Adheſit cutiſ eoꝝ oſſibꝰ ⁊ fa/
i cta eſt q̄ſi lignũ. Teth. Me/
k lius fuit occiſis gladio q̄ in/
l m terfectis fame: quoniam iſti
n o extabuerũt ꝯſũpti a ſteri/

⁋ contra aduerſarios excitetur. a Nitidiores lacte: propter carnis mundiciam: ſicut candidi dicti ſunt prop/ter abſtinentiam. b Rubicundiores ebore antiq̄/ per celibem vitam: que colorem ſubrubeum relinquit i fa/cie/ propter carnis afflictionem: ſicut ebur antiquum non roſeum habet colo/rem/ſed pallori mi/xtũ. c Saphi/ro pulchriores: quo ad cõuerſatio/nem celicam: quia ſaphirus habet co/lorē celi. Tales in/quam fuerũt olim: ſed nunc/ d Denigrata eſt ſuper carbones faci/es eorum/ euacuatis ſpiritibus: et ſubtracto naturali co/lore propter famem ⁊ afflictionē captiuitatis. Vl' ad litte/ram propter calorem ſolis quem ſuſtinuerũt cum ducerē/tur in captiuitatem. Naum.ij.c. In cunctis renibus defe/ctio: ⁊ facies eorum ſicut nigredo olle. f Et non ſunt cogniti in plateis/ proptē mutationē coloris. g Ad/heſit cutis eorum oſſibus: p̄ fame. h Et facta eſt quaſi lignũ: id eſt aſpa ⁊ hirſuta q̄ſi cortex ligni. Amos ij.c. Fortis ipſe quaſi quercus. i Melius: id eſt mi/nus malum: k Fuit occiſis gladio q̄ interfecti fa/me. Ecc̄j.xxx.c. Melior eſt mors q̄ vita amara: ⁊ requi/es eterna q̄ languor perſeuerans. m Quoniam iſti.ſ. īterfecti fame. n Extabuerunt: paulatim morientes. o Conſumpti ſunt a ſterilitate terre: id eſt quia nõ habuerunt fructus terre quibus reficerentur: Terra enim

⁋ erat ſterilis. Manus

✻ ſtitas deſignatur: quia ſicut nix ex alto deſcendit: ſic nullꝰ caſtus eſt niſi dono ſpeciali dei. Sap.viij.d. Cum eſſem magis bonus: veni ad corpus incoinquinatũ: ⁊ vt ſciui q̄m aliter non poſſum eſſe continens niſi deus det. Itē nix can/dorem habet ⁊ refrigerium: quoꝝ contraria ſunt in pecca/to luxurie.ſ. turpitudo ⁊ ardor. Cãdor niuis/ contra turpi/tudinē: refrigeriũ/ contra ardorem luxurie. Qui ergo caſti

Pſ.50. ſunt candidiores. Pſ. Lauabis me ⁊ ſuper niuem dealba/
bor. a Nitidiores lacte. In lacte duo ſunt: candor ⁊ dulcedo: per que ſignificat iocũditas mentis/ que proue/nit ex puritate innocētie. Ecc̄j.xxx.c. Non eſt oblectamē/tum ſuper cordis gaudiũ. Et in eodē.j.d. Jocũditas cor/

Pſ.4. dis hec eſt vita homis. Pſ. Dediſti leticiã in corde meo.
b Rubicũdiores ebore antiq̄. Per ruborē feruor charitatiſ: p ebur qd̄ ē frigidũ/ caſtus homo ſignificat. Ru/bet ergo ille vt ebur antiquũ/ i quo ardet charitas cũ caſti/tate: vt poſſet dici de illo illud Cant.v.c. Dilectus meus candidus/ per caſtitatē: ⁊ rubicũdus p charitatē. Math. xvj.a. Veſpere dicitis: ſerenũ erit/ rubicũdũ eni ē celũ. Si eni homo in veſpere mortis ſit rubicũdus p charitatē/ ha/bebit eterne glorie ſerenitatē. In h q dicit/ antiq̄: notat radicatio charitatiſ. Eph.iij.d. In charitate radicati ⁊ fun/dati vt poſſitis cõprehēdere cũ oibus ſanctis que ſit lati/tudo/ longitudo/ ſublimitas/ et ꝓfundũ. Itē notandũ q ru/bor i facie/ aut caloris/ aut pudoriſ ſolet eſſe indiciũ. Rubi/cundi ergo ſunt nazarei.i. virgines ⁊ caſti.i. calore deuo/tiōis feruidi: ⁊ reuerētia honeſtatiſ pudibũdi: Sunt eni ſen/ſus eoꝝ delicati: q2 ad omnē turpitudinē erubeſcũt: pudet inhoneſta videre: pudet nõ de ſe ſolũ ſed etiã d alijs turpia audire: pudet turpia dicere: pudet turpia cogitare. Per ebur antiquũ illi poſſũt ſignificari q̄ ſub lege moyſi forteſ fuerunt: quibꝰ debent pfectiores eſſe illi q̄ ſub lege chriſti ſunt: quia Heb.vij.c. Lex neminem pduxit ad pfectum. c Saphiro pulchriores. Saphirus habet colorem ethereũ: ⁊ ſignificat meditationē celeſtiũ. Et h ſequitur ex tribus p̄cedentibus. Eſa.liiij.c. Fundabo te in ſaphiris. Sap.v.d. Cogitatio illorum apud altiſſimũ. Phil.iij.c. Noſtra conuerſatio in celis ē. d Denigrata eſt fa/cies eoꝝ/ q̄ prius erãt candidiores niue e Sup carbo/nes: Hoc qñ peccãt mortalit. Et h deplorat h hieremi/

as. Carbo ignitus rubeꝰ eſt/ ſ extinctꝰ niger: ſic aīa in cha/ritate exiſtēs colorata ē ⁊ pulchra: ſ qñ incidit in pctm̄ tũc deturpat. Naũ.ij.c. Facies oim ſic nigredo olle. Eſa. xiij.b. Facies combuſte vultꝰ eorum. Johel.ij.b. Oēs vultꝰ redigent in ollam. f Et non ſũt cogniti i pla/teis: q2 credunt eſ/ſe boni cũ ſint mali. Pſ. Filie eoꝝ cõ/poſite circũornate †Pſ.143.
vt ſimilitudo tēpli. Judith.7.c.
Et q̄uis ſic lateãt: tñ pñt per duo co/gnoſci: p v̄ba.ſ. ⁊ p opa. De pmo Ecc̄j. xxvij.a. Sicut ruſticatio de ligno oſtēdit fructũ illius: ſic v̄bũ ex cogitatu cordis hois. Mat.xxvj.g. Loquela tua manifeſtũ te facit. De ſcd̄o: Mat.vij.c. A fructibꝰ eorum cognoſcetiſ eos.i. ab opibꝰ. Vel/ Nõ ſũt cogniti.i. diſtin/cti: q2 modo ita induunt religioſi ſicut ſeculares: et clerici ſicut laici: et plati ſicut reges vel comites. Vñ Roma.x. c. Nõ ē diſtinctio iudei ⁊ greci. Judeus confitēs eſt reli/gioſus: grecus ē ſecularis. g Adheſit cutiſ eoꝝ oſſi/buſ. Hoc d2 de hypocritiſ: q̄ ſe macerat ieiunãteſ/ vigilan/tes vt videant boni. h Et facta eſt quaſi lignũ/ ari/dũ/ iſenſibile/ ſterile ⁊ inflexibile: vt dic Glo. Interl. Et ip/ſi hypocrite aridi ſũt a deuotiōe. Ecc̄j.vj.a. Nõ te extol/las i cogitatiōe aie tue velut taurꝰ/ ne forte elidat virtꝰ tua p ſtulticiã: et folia tua comedat ⁊ fructꝰ tuos pdas ⁊ relinq̄/ris velut lignũ aridũ in heremo. Itē inſenſibiles: q2 ſine cõpaſſiōe. Job.xlj.c. Indurabit cor eiꝰ q̄ſi lapis. Itē ſte/riles a bonis opibꝰ/ vl' potiꝰ a fructu.i. a mercede operum. Job.xv.d. Cõgregatio eni hypocrite ſterilis. Sap.iij.c. Vacua ē ſpeſ illoꝝ ⁊ labores ſine fructu. Itē iflexibileſ: q2 curuari p obediētiã vl' p correctionē nõ pñt. Eſa.xlviij.a. Durꝰ es tu ⁊ neruꝰ ferreꝰ ceruix tua. Hoc totũ d Deni Aliter
grata ē ⁊c. põt d bonis expõi ⁊ i bono: q2 facieſ exterior tribulatiōibꝰ denigrata: facies itior manet ſplēdida. Cañ. j.b. Nigra ſũ ſ formoſa. Hoc ſignificatum eſt Exo.xxvj. in optura tabnaculi: qd̄ erat exterius tectũ ſagis ciliciniſ: p q̄ ariditas exterior ⁊ penitētia deſignat: interiꝰ v̄o corti/nis depictis/ p q̄s interior pulchritudo. Pſ. Ois glia eiꝰ Pſ.44.
filie regis ab intus. Hi/ f Non ſunt cogniti in pla/teis: q2 vt dicit Berñ. multi vident nr̄as cruces q̄ nõ vi/dent nr̄as vnctiōes. Hoꝝ cutis adheret oſſibꝰ: quia ipſi ſe mortificãt ꝓpt deũ. Job.xix.c. Pelli mee ꝯſũptiſ carnibꝰ adheſit os meũ. Job.vij.a. Cutiſ mea aruit. h Et fac/ta eſt q̄ſi lignũ/ qd̄ plãtatũ eſt ſecus decurſus aqrũ. De q̄ Job.xiiij.b. Lignũ habet ſpem/ ſi p̄ciſũ fuerit p mortē: rurſus vireſcet/ qñ.ſ. de morte reſurget. i Meliꝰ fuit occiſis gladio/ v̄bi dei: hec ē mors bona. l Q̄ int/fectis fame/ doctrine vel eruditionis. Eſt autem fames defectus fidei. Item defectus diuine conſolationis. Item duricia cordis. Item defectus predicationis. De his om/nibus exponitur. Item eſt gladius multiplex

Gladius:
- Verbi dei. Eph.vltiſ.c. Et gladiũ ſpũs qd̄ eſt verbũ dei. Hoc gladio occidunt: qui de ma/lis fiũt boni. Deut.xxxij.f. Percutiã ⁊ ego (ſanabo.
- Sentētie iudicij. Deut.xxxij.f. Gladiꝰ meꝰ deuorabit carnes.
- Mũdane tribulatiōis. Iſidorꝰ ſup Geñ.iij.d. Gladiꝰ v̄ſatilis pene tpales: que v̄ſatiles ſũt q̄ſi tpalia volubilia ſũt. Ad arborē igit vite nõ redit niſi p cherubin.i. ſciētie plenitudinē .i. charitatē: et p gladiũ verſatilē.i. tolerãtiã (tpalē.
- Tyrãnidis pſecutiōis. Ezech.xxj.c. Hic ē gladiꝰ occiſiōis magne: q̄ obſtupeſce/ (re faciet eos.
- Cõpaſſiōis. Luc.ij.e. Et tuã ipſius aīam ptrãſibit gladiꝰ.

m Q̄m iſti extabuerũt. Spũalit extabeſcit: q̄ verbo dñi vel diuina ꝯſolatiōe/ vel v̄tutũ pinguedine nõ roborat. o Cõſũ/pti ſũt/ ſũt/ a ſterilitate terre.i. eccleſie. Geñ.j.a. Ter/

✻ ra erat inanis et

☙ erat ſterilis. a Manꝰ /eni/ mulierū miſericordiū co/
xerūt filios ſuos: vt. ſ. eos comederēt. Et h̄ i duobꝰ no/
tat miſericordia matrū: qꝛ ⁊ filijs fame deficiētibꝰ ne diu/
tius lāguerēt ſubuenerūt: ⁊ ſibijpſis ne morerent de cibo
ꝓuiderūt. Hoc factū eſt in captiuitate romanoꝝ: ſicut le/
git in euāgelica hi/
ſtoria. b Facti
4.Reg.16.f. ſūt cibꝰ earū: ſm
illud Deut. xxviij.
f. Comedes fruc/
Al. ⁊ cibi tum vteri tui. Et
Hiere. xix. c. Ciba
bo eos carnibꝰ filio
rum ſuoꝝ. c In
ɔtritiōe filie po
puli mei. Hiere. xix. c. Vnuſqſqꝫ carnes amici ſui come/
det in obſidiōe ⁊ anguſtia in q̄ ɔcludēt eos inimici eoꝝ. Et
poſt pauca. Sic cōterā populū iſtū ſicut ɔterit vas figuli
qȯ nō pōt vltra reſtaurari. Hoc ē qȯ dicit h. Simile factū
legit. iiij. Reg. vj. f. Coximꝰ ḡ filiū meū ⁊ comedimꝰ: ſic
dicit mulier petēs a rege iudiciū de muliere altera q̄ filiū
ſuū nolebat exponere / iam filio alterius comeſto ab illis.
e Cōpleuit dn̄s furorem ſuū / captiuando iudeos.
g Effudit irā idignatiōis ſue. In h̄ notat abūdan/
tia. i Et ſuccēdit / dn̄s: k Ignē in ſiō ⁊ deuora/
uit fūdamēta eiꝰ: ſm illō Amos. ij. b. Mittā ignē i iu/
dā ⁊ deuorabit edes hierl̄m. m Nō credidert reges
tre / iudee. ſ. ioachim ⁊ ſedechias. n Et vniuerſi habi
tatores orb. i. iudee. Nō credidert inqꝫ hieremie dicēti:
☙ Oꝛ ingrederet hoſt

a litate terre. Joth. Manus
mulierum miſericordium co
b xerunt filios ſuos: facti ſunt
c ⁊ cibus earum in cōtritiōne
d filie pōpuli mei. Caph. Cō/
e f pleuit dominus furorem ſu
g h um: effudit iram indignatio
i nis ſue. Et ſuccendit ignem
k l in ſiōn: ⁊ deuorauit funda/
m menta eius. Lameth. Nōn
crediderunt reges terre et
n vniuerſi habitatores orbis:

ſicut dicitur. S. ij. f. ne dominus effundat ſuper te indigna/
tionem ſuam. i Et ſuccēdit: id eſt ſuccēdet. k Ig/
nem in ſion: id eſt in clericos ⁊ religioſos. Ignem dico
eternum. Math. xxv. d. Ite maledicti in ignem eternū.
Eſa. vlt. g. Ignis eorum non extinguetur. Et hoc qꝛ ipſi
prius ſuccenderūt
ſe igne luxurie et
auaricie et ſupbie.
De primo Job.
xxxj. b. Ignis eſt
vſqꝫ ad conſumpti/
onē deuorans. Hic
aſſimilatur igni in/
fernali: quia ardet
per cōcupiſcentiā:
fetet per infamiam: omnia mēbra deuaſtat: ⁊ cutem deni/
grat. Job. xxxj. b. Oīa eradicās genimina. Hic ignis nō
extinguet: niſi ꝑ miracula. Qui igit ardet h̄ igne debet ve
nire in templū religiōis vt ibi ſanet. Hūc ignē paſcit dia/
bolus cibarijs delicatis: qbus fomes nutrit / ⁊ ɔcupiſcen/
tia augmentat. Item diuitijs: que prebent oportunitatē:
quia non habet paupertas vnde ſuū paſcat amorem. Itē
exteriori ornatu: qui ꝓuocat libidinē: ⁊ nitore cutis. Hie/
ronꝰ. Nitida cutis ſordidū oſtendit animū: ⁊ in pannis ſeri/
cis libido dn̄atur. Hic ignis extinguitur ꝑ ſubtractionem
ꝑdictoꝝ: quia / Subtrahe ligna foco protinus ignis abeſt.
Item per aque appoſitionē: id eſt tribulationū perpeſſio/
nem. Eccl. xj. d. Malicia hore obliuionē facit luxurie ma
xime. Item per fugam. j. Cor. vj. d. Fugite fornicationē.
Qua ſpecie marti cedit victoria parthis: Cypris eo mar/
te vel ea deuincit arte. De ſecūdo igne. ſ. auaricie dicitur
Eccl. xxiij. c. Anima calida q̄ſi ignis ardēs nō extinguet
donec aliqd glutiat. Iſte ignis ē ſulphureꝰ vel grecus: qui
vix pōt extingui: qꝛ auarus nō implebit pecunia: Eccl. v.
b. De tertio igne / Job. j. c. Ignis cecidit de celo ⁊ tactas
oues ⁊ pueros ɔſumpſit. Iſte ignis eſt fulgureus. Ardet
eni ſupbꝰ ꝑ appetitū ꝓprie excellētie: ⁊ ſuccēdit alios ꝑ vio
lentiā opprimendo. Pſ. Dū ſupbit impiꝰ incendit paup. Pſ.9.
Itē fetet deo ⁊ angelis. Eccl. x. a. Odibilis corā deo ⁊ ho
minibꝰ ſupbia. Itē fumigat geſtu ⁊ ornatu exteriori: qꝛ ſic
fumꝰ ſignū ē ignis: ſic ſupbiā cordis manifeſtat ornatus ⁊
geſtus corꝑis. Eccl. xix. d. Amictꝰ corꝑis ⁊ riſus dentiū ⁊
greſſus hoīs enunciāt de illo. Quia ḡ illo triplici igne ſuc/
cenſi ſūt: ꝓpt h̄ igne gehēnali ſuccēdent. Deut. xxxij. c.
Ignis ſuccēſus ē in furore meo: ⁊ ardebit vſqꝫ ad inferni
nouiſſima. l Et deuorauit fūdamēta eiꝰ. i. occul/
tas cogitatiōes. Sap. iiij. d. Cōmouebit eos a fūdamētis
et vſqꝫ ad ſupmū deſolabunt. m Nō crediderūt re
ges terre. Eſt triplex terra. Supma / media / infima. Su/ Triplex terra
prema / paradiſus: media quā terimꝰ: īfima infernꝰ. De pri
ma. Pſ. Credo videre bona dn̄i: i terra viuētiū. De ſecū/ Pſ.26.
da. Gen. iij. d. Terra es / ⁊ i trā ibis. Pſ. Dn̄i ē tra et ple/ Pſ.23.
nitudo eiꝰ. De tertia. Job. x. d. Terrā tenebroſā et optā
mortis caligine ⁊c. Queli̇bet tra habet ſuos reges. Para/
diſꝰ habet reges. Prez. Malach. j. d. Rex magnꝰ ego ſū.
Itē filiū. Pſ. Deꝰ aūt rex nr̄ an̄ ſecla. Itē. Ego aūt ɔſti Pſ.73.
tutꝰ ſū rex ab eo. Apoc. xix. c. Habet i veſtimēto ⁊ i femo Pſ.2.
re ſcptū: rex regū ⁊ dn̄s dn̄antiū. Itē ſpūſctm̄. Hi tres ſt
rex vnꝰ. Nec ꝓprie dicūt tres reges / ſ vnꝰ. Ibi etiā ſūt re/
ges angeli ⁊ ſancti. Job. iij. c. Nūc dormiēs ſilerē ⁊ ſom/
no meo requieſcerē cum regibꝰ ⁊ conſulibus terre. Reges
medie terre: ſunt iuſti. j. Pet. ij. b. Vos eſtis genus electū
regale ſacerdotium. Apoc. j. b. Qui fecit nos deo noſtro
regnum ⁊ ſacerdotes. Reges infime terre: ſunt demones.
Gen. xiiij. b. Quattuor reges tulerunt ſubſtantiam loth:
id eſt demones qui aſportant omne bonū hominū ꝑ quat/
tuor genera temptationū. De qbꝰ. Pſ. Nō timeb a timo Pſ.90.
re nocturno. A ſagitta volāte ⁊c. Reges ḡ. i. angeli ⁊ iuſti ⁊
demones: Nō credidert: ⁊ vniuerſi hitatores tre:
❧ id eſt mali. Oꝛ ingrederet

❧ ra erat inanis ⁊ vacua. Hiere. iiij. f. Aſpexi terram ⁊ ecce
vacua erat. a Manus mulierū miſericordium
coxerūt filios ſuos. Per mulierū manꝰ ꝑlati itelligū/
tur propter fecunditatē / ſedulitatem / ⁊ compaſſionē. Mi
ſericordiū / dicit: qꝛ ipſi debent eſſe miſericordes. Luc.
vj. f. Eſtote miſericordes. Sed obliti miſericordie co/
quūt filios ſuos: id eſt ſubditos affligendo eos ⁊ opprimē/
do. Ignis autem qui huic decoctioni ſupponitur / eſt pra/
uum exemplum prelatorum et cupiditas eorum. Job. j.
c. Ignis cecidit de celo: id eſt de maioribus ⁊ tactas oues
et pueros conſumpſit. Sed audiant quid dicitur Exo.
xxij. a. Si egreſſus ignis inuenerit ſpicas ⁊ comprehende
rit aceruos frugum ſiue ſtātes ſegetes in agris / reddet dā/
num qui ignem ſuccenderit. Aceruī frugum ſunt qui iam
ceciderūt / ſtantes ſegetes: q̄ adhuc ſtant in bono. b Fa/
cti ſunt cibꝰ earum. Hoc ad litteram dicitur de illis q̄
vendunt filias ſuas vt inde ſatientur ⁊ viuāt. Johel. iij. a.
Poſuerunt puerum in proſtibulo ⁊ puellam vendiderunt
pro vino vt biberent. Vel de prelatis qui ſubditos come/
dunt. Ezech. xiij. c. Et violabant me ad populum meum
propter pugillum hordei ⁊ fragmē panis. Et hoc c In
contritione: id eſt ad contritionē. d Filie populi
mei: id eſt eccleſie. Per ipſos enim qui tales ſunt deſtrui/
tur eccleſia / cum deberent ipſi cuſtodire eam. Vel ad con/
tritionem ipſorum: quia qui alios comedunt conterentur.
Prouerb. xviij. b. Os ſtulti contritio eius. e Com/
pleuit: id eſt complebit: f Dominꝰ furorem ſuū:
id eſt vindicabit ſe de malis. Prouerb. vj. d. Zelus ⁊ fu/
ror viri non parcet in die vindicte: nec acquieſcet cuiuſqꝫ
precibus. Vnde Job. xiiij. c. dicebat: Quis mihi hoc tri/
buat vt in inferno protegas me: ⁊ abſcondas me donec ꝑ/
tranſeat furor tuus. Deut. xxxij. d. Et ſagittas meas cō/
plebo in eis. g Effudit: id eſt effundet iram / h In/
dignationis ſue: id eſt vindictam. S. ij. b. Effudit qua/
ſi ignem indignationē ſuam. Et hoc: quia ipſi prius ſe effu
derunt per luxuriam et gulam. De primo / Gen. xlix. a.
Ruben effuſus es ſicut aqua: nō creſcas quia aſcēdiſti cu/
bile patris tui. De ſecūdo Hiere. l. b. Effuſi eſtis ſicut vi/
tuli ſuper herbā. Effunde ergo prius cor tuū coram dn̄o:

a Qr ingrederetur hoſtis: id eſt chaldei. b Et inimicus: id eſt idumei. c Per portas hieruſalem. Hiere. xxvj. b. Apprehenderunt eum: id eſt hieremiam / ſacerdotes ⁊ pſeudo prophete ⁊ omnis populus dicentes: morte moriatur: quare prophetauit in nomine domini dicens: Sicut ſilo erit domus hec ⁊ vrbs iſta deſolabitur eo q non ſit habitator. Et hoc totum factum eſt / d Propt peccata prophetarum eius ⁊ iniquitates ſacerdotum eius. Quia Hiere. v. g. Prophete propheraverūt mendacium: ⁊ ſacerdotes applaudebant manibus ſuis ⁊ populus dilexit talia. e Qui effuderunt in medio ei⁹: id eſt hieruſalem: f Sanguinē iuſtoꝝ: ſicut legit de manaſſe. iiij. Reg. xxiiij. a. Impleuit hieruſalē cruore innocentiū: et ob hac cauſam noluit dñs ꝓpitiari. g Erra- uerunt ceci

C

a q ingrederetur hoſtis ⁊ inimicus p portas hieruſalē.
b
c
d Mem. Propt pctā ppharū ei⁹ et iniqtates ſacerdotū
e
f ei⁹ q̄ effuderīt i medio ei⁹ ſanguinē iuſtoꝝ. Nun. Err.
g

id eſt mali. a Qr ingrederet hoſt. i. diabolus. Job xvj. b. Hoſtis me⁹ terribilib⁹ oculis intuit⁹ ē me. b Et inimicus: id eſt peccatum. Pſ. Non eſt pax oſſib⁹ meis a facie peccatorum meorum. c Per portas hieruſalem: id eſt per prelatos eccleſie. Apoc. xxj. f. Singule porte erant ex ſingulis margaritis. Eſa. liiij. c. Ponam iaſpidem propugnacula tua: ⁊ portas tuas in lapides ſculptos. Notandum eſt autem q eſt multiplex porta. Prima eſt chriſtus. Geñ. xxviij. d. Non eſt aliud niſi domus dei ⁊ porta celi. Cuſtos huius porte eſt petrus ⁊ ceteri prelati. Matth. xvj. c. Et tibi dabo claues regni celorum. Hec porta aperietur bonis. Apoc. xxij. c. Beati qui lauāt ſtolas ſuas in ſanguine agni: vt per portā intrēt in ciuitatem. Sed claudet malis. Apoc. xxj. g. Non intrabit in illā aliquid coinquinatū. Secūda porta / eſt beata virgo. Ezech. xliiij. a. Porta hec clauſa erit ⁊ nō aperiet. Cuſtos huius porte qui ſemp eā ſeratam tenuit / fuit ſpirituſſanct⁹. Luc. j. d. Spirituſſanctus ſupueniet in te: ⁊ virtus altiſſimi obumbrabit tibi. Tertia porta eſt iudicium. Prouerb. vlt. c. Nobilis in portis vir eius cum ſederit cum ſenatorib⁹ terre. Huius porte clauēm ⁊ poteſtatem habebunt apoſtoli et apoſtolici viri. Matth. xix. d. In regeneratiōe cū ſederit fili⁹ hoīs in ſede maieſtatis ſue / ſedebitis ⁊ vos ⁊c. Hec porta aperiet eis quibus dicet: Venite bñdicti. Sed claudit eis qb⁹ dicet: Ite maledicti ⁊c. Matth. xxv. d. Quarta porta ſunt doctores ⁊ prelati. Eſa. liiij. c. Ponā iaſpidē propugnacula tua: et portas tuas i lapides ſculptos. Per has portas intratur in eccleſiam. Matth. vlt. d. Ite docete omnes gentes. Et exitur / quando excōmunicant. Cuſtos ⁊ clauiger huius porte chriſtus eſt. Luc. xxj. c. Ego dabo vobis os ⁊ ſapientiā: cui non poterunt reſiſtere omnes aduerſarij veſtri. Quinta porta ſunt ſacramenta. Pſ. Introite portas eius in confeſſione. Cant. vij. b. Oculi tui ſicut piſcine in eſebon / que ſunt in porta filie multitudinis. Clauis qua hec porta aperitur eſt illa forma quā dñs dedit in ſacramentis. Hec porta fuit aperta in latere arce: quando vnus militum lancea latus chriſti aperuit: Joh. xix. f. Sed clauditur his qui ficte ⁊ indigne accedunt. j. Cor. xj. g. Quicūqȝ māducauerit indigne ⁊c. Sexta porta ē conuerſatio honeſta ⁊ operatio bona. Job. xxix. b. Si qñ ꝓcedebā ad portā ciuitatis: i platea parabāt cathedrā mihi. Pſ. Nō cōfūdet cū loquet inimicis ſuis in porta. Cuſtos hui⁹ porte eſt diſcretio. Roma. xij. a. Rationabile ſit obſequiū veſtrū. Hec porta eſt aperta adultis q̄ habēt tempus operādi: qui tñ ſaluantur per ſacramenta. Septima porta / ſunt virtutes quibus ad deum imus: et maxime humilitas / ſpes / et charitas. De his Judith. xiij. b. Aperite portas quia nobiſcum eſt deus. Cuſtos huius porte eſt perſeuerantia: quia Matth. x. c. et. xxiiij. b. Qui perſeuerauerit vſqȝ in finem / hic ſaluus erit. Apoc. iij. c. Tene qd̄ habes: ne alius coronam tuam accipiat. Hec porta generaliter aperitur omnib⁹ qui volunt intrare. Matth. xj. d. Venite ad me omnes qui laboratis ⁊ onerati eſtis ⁊ ego reficiam vos / virtutibus. ſ. Cuſtos huius porte male ſeruauit iudam. Humilitas igit ē porta ab oriēte: A noſtro enim ortū habem⁹ qd̄ debet nos humiliare. In hac porta ſtabat ſpōſa cū dicebat: Cū eēt rex in accubitu ſuo nardus mea dedit odorem ſuū: Cant. j. d. Itē ſpes ē porta ab aquilone: que incendia vitiorum ⁊ perſecutionū facit refrigeſcere. Roma. xij. c. Spe gaudentes in tribulatione patientes. In hac porta ſtabat ſponſa / cum dicebat: Trahe me poſt te: curremus in odore vnguentorum tuorum: Cant. j. a. Itē charitas porta eſt ab auſtro: que ortum mentis in gratia calefacit: ⁊ virtutum germina reſoluit. Luc. xij. f. Ignem veni mittere in terram: et quid volo niſi vt accēdatur: In hac porta ſtabat ſponſa / cum dicebat: Surge aquilo ⁊ veni auſter: et perfla hortū meū ⁊ fluent aromata illi⁹: Cañ. iiij. d. Ab occidente nulla porta eſt: quia ſancti qñ moriuntur non occidunt ſed viuere incipiunt: Unde mors eorum vocatur natalis. Unde Job. xj. c. Si iniquitatem que eſt in manu tua abſtuleris a te: ⁊ non manſerit in tabernaculo tuo iniuſticia: tūc leuare poteris faciē tuā abſqȝ macula: ⁊ eris ſtabilis ⁊ nō timebis: miſerie q̄ȝ obliuiſceris: ⁊ q̄ſi aquarū que preterierūt nō recordaberis: ⁊ quaſi meridianus fulgor conſurget tibi ad veſperam: et cum te conſumptum putaueris / orieris vt lucifer. He ſunt ſeptem porte hieruſalem: de quibus Neemie. iij. Per primam portam que eſt chriſtus / non eſt ingreſſus hoſtis: quia peccatum non fecit: nec eſt inuentus dolus in ore eius. j. Pet. ij. d. Per ſecundam portam: id eſt beatam virginem / ingreſſus eſt hoſtis humani generis: id eſt peccatum originale in quo concepta fuit: ſed ab hoc ſanctificata in vtero: et poſt conceptū filij nō potuit hoſtis ingredi: qr etiā nec venialiter peccare potuit. Per tertiam que eſt iudicium ingredietur hoſtis diabolus. ſ. in plenam poſſeſſionem malorum. Per quartam que eſt doctores ⁊ predicatores ingreditur quotidie hoſtis per peccatum. Per quintam. ſ. ſacramenta eccleſie ingreditur hoſtis / quando venalia exponuntur. Unde Eſa. j. f. Quomodo facta eſt meretrix vendendo ſacramenta / ciuitas fidelis. ſ. eccleſia. Per ſextam portam q̄ eſt operatio bona vel conuerſatio ſancta: et per ſeptimā / que eſt virtutes / ingreditur hoſtis: quando homo propter bonum opus qd̄ facit vl̄ propter virtutes quas habet ſuperbit. Unde Aug⁹. Superbia vero etiam bonis operibus inſidiatur vt pereant. Hec autem omnia / d Propter peccata ꝓphetarum ei⁹ et iniquitates ſacerdotum eius: id eſt malorum prelatorum. e Qui effuderunt in medio eius: id eſt aperte ⁊ in publico: ſanguinem iuſtorum. Hoc eſt qd̄ dicitur Daniel. xiij. a. Iniquitas egreſſa eſt a ſenioribus populi qui videbantur regere populum. Effundunt autem prelati ſanguinem iuſtorum: Uel nimis aſpere corripiendo: quia Prouerb. xxx. d. Qui vehementer emungit elicit ſanguinē. Uel aperte peccādo. Eſa. iij. b. Petm̄ ſuū vt ſodoma ꝑdicauerūt nec abſconderūt. Uel bona ſubditorū rapiendo. Hiere. ij. g. In alis tuis inuentus eſt ſanguis animarum pauperum. Ale ſunt prelati: quibus debet eccleſia volare. Eſa. iij. c. Rapina pauperū in domo veſtra. g Errauerut ceci in plateis. Ceci ſunt qui non habent oculos: De quibus Zach. iij. d. Super lapidem vnum ſeptem oculi ſunt. Primus oculus eſt deus. Zach. ix. a. Dñs eſt oculus hoīs. Hunc oculū qui nō habet ꝑ gratiam / cecus eſt. Ipſe enim illuminat hominem interiorem. Pſ. Dominus illuminatio mea ⁊ ſalus mea quē timebo. Secūdus oculus eſt prelatus bonus. Job. xxix. c. Oculus fui ceco et pes claudo.

Marginal notes (left): Pſ. 37. — Multiplex porta — Pſ. 99. — Pſ. 126.

Marginal notes (right): Hoc ē cōtra decretū modernorum patrum — Pſ. 26.

E uerunt ceci in plateis: quia de nocte ducebantur in cap/
tiuitatem. b Polluti ſunt ſanguine/ occiſorum. c
Cuncꝫ non poſſent intrare/ in domos. ſ. d Tenue/
runt lacinias ſuas: id eſt extremitates palliorum/ vt ſic
introducerent: ſicut cecus tenet ſciſſuram veſtis illius a quo
ducit: ſic iſti. Vel ex/
cecati ad litteram ve/
lati oculos ab hoſtibꝰ
in captiuitatem duce/
bantur. Vel/ laſci/ ¶.non hz† in/ are
uias: ſicut legit que/ Al. laſciuias
dam Glo. Sed verior
littera ē lacinias. La/
cinie autem ſunt vel
extremitates veſtium
vel lingule quas ha/
bent ioculatores ī ve/
ſtibus ſuis.

Errauerunt ceci in plateis: pol/
luti ſunt ſanguine. Cuncꝫ
non poſſent intrare tenue/
rūt lacinias ſuas. Samech.
Recedite polluti clamaue/
rūt eis: recedite/ abite/ nolite
tangere. Iurgati quippe ſūt
et commoti/ dixerunt inter
gentes: non addet vltra vt
habitet in eis. Phe. Faci/
es domini diuiſit eos: non
addet vt reſpiciat eos. Fa/
cies ſacerdotū non erubue/
5 runt: necꝫ ſenū miſerti ſunt.

e Recedite. Hic propheta deplorat ſcele/
ra populi: que tanta fuerunt/ vt eis hoſtes inſultarent. Dicit
ergo: g Clamauerūt eis/ hoſtes. ſ. iudeis/ dicentes: e
Recedite/ a ſāctuario dei vos iudei. f Polluti/ criminibꝰ
multis: quaſi iuſte debetis captiuari: quia multis ſceleribus
eſtis pleni. h Recedite/ in captiuitatē. i Abite/ de hie/
ruſalē. k Nolite tangere/ tēplū: vel nos/ ne veſtris cri/
minibus nos inficiatis. Et h̄ dicunt chaldei vel romani abo/
minātes peccata iudeoꝝ. Hec oīa dixerunt eis: m Quip
pe: id ē quia: l Iurgati ſunt/ inimici eoꝝ. n Et co/
moti/ ſūt vtricꝫ: hoſtes ad irā: iudei ad lachrymas. o Di/
xerunt/ gentiles/ vel ipſi iudei habitantes/ inter gentes.
p Non addet/ dñs. ſ. q Vltra vt habitet in eis:
id eſt non reuertentur de captiuitate. Et hoc verum eſt de il/
la que facta eſt per romanos: in qua erunt vſcꝫ in finem mun
di. Vel hoc dicit: quia iudei inter gentes habitantes negaue/
runt dominū. s Facies dñi diuiſit eos: id eſt diſper/
ſit iudeos. v Non addet vt reſpiciat eos/ vſcꝫ in fi/
nē mundi. Et Quare? Quia/ y Facies ſacerdotū nō
erubuerunt: quin peccarent coram eis: vel quin eos cede/
rent vel conſpuerent. z Necꝫ ſenum miſerti ſunt:
cum ſit miſeranda
et pes claudo. Tertiꝰ ē ꝑdicator. Apoc. i. d. Oculi eiꝰ tāquā
flāma ignis. Cant. v. c. Oculi eiꝰ ſicˉ colūbe ſup riuos aquaꝝ
q̄ lacte ſunt lote. Ipſi eñ debent eſſe colūbe p māſuetudinē:
ſup riuos aquarū ſtare/ p ſcripturarū continuā meditationē:
lacte lauare/ per caſtitatem. Quartus eſt ratio. Cant. vi. a.
Auerte oculos tuos: quia ipſi me auolare fecerunt. Cum eñ
homo per rationes humanas deum querit cognoſcere/ deus
Pſ. 63. auolat. Pſ. Accedet homo ad cor altum: id eſt ad ſubtilitatē
rationum: ⁊ exaltabit deꝰ. Iob. xxii. d. Qui inclinauerit ocu/
los ſuos: id eſt intellectum/ ipſe ſaluabitur. Quintus/ cōſcien/
tia. Matth. vii. a. Qui vides feſtucam in oculo fratris tui: et
trabem in oculo tuo nō vides? Sextus eſt intentio. Luc. xi.
c. Si oculus tuꝰ fuerit ſimplex: totum corpꝰ tuū lucidū erit.
Septimus/ meditatio. Eccs. ii. c. Oculi ſapiētis ī capite eiꝰ:
id ē in chriſto. Cant. iiii. c. Vulneraſti cor meum in vno ocu/
lorum tuorum: id eſt in vna meditatione tua. Qui ergo hos
oculos non habent: ceci ſunt/ et ideo errant: Corde male co/
Pſ. 94. gitando. Pſ. Et dixi ſemper hi errant corde. Sap. ii. d. Hec
cogitauerunt ⁊ errauerunt: excecauit enim eos malicia ip/
ſorum. Item ore male loquendo vel male docendo. Pro/
uerb. xxi. c. Vir qui errauerit a via doctrine/ in cetu gigantiū
commorabitur. Item/ opere mala perpetrando. Prouerb.
xiiii. c. Errant qui operantur malum. a In plateis. ſ. in
latitudine vite ſecularis: q̄ trifurcata eſt. ſ. in diuitias/ ī delici/
as ⁊ honores. De his plateis dicitur predicatori/ Luc. xiiii.
c. Exi cito in vicos ⁊ plateas. b Polluti ſūt ſangui/
Pſ. 105. ne: id eſt peccatis. Pſ. Et interfecta eſt terra in ſanguinibꝰ:
et contaminata eſt in operibus eoꝝ. c Cuncꝫ non poſ/
ſent intrare/ in eccleſiam dei/ vt ibi promouerent impedien/
tibus eorum peccatis. d Tenuerunt laſciuias ſuas:
id eſt peccatis amplioribus ⁊ laſciuiis ſe expoſuerunt/ de p/
motione ſua amplius deſperantes. Oſee. iiii. d. Sicut vacca
laſciuiens declinauit iſrael: Nō attendētes quid dicat Amos
vi. a. Ve vobis qui opulenti eſtis in ſion ⁊ confiditis in mon
te ſamarie: id eſt in arca pecunie. Et poſt pauca. Qui dormi/
tis in lectis eburneis ⁊ laſciuitis in ſtratis veſtris. Vel aliter.
c Cumcꝫ nō poſ/
ſent intrare/ in eccle
ſiam vt ibi fiāt prelati
contradicentibus ſibi
multis: vel econtra/
rio aliis electis. d
Tenuerunt laci/
nias ſuas: id eſt fa/
ciunt conſpirationes
⁊ colligationes iniqs.
i. Cor. xi. d. Audio
inter vos ſciſſuras eē
et ex parte credo. e Recedite polluti clamauerunt
eis: Sic clamāt peccatoribus predicatores vt recedāt a pec/
catis: Quia Eccl. xxxv. a. Salutare ſacrificium eſt attendere
mādatis ⁊ diſcedere ab iniq̄tate. Zach. ii. b. O o o fugite d̄ ter/
ra aquilonis. Tripliciter dicit/ o/ propter tria que impediunt
hominem ne recedat a peccato. ſ. timor/ pudor/ et amor. Hic
ē funiculus triplex qui difficile rumpit: Eccs. iiii. c. h Re/
cedite/ a conſortio malorum. Hiere. l. b. Recedite ꝺ medio
babylonis ⁊ de terra chaldeoꝝ egredimini. Numeri. xvi. d.
Recedite de tabernaculis impiorum. ii. Cor. vi. d. Exite de
medio eorum: ⁊ ſeparamini dicit dominꝰ: ⁊ immūdum ne te/
tigeritis. i Abite: mente ab eis: non ſolum corpore. Ecō
tra dicit pharao. ſ. diabolus/ Exo. viii. g. Longius ne ab/
eatis. k Nolite tangere. Eſa. lii. d. Exite inde/ pollutum
nolite tāgere: Quia q̄ tangit picem inquinabit ab ea: Eccl.
xiii. a. l Iurgati quippe ſunt. Poſt ꝑdicationē ꝑdica/
torū ⁊ clamorē/ oſtēdit q̄d faciant mali dicens: Iurgati ⁊c.
Quia Prouerb. xvii. b. Semper iurgia querit malus. Pro/
uerb. vi. b. Omni tempore iurgia ſeminat. E contrario faciūt
boni. Geñ. xiii. b. Ne ſit iurgium inter me ⁊ te: ſic dixit abra/
am ad loth. n Et commoti/ ſunt a ſtatu rectitudinis: quia
peiores fiunt ex admonitione bonorum. Sap. iiii. a. Infir/
miter poſiti a vento commouebunt. Sed tñ predicatores/
o Dixerunt inter gentes: id eſt gentibus predicauerūt
hoc quod ſequitur: p Non addet vltra/ dominus. ſ.
r Vt habitet in eis: id eſt in pollutis. Poſtq̄ enim ī pec/
catis ſunt mortui: non poſſunt ad miſericordiam dei reuerti:
quia vbicuncꝫ ceciderit lignum ſiue ad auſtrum ſiue ad aqui/
lonem ibi erit: Eccs. xi. b. s Facies domini: id eſt fili/
us. t Diuiſit eos: id eſt diuidet peccatores ⁊ pollutos a
bonis in die iudicii. Matth. xxv. c. Separabit agnos ab he/
dis. Vel/ s Facies domini: id eſt amor temporalis bo
ni/ in q̄ aliquantulū apparet bonitas dei: t Diuiſit eos. ſ.
clericos in pluribus eccleſiis/ vbi ſunt prebendati: quia enim
deus non ſunt: ſimul toti in diuerſis locis eſſe non poſſunt: et
ideo ſunt diuiſi. Sed quid dicit Oſee. x. a. Diuiſum eſt cor
eorum: nunc interibunt. Notandun autem eſt hic ꝙ chriſtus
habet faciē pueri. Malach. iii. a. Ecce ego mitto angelū me/
um qui preparabit viam ante faciem meā. Hic angelus fuit
iohannes baptiſta: qui puerum naſciturum preceſſit. Itē di/
citur deus habere faciem peregrini. Luc. ix. f. Facies eius
erat euntis in hieruſalem. Item matris conſolantis. Iob.
xiii. d. Quare faciem tuam abſcondis. Item patroni defen/
dentis. Pſ. Oſtende faciem tuam ⁊ ſalui erimus. Item iudi Pſ. 79.
cis potentis. Iob. xiii. b. Nunquid faciem eius accipitis et
iudicare pro eo nitimini? v Non addet/ in die iudicii:
x Vt reſpiciat eos/ ad liberandum. Iudic. x. c. Non ad/
dam vt liberem eos. Matth. xxv. a. Clauſa eſt ianua/ miſeri/
cordie. Et quare hoc? Quia/ y Facies ſacerdotū nō
erubuerūt: ſed coram eis peccauerūt. Hiere. iii. b. Frons
mulieris meretricis facta ē tibi/ noluiſti erubeſcere. Hiere. vi.
d. Cōfuſiōe ꝯfuſi nō ſūt ⁊ erubeſcere neſcierūt. z Necꝫ ſe
nū miſerti ſūt. i. non cōpatiebant ſenibꝰ ſ eos deridebant:
cum tñ dicat Ecc.

a Ain. Cūm adhuc ſubſiſte/
b remus defecerunt oculi no/
c ſtri ad auxilium noſtrum va
d num: cū reſpicerem⁹ attenti
e ad gentē q̄ ſaluare nos nō
f poterat. Sade. Lubricaue/
g runt veſtigia noſtra in itinē/
h re plateaꝝ noſtrarū: appro/
i pinquit finis noſter: cōpleti
k ſūt dieſ nr̄i: qꝛ venit finiſ nr̄.
l Coph. Velociores fuerūt p/
m ſecutores nr̄i aq̄lis celi: ſup
montes pſecuti ſunt nos: in
n deſerto inſidiati ſūt nobis.

cum ſit miſeranda ſenect⁹. Leuit⁹. xix. g. Honora faciē ſenis.
a Cum adhuc. Hic deplorat ſtulticiā iudeorum: q̄ plus
in egyptijs q̄ in deo confidentes/ eorū auxilium expectabāt:
qd ſibi videntes deeſſe dicebāt: Cū adhuc ſubſiſterem⁹:
defendētes nos contra romanos: b Defecerunt oculi
noſtri: id eſt ſpes noſtra. c Ad auxilium noſtrū va/
num/ qd ab egyptijs
expectauimus et fru/
ſtra ꝛ inaniter. Et di/
cit/ Oculi: quia tota
die reſpiciebant in vi/
as egypti ſi venirent
egyptij liberare eos.
Unde ſequitur: d
B Cum reſpicerem⁹
attenti ad gentē
q̄ ſaluare nos nō
poterat. Unde Eſa.
xxx. b. Egyptus enim fruſtra ꝛ vane auxiliabiꝶ. f Lubri/
cauerunt veſtigia noſtra in itinere platearum no/
ſtrarum: ad litteram/ propter ſanguinē effuſum: q̄ vias fa/
cit lubricas. Vl̄ ſic: qꝛ nimis igraueſcēte dolore/ velut amen/
tes effecti/ inceperūt vndiq̄ diſcurrere/ ī vno loco vel ad mo/
dicū ſubſiſtere non valentes/ quaſi in lubrico. Et impletum ē
P̄s.34. in eis illud P̄s. Fiāt vie illorum tenebre ꝛ lubricū. Et Hie/
re. xxiij. c. Idcirco via illorū erit quaſi lubricum in tenebris:
impellētur ꝛ corruent in ea. h Appropinquauit finis
noſter. Hoc factum eſt ſub tito et veſpaſiano. De quo fine
Ezech. vij. b. Venit finis: finis venit. i Completi ſunt
dies noſtri: per completionē peccati. Et bene dico/ com/
pleti: k Quia venit finis noſter. Planū eſt. l Ve/
lociores fuerunt perſecutores noſtri aquilis celi:
que ad eſcam properantes/ velociter deſcendūt. Eſa. v. g. Fe
ſtinus velociter veniet. Abacuk. j. c. Volabūt q̄ſi aquila feſti
nans ad comedendū. m Sup mōtes pſecuti ſūt nos:
ad lrām. Et hic captat beniuolētiā iudicis a perſona aduerſa
rij. n In deſerto inſidiati ſunt nobis/ ad occiden/
dū ꝛ captiuandū. Michee. vij. a. Oēs ī ſanguie inſidiantur.
Spūs oris noſtri

Cum tū dicat Ecc⁹. viij. b. Ne ſpernas hominem in ſenectu
te ſua: etenim ex nobis ſeneſcunt. a Cum adhuc ſubſi/
ſteremus. Vox eſt damnatorum dicentiū in inferno: Cū
adhuc ſubſiſteremus: id eſt viueremus. b Defece/
runt oculi noſtri: id eſt intentiones noſtre: que ſunt oculi
interiores. Job. xj. d. Oculi impiorum deficient: et effugiū
peribit ab eis: ꝛ ſpes eorum abominatio anime. c Ad au
xilium noſtrum vanum: id eſt ad temporalia: in quibus
confidebam⁹: que tū vana ſūt: qꝛ iuuare non poſſunt. Ezech.
vij. e. Argentum eorūm ꝛ aurum eorum non valebit libera/
re eos in die furoris domini. d Cum reſpiceremus at/
tenti: q̄ſi in exemplari: quaſi in ſpeculo: quaſi ī libro noſtro.
e Ad gentem que ſaluare noſ non poterat: id eſt ad
parentes ꝛ amicos: pro quibus multis nos expoſuimus pec/
catis: qui non poterūt liberare nos. Sap. iiij. a. Multigena
impiorum multitudo nō erit vtilis. Et in eodem paulo poſt:
Ex iniquis enim omnes filij qui naſcuntur/ teſtes ſunt nequi/
tie aduerſus parentes in interrogatione ſua. f Lubrica/
uerunt. Adhuc ſunt verba dānatorum cōfitentium in infer/
no ſe erraſſe ꝛ dicentium: Lubricauerunt veſtigia no/
ſtra: id eſt pedes noſtri: id eſt affect⁹. g In itinere pla/
tearū noſtrarū: id eſt diuitiarum/ delitiarum ꝛ honorū: de
vno. ſ. cadentes in alterū: ſicut pila cadens in terra plana/ de
latere ſup latus voluiꝶ. Eſa. xxij. e. Quaſi pilam mittet te in
terrā latam ꝛ ſpacioſam. De hoc lubrico Hiere. xxiij. c. Via
eoꝝ erit quaſi lubricum in tenebris/ impellenꝶ ꝛ corruēt in ea.
h Appropinquit finis nr̄. Hoc dicūt dānati penitētes:
Finis: id ē mors tēporalis vel eterna. Ecc̄j. xxj. b. Via im/
piorum complantata lapidib⁹ ꝛ in fine eorum inferi ꝛ tenebre
et pene. Tria dicit: contra tria peccata: ſuperbiam/ auarici/
am/ ꝛ luxuriā. i Completi ſunt dies noſtri. i. pſūma/
ti. k Quia venit finis noſter. i. mors. Ezech. vij. b.
Venit finis: finis venit. P̄s. Appropinquerūt vſq̄ ad portaſ P̄s.106.
mortis. l Velociores fuerūt pſecutores nr̄i. i. de/
mones. Exo. xv. b. Dixit inimic⁹: pſequar ꝛ comprehendā:
diuidam ſpolia. Dat enim carnem dolo vermibus: ſubſtanti/
am parentibus: aīam ſibi. Ecc̄j. x. b. Cum morieꝶ homo/ he/
reditabit ſerpētes/ be/
ſtias ꝛ vermes. Sed
quia diabol⁹/ cū diui/
dit deteriorem partes
ſibi non retinet. Pro/
pter hoc ſequiꝶ: Im/
plebiꝶ aīa mea. Iſti
ſunt/ l Velocio/
res aquilis celi: id
eſt p̄dicatorib⁹ celeſti
um gaudioꝝ. Predi/
catores veloces ſunt.
Eſa. xviij. d. Ite angeli veloces ad gentem conuulſam ꝛ dila
ceratam: ad populum terribilem/ poſt quem non eſt alius: ad
gentem expectantem ꝛ conculcatam: cuius diripuerūt flumi/
na terram eius. Conuulſam/ per ſuperbiam: id eſt ad illos ite
quos ventus ſuperbie conuulſit ab horto paradiſi. Dilace/
ratam/ per auariciam: que cor in diuerſa trahit. Ad populū
terribilem/ per inuidiam: que facit ſimilē inferno. Poſt quē
non eſt alius/ ita vilis per luxuriam. Expectantem/ per acci/
diam. Conculcatam/ per iracundiam: que lapides precioſos:
id eſt correctionē conculcat. Cuius diripuerunt flumina ter/
ram eius/ per caſtrimargiā. Flumina enim ſunt nimius cib⁹/
nimius potus. Ad hos debent velociter currere p̄dicatores.
Sed velociores ſunt demones: quia preuenerūt vt predica/
tionē ipediāt/ faciēdo choreas duci vel ad nūdinas iri vel ad
forum vel huiuſmodi. P̄s. Preuenerunt me in die afflictio/ P̄s.17.
nis mee. Hiere. iiij. d. Velociores aquilis equi illius. m
Super montes/ dignitatum: perſecuti ſunt nos. Di/
gnitates enim ſunt mōtes gelboe. ij. Reg̃. j. d. Unde Geñ.
xxxj. c. Aſſumptis fratribus ſuis perſecutus eſt eū ſeptē die/
bus: et cōprehenderūt eum in mōte galaad. n In deſer/
to inſidiati ſunt nobis: id eſt in clauſtro. Ecc̄j. xxvij. b.
Leo venationi inſidiabitur ſemper. P̄s. Inſidiatur ī abſcō/ P̄s.9.
dito quaſi leo in ſpelunca ſua. Vult clauſtrales decipere ī oc/
culto/ ſicut ipſi latent in occulto. Hiere. v. f. Inuenti ſunt in
populo meo impij: inſidiantes quaſi aucupes: laqueos ponē
tes ꝛ pedicas ad capiēdos viros: Sic decipula plena auib⁹:
ſic domus eorum plene dolo. Ecc̄j. xj. d. Multe ſunt inſidie
doloſi. Dicūtur autem predicatores aquile: propter multa. Predicatore dicunꝶ aquile propter multa
Aquila enim alte volat: ſic iſti. Job. xxxix. d. Nūq̄d ad pre/
ceptum tuum eleuabitur aquila? Et predicatores dicūt ꝛ p̄/
lati: Phil. iij. d. Noſtra conuerſatio in celis eſt. Itē manet ī
petris: ſic p̄dicator ī dura vita. Job. xxxix. d. In petris ma/
net ꝛ in p̄ruptis ſilicib⁹ cōmoraꝶ atq̄ inacceſſis rupibus: in/
de contemplatur eſcam. Item roſtrum terit ad petram: hoc
ē q̄ p̄dicator ſilētiū ſibi imponit cū tēpus ē/ vt poſtea ad lo/
quēdū ſit habilior. Eſa. xxxij. d. Erit opus iuſticie pax: ꝛ cul/
tus iuſticie ſilētiū. Sicut ecōtrario dr̄ Prouerb. xxv. d. Si/
cut vrbs patens ꝛ abſq̄ murorum ambitu: ita vir qui nō po/
teſt in loquēdo cohibere ſpiritum ſuum. Item eſt rex auium:
ſicut bos iumentorum ꝛ leo ferarum ꝛ homo rationalium: et
iſti ꝛ ſe ꝛ alios regūt. Job. iij. b. Nunc enim dormiens ſilerē
cū regib⁹ ꝛ conſulib⁹: qui edificant ſibi ſolitudines: id ē clau/
ſtra. Itē venaꝶ columbas: ſic iſti acquirunt dona ſpūſſancti
in orationibus/ meditationibus/ et lectionibus: non muſcas:
id ē temporalia. Item ieiunat/ vt dicitur/ per q̄ndecim dies:
ſic iſti ſunt abſtinētes: Quia Ecc̄j. xxxvij. d. Qui abſtinens ē
adijciet vitam. Item gemmam ponit in nido ſuo vt pullos ſu
os a ſerpentibus defendat. Hec gemma eſt correctio. Pro/
uerb. xxv. b. Inauris aurea et margarita fulgens qui arguit
ſapiētem ꝛ aurem obedientem. Item ſolem intuetur in rota:
qd non facit alia auis: ſic predicator ad dominū debet loqui
in contemplatione familiaritate ſecreta. Exo. xxxiij. b. Lo/
quebaꝶ dn̄s ad moyſen

a Spūs oris nr̄i chriſtꝰ dn̄ſ. Hoc exponiť ſm̄ fabulaſ iudęoꝝ de ioſia: quē iudęi vocāt ſpiritum oris ſui: qꝛ ſub ipſo pacificū regnū habuerūt: ſicut ſpūs hr̄ regit corpus. Vel ſic diciť ꝓpter iactantiam iudęoꝝ: q̄ ſemp in ore habebāt ioſiam de eo ſe iactātes. Hic inquā b Captꝰ ē in pctis. i. pro pctis nr̄is / īterfectꝰ a pharaōe nechao. iiij. Reg. xxiij. f. Pro pctis eni ꝑplī aliquā/ do punitur prelatus. Deut. iiij. d. Iratuſq̄ eſt mihi deuſ propter vos. c Cui diximus: in vmbra tua viuemus in gē/ tibus: id eſt ſub tua protectione ſecuri erimus: vbiq̄ enim ipſum gentibus opponebant iudęi. g Gaude ⁊ lętare fi lia edom. Hic quęritur quare cōminetur idumęis / cum de/ beret cōminari romanis. Et ſoluunt iudęi dicentes / ꝙ roma/ ni fuerunt de idumęis. Sed conſtat ꝙ nō dicunt verum: quia fuerunt de iaphet filio noe: idumęi vero de ſem. Sed cauſa litteralis eſt: quia plus nocuerunt eis idumęi: quia cum chal/ dęis venientes templum ſuccenderūt: vel quia ipſi de malis iudęorum lętati ſunt / cum deberēt iuuare eos: vtpote fratres eorum. Dicit ergo: Gaude: ironice: q̄ſi nō debes gaudere: k Quę habitas ī t̄ra hus. Cōtra: imo ī ſeir. Gen̄. xxxvj. b. Hę ſunt generationes eſau patris edom in monte ſeir. Itē aliud contra. Gen̄. xxij. d. legitur ꝙ hus fuit primogenitus nachor fratris abrāę: qui de melcha vxore ſua octo filios ha buit: qui omnes fuerunt in meſopotamia ſyrię. Sol. De hus filio nachor non eſt hic ſermo: ſed de hus quę eſt terra quę di citur eſſe in finibus idumęę et arabię: quę alio noīe terra au/ ſitidis vocať. Vnde Hiere. xxv. d. Cunctis regibꝰ terrę au/ ſitidis. Vbi dicit Glo. quę hebraice dicitur hus: de qua di/ citur: Homo quidā erat ī regione auſitidis noīe iob: Large itaq̄ ſumitur ad idumęam ⁊ arabiam et terram auſitidis.

a Res. Spiritus oris noſtri
b chriſtus dn̄s captus eſt in
c peccatis noſtris: cui diximꝰ:
d e ī vmbrā tua viuemꝰ ī gēnti/
f g bus. Sin. Gaude ⁊ lętare fi/
h i k liā edom q̄ hitās ī t̄ra hus.

Ad te q̄z ꝑueniet

✱ quebatur dominꝰ ad moyſen facie ad faciem ſicut loqui ſolet homo ad amicū ſuū. Numeri. xij. b. Ore ad os loquar ei. ſ. moyſi: et palam non per ęnigmata ⁊ figuras dominū videt. Item probat pullos ſuos ad radium ſolis: ſic prędicator bo na opera ſua vel diſcipulos ad exemplum chriſti. Hiere. vj. g. Probatorē dedi te in populo meo robuſtum. iiij. Reg. viij. e. Sophar: id eſt ſpeculator / princeps exercitus qui ꝓ/ babat tyrones de populo terrę. Item lambit ſanguinem: ſic iſti diligentius reuoluunt in corde ⁊ narrant in lingua chriſti paſſionem. Iob. xxxix. d. Pulli aquilę lambunt ſanguinem. Item alas innouat pennas veteres deponendo: ſic iſti fami/ liam ſuam in fonte pęnitentię innouant. Zach. xiij. a. In die illa erit fons patens: quia nulli negatur / domui dauid ⁊ habi/ tatoribꝰ hieruſalē in ablutionē peccatoris ⁊ menſtruatę. Itē fulua eſt exterius / ſimilis miluo: ſic iſti ſunt exterius ſimiles peccatoribus: quia omnibus ſe conformant ſine peccato. j. Cor. ix. d. Omnibus omnia factus ſum: vt omnes lucrifacerem. Itē quando ſtat / reſpicit vngues. Per vngues quibus fit rapina / deſignātur peccata: quia iſti recepti ſunt in quiete in ſua cōſcientia / propria deflent peccata: q̄uis ſperent ea ſi/ bi eſſe dimiſſa. Eccl. v. b. De ꝓpitiatu peccatoꝝ noli eſſe ſi/ ne metu. Item piſcatur piſces: ſicut dicit Glo. ſuper Deut. xiiij. Per piſces mūdani ⁊ curioſi homines: quos prędica/ tores piſcantur / extrahentes eos de mari mundi ⁊ peccati. Matth. iiij. d. Venite poſt me faciā vos fieri piſcatores ho/ minū. Item de pręda quā rapit / viuit. Matth. xxiiij. c. Vbi/ cunq̄ fuerit corpꝰ: ibi cōgregabunť et aquilę. Et pręda iſto/ rum eſt regnum celorum. Matth. xj. b. Violēti rapiūt illud. Item vocē habet clamoſam: ſic iſti prędicationē. Eſa. lviij. a. Clama ne ceſſes. Oſee. viij. a. In gutture tuo ſit tuba q̄ſi aquila ſuper domū dn̄i. Eſa. xl. b. Vox dicentis: Clama. De his ſunt quattuor verſus. Alta volat manet in petris roſtrū terit eſt rex. Venatur ieiunat habet gēmam rota ſolis. Sole probat pullos lambit fons innouat alas. Fulua videns vn/ gues piſces prędam reboans vox. a Spiritꝰ oris no/ ſtri chriſtus dn̄s. Aptiſſima eſt hęc ꝓphetia de ieſu chri/ ſto: qui captus eſt a iudęis propter peccata noſtra. Et hoc ē qḋ dic / b Captꝰ ē in pctis nr̄is. Eſa. liij. b. Vulneratꝰ eſt propter iniquitates noſtras: attritus eſt propť ſcelera no/ ſtra. Et Matth. xxvj. e. Tanq̄ ad latronem exiſtis cum gla dijs et fuſtibus com/ prehendere me. Dici/ tur autē chriſtus ſpi/ ritus oris: quia ſicut attrahimus aerem et reſpiramꝰ: ſic chriſtū attrahimus per fidē et reſpiramus per confeſſionem. Ps. Os meum aperui et attraxi ſpiritum. Roma. x. b. Corde creditur ad iuſticiam: ore autē confeſſio fit ad ſalutē. Vel attrahimꝰ per bonā volū/ tatem: ⁊ reſpiramus per bonam actionem. Vł ideo chriſtus dicitur ſpiritus oris: quia ſicut caro ſine ſpiritu non viuit: ſic nec ſpiritus noſter ſine chriſto. Ioh. xiiij. a. Ego ſum via ve/ ritas ⁊ vita. c Cui diximus: id eſt dicere debuimus. d In vmbra tua: id eſt in protectione tua. e Viue/ mus: et vita naturę ⁊ vita gratię ⁊ vita glorię. f In gē/ tibus: id eſt nos qui fuimus gentes: in quo notatur conuer/ ſio gentium. Gen̄. xlix. b. Et ipſe erit expectatio gentiū. Eſa. ij. a. Ad ipſum fluent omnes gentes. In vmbra / dicit: quia ſicut gallina alas ſuas extendit / vt pullos ſuos foueat ⁊ pro/ tegat: ſic chriſtus brachia ſua extendit in cruce: vt ſub prote/ ctione ipſius viuamus. Matth. xxiij. d. Quotiens volui cō/ gregare filios tuos quemadmodū gallina congregat pullos ſuos ſub alas ⁊ noluiſti. Et notandum ꝙ ſicut vmbra facit re/ frigerium: ſic chriſti paſſio refrigerium pręſtat contra omnia incentiua vitiorum. Tob. vj. b. Exentera hunc piſcem ⁊ cor eius ⁊ fel ⁊ iecur repone tibi: ſunt enim hęc neceſſaria ad me/ dicamenta vtiliter. Et poſt. Cordis eius particulā ſi ſup car/ bones ponas / fumus eiꝰ extricat omne genus dęmoniorum. Chriſtus eſt piſcis: qui in aquis tribulationū nō potuit nau/ fragari. Hic habuit oculos a latere ſicut piſcis / q̄cquid ſuſti/ nuit pro eccleſia fecit. Hūc exenterat: qui paſſionem eius ꝓ/ funde cogitat. Cor eius reponit: q̄ ex quanto corde nos dile/ xerit attēdit. Fel reponit: q̄ quāta fuerit paſſionis eiꝰ amari/ tudo intelligit. Et quia nō ſufficimus totum amorem medita ri et cogitare: ideo dicitur de cordis particula ꝙ extricat om/ ne genus dęmoniorum: ⁊ nō de toto corde / ſi tn̄ ſuper carbo/ nes ponatur: id ē ſi quis de hoc vere ⁊ efficaciter meditetur. Ps. In meditatione mea exardeſcet ignis. Siue etiam loq̄/ tur: Verbum eni dei ignis eſt. Hiere. xxiij. f. Nonne verba mea q̄ſi ignis ē: Propter hoc dicitur. j. Pet. iiij. a. Chriſto igitur paſſo in carne ⁊ vos eadem cogitatione armamini. Et Ps. In vmbra alarum tuarum ſperabo. g Gaude ⁊ lę/ tare filia edom. Filia edom / ē omis qui edom: id eſt eſau imitatur: q̄ ſua primogenita dedit ꝓ modico edulio. Sic mul/ ti pro temporali delectatione peccati: vel pro modica abun/ dantia temporali / dant paradiſum. Gen̄. j. d. Dederunt precioſa queq̄ pro cibo. k Quę habitas in terra hus: quę in/ terpretatur conſilium vel conſiliator. Et hoc bene ꝯſulit dia/ bolus / vt pro mundanis relinquantur cęleſtia: ⁊ tn̄ fatuum eſt conſilium eorum. Eſa. xix. b. Stulti principes thaneos: ſapi/ entes conſiliarij pharaonis dederunt conſilium inſipiens. Hoꝝ ꝯſilio noluit acq̄eſcere iob: q̄ dicebat / Iob. xxj. b. Cōſi liū impioꝝ longe ſit a me. Iſtis ironice dr̄ / vt gaudeāt ī ꝓſenti: qꝛ ī futuro lugebūt. Prouer. xiiij. b. Riſus dolore miſcebiť.

✱ Vnde ⁊ ſequiť h: Ad te

Vel poteſt exponi ī bono ſic: g Gaude / interius tu qui iuſtus es. Prouerb. xvij. d. Animus gaudens ętatem floridā facit. h Et lętare / exterius. Eſa. lj. d. Gaudium ⁊ lęticiā tenebunt. i Filia edom: id eſt chriſti: qui ſuo ſanguine fuit in paſſione rubricatus. Eſa. lxiij. a. Quare rubrū eſt in/ dumentum tuum: Et edom interpretať ſanguineꝰ. k Quę habitas in t̄ra hus. i. q̄ ꝯſilio dei credis. Prouerb. xij. c. Qui pacī intrāt ꝯſilia / ſequiť eos gaudium. Prouerb. viij. b. Ego ſapia habito ī ꝯſilijs ⁊ erudit̄ interſū cogitationibus.

✱ Ad te quoq̄ ꝑueniet calix

Ps. 118. — Ps. 38. — Ps. 56. — Aliter in bono

☞ a Ad te quoq; perueniet calix/perſecutionis. b In/ebriaberis/ amaritudine. c Atq; nudaberis/ꝑ pau/
Geñ.9. pertate. Vnū ſequit̄ alterū. Sic noe primo inebriat⁹/poſtea nudat⁹. Hiere.xlix.b. Ego diſcoopui eſau: reuelaui abſcōdi/ta eius. d Cōpleta ē iniq̄tas tua filia ſion.i. cōpletū ē tp̄s captiuitatꝭ tuę: vt in terram tuā reuertaris: q̄ pro iniq̄tatib⁹ tuis ab ea receſſiſti. Et ē h̄ vox ꝓphetę cōſolantis iudęos ⁊ redituꝰ de captiuitate pro/
Al.†Viſitauit mittētꝭ. De quo dicit̄ Hiere.xxv.c. Donec veniat tp̄s ei⁹ cū im/pleri cęperint ſeptua/ginta āni. g Nō addet vltra vt transmigret te: ſi tñ ei fidelit̄ adheſeris. Amos.viij.a. Nō adijciā vltra vt ptranſeam eum. Hoc exponūt iudęi de fabula aureę hieruſalē: quā futurā dicūt tp̄e ſui meſſię. h Viſitabit iniq̄tatē tuam filia edom. Hoc eſt qđ dicit̄ Abdię.j.f. Et erit domus ia/cob ignis ⁊ dom⁹ ioſeph flāma: ⁊ dom⁹ eſau ſtipula. Et hoc ē
Pſ.136. qđ dicit Pſ. Memor eſto dn̄e filioꝝ edom in die hieruſalē. k Diſcooperiet pctā tua.i. pęnam manifeſtā tibi inferet pro peccatis.

a Ad tē quoq; perueniet calix: b inēbriaberis ātq; nudaberꝭ. c Tau. d Cōmpleta eſt iniqūi/e tas tua filiā ſion: f ñ āddet vl/g tra vt tranſmigret te: †Viſitā/h bit īiquitatē tuā filiā edom: k diſcōoperiet peccata tua.

Expliciūt lamētatiōes hie/remię. Incipit orō hieremię

l Ecōrdare m dn̄e qđ āccidérit no n bis: intūere ⁊ rēſpice o Ca. V

Vnde ⁊ ſequit̄ h̄: a Ad te q̄ȝ perueniet calix.i. pęna ęt/na: q̄ dr̄ calix a mēſura: Qr Eſa.xxvij.b. In mēſura ꝯ mēſu/ram cū abiecta fuerit iudicabit eam. b Inebriaberꝭ: id ē maxima abūdantia pęnā patieris. Iob.xxvij.d. Apprehēdet eū quaſi aq̄ inopia.ſ.iij.b. Repleuit me amaritudinib⁹: in/ebriauit me abſinthio. c Atq; nudaberis: qr oīa pctā maloꝝ/in futuro oib⁹ apparebūt. Naū.iij.b. Reuelabo pu/denda tua in facie tua ⁊ oſtēdam gentib⁹ nuditatē tuā ⁊ regnis ignominiam tuam. Eccꝭ.xj.d. In fine hominis denudatio operum illius.

Aliter in bono Quadruplex calix a Ad te q̄ȝ perueniet calix/q̄druplex. Prim⁹ eruditiōis. Hic ē ſacra ſcriptura. Geñ.xl.b. Videbā corā me vitē.i. chri/ſtū: i q̄ erāt tres ꝓpagines.i. aīa/corpus ⁊ diuinitas/creſcere paulatim in gēmaſ: ⁊ poſt flores vuas matureſcere/calicemq; pharaonis.i. ſcripturā in manu mea.i. in ope. Secūd⁹ calix ē
Ps.115. tribulatiōis. Pſ. Quid retribuā dn̄o ꝓ oib⁹ q̄ retribuit mi/hi: Calicē ſalutaris ⁊c̄. Matth.xx.c. Poteſtis bibere calicem
Pſ.22. quē ego bibitur⁹ ſum. Terti⁹ ē ęternę iocūditatꝭ. Pſ. Calix me⁹ inebriās q̄ꝫ p̄clarus ē. Quart⁹ ē internę deuotiōis. Pſ.
Pſ.74. Calix in manu domini vini meri plenus ⁊c̄. b Inebria/beris. Prim⁹ calix inebriat. Hiere.xxiij.b. Factus ſum q̄ſi vir ebrius ⁊ q̄ſi homo madidus a vino/ a facie dn̄i et a facie verboꝝ ſctōꝝ eius. Itē ſecūdus inebriat.ſ.iij.b. Inebria/
Pſ.35. uit me abſinthio. Terti⁹ iebriat. Pſ. Inebriabunt̄ ab vber/tate dom⁹ tuę. Itē q̄rt⁹ inebriat. Eccꝭ.xxiiij.d. Rigabo hor/tū plātationū mearū ⁊ inebriabo partus mei fructū. Prima
Pſ.44. ebrietas facit obliuiſci carnalitatē parentū. Pſ. Obliuiſcere populum tuū ⁊c̄. Secunda facit obliuiſci propriam dilectio/nē. Eccꝭ.xj.d. Malicia.i. pęnalitas horę obliuionē facit lu/xurię maximę. Tertia facit obliuiſci omēs miſerias p̄teritas. Eſa.lxv.c. Et nō erūt i memoria p̄ora. Itē in eodem. Obli/uiōi traditę ſūt anguſtię p̄ores: qr abſcōditę ſūt ab ocul' nr̄is. Quarta facit obliuionem egeſtatis. Prouerb.xxxj.a. Date ſiceram mȩrentibus: ⁊ vinū his qui amaro ſunt animo: bibāt et obliuiſcantur egeſtatis ſuę. c Atq; nudaberis/tuni/ca temporaliū bonorum. Greg⁹. Quid ſunt iſta temporalia niſi quędam veſtimenta: Cantꝭ.v.b. Expoliaui me tunica mea quō induar illa: Itē/ Atq; nudaberis. Hoc ad litte/ram fuit verum de beata agnete: quę ſuis veſtibus fuit nuda/ta: ſ ꝓprijs crinib⁹ creſcētib⁹ vſq; ad pedes p totū corp⁹ fuit a
Thema in feſto agnetis dn̄o velata. Vnde thema eſt in feſto eius. d Completa eſt: id eſt finita ⁊ terminata. e Iniquitas tua: id eſt pę/na ꝑ iniquitate. Simile.j. Pet.ij.d. Qui peccata noſtra: id eſt pęnam pro peccatis noſtris ipſe ptulit in corpore ſuo ſup lignum. Et loquitur hic propheta bonis: qui in fine mundi li/berabunt̄ ab omni pęna ⁊ miſeria: quando in bonis conſūma/buntur actus eorum. Vnde bene huic vltimę clauſulę prepo/pitur/ Tau/ qđ interpretat̄ conſūmatio. f Filia ſion: id eſt o eccleſia. Apocꝭ.xiiij.c. Amodo iam dicit ſpiritus vt requieſcāt a laboribus ſuis g Non addet vltra vt trāſmigret te. Modo eñ tranſit dn̄s in ſuis: quādo eos tribu/lationibus exponit. Eſa.liiij.b. Ad pūctū in modico dereliq̄ te. Vel quando internas conſolationes ſubtra/hit. Cantꝭ.ij.b. Ecce iſte venit ſaliēs i mōtib⁹ trāſiliēs colles. Sꝫ tūc nec exponetur ec/cleſia tribulationib⁹. A
Naum.j.b. Celebra iuda feſtiuitates tuas ⁊ vota tua: qr non adijciet vltra vt per/trāſeat in te belial: vniuerſus interijt. Nec interna conſolatio ſubtrahetur. Eſa.xxx.e. Non faciet a te auolare vltra docto/rem tuum. Vnde Deut.xxxiij.b. Beniamin amantiſſim⁹ do/mini: habitabit confidenter in eo: quaſi in thalamo tota die: id eſt aſſidue cōmorabitur. Ioh.xvj.b. Gaudium veſtrū ne/mo tollet a vobis. h Viſitabit iniquitatem tuām/ad puniendum. i Filia edom: id eſt congregatio malorum. Hic conuertit ſe ad conſumptionē malorū. Eſa.xiij.b. Viſi/tabo ſuper orbis mala. k Diſcooperiet peccata tua. Hiere.xlix.b. Ego diſcooperui eſau: reuelaui abſcōdita eius et celari non poterit. Iob.xx.d. Reuelabunt cęli iniquitatē eius: ⁊ terra conſurget aduerſus eum. Expoſi. Capi. V.

Ecordare dn̄e ⁊c̄. Poſt fletum multiplicem ⁊ la/mentum/ hieremias pro ſe ⁊ pro populo ad depre/candū dn̄m ſe cōuertit. Vnde ⁊ hęc pars intitulatur/ Oratio hieremię ꝓphetę: in q̄ ſatis ſ̄m modū ꝓcedendi/mo/dum orandi oſtendit. Sic eñ procedit. Primo inuocat dn̄m ad conſiderandū ſuas miſerias ⁊ tribulationes: ipſius miſeri/cordiam humiliter obſecrans. Secundo per ordinē ſuas tri/bulationes enumerat: ibi: Hęreditas noſtra ⁊c̄. Et illa pars multipliciter diuiditur. Tertio omniū tribulationū pri/us enumeratarū oſtendit cauſam: ibi: Vę nobis qr pec/cauimus. Quarto dei fortitudinem ⁊ potentiam pręedicat: ibi: Tu autem dn̄e in ęternum permanebis. Quinto deſcripta tribulatione ſua ⁊ iniquitate confeſſa ⁊ dei magnitu/dine prędicata/quaſi iā ſecurus de liberatione/ſed anxius de dilatione quęrit quando liberabit̄: ibi: Quare in perpe/tuum ⁊c̄. Sed quia multus erat populus in captiuitate: ne poſſet aliquis credere q̄ꝫ eorum fortitudine liberati de capti/uitate reuerterentur in iudęam: propter hoc ſexto remouet hoc totum deo attribuens: ibi: Conuerte nos ⁊c̄. quaſi per nos non poſſumus conuerti in terram noſtram niſi tu fa/cias. Septimo oſtendit quid poſt conuerſionē ⁊ reditum ſibi petit fieri: ibi: Innoua dies noſtros ⁊c̄. quia petit ad ſtatum priſtinum reduci quem habuit ante captiuitatem. Di/cit ergo: l Recordare dn̄e: qui quaſi oblitus videris. m Quid acciderit nobis: q̄ꝫ grauis pęna i captiuitate babylonica. n Intuere et reſpice/oculo miſericordię. ☞ Opprobrium noſtrū

Moraliter l Recordare domine. Moraliter exponitur totum ſic: vt dicit Glo. Vox eſt martyrum: qui in hoc mundo tormen/tis afflicti clamant ad dominū. Hiere.xv.c. Recordare mei dn̄e ⁊ viſita me ⁊ erue me ab his qui perſequunt̄ me. Sed huic clamori reſpondet dominus per Eſa.xlix.d. Nunquid poteſt obliuiſci mulier infantem ſuum vt non miſereatur fi/lio vteri ſui: Et ſi illa oblita fuerit/ego tñ nō obliuiſcar tui: ec/ce in manibus meis deſcripſi te. m Quid acciderit no/bis: q̄ꝫ magnum/q̄ꝫ crudele: nec tñ ſumus contriſtati: Quia Prouerb.xij.c. Non ꝯtriſtabit iuſtum quicq̄d ei acciderit. n Intuere/cordiſ nr̄i deuotionē o Et reſpice/corporꝭ ✱ deiectionem ⁊ viltatē.

l Recordare ⁊c̄. Hoc eſt v̄bū pctōris miſcōiam poſtulā/tis. Simile.ſ.iij.c. Recordare paupertatis ⁊ trāſgreſſiōis meę: nō ad puniēdū ſ ad erudiēdū me. n Intuere ⁊ reſpice: oculo miſericordię quo

a Opprobriũ noſtrũ: factũ nobis ĩ captiuitate romana: in qua ipſi iudei modo ſunt: ⁊ erunt vſq₃ in finem mũdi: quia ꝓ idolatria fuerũt captiuati ĩ babylonia: ſ͂ tm̄mõ ſeptuagita annis: ſ͂ ĩ captiuitate romanoꝝ fuerũt iã pl⁹ q̄₃ mille annis: ⁊ erunt vſq₃ ad finẽ mũdi in opprobrio. Ex quo lucide patet ꝙ hoc eſt pro pctõ maiori q̄₃ ꝓ idolatria: ſed maius nõ inuenit q̄₃ illud ꝙ dñm ieſum tradiderũt. b Hereditas nr̃a. Secũda pars: in q̄ vt dñm magis flectat ad miſericordiã / populi tribulatiões enumerat. Et ꝑ enumerat ea mala q̄ ſuſtinuit. Secũdo ea bona ĩ qb⁹ defecit: ibi: Senes defecerunt ⁊c. Quattuordecim autẽ mala que ſuſtinuerunt enumerat.

a opprobrium noſtrum. b Hereditas noſtra verſa eſt ad c alienos: d dom⁹ noſtre ad e extraneos. f Pupilli facti ſumus abſq₃ patre: g matres noſtre quaſi vidue. h Aquam noſtram i pecunia bibimus: k ligna nr̃a l precio cõparauim⁹.

Primum eſt ꝙ de propria hereditate ⁊ terra expulſi. Unde dic̃: Hereditas nr̃a verſa ẽ ad alienos / chaldeos .ſ. ⁊ romanos. d Dom⁹ nr̃e ad extraneoſ. Hoc referri põt ad decẽ trib⁹: q̄ꝝ t̃rã ĩhabitauert ſamaritani. Secũdũ ẽ ꝙ amici eoꝝ fuerũt ab hoſtib⁹ interfecti: ibi: f Pupilli facti ſum⁹ abſq₃ p̃re: ad lr̃am de multis ita fuit. Uel h̃ dic̃: q₂ regẽ ⁊ ſacerdotes amiſerunt iudei. g Matres nr̃e q̄ſi vidue: ad lr̃am: q₂ p̃res multoꝝ iterfecti ſunt. Uel matres vocat ſynagogas. Tertiũ malum fuit ꝙ res ꝓprie eis ablate vendebant eis care: Uñ dicit: h Aquã nr̃am / nobiſ ablatam: i Pecunia / a nobis emptã / bibim⁹. k Ligna noſtra .ſ. tigna domoꝝ noſtrarũ / vel nemora cõmunia: l Precio comparauimus. Quartũ malum / ꝙ ipſi cũ percuſſionibus ⁊ flagellis ducebant in captiuitatẽ: Uñ dicit: ❡ Ceruicib⁹ noſtris

* delectionẽ ⁊ vilitatẽ: Uñ ſeqtur: a Opprobriũ nr̃m. Job .xij. a. Deridet iuſti ſimplicitas / lãpas cõtẽpta apd cogitatiões diuitũ. Heb. xj. g. Ludibria ⁊ ꝟbera exꝑti / inſup ⁊ vincula ⁊ carceres ⁊c. S₃ id dr̃ Luc. vj. d. Beati eritiſ cũ vos oderint hoĩes ⁊ cũ ſepauerint vos et exprobrauerint ⁊ eiecerint nomẽ veſtꝝ tãq₃ malũ ꝓpter filiũ hoĩs: gaudete ĩ illa die ⁊c. Ecce eñ duo tetigit: deuotionẽ cordis / ⁊ afflictionẽ corporiſ: ꝓ quib⁹ in duob⁹ glorificabimur in aĩa .ſ. et corpe. Apoc .ij. c. Uincenti dabo manna abſconditũ: et h̃ q₂ in ſecreto cordis deuotionẽ habuerunt: et dabo illi calculũ candidũ .i. corpus glĩficatũ ⁊ aureolã martyrij decoratũ. Sanctoſ aũt ſuos dñſ exponit hic tribulatiõib⁹ ꝓpter multa. Primo: q₂ ſic redeunt et ſe tenẽt cũ dño ſemp. Greg⁹. Qui exire foras ꝑ laudes potuit / repulſus ↄtumelijs ad ſe redit. Scd̃o: q₂ opprobriũ ſupbiam repͥmit. Hiere. xxxj. c. Caſtigaſti me dñe ⁊ erudit⁹ ſum q̄ſi iuuẽculus indomit⁹. Tertio: q₂ ſic cognoſcere facit hoĩeꝫ quãtũ leſit alios cõuitiãdo eis. Eccs. vij. c. Cũctis ſ͂monib⁹ qui dicunt ne accõmodes cor tuũ: ne forte audias ſeruũ maledicentẽ tibi: Scit enim ↄſciẽtia tua q₂ ⁊ tu crebro maledixiſti alijs. Quarto: q₂ ſic facit cognoſcere / quantũ inanẽgloriã diligebat. Greg⁹. Qui laudẽ non querit: nec contumeliã ſentit. Chryſ. Quia valde appetitiuũ eſt inaniſglorie genus humanũ: propterea tã facile opprobrijs captiuat. Sup illud Mat. v. a. Beati qui ꝑſecutionẽ patiunt ⁊c. Glo. Qui gloriam celi optat: non timet opprobriũ in terra. Quinto: q₂ hõ tribulat⁹ ſeipſum circũſpicit ⁊ corrigit / vt nihil repͥheñſibile inueniatur in eo. Unde Eſa. xxxvij. a. Cum audiſſet rex ezechias verba rapſacis / ſcidit veſtimenta ſua ⁊ obuolut⁹ eſt ſacco ⁊ intrauit ĩ domũ dñi. Sexto: quia ſic ad deuotionẽ ⁊ penitẽtiã ampliorem inuitat. Unde Tob. iij. a. Cum audiſſet tobias ꝟba vxoris exprobrantis: ingemuit ⁊ cepit orare cum lachrymis. Septimo: quia ſitim vindicãdi ſe extinguit. T͂. iij. d. Saturabit opprobrijs .ſ. ita vt non expetat vindictam: Saturatus enim nec ſitit nec eſurit. b Hereditas noſtra verſa eſt ad alienos. Hic deplorat eccleſia terram ꝓmiſſionis: que modo eſt in manu ſaracenoꝝ. Hec eſt vera chriſtianoꝝ hereditas ſibi a chriſto patre noſtro in terris derelicta. Habuit eñ chriſtus duplicem hereditateꝫ. Unam ex parte patris .ſ. eternam gloriam: et alteram ex parte matris .ſ. terram ꝓmiſſionis. d Domus noſtre: id ẽ eccleſie / ⁊ loca religioſa que ibi erant. e Ad extraneos .ſ. ſaracenos. Ps. Deus venerunt gentes in hereditatẽ tuaꝫ. Uel / Ps.78. b Hereditas noſtra: id ẽ ſacra ſcriptura: que animam paſcit ſicut hereditas corpus: c Uerſa eſt ad alienos .ſ. hereticos q̄ eam deprauant / et alieni ſunt a deo. Eſa. j. a. Ue genti peccatrici / populo graui iniquitate: ſemini nequam: filijs ſceleratiſ: dereliquerũt dñm / blaſphemauerũt ſanctũ iſrael: abalienati ſũt retrorſum. d Dom⁹ noſtre: ſacra ſcriptura: que nos ꝓtegit cõtra intẽperiem ⁊ caloris ⁊ frigoris. Caloris qui prouenit ex amore male inflãmante: ⁊ frigoris quod ꝓuenit ex timore male humiliante. e Ad extraneos / hereticos eã deprauantes. ij. Pet. vltꝭ. d. Que idocti ⁊ iſtabiles deprauant. Et ꝙ heretici ſint extranei a deo / dr̃ Prouerb. ij. c. Ut eruaris a muliere aliena ⁊ extranea q̄ mollit ſermones ſuos ⁊ relinq̃t ducẽ pubertatiſ ſue ⁊ pacti dei ſui oblita ẽ.

❧ ocl̃o miſcdie q̄ reſpexiſti petrũ: Luc. xxij. g. a Opprobriũ noſtrũ / factũ a demonib⁹ nobis quãdo cecidim⁹ in peccatum. Ps. Dixerunt / euge euge viderunt oculi noſtri. T͂. j. c. Uiderunt eam hoſtes ⁊ deriſerunt ſabbata eius. Ps.34. b Hereditas noſtra / celeſtis patria: que nobis debebatur quando eramus in gratia. c Uerſa eſt ad alienos: id eſt ad alios / quibus dabitur loco noſtri ſi ceciderimus. Apocꝭ. iij. b. Tene qd̃ habes ne alius coronam tuam accipiat. d Domus noſtre .i. celeſtes manſiones nobis promiſſe. e Ad extraneos: id eſt ad alios: vt prius. Joh. xiiij. a. In domo patris mei manſiones multe ſunt. Hoc etiam verum eſt de monachis: quorum hereditates ⁊ domus propter dilapidationes ſuas ⁊ ſuperfluas expenſas / ad extraneos .ſ. ad milites et ad clericos ſeculares ⁊ ad vſurarios deuoluuntur. Sequitur: f Pupilli facti ſumus abſq₃ patre. Pater / maior eſt prelatus: qui debet ſubditos paſcere. Joh. vltꝭ. e. Paſce agnos meos. Item veſtire virtutibus. ij. Regꝭ. j. d. Filie hieruſalem ſuper ſaul flete qui veſtiebat vos coccino in delitijs. Item corrigere. ij. Timoth. iiij. a. Argue / obſecra / increpa. Sed in multis locis ſubditi facti ſunt ſine patre: quia in multis eccleſijs nõ ſunt patres ſed ſtatue. Zach. xj. d. O paſtor ⁊ idolum. Et propter hoc: g Matres noſtre: id eſt particulares eccleſie / ſũt quaſi vidue. Mali eñi epiſcopi malos conſtituunt ſacerdotes. Unde et ſequitur illud qd̃ legitur iiij. Regꝭ. iiij. a. ꝙ quia mortuus erat maritus mulieris / volebat creditor tollere duos filios ei⁹. Duo filij eccleſie ſunt et boni ⁊ mali. h Aquam noſtram: id eſt ſacramenta eccleſie: que a peccatis nos purgant. Zach. xiij. a. Erit fons patens domui dauid ⁊ habitantibus hieruſalem in ablutionem peccatoris ⁊ menſtruate. i Pecunia bibimus: dicunt ſubditi quibus ſacramenta venduntur a ſacerdotibus: cum tñ dicatur Eſa. lv. a. Omnes ſitientes venite ad aquas: ⁊ qui nõ habetis argentũ ꝯperate ⁊c. Uel aq̃ / ſacra ſcriptura ẽ: q̄ dicitur aqua: q₂ mundat. Joh. xv. a. Jam vos mundi eſtis ꝓpter ſermonem quem locutus ſum vobis. Itẽ quia fluit ad valles: id eſt ad humiles. Matth. xj. d. Confiteor tibi pater celi ⁊ terre: quia abſcondiſti hec a ſapientibus ⁊ reuelaſti ea paruulis. Item quia eſt potus pauperum. Eſa. xlj. d. Egeni et pauperes querunt aquas. Item quia fructificare facit cor bonis hominibus. Job. xij. c. Si continuerit aquas omnia ſiccabũtur: et ſi emiſerit / eas ſubuertẽt terram ad fructificandum. k Ligna noſtra .ſ. ſeptem ſacramẽta: quibus ſuſtẽtamur appodiati eis in hac vita. l Precio comparauimus / a ſimoniacis ſacerdotibus / dicit Glo. De hoc miratur dñs Eſa. j. f. Quomodo facta eſt meretrix: id eſt venalis / ciuitas fidelis: plena iudicij: Juſticia habitauit in ea: nũc aũt homicide. De his Greg⁹. Tolerabiliores ſunt heretici qui dicunt ſpiritumſanctum ſeruum patris et filij / q̄₃ ſimoniaci qui faciunt eum ſeruum ſibi vendendo eum in ſacramentis.

* Ceruicib⁹ nr̃is

Margin notes: ſcti exponun / r tribulationi / is ꝓpi multa — Sacra ſcriptura dicit aqua

G a Ceruicib⁹ nr̄is ꝑtrusi. b Minabamur. i. duceba/
mur in captiuitatē. c Et laſſis/ in via: non dabatur
reqes. Quintū malū ē ꝙ ꝑ famis inopia/ egyptijs ⁊ aſſyrijs
q̄ eis ꝓus ſuierūt fecerūt homagiū/ ⁊ ſe eis locauerūt vt ſui.
Unde dicit: e Egypto: id eſt egyptijs/ ⁊ aſſyrijs dedi
mus manū/ fidelita
tem faciēdo vel homa
giū. g Ut ſatura
remur pane/ rece/
pto ab eiſ: vl' i t̄ra eoꝝ
lucrato. Sextū: quia
mala pr̄ib⁹ ſuis debi/
ta q̄ pctā īceperūt/ eiſ
ſūt reddita q̄ patrum
pctā ꝯtinuauerūt. Un̄
dicit: h Prēs nr̄i
peccauerūt/ i deſer
to/ vbi vitulū adorauerūt. k Et nō ſūt: q2 iā mortui ſūt. l
Et nos/ imitātes eos ī pctīs. m Iniq̄tates eoꝝ por/
tauim⁹. i. pœnā ꝓ iniq̄tate eis debitā. Uel h̄ dicit hieremias
ī ꝑſona modernoꝝ iudeoꝝ: q̄ adhuc captiuati ſūt: q2 pr̄es eo/
rū noluerūt recipe chriſtū. Septimū eſt ꝙ gentes finitime q̄
ꝓus eis erāt ſbiugate ⁊ q̄ſi videbant̄ eſſe amice eoꝝ: mō ꝑ do
miniū opprimebāt eoſ. Un̄ dic̄: n Serui nr̄i/ ꝓus: poſtea
dn̄ati ſūt nr̄i: Et p Nō fuit q̄ redimeret/ nos/ de ma
nu eoꝝ. Fere idē dixerat: ibi: Egypto dedim⁹ manū:
ſ repetit: q2 addit h̄: Nō fuit ⁊c. eadē reuoluēs/ vt pius iu/
dex ad miſcdiam moueat̄. Octauū: q2 ī captiuitate erāt ī pe/
riculo latronū inſidiantiū ſibi: q̄ſi opa faciebāt ī campiſ vnde
panē lucrabant̄ de q̄ viuerēt. Un̄ dic̄: q In aīab⁹ nr̄is. i. ī
periculo aīarū nr̄arū. i. vitarū: afferebam⁹ panē nobis:
v A facie gladij. i. latronū habentiū gladios inſidiantiū
nobis. x In deſerto. i. in nemoꝛib⁹ vn̄ ligna portam⁹/ de
q̄ꝝ ꝑcio viuerem⁹/ vel ī cāpis vbi opabamur. Nonū fuit de/
ſiccatio totius corpis ꝓpter famem. Un̄ dicit: y Pellis
nr̄a q̄ſi cliban⁹ exuſta ē: in q̄ ꝓ aſſiduitate ignis non re/
manet humor. Et h̄: a A facie. i. a ꝑſentia. b Tēpe/
ſtatū famis: que hoīes reddit ⁊ ſiccos ⁊ nigros. Decimū
eſt vxoꝝ ⁊ filiarū violatio. Un̄/ c Mulieres ī ſion hu/
miliauerūt/ chaldei vel romani. i. violauerūt/ ſuā libidinem
explendo. e Et virgines in ciuitatib⁹ iuda. ſ. corru/
perunt. Undecimū

a Ceruicib⁹ nr̄is minabamur/ a diabolo capti. Unde
Hiere. ij. d. Filij mēpheos ⁊ thaneos ꝯſtuprauerūt te vſq̄
ad v̄ticē. c Et laſſis/ ꝑ pctā. d Non dabat̄ reqes:
q2 ī illis nō eſt niſi laboꝛ. ſ. j. a. Habitauit int̄ gētes nec inue/
nit requiē. e Egypto dedim⁹ manū: dicit pctōꝛ ⁊ pœni
tens. i. fecim⁹ ꝓfeſſionē diabolo. f Et aſſyrijs: q̄ iterp̄tat̄
dirigētes: ⁊ ſignificāt diabolū: qui ſemꝑ in nos dirigit iacula
Ps. 119. ſuggeſtionū. Ps. Sagitte potētis acute cū carbonib⁹ deſola
toꝛijs. g Ut ſaturaremur pane/ ad mēſā diaboli. Que
Menſa diaboli eſt multiplex ē multiplex. Prima ſupbie. Eſa. xxj. b. Pone mēſā ⁊ ꝯtēpla/
re ī ſpecula. Hoc dicit̄ balthaſar: q̄ interp̄tat̄ abſoꝛbēs diuiti
as. Itē ſecūda ē auaricie. Eccj. xiiij. b. Ocul⁹ mali ad mala ⁊
nō ſatiabit̄ pane indigēs ⁊ ī triſticia erit ſuꝑ mēſam ſuā. Itē
tertia ſimonie. Joh. ij. c. Nūmularioꝝ es effudit: ⁊ menſas
ſbuertit. Dan̄. xiiij. c. Fecerūt ſb mēſa abſcōditū itroitū. Itē
q̄rta hereſū. Eccj. xxxj. c. Si coact⁹ fueriſ ī edēdo multū: ſur/
ge e medio ⁊ vome ꝑ ꝯfeſſionē ⁊ refrigerabit te. Itē q̄nta au/
gurioꝝ. Eſa. lxv. b. Qui ponitiſ foꝛtune mēſam. Itē ſexta lec/
cacitat'. Eccj. xl. d. Uir reſpiciēs ad alienā mēſam: ſicut hiſtri
ones ⁊ bedelli: nō eſt vita ei⁹ ī cogitatiōe victus: alit eni aīam
ſuā cibis alienis. Item ſeptima deceptionis. iij. Reg'. xiij. d.
Cūq̄ ſederet ad mēſam fact⁹ ē ſermo dn̄i ad ꝓphetā ⁊c. Itē
octaua libidinis. iij. Reg'. xviij. c. Cōgrega ad me vniuerſū
iſrael ī monte carmeli ⁊ ꝓphetas baal q̄dringētos ⁊ q̄nq̄ginta
ꝓpheraſq̄ lucoꝝ q̄dringētos q̄ comedūt de menſa iezabel: q̄
iterp̄tat̄ ſterq̄liniū. Itē nona ē mēdacij. Dan̄. xj. e. Ad mēſā
vnā loquent̄ mēdaciū ⁊ nō ꝓficiēt. Prouer. xx. c. Suauis ē
hoī panis mēdacij ⁊c. De omib⁹ his mēſis dic̄ Eſa. xxviij. c.

a Ceruicib⁹ nr̄is minābamur/ b laſſis nō dābat̄ reqes. c Egy/ d ptō dedim⁹ manū e ⁊ aſſyrijs f vt ſ g aturaremur pane. h Prēs i nr̄i peccauerūt k ⁊ nō ſūt: l et m nōs iniq̄tates eoꝝ portaui/ n mus. o Serui dn̄ati ſūt noſtri: p nō fuit q̄ redimeret de ma/ q nu eoꝝ. In aīab⁹ noſtris r af/ s ferebam⁹ panē nob/ v a facie x gladij i deſertō. y Pellis nr̄a z q̄ſi cliban⁹ exuſta ē a a facie tē/ b peſtatū famis. c Mulieres in d ſion humiliauerūt: e et vgīes in

Oēs mēſe replete ſūt vomitu ſoꝛdiūq̄. h Patres nr̄i:
adam ⁊ eua: i Peccauerūt/ mandatū dei tranſgrediēdo.
Eſa. xliij. d. Pater tuus ꝑm⁹ peccauit k Et nō ſūt. i. moꝛ
tui ſunt/ cū pꝛius eſſent imoꝛtales. i. potētes nō moꝛi. l Et
nos iniq̄tates eoꝝ. i. pœnā ꝓ iniq̄tate portauim⁹. Eccj. xl.
a. Occupatio magna
creata eſt omib⁹ hoī/
bus ⁊ iugū graue ſuꝑ
filioſ adā: q̄d ē fames/
ſitiſ/ frig⁹/ caloꝛ/ laſſitu/
do/ īfirmitas/ ⁊ moꝛs.
Job. vj. a. Sagitte
dn̄i ī me ſūt. n Ser
ui/ pctī. ſ. mali p̄lati:
o Dn̄ati ſunt nr̄i:
nō ꝓfectū q̄rētes ſ
dn̄ium: cum tn̄ dicat
apl's. j. Coꝛ. iiij. a. Sic noſ exiſtimet hō vt miſtroſ chꝛiſti. Sꝫ
h̄ eſt maxima abuſio ꝙ etiā hoīes volūt dn̄ari/ cū ſint mali: q̄/
bus etiā ſi ſint boni non ꝑmittit̄ dn̄ari niſi malis. Gen̄. j. d.
Dn̄amini piſcib⁹ maris ⁊ volatilib⁹ celi ⁊ vniuerſis aīantib⁹
que mouent̄ ſuꝑ t̄rā. Et q2 ſic faciūt cōmouet̄ eccleſia. Unde
Prouerb. xxx. c. Per tria mouet̄ terra: ⁊ quartū q̄d non pōt
ſuſtinere: ꝑ ſuū cū regnauerit/ ꝑ ſtultū cū ſaturat⁹ fuerit cibo/
ꝑ odioſam mulierē cū aſſūpta fuerit ī m̄rimonio/ et ꝑ ancillā
cū fuerit heres dn̄e ſue. p Nō fuit q̄ redimeret d ma/
nu eoꝝ. In q̄ notat̄ negligētia maloꝝ p̄latoꝝ: q̄ deberent
minores corrigere. q In aīab⁹. Hoc ē v̄bū ſollicite ſtudē/
tiū in ſcriptura. In aīab⁹ nr̄is. i. in deſiderio aīarum. Uel
In aīab⁹. i. in coꝛde retinēdo. r Afferebam⁹. i. acq̄reba
mus. t Nobis. i. ad vtilitatē nr̄am: nō ſicut aſin⁹/ q̄ nō ſi/
bi poꝛtat ſed alijs. s Panē: ſacre ſcripture: q̄ debem⁹ pꝛi/
mo nos refici: ⁊ tūc de ei⁹ ſapoꝛe ⁊ valoꝛe poſſum⁹ alijs loq̄:
Quia Eccj. xxxiiij. b. Qui nō ē exp̄t⁹ ſapoꝛē. ſ. ⁊ valoꝛē hui⁹
panis per deguſtationem/ quid ſcit? Et hoc pane munimur:
v A facie gladij/ lingue detractoꝛis. Ps. Lingua eoꝛum Ps. 56.
gladi⁹ acutus. Gladij dico ꝑcutiēt' vel inſidiāt'. x In de/
ſerto. i. eis q̄ ſūt in clauſtro: vel q̄libet alio ſtatu pœnitētie. Et
hi ſūt ſimiles pharaoni: cui d2 Exo. v. a. Dimitte populum
meū vt ſacrificet mihi ī deſerto. q. d. dn̄s: nolite detrahere ſer
uis meis: qui quotidie ſeipſos mihi offerunt in clauſtro. Me
ditatio igit̄ ⁊ lectio ſacre ſcripture debet eſſe muimē religioſo
rū contra linguas detractoꝝ. Et bene dicit: In aīab⁹: quia
multi habent ſcripturam in linguis vel in manibus ⁊ ſuꝑ ge/
nua: qui non habent in coꝛde: quia eam non intelligunt. Ps.
In coꝛde meo abſcondi eloquia tua. Unde magnam gratiā Ps. 118.
fecit dn̄s illis religioſis qui habēt apud ſe qui ſacrā ſcripturā
eis poſſint exponere. y Pellis noſtra: cutis exterioꝛ/ ad
litteram/ z Quaſi cliban⁹ exuſta eſt: id ē denigrata:
dicunt boni pꝛedicatoꝛes. a A facie tempeſtatum fa/
mis: id eſt pꝛe deſiderio conuertendi animas. Ps. Famem Ps. 58.
patientur vt canes: ⁊ circuībunt ciuitatem. Et quare ſic ſunt
ſolliciti? Quia demones humiliauerūt ꝑ peccata: c Mu/
lieres in ſion: id eſt pꝛelatos muliebꝛiter viuentes in eccle
ſia. q. d. quia pꝛelati eccleſiarum deficiunt ⁊ vita ⁊ ſcientia:
propter hoc alij de ſalute animarum ſolliciti ſunt. ij. Coꝛ. xj.
f. Preter ea que extrinſecus ſunt inſtantia mea quotidiana
ſollicitudo omniū eccleſiarum. Ul' poteſt ſic dici: Ipſi ſacer/
dotes ⁊ pꝛelati: d humiliauerunt: id eſt coꝛruperunt:
c Mulieres in ſion: id ē in eccleſia/ etiā corā crucifixo et
altari. Eccj. xx. a. Concupiſcentia ſpadonis: id eſt clerici: qui
debent eſſe ſpado propter regnum dei/ deuirginauit iuuencu/
lam. Propter hoc dicit dn̄s Hiere. xj. c. Quid eſt q̄d dilect⁹
me⁹/ clericus. ſ. in domo mea facit ſcelera multa? Oſee. vj. d.
In domo iſrael: id ē in eccleſia/ hoꝛrendū vidi: ibi foꝛnicatio
nes ephꝛaim: id ē monachi pꝛopꝛietarij. e Et virgines
in ciuitatibus iuda: id eſt in cenobijs: q̄d eſt maximū pec
catum. j. Coꝛ. v. a. Omnino auditur inter vos foꝛnicatio: ⁊ ta
lis foꝛnicatio qualis nec inter gentes: ita vt vxoꝛē patris ſui
aliquis habeat. Uxoꝛ patris noſtri chꝛiſti ē virgo clauſtralis
vel quelibet monialis.

a ciuitatibꝰ iuda. Principes
b manu ſuſpenſi ſūt: facies ſe/
c nū nō erubuerūt. Adoleſcē/
d tibus impudice abuſi ſunt: ⁊
e pueri i ligno corruerūt. Se/
f nes defecerūt de portis: iu/
g uenes de choro pſallentiū.
h Defecit gaudiū cordis nr̄i:
i
k
l
m vſus ē in luctū chorꝰ noſter.

perunt. Undecimū: ꝙ ꝑncipes eoꝝ ꝑ timorē hoſtiū ſeipſos
occiderūt ⁊ ꝑcipitauerūt ⁊ ſuſpēderūt. Uel hoſtes in cōtem/
ptū ⁊ terrorē alioꝝ/ maiores de iudeis ipſis vidētibus ſuſpē/
derūt. Uñ dicit: a Principes manu/ ꝓpria vel hoſtiū/
ſuſpēſi ſunt. Duodecimū/ ꝙ nō reuerebant̄ ſenes/ nec eis
compatiebant̄. Unde dicit: d Facies
ſenū nō erubuerūt/ hoſtes. ſ. ſicut ꝑdi
C
xerat eis dominꝰ: Deut. xxviij. e. Adducā
gentē ꝓcaciſſimā q̄ nō deferat ſeni. Ter/
tiūdecimū fuit/ ꝙ nō ſufficiebat eis humi/
liare mulieres/ imo ꝑ abuſum polluebant
iuuenes. Unde dicit: e Adoleſcēti/
bus impudice abuſi ſunt. Quartū/
decimū ꝙ etiā pueros ſuſpēdebāt. Unde
dicit: f Et pueri in ligno/ ſuſpēſi. ſ.
vt matres eoꝝ hoc vidētes ampliꝰ dole/
rēt. g Corruerūt. i. mortui ſunt. Uel
hoc dicit: qꝛ tādiu ibi fuerūt ſuſpēſi ꝙ per
ſe ceciderūt: Nō eñ audebant eos aufer/
re matres vł amici. h Senes defecerūt. Oſtēſis ma/
lis que ſuſtinuerūt/ oſtendit bona in quibus defecerūt. Pri/
mū eſt ꝙ nō habuerūt iudices: qui in portis ſedentes iudica/
rent eos. Unde dic̄: Senes defecerunt de portis/ vbi
ſolebāt ſedere ad iudicādū: ſm̄ ꝑceptū domini/ Deut. xvj. d.
Judices ⁊ magiſtros conſtitues in omnibꝰ portis tuis. Se/
cundū eſt/ ꝙ nō habuerūt iuuenes qui feſta ⁊ cantica celebra/
rent. Unde dicit: i Juuenes de choro pſallentiū:
ad litterā/ de choreis q̄s in feſtis faciebāt iuuenes. Et ex his
duobꝰ ſequit̄ tertiū. ſ. defectus interioris gaudij. Unde dicit:
l Defecit gaudiū cordis noſtri: verſus eſt in lu/
ctum chorus noſter. Hoc dicit: qꝛ in die paſche quādo
putabāt in gaudio eſſe ⁊ leticia/ capti ſunt a romanis. Quar/
tū malū defectus
* vel quelibet monialis. a Principes/ ꝓlati eccleſie. Eſa.
j. f. Principes tui infideles ſocij furū. Et ꝓpter h/ b Ma
nu/ ꝓpria. i. pro operatiōe ſua mala. c Suſpēſi ſunt/ ad
furcas diaboli. In quibꝰ due trabes erecte ſūt: vanitas/ ⁊ vo/
luptas. i. diuitie ⁊ delitie. Trabs ex trāſuerſo in qua latro ſuſ/
pendit̄ eſt honoris ambitio. De his tribus trabibus. j. Joh.
ij. c. Quicq̄d eſt mūdo/ aut eſt cōcupiſcētia carnis ꝛc. Funis
eſt amor triplex: Sui. ſ. ⁊ parentū/ ⁊ dominatiōis. Eccſ. iiij.
c. Funiculus triplex facile rumpit̄. In his furcis ſuſpenſi ſūt
hodie principes eccleſie. Amos. vj. a. Ue vobis qui opulen
ti eſtis in ſion/ Ecce auaricia: Ingredientes pompatice do/
mum iſrael/ Ecce ſupbia: Qui dormitis in lectis eburneis et
laſciuitis i ſtratis veſtris/ Ecce luxuria. Numeri. xxv. a. Tol/
le cunctos principes populi ⁊ ſuſpende eos cōtra ſolem in pa
tibulis. Et quia ſuſpenſi: ꝓpter hoc maledicti. Deut. xxj. d.
Maledictus omnis qui pendet in ligno. Notandū ꝙ ſuſpen/
ſi ſunt nudi/ habent oculos velatos/ et manus ligatas: ⁊ ſunt
eſce coruorū. Sic iſti ſūt nudi a bonis operibꝰ. Apoc. iij. d.
Et neſcis quia pauper es ⁊ cecus ⁊ nudus. Item habent ocu
los velatos per auariciā. Gen. xx. d. Mille argenteos. i. tem/
poralia dedi fratri tuo. i. chriſto/ dic̄ deꝰ pater eccleſie: h erit
tibi in velamē oculorū tuorū. i. prelatorū. Item manus ha/
bent ligatas: quia ad pauperes non extendunt eas. J. iiij. a.
Non ceperunt in ea manus. Item ſunt eſce coruorū. ſ. detra/
ctorū/ hiſtrionū ⁊ mimorū: quibꝰ dare ē demonibꝰ imolare:
vt dicit Gregoriꝰ. Unde Eccl. xx. b. Fatuo non erit amicus:
⁊ non erit gratia in bonis illius: Qui eñ edunt panem illius:
falſe lingue ſunt. d Facies ſenū non erubuerūt/ mi/
nores in clauſtris vel in eccleſijs. In quo notat̄ impudentia
iuuenum: qui deberēt revereri ſenes. Hiere. iij. b. Frons mu
lieris meretricis facta eſt tibi: noluiſti erubeſcere. Quādo eñ
ad aſpectū vel correctionem ſenis vel maioris non erubeſcit
iuuenis: tunc factū eſt de eo. e Adoleſcētibus impu
dice abuſi ſunt. Hic redarguunt̄ quidā de peccato contra
naturā: qđ multū diſſeminauit hodie diabolꝰ in clericis. Eſa.
ij. b. Pueris alienis adheſerunt. Johel. iij. a. Poſuerunt pu/
erum in proſtibulo. Roma. j. d. Relicto naturali vſu femine:
exarſerunt in deſiderijs ſuis i inuicē: maſculi i maſculos tur/
pitudinē operantes. f Et pueri: id eſt prelati molles et
effeminati: qui tales inquirere deberent ⁊ in eos vindicare:
g In ligno corruerūt: id ē auariciā tēporaliū ſecuti ſūt.
Eccl. xxxj. a. Multi dati ſūt in auri caſus: ⁊ facta eſt in ſpecie
ipſiꝰ perditio illorum: Lignum offenſio/
nis eſt aurum ſacrificantiū. Oſee. iiij. c.
Populus meus in ligno ſuo interrogauit
⁊ baculus eiꝰ annūciauit ei. Hoc eſt: quia
cum aliquis accipit baculum paſtoralem
ꝙ fit epiſcopus: baculus ſuus ei annūciat
dicens: Plus oportet te habere modo de
equis ⁊ ceteris ornamētis q̄ꝫ prius: ⁊ exce
dendo in huiuſmodi/ corruit per peccatū.
h Senes defecerūt de port̄: Que
ſunt ſeptem: de quibus legit̄ Neemie. iij. — Nota ſeptem
Prima eſt porta gregis: per quā ſignifi/ — portas hierl̄m
cat̄ baptiſmus. Uñ Cant. iiij. a. Dentes
tui. i. ꝑdicatores/ prelati ⁊ doctores: q̄ hic
dicunt̄ ſenes: ſicut grex tonſarū que aſcendūt de lauacro. i. de
baptiſmo. Iſti enim ita mūdi debent eſſe/ ac ſi quotidie aſcen
dant de baptiſmo. Secūda porta hieruſalē erat porta piſciū:
Hec eſt ſacra ſcriptura: in qua debēt nutriri ſic̄ piſces i aqua.
Eſa. l. b. Cōputreſcēt piſces ſine aqua. Tertia/ porta vetus:
Hec eſt charitas. j. Joh. ij. a. Chariſſimi/ nō mādatū nouū
ſcribo vobis: ſed mandatum vetus quod habuiſtis ab initio.
Quarta/ porta vallis: Hec ē hūilitas. Cant. ij. a. Ego flos
campi ⁊ liliū cōualliū. Debet eñ ꝓlatus eſſe exemplū et liber
campeſtriū hominū: ⁊ odorem bone fame infundere humili/
bus. Quinta/ porta ſterquilinij: Hec ē penitentia. Job. ij. c.
ſedebat in ſterquilinio. Sexta porta fontis: He ſunt lachry/
me. Hiere. ix. a. Quis dabit capiti meo aquā: et oculis meis
fontem lachrymarū: et plorabo die ac nocte interfectos filie
populi mei. Septima/ porta equorū: Hec ē ꝑdicatio ꝑ quā
exitur a vitijs: ⁊ ingredit̄ homo ad virtutes. Egreſſus enim
vitij virtutis operat̄ ingreſſum: vt dicit Gregorius. Et equi
ſunt ꝑdicatores. Abacuk. iij. d. Uiā feciſti in mari equis tuis
in luto aquarum multarū. Ab his portis deficiunt multi ſe/
num. i. prelatorū. Et ideo/ i Juuenes: id eſt renouati ꝑ
gratiā/ deficiunt: k De choro pſallentiū. Per chorū
laus: per pſalmū bona operatio ſignificat̄. q. d. quia a predi/
ctis deficiunt maiores: ꝓpterea nec renouantur minores per
gratiā. Et ideo deficiūt a laude dei ⁊ a bona operatiōe. Uñ
Mich. ij. c. Mulieres populi mei eieciſtis de domo delitia/
rum ſuarū: ⁊ a paruulis earum tuliſtis laudem meā in perpe/
tuū. l Defecit gaudiū cordis noſtri: id eſt interna cō
ſolatio ꝑ pctm̄ mortale. Hiere. ij. d. Scito ⁊ vide: qꝛ malū et
amarum eſt reliquiſſe te dominū deū tuū. m Uerſus eſt
in luctū chorus noſter. Hoc eſt bonū thema in veſperis — Thema in die
in feſto omniū ſanctorū: vel in die mortuorū: quādo poſt gau — animarum
dium de ſolennitate omniū ſanctorum conuertit̄ eccleſia ad
luctum pro animabus omniū fidelium defunctorum. Simile
Job. xxx. d. Uerſa eſt in luctum cithara mea: ⁊ organū meū
in vocem flentium. Hoc verbū eſt verū de clericis ⁊ de mul/
tis religioſis: qui multū cantant ore/ ſed parū gaudēt in cor/
dis deuotione. Unde dicūt: l Defecit gaudiū cordis
nr̄i. ſ. deuotio cordis/ nō oris. m Uerſus ē i luctū cho/
rus noſter: dicunt clerici de eccleſijs ſuis: quaſi in toto cho
ro noſtro non inuenit̄ vnus largus qui alios inuitet: ſicut fie/
bat antiquitꝰ. Uñ. j. Machab. j. e. Dies feſti noſtri verſi ſūt
in luctū. Itē/ chorus. Glo. Interliñ. virtutū. In hoc cho/
ro quādo non eſt interdictus per peccata/ cantat alauda ſpei:
philomena amoris: turtur caſtitatis: columba māſuetudinis:
hirundo deuotiōis. Eſa. xxxviij. c. Sicut pullus hirundinis
ſic clamabo per deuotionem. ſ. Item in hoc choro legit ra/
tio dei beneficia: orat cōcupiſcibilis: gemit ⁊ flet peccata ſua
iraſcibilis. Pſ. Laudate dñm i tympano ⁊ choro ꝛc. Luget — Pſ. 150.
aūt iſte chorus: quia anima ſpoliata eſt omnibus his: ſicut
terra dicit̄ lugere/ qñ nō abundat vel deficit in ſegete. Hiere.
iiij. f. Lugebit terra ⁊ merebunt celi deſup: eo qđ locutꝰ ſum.

☙ rum malū defectus regis: Unde dicit: a Cecidit coro/
na capitis nr̄i.i.regia dignitas eſt ablata a nobis. Ezech.
xxj.f. Aufer cidarim: tolle coronam. b Ve nobis. Ter/
tia pars: in qua oſtendit cauſam omniū ꝑmiſſorum.ſ.pecca/
ta. Unde dicit: Vę nobis/temporalis captiuitatis: quia
peccauimus.

a Cēcidit corona capitis no/
b ſtri: vę nōbis/ quia peccaui/
c d mus. Proptérea mēſtū fa/
ctū eſt in dolore cor noſtrū:
e idēo ꝯtenebrati ſūt oculi no/
f ſtri. Própter montē ſion q̄
g diſpērijt: vulpēſ ambulāue/
h i k runt i eo. Tū aūt dn̄e in ęter/
l num ꝑmanes: ſólium tuū in
m generātione et generationē.

Ecce dicunt ſe iuſte puniri: in qua fauent iuſticię dei. c Propterea/ quia peccauimus: vel quia corona cecidit de capite nr̄o. d Mę/ſtū factū eſt in do/lore cor noſtrū.ſ. j.g. Multi gemitꝰ mei ꝛ cor meū mœrēs. Et/ e Ideō cōte/nebrati ſūt oculi nr̄i/ prę fletu. f Propter montem ſion: id eſt hieruſalem: g Quia diſperijt.i.in diuerſa perijt. In diuerſis eñ locis ꝛ regionibus diſperſi fuerunt iu/dei/ in quibus perierunt. h Vulpes.i.chaldei vł romani/ pleni fraudibus ꝛ dolis: i Ambulauerūt in eo/ cōtra legem. Unde.ſ.j.d. Vidit gentes ingreſſas ſanctuariū ſuum: de quibus ꝑceperas ne intrarent in eccleſiā tuam. k Tu autē domine in ęternum ꝑmanes. Hic quarto deum magnificat: ꝛ ꝑdicat eiꝰ fortitudinē ꝛ veritatē.q.d. Ita hieru ſalem eſt deſtructa: Tu aūt domine in ęternum ꝑma/nes.i.ꝑmaneb.i.tua ꝓmiſſio ſtabit/ q̄uis ciuitas ſit deſtru/cta.ij. Paral.vij.d. Elegi enim ꝛ ſanctificaui locum iſtum/ vt ſit nomē meū ibi in ſēpiternū: ꝛ ꝑmaneāt oculi mei ꝛ cor meū ibi cunctis diebus. l Soliū tuum.i.templū ꝑmanet.ſ. m In generationem et generatione: id eſt ſemper.

☙ Quare in ꝑpetuū

* a Cecidit corona capitis noſtri. Hoc poſſunt dicere omnes illi qui ceciderūt per mortale: vnde amiſerunt coronā gratię ꝛ glorię. De prima dicit Prouerb.iiij.b. Cum eam.i. ſapientiā amplexatus fueris/ dabit capiti tuo augmenta gra/tiarū: ꝛ corona inclyta ꝓteget te. Ps. Qui coronat te in mi/ſericordia ꝛ miſeratiōibꝰ. De ſecūda: Iaco.j.b. Beatus vir qui ſuffert temptationem: quoniā cū probatus fuerit accipiet coronā vitę. In corona gratię/ ſunt quattuor lapides ꝑcioſi: id eſt quattuor virtutes. In fronte eſt charitas: quę nos in/flammat ad cęleſtia appetenda. Phil.iij.c. Ea quę retro ſunt obliuiſcens ad ea quę ſunt priora extendēs. Hęc eſt carbun/culus ardens: De quo Eſa. vj.b. Carbunculus quē tulerat de altari. Item in occipite eſt humilitas: quę bona ſua nec vi/det/ nec numerat. Bern. Magna ꝛ rara virtus eſt: vt magna facientem/ magnū te neſcias. Hęc eſt amethiſtus: qui mixtū habens colorem/ violę ꝛ roſę quaſdam flāmulas de ſe effun/dit: ꝛ ſignificat humilē ſanctorū verecūdiam cum odore bonę operatiōis. Item in parte dextera eſt obedientia: quia quic/quid nobis ꝑcipit debet eſſe ꝓſperum nobis. Prouer.xxj.d. Vir obediēs loquetꝰ victorias. Hęc eſt hiacynthus q̄ cū aere mutatꝰ/ i ſereno ꝑſpicuus/ in nubilo obſcurꝰ ē: Sic obediēs ad voluntatē pręlati de hoc mutatꝰ in illud. Item in ſiniſtra parte eſt patientia in aduerſis. Hęc eſt chryſopaſſus: cuius duę ſūt ſpecies: quidam viridis aureęq̄ mixturę: alius purpureus cum guttis aureis: et ſignificat patientiā martyrū/ vel cuiuſ/cūq̄ tribulatiōis. Item corona glorię quattuor habet. Ante eſt ęternitas viſionis diuinę. Retro/ euaſio periculorū habi/tationis mūdanę. A ſiniſtris ſocietas ſanctorū. A dextris io/cunditas angelorū. b Vę nobis quia peccauimus. Hęc eſt vox pęnitentiū. Oſee.vij.d. Vę eis quoniā receſſe/runt a me: vaſtabuntur/ quia ꝑuaricati ſunt in me. Vel poteſt eſſe vox damnatorū: quibus eſt/ Vę.i.ęterna damnatio: q̄r peccauerunt. Eſa.iij.b. Vę impio in malum: retributio enim manuū eius fiet ei. Eſa.iij.b. Vę animę eorū quoniā reddita ſunt eis mala. Multiplex autē eſt corona. Prima/ virtutum. Prouerb.xiiij.c. Corona ſapientū diuitię eorum.i. virtutes. Secūda/ ſapientia. Eccl.xxv.a. Corona ſenum in multa pe/ritia. Tertia/ timor domini. Eccl.j.b. Timor domini gloria et gloriatio ꝛ lęticia ꝛ corona exultatiōis. Quarta bona ope/ra. Prouerb.xvij.a. Corona ſenum filij filiorum. Quinta ſu/perborū ꝓſperitas. Eſa.xxviij.a. Vę coronę ſuperbię/ ebrijs ephraim: ꝛ flori decidenti glorię exultationis eius. Sap.ij.b. Coronemus nos roſis antequā marceſcāt. Sexta religioſitas. Apoc.xij.a. Corona duodecim ſtellarū i capite eiꝰ. Prouer. xvj.d. Corona dignitatis ſenectus q̄ i vijs iuſticię repietꝰ. Septima dignitas vel ho/nor tēporalis. Phil.iiij.a. Itaq̄ fratres mei chariſſimi ꝛ deſi/deratiſſimi: gaudium meū ꝛ corona mea.j. Theſſal.ij.d. Quę eſt ſpes noſtra aut gaudium aut corona glorię: Nōne vos ante dominū noſtrū ieſum chriſtū eſtis ꝛc. Octaua eſt corona gratię. Nona glorię. Hę omnes cecide/runt de capite damnatorū. c Propterea: quia cecidit corona/ ꝛ de peccatoribꝰ/ ꝛ de damnatꝭ/ dicit eccleſia: d Mę/ſtum factum eſt i dolore cor noſtrum.i. religioſi: qui comparantꝰ cordi: quia ſicut cor de lęua ſpirat ad dexterā: ſic ipſi de mūdo ad cęlum. Cant.ij.d. Dilectus meus mihi et ego illi: qui paſcitꝰ inter lilia/ donec aſpiret dies. Item cor la/tet: ſic religioſi. Cañ.iiij.a. Q̄ pulchra es amica mea: q̄ pul/chra es: oculi tui columbarum: abſq̄ eo qđ intrinſecus latet. Illud eñ qđ latet i religioſis/ debet eſſe pulcherrimū. Item in corde eſt pulſus: et religioſi oratiōibus ꝛ meditatiōibus et lectiōibus pulſant cęlū. Luc.xj.b. Pulſate ꝛ aperietꝰ vobis. Item cor eſt ſedes ſapientię. Prouer.vij.a. Scribe illam in tabulis cordis tuis: Sic religioſi ſaporāt cęleſtia. Apoc.ij.c. Vincenti dabo manna abſconditū. Item cor eſt rubeum: ſic religioſi ꝑ imitationem paſſionis chriſti. Iob.xxxix.d. Pulli eius.i. aquilę voluptantꝰ in ſanguine. Ps. Similis factus ſū pellicano: quę auis eſt rubea. Item cor cibus eſt accipitris.i. chriſti: qui electos ſibi incorporat. Abacuk.j.d. Cibus eius electus. Item quādo ſuccenditꝰ totū corpus febricitat: ſic q̄ñ religioſi ardent per auariciam vel per luxuriam/ tota eccleſia damnificatꝰ. Hiere.xxiij.d. A ꝓphetis hieruſalem egreſſa eſt pollutio ſuper omnē terram. e Ideo cōtenebrati ſunt oculi noſtri.i.boni eccleſiarū pręlati: qui dolēt de caſu ho/minū. Iob.xxix.c. Oculus fui cęco. Eſa.l.b. Induā cęlos.i. pręlatos tenebris: ꝛ ſaccum ponam operimentū eorum. Iſti oculi debēt eſſe clari/ exempli boni oſtenſione: plani ſine vitę remiſſione/ rotundi ꝑfectione/ extenſi pęnitentię operatione/ tenerrimi deuotione/ gemini dilectione/ flexibiles pietate/ te/cti humilitate/ iuoluti ſeptē tunicis.i.ſpiritu ſeptiformis gra/tię. Item oculus eſt amator pulchritudinis/ oditor turpitudi/nis/ receptor ꝛ repſentator imaginis/ iudicator coloris/ guber/nator itineris/ nūciator rei exterioris. Et quare hęc omnia: f Propter montē ſion.i.eccleſiā: quę dicitꝰ mōs ꝓpter vitę bonę eminentiā. Ps. Ego aūt ꝯſtitutꝰ ſū rex ab eo ſup ſion mōtē ſanctū eiꝰ. g Quia diſperijt/ ꝑ maiori parte. Unde Ps. clamare cogitꝰ: Saluū me fac deus quoniā defe/cit ſanctus ꝛc. h Vulpes.i.mali prelati: i Ambula/uerūt in eo. Vulpes animal ē fetidū. Hiere.lj.c. Ecce ego ad te mōs peſtifer: q̄ corrumpis vniuerſā t̄rā. Item doloſum animal. Hiere.v.f. Inuēti ſunt in populo meo impij. Item habet magnam caudam: ſic iſti multos ſocios. Amos.vj.a. Ingrediētes pompatice domū domini.i. cum magna ſocie/tate. De his vulpibus/ Ezech.xiij.a. Quaſi vulpes in deſer/to ꝓphetę tui iſrael erāt. Vł vulpes ſunt heretici: qui ex omni parte quaſi obſident eccleſiā: ꝛ dominicā demoliuntꝰ vineā. k Tu autē domine in ęternū ꝑmanes. Iaco.j.c. Apud quē non eſt tranſmutatio nec viciſſitudinis obumbra/tio. Ps. Tu autē domine in ęternū ꝑmanes. l Solium tuū i generatione ꝛ generationē. Idem eſt ſolium qđ thronus. Et thronus chriſti eſt multiplex. Primus eſt crux. Apoc.v.b. Vidi ꝛ ecce in medio throni et quattuor anima/liū ꝛ in medio ſeniorum agnum ſtantem tanq̄ occiſum. Item thronus eius/ beata virgo.iij. Regl.x.c. Fecit rex ſalomon

* thronum de ebore

Ps.102. (margin, beside "tiarū: ꝛ corona inclyta")

Quattuor lapides precioſi ſūt i corona gratię

Corona multiplex

B

Vł. ꝑmaneb

Religioſi cōparatur cordi

Ps.101. (margin, beside "eius.i. aquilę")

Ps.2. (margin, beside "Ego aūt ꝯſtitutꝰ")

Ps.11. (margin, beside "Saluū me fac")

Ps.101. (margin, beside "Solium")

Thronꝰ chriſti eſt multiplex

⁊ a ❡Quare in perpetuũ ⁊c. Quinta pars vbi quaſi iam ſecurus iſte liberationẽ querit a domino quãdo liberabit̃/ dicens: Quare in perpetuũ obliuiſceris noſtri. q.d. et ſi de captiuitate babylonica nos reducere dicas: tamen nobis videt̃ ꝙ in perpetuũ ibi eſſe debeamus/ obliti a te. Et nũc/ quid/ b ❡Derelinques nos i longitudine dierũ? q.d. tu nõ debes hoc facere. Et loquit̃ ſicut hõ qui de re quã expectat anxius eſt et dolens. Vel hoc refert̃ ad captiuitatẽ romanã: i q̃ vſqꝫ in finem mũdi quaſi obliti a deo ꝑmanebũt. c ❡Cõuerte nos ⁊c. Sexta pars: in qua ſuam liberationẽ nõ viribus ſuis ſed domino attribuit/ dicens: Cõuerte nos domine ad te. i. ad templũ tuum in hieruſalem reuerti nos precipe: d ❡Et cõuertemur. q.d. aliter non poſſumus. e ❡Innoua ⁊c. Septima pars: in qua oſtendit quid petat ſibi fieri a domino poſt reditũ de captiuitate. ſ. vt ad illum ſtatum et libertatẽ redeant in qua fuerunt tempore moyſi ⁊ ioſue/ dicẽs: Innoua dies noſtros ſicut a ꝑncipio. ſ. tẽpore moyſi et ioſue. q.d. ſic educ nos de captiuitate/ ſicut eduxiſti de egypto ſub moyſe/ ⁊ de deſerto ſub ioſue. Eccl. xxxvj. a. Innoua ſigna ⁊ immuta mirabilia. h ❡Sed ꝓijciens. i. procul a te iaciens ꝑ romanos ꝓpter peccata noſtra: i ❡Repuliſti nos/ de terra noſtra. Et quare hoc? Quia/ k ❡Iratus es contra nos vehemẽter: quãdo dominũ tradiderũt et occiderũt. Unde hoc vltimũ verbum refert̃ ad captiuitatem romanorũ. q.d. ꝓpheta: etſi de prima captiuitate liberati ſumus: tamẽ de ſecũda vſqꝫ in finem mundi non liberabimur. Et hoc deplorat in vltimo verbo orationis ⁊ lamentationis ſue.

a Quare i perpetuũ obliuiſce-
b ris noſtri: derelinques nos
c in longitudine dierũ. Cõuer
d te nos domine ad te ⁊ cõuer
e f temur: innoua dies noſtros
g h ſicut a ꝑncipio. Sed ꝓijci-
i k ens ⁊ repuliſti nos: iratus es
cõtra nos vehemẽter.

❡Expliciũt Threni hieremie.

* thronũ de ebore grandẽ: ⁊ veſtiuit eum auro fuluo nimis: qui habebat ſex gradus. Item maieſtas dei. Apocl. iiij. b. Et de throno ꝓcedebant fulgura ⁊ voces ⁊ tonitrua. Item celum. Matth. v. f. Ego autẽ dico vobis: non oĩno iurare: neqꝫ per celum/ quia thronus dei eſt ⁊c. Item angeli. Col. j. c. Siue throni ſiue dominatiões. Itẽ equalitas filij cũ patre. Heb. j. c. Thronus tuus deus in ſeculũ ſeculi. Item iudiciaria poteſtas. Daniel. vij. c. Aſpiciebam donec throni poſiti ſunt. Item miſericordia. Heb. iiij. d. Adeamus cum fiducia ad thronũ gratie eius/ vt miſericordiam conſequamur. Itẽ quilibet ſanctus. Eccl. xxiiij. a. Et thronꝰ meꝰ in columna nubis. Item anima iuſti. Sap. vij. d. Anima iuſti thronus eſt dei: Ubi nos habemꝰ? In animã iuſti ſe transfert. Itẽ gloria eterna. Apocl. iij. d. Qui vicerit dabo ei ſedere mecũ in throno meo: ſic ⁊ ego vici ⁊ ſedi cũ patre meo in throno eius. De his omnibꝰ poteſt exponi verbũ ꝓdictum. a ❡Quare in perpetuũ obliuiſceris noſtri. Uerba ſunt temptatorũ: qui credunt ſe a deo oblitos eſſe. Sed non eſt ita: Unde Pſ.
Pſ.76. Nũquid obliuiſcet̃ miſereri deꝰ? Eſa. xlix. d. Nũquid obliuiſci poteſt mulier infantẽ ſuũ/ vt nõ miſereat̃ filio vteri ſui? Et ſi illa oblita fuerit: ego tamẽ nõ obliuiſcar tui. b ❡Derelinques nos in longitudine dierum. Uox eſt adhuc temptatorũ. Eſa. xlix. d. Dixit ſion: dereliquit me dominus: et oblitus eſt mei. Sed nõ eſt ita: Quia Eſa. liiij. b. Ad punctum in modico dereliqui te: et in miſerationibus magnis congregabo te. Et Eſa. lxij. b. Non vocaberis vltra derelicta. c ❡Conuerte nos domine ad te/ gratiam infun-
P.84. dendo. Pſ. Conuerte nos deus ſalutaris noſter. Dominus
Pſ.22. igitur conuertit hominem/ ipſum iuſtificando. Pſ. Super aquam refectionis educauit me: animam meam conuertit. Et conuertit ad hominẽ ipſum ꝓ peccatis puniendo. Eſa. j. f. Conuertã manum meã ad te: ⁊ excoquã ad purum ſcoriã tuam ⁊c. d ❡Et conuertemur/ a vitijs ad virtutes: de mũdo ad clauſtrũ. Eccl. v. c. Ne tardes conuerti ad dominũ: ⁊ ne differas de die in diem. Matth. xviij. a. Amen dico vobis: niſi conuerſi fueritis ⁊ efficiemini ſicut paruuli/ nõ intrabitis in regnũ celorum. e ❡Innoua dies noſtros ſicut a principio. Uox eſt eccleſie: cuiꝰ dies ſunt prelati: qui debent totam eccleſiã illuminare. Matth. v. b. Uos eſtis lux mũdi. Quot ergo boni prelati ſunt in eccleſia: tot ſunt dies. Quelibet autem dies habet duodecim horas. Ioh. xj. b. Nõne duodecim hore ſunt diei? Si quis ambulauerit in die: non offendit. He hore duodecim ſũt duodecim fructus ſpiritus: De quibus Apocl. xxij. a. Ex vtraqꝫ parte fluminis lignum vite afferens fructus duodecim per mẽſes ſingulos reddens fructũ ſuum: ⁊ folia ligni ad ſanitatem gentium. Qui autem ſunt illi fructus duodecim/ determinat apoſtolus Gal. v. d. Fructus autẽ ſpiritus ſunt/ charitas/ gaudium/ pax/ patientia/ benignitas/ bonitas/ longanimitas/ manſuetudo/ fides/ modeſtia/ continentia/ caſtitas: Aduerſus huiuſmodi nõ eſt lex. Dicit ergo eccleſia ad dominũ: e ❡Innoua/ per penitentiã. Eccl. xxxvj. a. Innoua ſigna: ⁊ immuta mirabilia: glorifica manũ/ et brachium dextrũ. f ❡Dies noſtros. i. prelatos: qui inueterati ſunt. Pſ. Filij alieni inueterati ſunt: et claudicauerũt a Pſ.17.
ſemitis ſuis. g ❡Sicut a principio. q.d. ſicut boni fuerunt a ꝑncipio eccleſie: ita ⁊ modo fac bonos. Pſ. Dies mei Pſ.101.
ſicut vmbra declinauerũt. Idẽ. Quia defecerũt ſicut fumus dies mei. Propt̃ hoc rogat modo vt innouent̃. h ❡Sꝫ ꝓijciens. q.d. ita rogo te: ſed ꝓijciens repuliſti nos/ dando malos ꝓlatos. Oſee. xiij. c. Dabo eis regem in furore meo. Et Oſee. viij. a. Ipſi regnauerũt ⁊ nõ ex me: principes extiterũt ⁊ non cognoui. i. nõ approbaui Chryſoſt. Cor ⁊ ſtomachus eccleſie ſacerdotes: quia ſi peccauerint/ totꝰ populꝰ conuertit̃ ad peccandum. Hiere. vj. g. Fruſtra conflauit cõflator: malicie enim eorum non ſunt conſumpte: Argentũ reprobũ vocate eos: quia dominꝰ ꝓiecit illos. Tren. ij. a. Proiecit de celo in terram inclytam iſrael: ⁊ non eſt recordatus ſcabelli pedum ſuorum in die furoris ſui. k ❡Iratus es contra nos vehemẽter/ ꝑmittendo regnare malos. Eſa. v. f. Iratus eſt furor domini in populũ ſuũ: et extendit manũ ſuam ſuper eum. Item hoc totũ/ e ❡Innoua dies ⁊c. poteſt de illis exponi qui internam conſolationẽ amiſerũt ⁊ petunt ſibi reddi. Dicunt itaqꝫ/ Innoua dies noſtros/ cõſolationem quã prius habuimus reddendo. Pſ. Redde mihi leti- Pſ.50.
ciã ſalutaris tui. Iob. xxix. a. Quis mihi tribuat vt ſim iuxta mẽſes priſtinos ſm̃ dies quibꝰ deꝰ cuſtodiebat me? h ❡Sed proijciens ⁊c. Proijcit dominus. i. ꝓijcere videt̃: quãdo temptandũ hoĩem tẽptatori exponit: Sic expoſuit Iob. j. c. Cuncta q̃ habet i manu tua ſũt. Repellit homines quaſi pollutos: quando temptationibus exponit: ſed nondum omino: quia ad penitentiã reducit. Sed vehemẽter iraſcit̃: quãdo nõ reuocat peccãtem. Unde Eſa. lxiiij. c. Ne iraſcaris dñe ſatis.

Al. ⁊ repuliſti

❡Poſtilla dñi Hugonis Cardinalis ſuper Threnos Hieremie explicit.